

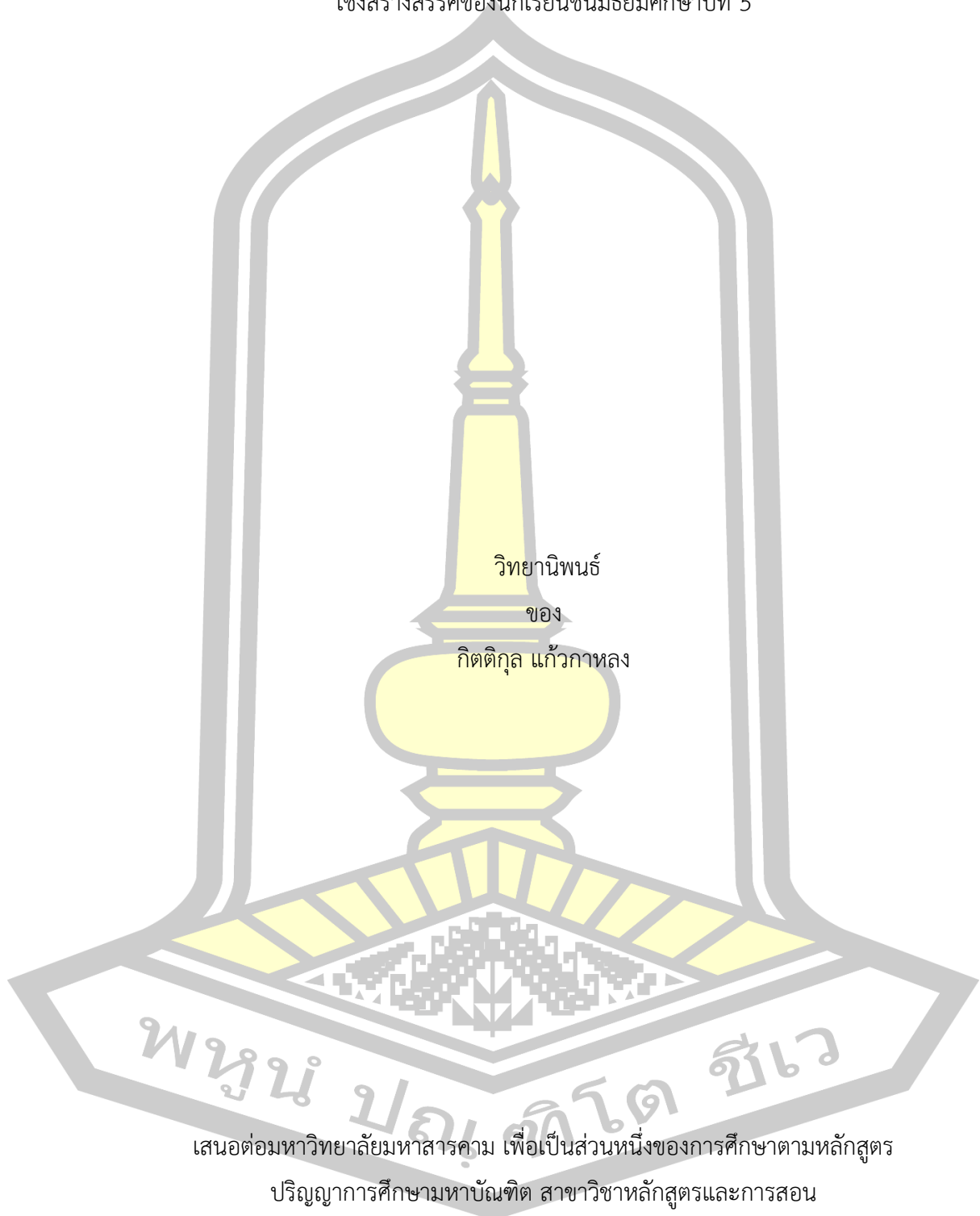
ผลการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการเขียน
เชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

วิทยานิพนธ์
ของ
กิตติกุล แก้วกาหลง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มีนาคม 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

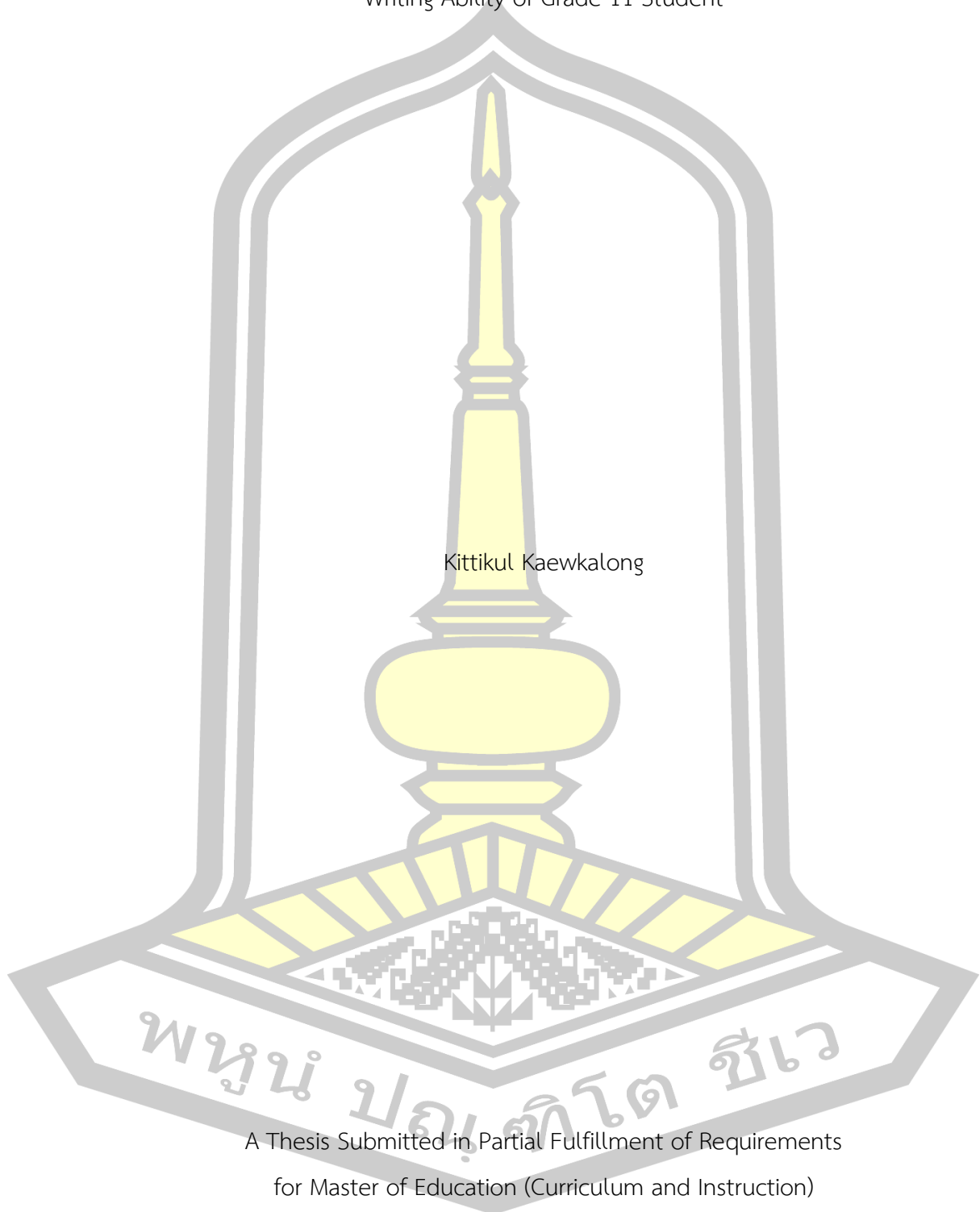
ผลการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการเขียน
เชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มีนาคม 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Effects of Synectics Instructional Model on Learning Achievement and Creative
Writing Ability of Grade 11 Student

Kittikul Kaewkalong

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Curriculum and Instruction)

March 2020

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนายกิตติกุล แก้วกาหลง
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. มนตรี วงษ์สะพาน)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. ดนิตา ดวงวิไล)

กรรมการ

(ผศ. ดร. ทศน์ศิริรินทร์ สว่างบุญ)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. สมาน เอกพิมพ์)

มหาวิทยาลัยขอนแก่นให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

(รศ. ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	ผลการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5		
ผู้วิจัย	กิตติกุล แก้วกาหลง		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดนิตา ดวงวิไล		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ 3) เปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวนนักเรียน 34 คน โดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชนิด ได้แก่ 1) แผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ที่พัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 12 แผน รวมจำนวน 12 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 2 ชุด คือ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) เท่ากับ 0.27-0.65 ค่าอำนาจจำแนก (B) เท่ากับ 0.27-0.70 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86 และชุดที่ 2 แบบอัตนัยจำนวน 4 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) เท่ากับ 0.36-0.64 ค่าอำนาจจำแนก (B) เท่ากับ 0.35-0.65 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.89 และ 3) แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.79 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วย t-test (Dependent Sample)

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่พัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.92/80.49 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ มีความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบซินเนคติกส์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.60$)

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การเขียนเชิงสร้างสรรค์

TITLE	Effects of Synectics Instructional Model on Learning Achievement and Creative Writing Ability of Grade 11 Student		
AUTHOR	Kittikul Kaewkalong		
ADVISORS	Assistant Professor Dhanita Doungwilai , Ph.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2020

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to develop Thai language lesson plans by using synectics instructional model which develop the learning achievement and creative writing ability of grade 11 students to meet the criteria of 80/80; 2) to compare the learning achievement of grade 11 students before and after treatment; 3) to compare the creative writing ability of grade 11 students before and after treatment and; 4) to study the satisfaction of grade 11 students through synectics instructional model. The samples of this research were 34 students from grade 11 of Nachuak Pittayasan School, Nachuak, Maharakham, the Secondary Education Service Area Office 26, the second semester-the academic year 2019. The samples were observed by cluster random sampling technique. There were 3 instruments used for collecting data included 1) 12 lesson plans of synectics instructional model which develop creative writing ability of grade 11 students. 2) Two types of aptitude tests for evaluating creative writing ability of grade 11 students; the first one was a multiple-choice test which included 30 items—each item consisted of 5 choices. The difficulty value (p) was 0.27 - 0.65, the discrimination value (B) was 0.27-0.70, and the reliability value was 0.86. Another was a subjective test which included 4 questions. The difficulty value (p) was 0.36 - 0.64, the discrimination value (B) was 0.35–0.65, and the reliability value was 0.89. 3) The five-level rating scale satisfaction questionnaires through synectics instructional model consisted of 15 items. The validity value of the data was

0.79. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation and t-test (Dependent Sample).

The results of the research revealed that:

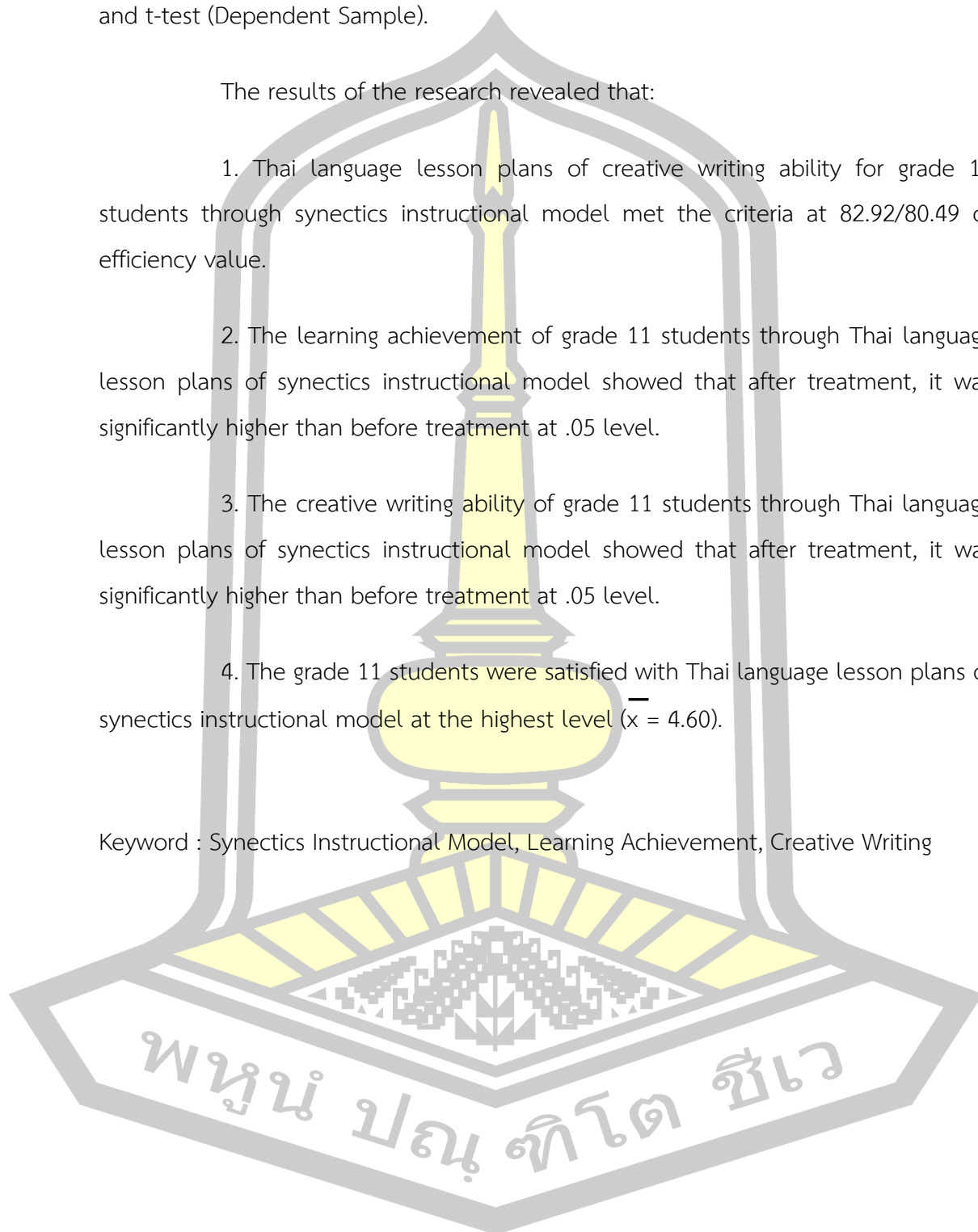
1. Thai language lesson plans of creative writing ability for grade 11 students through synectics instructional model met the criteria at 82.92/80.49 of efficiency value.

2. The learning achievement of grade 11 students through Thai language lesson plans of synectics instructional model showed that after treatment, it was significantly higher than before treatment at .05 level.

3. The creative writing ability of grade 11 students through Thai language lesson plans of synectics instructional model showed that after treatment, it was significantly higher than before treatment at .05 level.

4. The grade 11 students were satisfied with Thai language lesson plans of synectics instructional model at the highest level ($\bar{x} = 4.60$).

Keyword : Synectics Instructional Model, Learning Achievement, Creative Writing

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ ด้วยความกรุณา และความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดนิตา ดวงวิไล ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา เมตตา และความเอาใจใส่ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์มนตรี วงษ์สะพาน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนศิริรินทร์ สว่างบุญ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำและตรวจแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ เสมอมาจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ดร.เฉลียว ดอนกวนเจ้า ครูชำนาญ การพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัด มหาสารคาม ดร.พัชรี ศรีชะงุมมี ผู้อำนวยการกลุ่มงานนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดร้อยเอ็ด ดร.กรนันท วรรณทวี ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ดร.วัชระ ปานภูมิ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านมะอี อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด และนางสาวเบญจจรูญา เพชรก้อน ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนเขวาไร่ศึกษา อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ผู้ให้ความอนุเคราะห์ใน การตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ดร.ปราณี รัตนธรรม ผู้อำนวยการโรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ ที่กรุณา อนุญาตให้ลาศึกษาต่อ และอำนวยความสะดวกในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลจนสำเร็จตาม วัตถุประสงค์ และชอบใจนักเรียนโรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ ที่ได้ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นอย่างดี

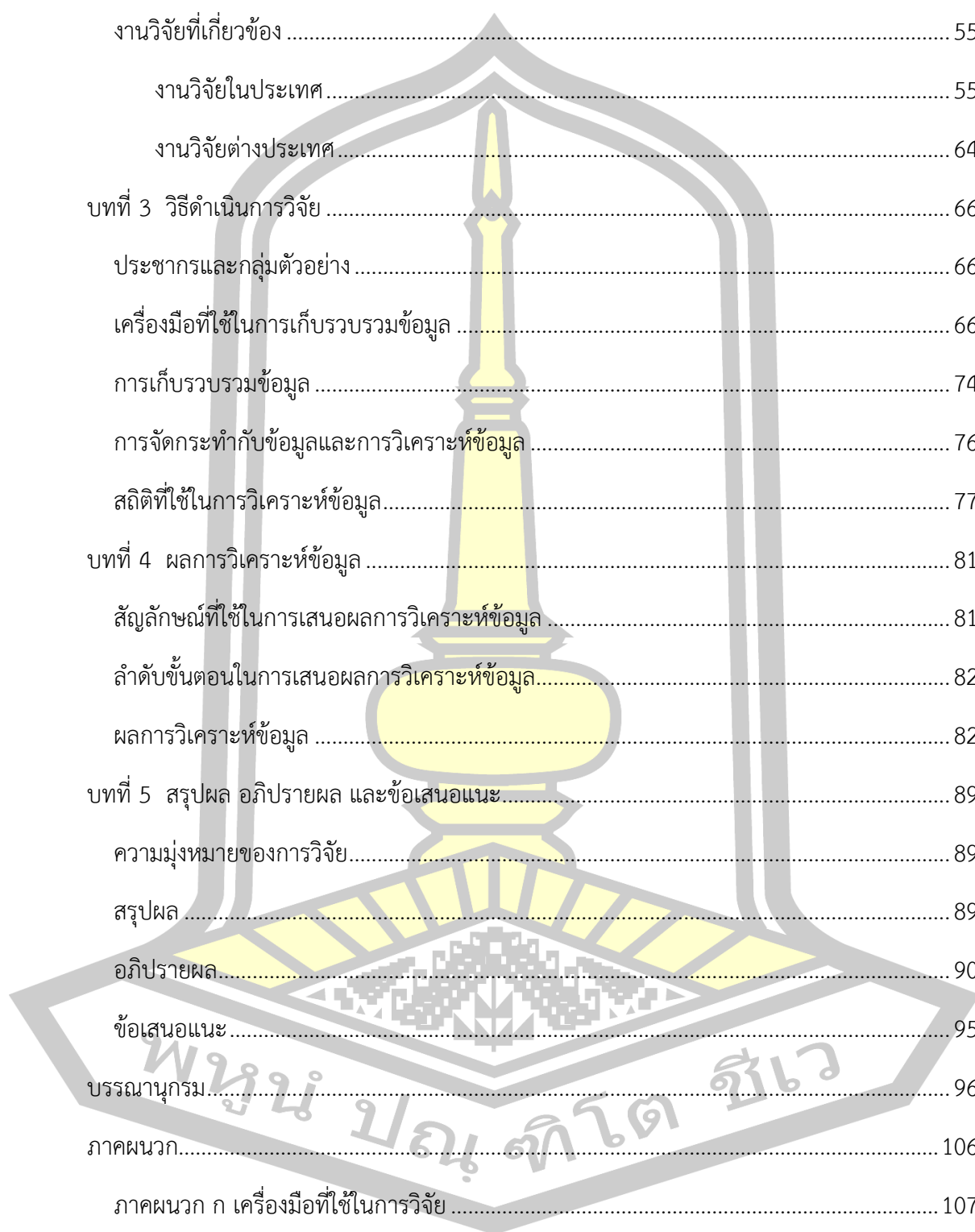
ขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนผู้ให้วิชาความรู้ เปี่ยมด้วยความรัก ความเมตตา และขอขอบพระคุณคณะผู้บริหารโรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ ที่ให้โอกาสผู้วิจัยได้เริ่มต้น ชีวิตการทำงานในวิชาชีพที่รักและศรัทธา

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนในความสำเร็จของการวิจัยในครั้งนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพประกอบ.....	ท
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	9
ความคิดสร้างสรรค์และการเขียนเชิงสร้างสรรค์.....	14
แผนการจัดการเรียนรู้.....	28
การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์.....	33
การหาประสิทธิภาพ.....	43

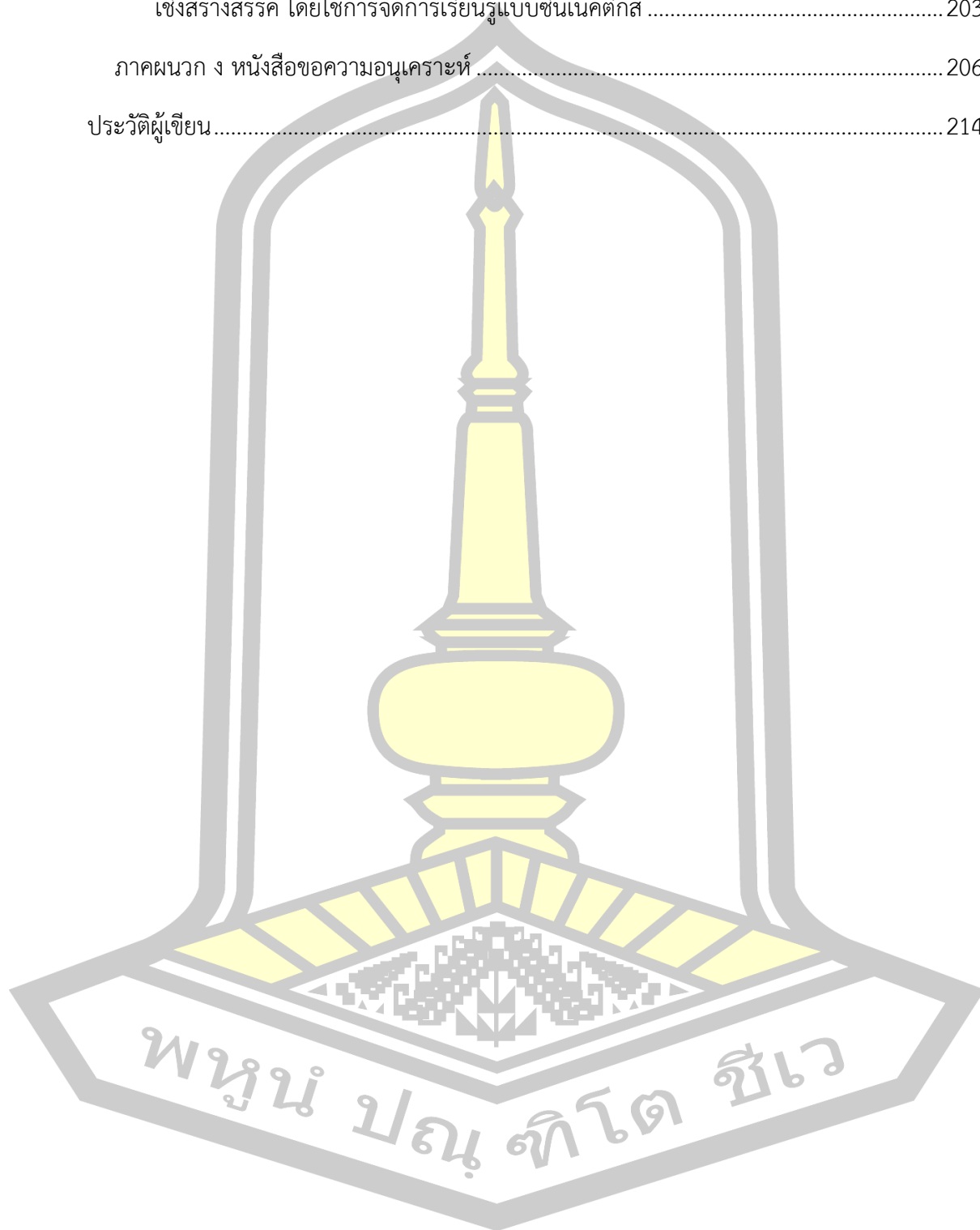
ความพึงพอใจ.....	50
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	55
งานวิจัยในประเทศ.....	55
งานวิจัยต่างประเทศ.....	64
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	66
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	66
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	66
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	74
การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	81
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	81
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	89
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	89
สรุปผล.....	89
อภิปรายผล.....	90
ข้อเสนอแนะ.....	95
บรรณานุกรม.....	96
ภาคผนวก.....	106
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	107
ภาคผนวก ข การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	178

ภาคผนวก ค ประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การเขียน
 เชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ 203

ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์ 206

ประวัติผู้เขียน 214

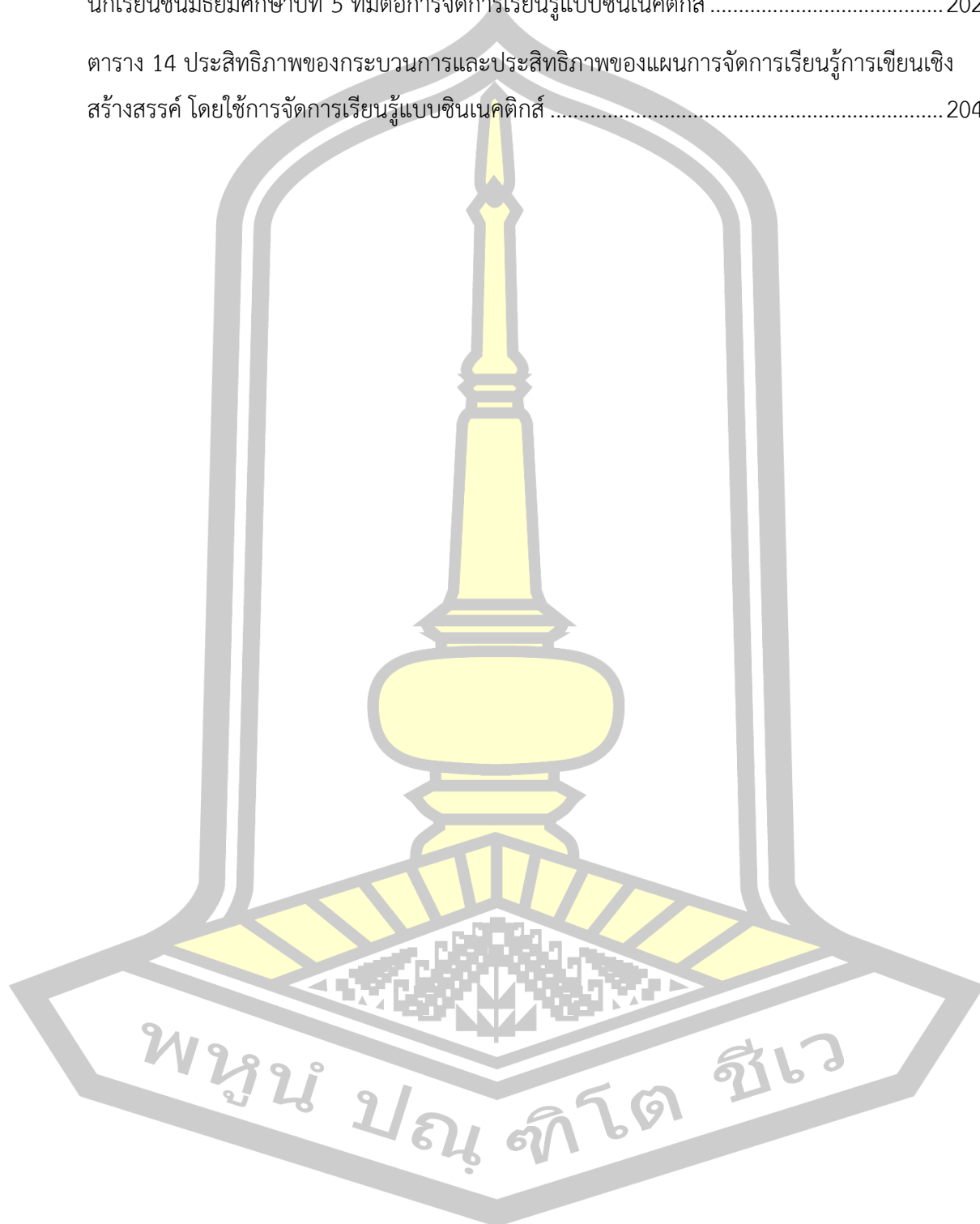
สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 2 การเขียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	11
ตาราง 2 แบบแผนการทดลอง.....	74
ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคะแนนการทดสอบทางการเรียนก่อนเรียน การประเมินพฤติกรรมการเรียน การประเมินผลงาน การทดสอบย่อย และการทดสอบทางการเรียน หลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์.....	83
ตาราง 4 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	85
ตาราง 5 การเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์	86
ตาราง 6 การเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์	86
ตาราง 7 การวิเคราะห์และแปลผลความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์	87
ตาราง 8 คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ โดยผู้เชี่ยวชาญ	181
ตาราง 9 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อความกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย.....	197
ตาราง 10 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อความกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบอัตนัย	199
ตาราง 11 ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	200
ตาราง 12 ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบอัตนัย.....	201

ตาราง 13 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ 202

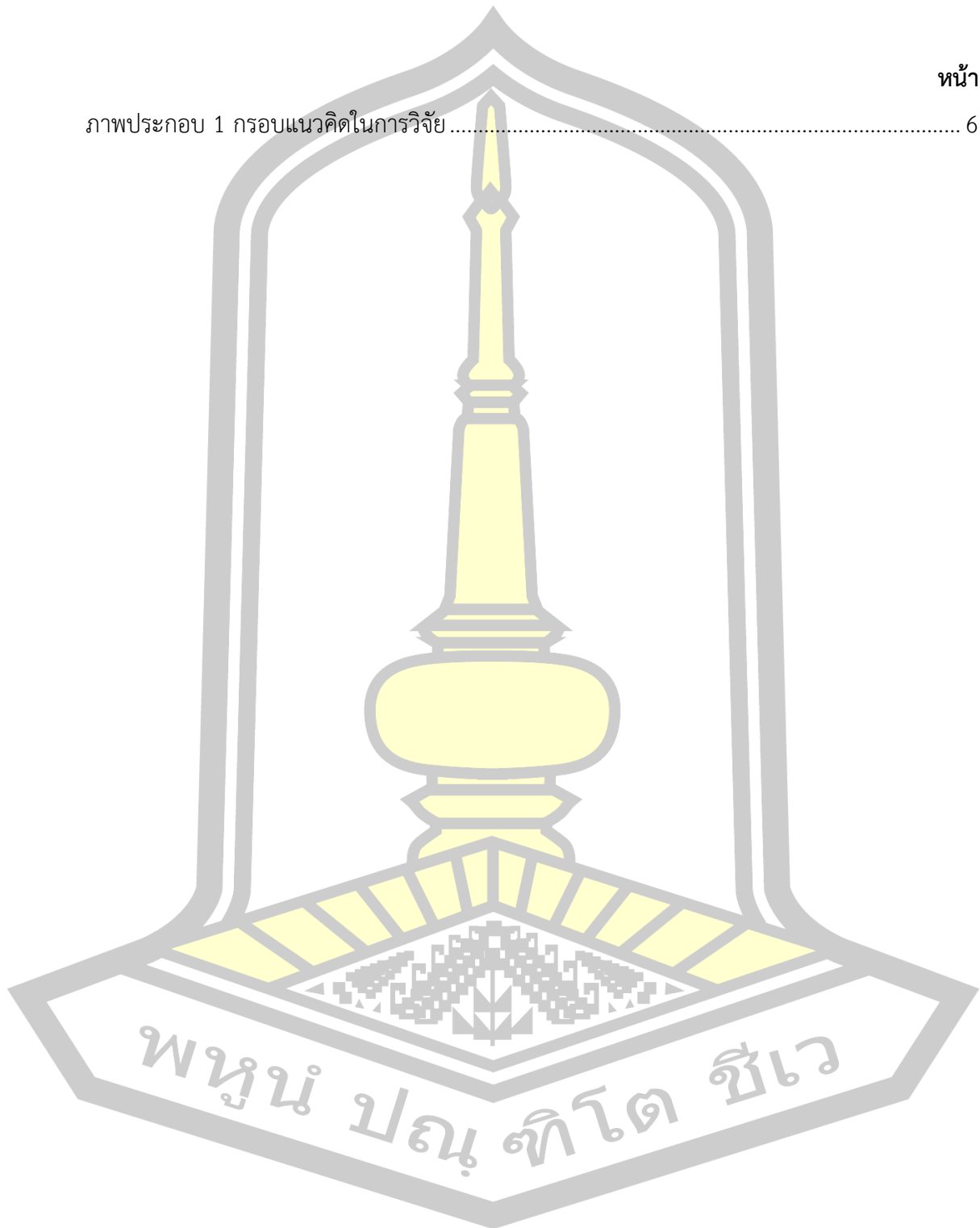
ตาราง 14 ประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิง
สร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ 204

สารบัญภาพประกอบ

หน้า

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย 6

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันเป็นยุคที่โลกมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วอันสืบเนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยี เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ของทุกภูมิภาคของโลกเข้าด้วยกัน กระแสการปรับเปลี่ยนทางสังคมที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 จึงส่งผลต่อวิถีการดำรงชีวิตในสังคมอย่างทั่วถึง แม้กระทั่งการศึกษา ในยุคปัจจุบันก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคตามสมัยอยู่ตลอดเวลาตามวิถีทางสังคมมนุษย์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ไร้ขีดจำกัด โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การปฏิบัติ และการสร้างแรงบันดาลใจไปพร้อมกัน ซึ่งทักษะสำคัญจำเป็นต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 คือ 3R7C ได้แก่ 1) สามารถอ่านออก 2) สามารถเขียนได้ และ 3) มีทักษะในการคำนวณ (วิจารณ์ พานิช, 2555) แม้ว่าสังคมโลกจะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางอย่างไรก็ตาม กระบวนการในการจัดการเรียนรู้ ในรายวิชาภาษาไทยก็ยังคงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่จำเป็นในด้านของการสื่อสาร การฟัง พูด อ่าน เขียน ให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้น การเขียนจึงเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งทักษะหนึ่งในการติดต่อสื่อสาร โดยเฉพาะในยุคของการติดต่อสื่อสารอย่างไร้พรมแดนในปัจจุบัน จำเป็นที่จะต้องพัฒนาความสามารถในการติดต่อสื่อสารของคนไทย เพื่อให้ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงข่าวสารต่าง ๆ รอบตัว เพราะการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นประจักษ์พยานที่เชื่อถือได้ดีกว่าคำพูดและสามารถใช้เป็นหลักฐานที่สำคัญไว้อีกด้วย นอกจากนี้การเขียนยังเป็นรากฐานที่สำคัญยิ่งของการเรียนภาษา และการศึกษาเล่าเรียน ดังนั้น การเขียนจึงเป็นเป็นเครื่องมือสื่อสารของมนุษย์ที่ใช้ในการถ่ายทอดความรู้สึนึกคิด ความต้องการและประสบการณ์ระหว่างกันและกัน (สุทธิวรธร อินทะกนก, 2559) การเขียนที่มีประสิทธิภาพนั้น นอกจากจะสื่อสารให้คนอื่นเข้าใจแล้ว ต้องแสดงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และเป็นงานเขียนที่เกิดจากจินตนาการของผู้เขียนเอง โดยมีได้ลอกเลียนแบบผู้อื่น อิสระที่จะคิดรูปแบบให้แปลกใหม่แตกต่างไปจากแนวคิดที่มีอยู่มีความน่าสนใจ ไม่ซ้ำแบบใครให้เกิดผลงานที่มีคุณค่าทางความริเริ่ม อย่างเด่นชัด ซึ่งเรียกว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (เกศินี จุฑาวิจิตร, 2557) ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยกำหนดสาระสำคัญของการเขียนไว้คือ การเขียนสะกดตามอักขรวิธีหรือการเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์ ตามที่ได้ระบุไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 2 มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราว

ในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ และกำหนดตัวชี้วัดในการเขียนไว้ ดังนี้ 1) เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้องมีข้อมูลและสาระสำคัญชัดเจน 2) เขียนย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบ และเนื้อหาหลากหลาย 3) ผลงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ 4) ประเมินงานเขียนของผู้อื่น แล้วนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง 5) บันทึกการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำไปพัฒนาตนเอง อย่างสม่ำเสมอ และ 6) มีมารยาทในการเขียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ปัจจุบันสถานศึกษาต่าง ๆ ได้มุ่งเน้นพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางการเขียนของนักเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ได้กำหนดไว้ แต่พบประเด็นปัญหาต่าง ๆ ดังนี้ 1) ปัญหาในด้านการเขียนคำศัพท์ไม่ถูกต้อง อันเนื่องมาจาก เทคโนโลยีที่มีความทันสมัยมากขึ้น เช่น ไลน์ เฟซบุ๊ก สมาร์ทโฟน ที่ส่งผลให้การสื่อสารและเรียบเรียง ข้อมูลต้องกะทัดรัดและใช้คำไม่ถูกต้อง 2) ปัญหาด้านการเรียงลำดับเรื่อง ซึ่งประเด็นปัญหานี้สืบเนื่อง มาจากประเด็นแรก ส่งผลให้เรื่องราวที่เขียน มีความววน สับสน อยู่ในใจความเดียว ซึ่งลักษณะ ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนยังขาดจินตนาการ และความคิดที่สร้างสรรค์ จึงไม่สามารถเชื่อมโยง และถ่ายทอดเรื่องราวทางความคิดออกมาเป็นสายลักษณะอักษรได้ (จงกล วจนะเสถียร, 2559) อีกทั้งยังพบปัญหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวิชาภาษาไทย พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีทักษะและ ความสามารถในการเขียนไม่เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสาระการเขียนต่ำ ดังรายงานผลการประเมิน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในรายวิชาภาษาไทยในปีการศึกษา พ.ศ. 2559 พบว่านักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ยังขาดความสามารถในการเขียน ได้แก่ ขาดความคล่องแคล่ว ขาดการฝึกฝน ขึ้นตอนการเขียน ความชำนาญในการเลือกใช้ถ้อยคำ การสรรคำ และการเขียนสร้างสรรค์ (โรงเรียน นานาเชือกพิทยาสรรค์, 2560) นอกจากนี้ปัญหาที่นักเรียนส่วนใหญ่มีทักษะและความสามารถในการเขียนไม่เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ที่ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนที่ต่ำลงแล้ว ยังส่งผลให้ผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในรายวิชาภาษาไทยต่ำลงเช่นกัน ดังรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2561 รายวิชาภาษาไทยของโรงเรียนนานาเชือกพิทยาสรรค์ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 42.03 ซึ่งผลคะแนนต่ำลงจากปีการศึกษา 2560 และคะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยในระดับประเทศ เมื่อพิจารณาพิจารณาเป็นสาระ พบว่าสาระที่ควรเร่งพัฒนาอย่างเร่งด่วน ได้แก่ 1) สาระการเขียน 2) สาระการอ่าน 3) สาระวรรณคดีและวรรณกรรม 4) สาระหลักการใช้ภาษา และ 5) สาระการฟัง การดู และการพูด ตามลำดับ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2561)

ทั้งนี้ความสามารถทางการเขียนในเชิงสร้างสรรค์ที่ดีและมีคุณภาพ จะเกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน ได้นั้นต้องอาศัยครูเป็นตัวกลางและเป็นตัวกระตุ้นที่สำคัญยิ่งในกระบวนการเปลี่ยนการสอนในวิชาภาษาไทย อันเป็นบ่อเกิดของการพัฒนาความสามารถดังกล่าว โดยครูต้องหันมาสนใจทางด้าน การกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมทักษะกระบวนการคิดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในรูปแบบต่าง ๆ อย่างริบถ้วน เพื่อจะนำไปปรับกลยุทธ์ทางการสอนภาษาไทยให้เหมาะสมกับเวลา สถานที่ โอกาสและ บุคคล โดยการสอนนั้นต้องมุ่งเน้นไปที่ตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ คือให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองบ่อย ๆ และเป็นไปอย่างต่อเนื่องจนเกิดความชำนาญ บรรลุตามแนวทางของหลักสูตร คือส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น อันจะนำไปสู่เป้าหมายที่สำคัญของหลักสูตร คือ ผู้เรียนเป็นคนเก่ง เป็นคนดีและมีความสุขโดยทั่วกัน (วรวรรณ ศรียาภย์, 2557) แต่ในทางปฏิบัติ ของการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับต่าง ๆ นั้นยังมีปัญหายู่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับ มัธยมศึกษา

การพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้น จำเป็นต้องมีเทคนิคในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน ซึ่งเทคนิคหนึ่ง คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ดังแนวคิดของวิลเลียม กอร์ดอน (Gordon, 1961) ที่เป็นผู้คิดค้นกระบวนการซินเนคติกส์ว่าเป็นแนวทางในการคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับความเข้าใจในความเหมือนที่แตกต่าง โดยมีจุดประสงค์หลัก คือ การอุปมา เปรียบเทียบ แนวทางนี้มักใช้กับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์เป็นรายกลุ่ม และเป็นแนวทางที่ สามารถช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาการตอบสนองอย่างสร้างสรรค์ต่อการแก้ปัญหาต่าง ๆ โดยจะช่วยใน การฝึกแนวคิด และการฝึกคิดนามธรรมของผู้เรียน สามารถใช้ได้กับบุคคลทุกระดับอายุ วิธีการแบบนี้ มีลักษณะเด่นอยู่ที่การใช้การเปรียบเทียบง่าย ๆ 3 รูปแบบ โดยมีการโยงความสัมพันธ์ของ การเปรียบเทียบ สิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าด้วยกัน โดยการใช้การอุปมา เป็นพื้นฐานของการคิด โดยมี ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน (ทิตินา แชมมณี, 2546) ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้สอนให้ผู้เรียน ทำงานต่าง ๆ ที่ต้องการให้ผู้เรียนทำ เช่น ให้เขียนบรรยาย เล่า ทำ แสดง วาดภาพ สร้าง ปั้น เป็นต้น ผู้เรียนทำงานนั้น ๆ ตามปกติที่เคยทำ เสร็จแล้วให้เก็บผลงานไว้ก่อน ขั้นที่ 2 ขั้นอุปมาแบบตรง (Direct Analogy) หรือเปรียบเทียบแบบตรง ผู้สอนเสนอคำคู่ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบความเหมือน และความต่าง เช่น ลูกบอล กับมะนาว เหมือนหรือต่างกันอย่างไร คำที่ผู้สอนเลือกมาควรให้มี ลักษณะสัมพันธ์กับเนื้อหาหรืองานที่ผู้เรียนทำในขั้นที่ 1 ผู้สอนเสนอคำคู่ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบ หลาย ๆ คู่ และจดคำตอบของผู้เรียนไว้ ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างอุปมาบุคคลกับสิ่งของ (Personal Analogy) หรือเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ ผู้สอนสมมติผู้เรียนเป็นสิ่งใดสิ่งหนึ่งและแสดงความรู้สึกออกมา เช่น ผู้เรียนเป็นเครื่องซักผ้าจะรู้สึกอย่างไร ผู้สอนจดคำตอบของผู้เรียนไว้ ขั้นที่ 4 ขั้นอุปมาคำคู่ขัดแย้ง (Compressed Analogy) ผู้สอนให้ผู้เรียนนำคำหรือ วลีที่ได้จากการเปรียบเทียบในขั้นที่ 2 และ 3 มาประกอบกันเป็นคำใหม่ที่มีความหมายของคำคู่ขัดแย้งกันในตัวเอง เช่น ไฟเย็น น้ำผึ้งขม

มัจจุราชสีน้ำผึ้ง เชื้อดนมี่ ๆ เป็นต้น ขั้นที่ 5 ชั้นอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้งที่ได้ ขั้นที่ 6 ชั้นการนำความคิดมาสร้างงาน ผู้สอนให้ผู้เรียนทำงานที่ทำไว้เดิมในการทำงานของตนทำให้งานของตนมีความคิดสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น ซึ่งครูผู้สอนที่จะต้องดำเนินการหาวิธีช่วยในการแก้ปัญหาความสามารถในการเขียนโดยเฉพาะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งจะได้รับที่ถูกต้อง เพื่อให้นักเรียนนำไปใช้เขียนในระดับสูงขึ้น ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้โดยการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกทางด้านพฤติกรรมและแสดงความคิดได้อย่างเสรี ไม่ควรเคร่งครัดในเรื่องของหลักเกณฑ์ทางภาษา การสะกดคำ หรือการกำหนดกฎเกณฑ์ให้มากนัก แต่ควรสนใจเรื่องความคิดและจินตนาการที่เด็กแสดงออกมามากกว่า เป็นส่วนหนึ่งที่แสดงพฤติกรรมสร้างสรรค์ของผู้เขียน (อัจฉรา ชิวพันธ์, 2555)

ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการเขียน เพื่อมาพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์เพิ่มมากขึ้นส่งผลต่อการคิดสร้างสรรค์และการคิดขั้นสูงจนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและแนวทางการพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่มีประสิทธิภาพ
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงขึ้น
3. เป็นแนวทางให้ครูที่สนใจได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 8 ห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 รวมนักเรียน 270 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 5/1 จำนวนนักเรียน 34 คน โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์
 - 3.2 ตัวแปรตามในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย
 - 3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 3.2.2 ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

3.2.3 ความพอใจของนักเรียน

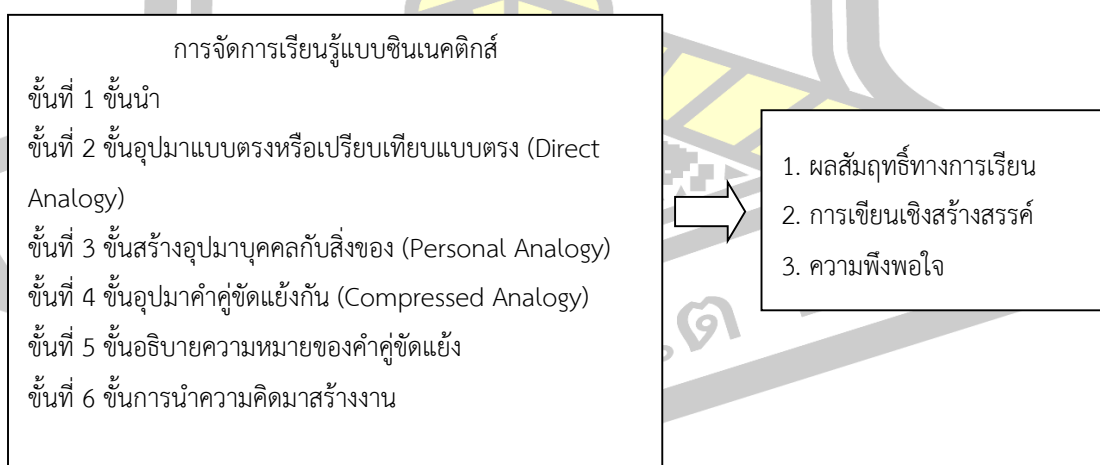
4. ขอบเขตด้านเนื้อหาและเวลา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สาระด้านการเขียนในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัด ม.4-6/1 เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้ ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูล และสาระสำคัญชัดเจน ม.4-6/2 เขียนเรียงความ ม.4-6/3 เขียนย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบ และเนื้อหาหลากหลาย ม.4-6/4 ผลิตงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ ม.4-6/5 ประเมินงานเขียนของผู้อื่นแล้วนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง ม.4-6/6 เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าเรื่องที่สนใจตามหลักการเขียนเชิงวิชาการ และใช้ข้อมูลสารสนเทศอ้างอิงอย่างถูกต้อง ม.4-6/7 บันทึกการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำไปพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ และ ม.4-6/8 มีมารยาทในการเขียน

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้ แบบชินเนคติกส์ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียน คิดสร้างความคิดค้นเคยในสิ่งแปลกใหม่ โดยการใช้การอุปมา เป็นพื้นฐานของการคิด โดยมีขั้นตอน การจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน ตามแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2546) ดังนี้

1.1 ขั้นนำ หมายถึง การที่ผู้สอนให้ผู้เรียนทำงานต่างๆ ที่ต้องการให้ผู้เรียนทำ เช่น ให้เขียนบรรยาย เล่า ทำ แสดง วาดภาพ สร้าง ปั้น เป็นต้น ผู้เรียนทำงานนั้น ๆ ตามปกติที่เคยทำเสร็จแล้วให้เก็บผลงานไว้ก่อน

1.2 ขั้นอุปมาแบบตรง หมายถึง การเปรียบเทียบแบบตรง โดยผู้สอนเสนอคำคู่ ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบความเหมือนและความต่าง เช่น ลูกบอล กับ มะนาว เหมือนหรือต่างกันอย่างไร คำที่ผู้สอนเลือกมาควรให้มีลักษณะสัมพันธ์กับเนื้อหาหรืองานที่ผู้เรียนทำในขั้นที่ 1 ผู้สอนเสนอคำคู่ ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบหลาย ๆ คู่และจดคำตอบของผู้เรียนไว้

1.3 ขั้นสร้างอุปมาบุคคลกับสิ่งของ หมายถึง การเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ ผู้สอนสมมติผู้เรียนเป็นสิ่งใดสิ่งหนึ่งและแสดงความรู้สึกออกมา เช่น ผู้เรียนเป็นเครื่องซักผ้าจะรู้สึกอย่างไร ผู้สอนจดคำตอบของผู้เรียนไว้

1.4 ขั้นอุปมาคำคู่ขัดแย้ง หมายถึง การที่ผู้สอนให้ผู้เรียนนำคำ หรือนำคำ หรือวลี ที่ได้จากการเปรียบเทียบในขั้นที่ 2 และ 3 มาประกอบกันเป็นคำใหม่ที่มีความหมายของคำคู่ขัดแย้งกันในตัวเอง เช่น ไฟเย็น น้ำผึ้งขม มัจจุราชสีน้ำผึ้ง เชือดนึ้ม ๆ เป็นต้น

1.5 ขั้นอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง หมายถึง การที่ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกัน อธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้งที่ได้

1.6 ขั้นการนำความคิดมาสร้างงาน หมายถึง การที่ผู้สอนให้ผู้เรียนทำงานที่ทำไว้เดิม ในการทำงานของตนทำให้งานของตนมีความคิดสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้โดยวัด จากความรู้ ความเข้าใจงานเขียนประเภทเรียงความ สารคดี นิทาน การย่อความ การเขียนโน้มน้าวใจ และบทประพันธ์ จากการทำแบบทดสอบ แบบปรนัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การที่ผู้เรียนเรียบเรียงความรู้ ประสบการณ์ ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดและจินตนาการด้วยถ้อยคำที่สละสลวย มีแนวคิดแปลกใหม่ น่าสนใจ เป็นตัวของตัวเองและมีคุณค่าในทางสร้างสรรค์สามารถคิดริเริ่ม คล่องแคล่ว ยืดหยุ่น และละเอียดลออ

4. แบบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง แบบทดสอบวัด

ความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีการตรวจให้คะแนนตามแนวคิดของ กิลฟอร์ด (Guilford) ทั้งหมด 4 ด้าน ประกอบด้วย

4.1 ด้านความคิดริเริ่ม (Originality) หมายถึง มีความคิดแปลกใหม่ไม่ซ้ำกันกับความคิดของคนอื่น สามารถพลิกแพลงและนำเอาความคิดเก่ามาปรุงแต่งผสมผสานจนเกิดเป็นของใหม่

4.2 ด้านความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) หมายถึง ความสามารถในการใช้ถ้อยคำอย่างคล่องแคล่ว เชื่อมโยงความสัมพันธ์ ใช้วลีหรือประโยคมาเรียงกันอย่างรวดเร็ว เพื่อให้ได้ประโยคที่ต้องการ และคิดค้นสิ่งที่ต้องการภายในเวลาที่กำหนด

4.3 ด้านความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) หมายถึง ความสามารถที่จะพยายามคิดได้หลายทางอย่างอิสระ สามารถจัดกลุ่มได้หลายทิศทางและดัดแปลงความรู้หรือประสบการณ์ให้เกิดประโยชน์หลาย ๆ ด้าน

4.4 ด้านความคิดละเอียดละออ (Elaboration) หมายถึง ความสามารถที่จะอธิบายให้เห็นภาพชัดเจนหรือเป็นแผนงานที่สมบูรณ์ขึ้น ความคิดละเอียดลออจัดเป็นรายละเอียดที่นำมาตกแต่ง ขยายความคิดครั้งแรกให้สมบูรณ์ขึ้น

4.5 ประสิทธิภาพ หมายถึง คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และบรรลุผลตามเกณฑ์ โดยกำหนดระดับคะแนนมาตรฐานเป็น 80/80 ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ โดยเกิดจากการนำคะแนนการประเมินผลงานเมื่อเรียนจบในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบท้ายแผนและคะแนนประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม การประเมินผลงานของนักเรียนทุกคนที่ได้ระหว่างเรียน มาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบเป็นร้อยละ ซึ่งจะต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 (E_1)

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์โดยรวม ที่เกิดจากการนำคะแนนในการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเรียน หลังจากเรียนครบทั้ง 12 แผนการจัดการเรียนรู้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบเป็นร้อยละ ซึ่งจะต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 (E_2)

5. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกเชิงบวกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ซึ่งวัดได้จากแบบวัดความพึงพอใจ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อ ต่อไปนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. ความคิดสร้างสรรค์และการเขียนเชิงสร้างสรรค์
3. แผนการจัดการเรียนรู้
4. การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์
5. การหาประสิทธิภาพ
6. ความพึงพอใจ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในประเด็นสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ความสำคัญของภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อ

แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

2. วิสัยทัศน์การเรียนการสอนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ การเขียนเรียงความ ย่อความ เขียนงานจากการศึกษาค้นคว้า เขียนตามจินตนาการ เขียนวิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผลการพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการ และไม่เป็นการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

หลักการใช้ภาษาไทยศึกษาระบบชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรมวิเคราะห์วรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิดคุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

3. สารและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรซึ่งประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียนเป็น 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กล่าวถึงกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ดังนี้ กระทรวงศึกษาธิการ (2551)

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

4. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 2 การเขียน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 สาระที่ 2 การเขียน ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ตาราง 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 2 การเขียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูลและสาระสำคัญชัดเจน	<ul style="list-style-type: none"> - การเขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ เช่น - อธิบาย - บรรยาย - พรรณนา

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	<ul style="list-style-type: none"> - พรรณนา - แสดงพรรณชนะ - โต้แย้ง - โน้มน้าว - เชิญชวน - ประกาศ - จดหมายกิจธุระ - โครงการและรายงานการดำเนินโครงการ - รายงานการประชุม - การกรอกแบบรายการต่าง ๆ
2. เขียนเรียงความ	<ul style="list-style-type: none"> - การเขียนเรียงความ
3. เขียนย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบและเนื้อหาหลากหลาย	<ul style="list-style-type: none"> - การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - กวีนิพนธ์ และวรรณคดี - เรื่องสั้น สารคดี นวนิยาย บทความทางวิชาการ และวรรณกรรมพื้นบ้าน
4. ผลงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ	<ul style="list-style-type: none"> - การเขียนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น - สารคดี - บันเทิงคดี
5. ประเมินงานเขียนของผู้อื่นแล้วนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง	<ul style="list-style-type: none"> - การประเมินคุณค่างานเขียนในด้านต่าง ๆ เช่น - แนวคิดของผู้เขียน - การใช้ถ้อยคำ - การเรียบเรียง - สำนวนโวหาร - กลวิธีในการเขียน

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
6. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า เรื่องที่สนใจตามหลักการเขียนเชิงวิชาการ และใช้ข้อมูลสารสนเทศอ้างอิงอย่างถูกต้อง	- การเขียนรายงานเชิงวิชาการ - การเขียนอ้างอิงข้อมูลสารสนเทศ
7. บันทึกการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำไปพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ	- การเขียนบันทึกความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย
8. มีมารยาทในการเขียน	- มารยาทในการเขียน

สรุปได้ว่า หลักสูตรแกนกลางพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในสาระที่ 2 การเขียน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ จึงมุ่งเน้นการเขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูล และสาระสำคัญชัดเจน ด้วยการอธิบาย บรรยาย พรรณนา แสดงทรรศนะ การเขียนเรียงความ การเขียนย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบและเนื้อหาหลากหลาย เช่น กวีนิพนธ์ วรรณคดี เรื่องสั้น สารคดี สามารถประเมินงานเขียนของผู้อื่น แล้วนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง การประเมินคุณค่างานเขียนในด้านต่าง ๆ ด้วยการใช้อ้อยคำ การเรียบเรียง เขียนรายงานการศึกษารวมทั้งมีมารยาทในการเขียน

จึงกล่าวได้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการเขียนเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ และสามารถถ่ายทอดความรู้ ความคิด ใช้เป็นพื้นฐานในการคิดสร้างสรรค์ การเรียนรู้ และการแก้ปัญหาในชีวิตจริงได้ รวมทั้งเป็นการปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในด้านมารยาทการเขียน และนิสัยรักการเขียนให้แก่ผู้เรียน อันส่งผลให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเอง เข้าใจตนเอง เห็นอกเห็นใจผู้อื่น เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ สามารถแก้ปัญหาความขัดแย้งในอารมณ์อย่างเหมาะสม สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ความคิดสร้างสรรค์และการเขียนเชิงสร้างสรรค์

1. ความหมายของความคิดสร้างสรรค์

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ ได้มีการศึกษาให้ความหมายของความคิดสร้างสรรค์ ดังนี้

Guilford (1967) ได้ให้ความหมายว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถทางสมองที่จะคิดได้หลายทิศทางหรือคิดได้หลายคำตอบ เรียกว่าคิดแบบอเนกนัย และความคิดสร้างสรรค์นี้ประกอบด้วย ความคิดริเริ่ม (Originality) ความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) และความคิดละเอียดลออ (Elaboration)

สมศักดิ์ ภูวิภาดารวรรณ (2542) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ว่าเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อน ยากแก่การใช้คำจำกัดความที่แน่นอนตายตัว ถ้าพิจารณาความคิดสร้างสรรค์ในเชิงผลงาน ผลงานนั้นต้องเป็นผลงานที่แปลกใหม่และมีคุณค่า กล่าวคือ ใช้ได้โดยมีคนยอมรับ ถ้าพิจารณาความคิดสร้างสรรค์เชิงกระบวนการ กระบวนการคิดสร้างสรรค์เชิงบุคคล บุคคลนั้นจะต้องเป็นคนที่มีความแปลกเป็นตัวของตัวเอง เป็นผู้ที่มีความคิดคล่อง มีความยืดหยุ่น และสามารถให้รายละเอียดในความคิดนั้น ๆ ได้

สุวิทย์ มูลคำ (2547) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ว่าเป็นกระบวนการทางความคิดที่มีความสำคัญต่อเด็ก ทำให้เด็กสามารถสร้างความคิด สร้างจินตนาการ ไม่จนต่อสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่กำหนดไว้ ความคิดสร้างสรรค์คือ พลังความคิดที่เด็กทุกคนมีแต่กำเนิดหากได้รับการกระตุ้น การพัฒนาพลังแห่งการสร้างสรรค์ จะทำให้เด็กเป็นคนที่มื่ออิสระทางความคิด มีความคิดที่ฉีกกรอบ และสามารถหาหนทางในการที่จะสร้างสรรค์สิ่งใหม่ได้

ศิวกานท์ ปทุมสูตร (2548) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง รูปหรือเรื่องที่สร้างให้มีให้เป็นขึ้นใหม่ในใจ และนำไปสู่การสร้างเป็นต้นแบบอย่างใหม่ให้ปรากฏ

ลักขณา สรีวัฒน์ (2549) ได้ให้ความหมายของความคิดสร้างสรรค์ว่า หมายถึง ความสามารถทางสมองของบุคคลที่ประกอบด้วยความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น คิดละเอียดลออ และคิดริเริ่มผสมผสานกันจนเกิดเป็นการคิดได้หลายทิศทาง หรือแบบอเนกนัย (Divergent Thinking) เป็นการคิดที่ทำให้เกิดสิ่งใหม่ ๆ หรือเป็นการดัดแปลงปรับปรุงแก้ไขสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วให้มีประสิทธิภาพดีกว่าเดิม หรือประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ ที่ไม่ซ้ำของเดิมและเป็นการคิดที่ไม่ซ้ำกับผู้อื่น

กล่าวโดยสรุป ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถทางสมองของบุคคลที่จะคิดได้หลายทิศทางหรือคิดได้หลายคำตอบ เป็นการคิดที่ทำให้เกิดสิ่งใหม่ ๆ หรือเป็นการดัดแปลง

ปรับปรุงแก้ไขสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วให้มีประสิทธิภาพดีกว่าเดิม หรือประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ ที่ไม่ซ้ำของเดิม และเป็นการคิดที่ไม่ซ้ำกับผู้อื่น ซึ่งประกอบด้วย ความคิดริเริ่ม (Originality) ความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) และความคิดละเอียดลออ (Elaboration)

2. ความหมายของการเขียน

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนมีผู้ให้ความหมายของการเขียนไว้ดังนี้

สุธีพร ปาคะดี (2531) ได้ให้ความหมายของการเขียนว่า การเขียน คือ การเปลี่ยนภาษาพูดมาเป็นสัญลักษณ์ คือ ตัวอักษรซึ่งจะต้องเลือกความคิดคำประโยคที่มีจุดหมายมาจัดเป็นประสบการณ์อย่างมีระเบียบ เพื่อให้ถูกต้องตามหลักภาษาและความนิยมและยังสามารถสื่อสารได้ด้วย

น้ำฝน นกข้อง (2546) ได้ให้ความหมายของการเขียนว่า การเขียนเป็นวิธีการสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ เป็นการแสดงออกทางภาษาเป็นลายลักษณ์อักษรที่ต้องอาศัยความรู้ความสามารถในด้านความคิด ความรู้สึก จินตนาการและประสบการณ์ของผู้เขียน

เสนีย์ วิลาวรรณ (2547) ได้ให้ความหมายของการเขียนว่า การเขียน หมายถึง การนำคำพูดมาเขียนประกอบกันเป็นข้อความเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นมีความเข้าใจตรงตามความประสงค์ของผู้เขียน

วิไลลักษณ์ บุญเคลือบ (2556) ได้ให้ความหมายว่า การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์ คือ ตัวอักษรเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจจากความข้างต้น ทำให้มองเห็นความหมายของการเขียนว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น นักเรียน ใช้การเขียนบันทึกความรู้ ทำแบบฝึกหัดและตอบข้อสอบ บุคคลทั่วไปใช้การเขียนจดหมาย ทำสัญญา พิณยกรรมและคำประกัน เป็นต้น พ่อค้าใช้การเขียนเพื่อโฆษณาสินค้าทำบัญชี ใบสั่งของ ทำใบเสร็จรับเงิน แพทย์ใช้บันทึกประวัติคนไข้เขียนใบสั่งยาและอื่น ๆ เป็นต้น

สารานุกรมเสรี (2556) ได้ระบุว่า การเขียน หมายถึง การสื่อสารชนิดหนึ่งของมนุษย์ เราที่ต้องอาศัยความพยายามและฝึกฝนการเขียนเป็นการแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้รับสารสามารถอ่านได้เข้าใจ ได้ทราบความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ แล้วสามารถนำมาบอกต่อกับบุคคลอื่นให้ได้ความรู้ที่ผู้รับสารได้รับเครื่องมือในการเขียน เช่น ดินสอ ปากกา สี พู่กันกระดาษ กระดาษ ฯลฯ การเขียนจะต้องเขียนเป็นภาษาซึ่งอาจเขียนเป็นภาษาเดียวหรือหลายภาษาก็ได้

สรุปได้ว่า การเขียนคือการแสดงออกในการติดต่อสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ โดยอาศัยตัวอักษรเป็นสื่อ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดความต้องการและความใส่ใจของผู้ส่งสาร ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้อื่นเข้าใจ นอกจากนี้การเขียนยังเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เป็นสื่อต่าง ๆ ที่ช่วยจรรโลงใจให้ผู้อ่านเกิดความสุขคลายความทุกข์ได้ตามประเภทของการเขียน และการเขียนยังมีลักษณะเป็นการสื่อสารถาวรสามารถคงอยู่นานตรวจสอบได้

3. ความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความสนใจและให้ความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้หลายทัศนะดังนี้

ถวัลย์ มาศจรัส (2546) กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง งานเขียนที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียน ที่เขียนด้วยสำนวนภาษาที่มีลักษณะเป็นของตนเอง หรือมีรูปแบบการเขียนที่มีความแปลกใหม่ มีคุณค่า และเป็นที่ยอมรับของสาธารณชน

เสนีย์ วิลาวรรณ (2546) กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนที่มุ่งให้ผู้อ่านเกิดความเพลิดเพลิน และได้รับความรู้ควบคู่กันไป โดยที่ผู้เขียนจะต้องถ่ายทอดความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ที่มีอยู่ออกมาด้วยถ้อยคำ สำนวนภาษาที่ผ่านการขัดเกลาและเรียบเรียงมาแล้ว อย่างประณีต สละสลวย ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการ และความรู้สึกร่วมในขณะที่อ่าน ประการสำคัญ สารหรือความรู้ที่ผู้เขียนสอดแทรกไว้ในงานเขียนนั้น จะต้องเป็นความคิดในทางสร้างสรรค์ มุ่งเน้นให้ประพจน์แต่สิ่งที่ดีงาม

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2551) ให้ความหมายของการเขียนสร้างสรรค์ หมายถึง เป็นการเขียนซึ่งมีลักษณะของการคิดริเริ่ม โดยที่ผู้เขียนจะต้องใช้จินตนาการ และประสบการณ์ของตนเองเชื่อมโยงความคิดในการเขียน

เมอร์เรย์ (Murray, 1973) กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นกระบวนการซึ่งเกี่ยวข้องกับการที่ผู้เขียนพยายามที่จะใช้การรับรู้ด้านต่าง ๆ ของผู้เขียน รวมทั้งความเข้าใจในสาระต่าง ๆ ตรงตามที่คุณเขียนต้องการ

สรุปได้ว่า การเขียนสร้างสรรค์ (Creative Writing) เป็นการเขียนร้อยแก้ว หรือร้อยกรองที่ต้องใช้ความสามารถเพื่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการถ่ายทอดความรู้ความคิด จินตนาการจากประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้เขียน โดยมีลોકเลียนแบบใครเพื่อสร้างผลงานเขียนขึ้นมาในรูปแบบเฉพาะตน มีศิลปะในการใช้สำนวนภาษาที่ดี ถูกต้อง สละสลวย ในเชิงสร้างสรรค์ สร้างความประทับใจ ชาบซึ้งใจแก่ผู้ฟังและผู้อ่านทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม และเกิดสุนทรียภาพ มีคุณค่าต่อตนเองและสังคม

4. องค์ประกอบของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ในการเรียนการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ต้องคำนึงถึงหลักสูตร วิธีการสอนของครู และยังมีองค์ประกอบที่อาจส่งผลต่อนักเรียน เช่น การจัดบรรยากาศภายในห้องเรียน สิ่งเร้าต่าง ๆ ในการเรียน บทบาทของครู และการส่งเสริมของผู้ปกครองด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้นับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนประสบความสำเร็จ ดังที่ต้องการหรือไม่ ได้มีผู้ศึกษาองค์ประกอบของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ คือ

กระทรวงศึกษาธิการ (2534) กล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ว่า จะต้องประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

1. ให้ความคิดแปลกใหม่ หมายถึง ความคิดไม่ซ้ำแบบหรือไม่ได้ลอกเลียนแบบผู้อื่นมาเป็นความคิดของผู้เขียนเองหรือดัดแปลงมาแบบค้ายด้วยภูมิปัญญาของตนเอง
2. การใช้ภาษาคมคายกะทัดรัด ทั้งนี้ต้องเป็นการใช้ภาษาที่ไม่ผิดแปลกจากระเบียบของภาษาซึ่งเป็นที่ยอมรับกัน
3. สามารถเร้าความรู้สึกของผู้อื่น อาจเป็นความรู้สึกขบขัน ความเศร้า ความปีติยินดี ความพิศวง ความสงบ ความซาบซึ้ง ความอาลัย ฯลฯ อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกันก็ได้
4. เป็นประโยชน์ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม เช่น ให้ข้อคิดที่เป็นคติในการดำรงชีวิต ชี้ให้เห็นคุณโทษแนะนำให้คนรู้จักสังเกต พิจารณาสິงต่าง ๆ โดยแบบคายก่อให้เกิดจินตนาการในทางที่ดีงาม หรือให้ความเพลิดเพลินแก่จิตใจในลักษณะของนันทนาการ

เวสต์คอตท์ และสมิธ (Westcott and Smith, 1973) ได้กล่าวว่า การเขียนทั้งหมดนั้นเป็นการสร้างสรรค์ ถ้าหากว่าเราจะรู้สึกเขียนสิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้นมาถึงแม้ว่าสิ่งนั้นจะเป็นสิ่งเก่า ความคิดเก่า แต่ถ้านำมาแสดงออกในรูปแบบใหม่เสริมความคิดใหม่เข้าไป มีการแสดงออกใหม่ ๆ ทางจินตนาการ ผลงานนั้นก็จะเป็งานเขียนใหม่ที่สมบูรณ์ ขอแต่เพียงให้ผลงานนั้นมาจากตัวของเราเองด้วย ความชาญฉลาดมิได้เป็นการลอกเลียนแบบใคร และมีใช้เพื่อการสื่อสารกันโดยทั่วไปเท่านั้น โดยได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียนสร้างสรรค์ว่ามีอยู่ด้วยกัน 4 ประการ คือ

1. ความจริงใจ เป็นสิ่งสำคัญอันดับแรก เพราะงานเขียนใด ๆ ถ้าขาดความจริงใจแล้วจะทำให้ค่าของงานเขียนนั้นด้อยลงไปมาก ผู้เริ่มฝึกการเขียนหลายคนพยายามที่จะเขียนให้มีความสั้น ๆ เขียนเป็นบรรทัด ๆ ลงมาใส่สัมผัส และจังหวะวรรคตอนลงตามความเห็นเหมาะสม แต่ถ้าขาดความจริงใจข้อความนั้นจะดูขัด ๆ ส่วนเนื้อความจะดูไม่สมจริงอาจสับสนในการเขียน ทั้งใจความสำคัญที่ควรจะทำให้ผู้อ่านไม่ประทับใจได้

2. อารมณ์ การเขียนสร้างสรรค์ที่ดีนั้น ผู้เขียนต้องให้ความสนใจการเสนอข้อเท็จจริงน้อยกว่าการเสนอจินตนาการ ทศนคติ และอารมณ์ความรู้สึก การบรรยายที่ให้ข้อมูล

ละเอียดลออแต่เป็นข้อเท็จจริงมากกว่าการพรรณนาจึงไม่ใช่การเขียนสร้างสรรค์ เพราะเป็นเรื่องที่ทำให้ผู้อ่านคิดถึงความน่าเชื่อถือและความสมจริง แต่การพรรณนานั้นเป็นการทำให้ผู้อ่านรู้สึกด้วยอารมณ์ แล้วพยายามคิดจินตนาการให้กว้างไกลออกไป แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า การเขียนแบบบรรยายจะเป็นการเขียนสร้างสรรค์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับผู้เขียนว่าจะใช้ศิลปะทางภาษามากน้อยเพียงใด

3. ความคิดริเริ่ม คนแต่ละคนจะมีลักษณะเฉพาะตน มีความนึกคิดและความสามารถอยู่ในตนเองผิดแผกแตกต่างกันออกไป ต้องพยายามค้นพบความคิดแปลกใหม่ เพื่อการสร้างผลงานใหม่ ๆ ออกมา อย่างมีวามแต่ไปคิดลอกเลียนแบบผู้อื่น คนที่ประสบความสำเร็จคือคนที่นับถือตนเอง รู้จักคิด และรู้จักสร้างสรรค์ความแปลกใหม่ในทางที่เกิดประโยชน์

4. การสร้างประสบการณ์ การเขียนสร้างสรรค์ต้องการประสบการณ์มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อนำมาเป็นวัตถุดิบในการเขียนถ้อยคำเป็นสัญลักษณ์แทนเสียง และเสียงนั้นจะใช้แทนประสบการณ์ต้องไม่ใช่คำที่เป็นนามธรรมจนเกินไป เพราะนามธรรมไม่สามารถให้ความรู้สึกแก่ผู้อ่านได้เท่าที่ควร ผู้เขียนจะเพิ่มเติมบทสนทนาใช้ภาษา และเสียงของภาษาถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดไปสู่ผู้อ่านด้วยวิธีใดก็ได้ให้ผู้อ่านเกิดภาพขึ้นในความนึกคิด และติดตามเรื่องไปโดยตลอด เมื่อเขาอ่านเรื่องของเราต้องให้เขารู้สึกว่าเขาได้รับสาระไปสร้างประสบการณ์ใหม่ได้ ไม่ควรใช้วิธีการจำเจอยู่แต่แบบเดิม ใช้ความคิดเห็นแม้จะเป็นประสบการณ์เดิมของผู้เขียนก็ตาม เพราะสิ่งนั้นไม่ใช่การเขียนสร้างสรรค์

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ คือ การจัดบรรยายที่ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ส่งผลให้ผู้เขียนสร้างจินตนาการอย่างกว้างไกล ในลักษณะที่แปลกใหม่ด้วยถ้อยคำที่สละสลวยด้วยภูมิปัญญาของตนเอง ซึ่งให้คุณค่าทางด้านจิตใจ และสติปัญญาเป็นประโยชน์ต่อผู้ฟัง ผู้อ่านทั้งทางตรงและทางอ้อมในทางที่ดีงาม ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินในลักษณะนั้นหนทางการต่อสังคม และส่วนรวม

5. ความสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ถวัลย์ มาศจรัส (2546) สรุปว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีความสำคัญต่อชีวิตบุคคลและสังคม โดยสรุปดังนี้

1. ความสำคัญต่อชีวิต

1.1 เกิดภูมิปัญญาด้านสำนวนภาษาใหม่ ๆ สำหรับการติดต่อสื่อสารได้ทันโลกทันเหตุการณ์

1.2 เกิดอาชีพใหม่ ๆ จากการใช้ภาษาเชิงสร้างสรรค์ เช่น นักโฆษณา นักเขียนพิธีกร ฯลฯ

1.3 เกิดการสืบสานรากเหง้าทางวัฒนธรรม ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการแสดง ฯลฯ

2. ความสำคัญต่อบุคคล

2.1 พัฒนาสมองซีกขวาในเรื่องของความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ

2.2 ทำให้เกิดภูมิปัญญา (Wisdom) ด้านต่าง ๆ ด้วยตนเอง เช่น ภูมิปัญญาด้านภาษา ภูมิปัญญาด้านเหตุผล ภูมิปัญญาด้านการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม

3. ความสำคัญต่อสังคม

3.1 เกิดรูปแบบใหม่ในการติดต่อสื่อสารของคนในสังคม และระหว่างสังคมต่อสังคม

3.2 เกิดวัฒนธรรมและอารยธรรมใหม่ของการติดต่อสื่อสาร

3.3 เป็นการจุดประกายความคิดให้เกิดสิ่งใหม่ ๆ ในสังคมที่มาจากความคิดความฝัน และจินตนาการในรูปแบบการเขียนเชิงสร้างสรรค์

6. วิธีสอนเขียนเพื่อส่งเสริมทักษะของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับวิธีสอนเขียนเพื่อส่งเสริมทักษะของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ได้มีนักการศึกษาได้เสนอแนะวิธีการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ ไว้ดังนี้

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2547) ได้เสนอหลักการจัดกิจกรรมในการสอนเขียนสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. กำหนดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน โดยจะต้องคำนึงถึงหลักสูตรในระดับชั้นต่าง ๆ ว่ามีจุดมุ่งหมายทำอะไร กิจกรรมต่าง ๆ นั้นสนองวัตถุประสงค์ใดในหลักสูตร

2. การจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ควรได้มีการสัมพันธ์กับกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ ด้วย

3. จัดลำดับความยากง่ายของกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียน

4. ให้สิ่งที่จูงใจเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ และรักในงานเขียน

5. ให้ผู้เรียนสามารถใช้จินตนาการในการแสดงความรู้สึกนึกคิดอย่างอิสระ

กัลยา ไตรศรีศิลป์ (2542) ได้เสนอแนะกิจกรรมที่ใช้ในการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ดังนี้

1. กิจกรรมการเขียนบันทึก โดยครูให้ผู้เรียนเขียนบันทึกประจำวันในห้องเรียนทุกวัน วันละ 10 นาที แล้วให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนกันอ่าน

2. เขียนสิ่งที่เป็นไปได้ 10 ประการ ครูให้ผู้เรียนเขียนถึงสิ่งที่ตนคิดว่าไม่อาจเป็นจริงได้ ซึ่งเป็นการใช้จินตนาการในการเขียน

3. เขียนเกี่ยวกับความฝัน โดยผู้เรียนเขียนในสิ่งที่ตนอยากได้หรืออยากฝัน

4. เขียนเกี่ยวกับความทรงจำ โดยให้ผู้เรียนนึกถึงเหตุการณ์ในอดีตที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเจ็บปวด กลัว หรือรัก แล้วเขียนบรรยายออกมา

5. เขียนเกี่ยวกับอนาคต เช่น ให้ผู้เรียนจินตนาการว่าตนกลับไปเป็นเวลา 100 ปี แล้วตื่นขึ้นมาในโลกแห่งอนาคต แล้วเขียนบรรยายเหตุการณ์ในขณะนั้น

6. บทกวี โดยสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ อาจจะให้เริ่มต้นง่าย ๆ ด้วยการให้ฟังบทกวีของนักกวี เช่น Emily Dickinson หรือ Walt Whitman แล้วให้ผู้เรียนเขียนเกี่ยวกับความรู้สึกของตนว่าชอบหรือไม่ชอบบทกวีนั้นอย่างไร ในการจัดกิจกรรมการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้น ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการจัดกิจกรรมที่หลากหลายแปลกใหม่ เพื่อทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานในการเขียน

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545) ได้กล่าวถึงการสอนเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ไว้ว่า การเขียนร้อยกรองอาจเริ่มต้นด้วยวิธีง่าย ๆ เช่น ทาบหรือกรองที่ไพเราะมาอ่านให้นักเรียนฟัง และแนะนำให้นักเรียนสังเกตว่ากวีสามารถเลือกเฟ้นถ้อยคำมาใช้ได้อย่างประณีตเพียงไร การฝึกแต่งชิ้นแรกอาจยากอยู่บ้าง แต่ถ้าเริ่มด้วยการคิดหาคำมาเติมช่องว่างให้มีลักษณะสัมผัสคล้องจองกันตามลักษณะของคำประพันธ์ หรือหาภาพธรรมชาติ ภาพศิลปะที่สวยงามมาให้ให้นักเรียนบรรยายเป็นภาพย่หรือกลอนง่าย ๆ แต่งตามความชอบใจบ้าง กำหนดหัวข้อให้แต่งบ้าง ซึ่งสามารถสรุปเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1. ควรนำบทร้อยกรองประเภทต่าง ๆ มาให้นักเรียนได้รู้จักอ่าน หรือลองถอดคำประพันธ์ เพื่อให้นักเรียนได้คุ้นเคยกับฉันทลักษณ์ประเภทต่าง ๆ เป็นการแนะนำให้นักเรียนรู้จักผลงานสร้างสรรค์ด้านร้อยกรอง

2. ควรหาโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนเขียนบทร้อยกรองอยู่เสมอ

3. ควรใช้สื่อการสอนช่วยสร้างความสนใจ และสร้างบรรยากาศในการเรียน

4. ครูผู้สอนควรใจกว้าง อดทน ยอมรับผลงานของเด็ก คอยช่วยเหลือแก้ไขผลงานและช่วยให้กำลังใจในผลงานนั้นเสมอ

5. ควรให้อิสระแก่นักเรียนทั้งในด้านเนื้อหา ฉันทลักษณ์ ความยาว และเวลาที่เหมาะสม

6. ไม่ควรมุ่งแต่จะให้นักเรียนจำคำศัพท์ อ่านถูกต้อง หรือท่องขึ้นใจในบทประพันธ์ต่าง ๆ นั้น

7. การประเมินผลงานเขียนบทร้อยกรองควรมีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน นักเรียนควรจะได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลทุกครั้ง

วันชัย แยมจันทร์ฉาย (2555) ได้ระบุว่าจะงานเขียนสามารถจำแนกออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ร้อยแก้ว และร้อยกรอง ซึ่งจะส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักใช้ศิลปะการประพันธ์ตามความสามารถของแต่ละบุคคล

1. ประเภทร้อยแก้ว หมายถึง หนังสือประเภทความเรียงที่ใช้ถ้อยคำ สละสลวย สำนวน โวหารลึกลับซึ้ง เต็มไปด้วยอรรถรส ก่อให้เกิดอารมณ์สะท้อนใจที่มีคุณค่าและประโยชน์ต่อผู้อ่าน งานเขียนประเภทนี้ได้แก่ เรื่องบันเทิงคดี และสารคดีทั่วไป เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น บทละคร หนังสือธรรมะ ชีวประวัติ การท่องเที่ยว เป็นต้น

2. ประเภทร้อยกรอง หมายถึง วรรณกรรมที่แต่งเป็นคำประพันธ์ประเภทต่าง ๆ เช่น แต่งเป็นโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน และร่าย หนังสือที่แต่งเป็นคำประพันธ์เหล่านี้ บางเล่มก็ได้รับการยกย่องให้เป็นวรรณคดี วรรณคดีจึงหมายถึงวรรณกรรมที่แต่งดีถึงขนาดเป็นแบบอย่างได้ ภาษาที่ใช้ก็ไพเราะ และประณีต ให้คุณค่าและให้ความบันเทิงใจ เช่น บทกวีต่าง ๆ เป็นต้น

การเขียนร้อยกรองเป็นส่วนหนึ่งของการฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ในกลุ่มวิชาภาษาไทย ผู้เรียนจะเขียนร้อยกรองได้ดีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น ความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการเลือกสรรถ้อยคำ ครูควรมีหลักการสอนที่ชัดเจน ควรมีใจรักและทัศนคติที่ดีต่อการสอน ควรมองว่าบทร้อยกรองมีค่ามีความสำคัญ

เมื่อสอนแล้วนักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ สนุกสนาน และพยายามหาทางฝึกฝนในโอกาสต่าง ๆ

จนสามารถแต่งได้ การเขียนคำประพันธ์ควรเป็นคำประพันธ์เปิดง่าย ๆ เช่น คำขวัญ คติพจน์ ครูต้องเน้นให้ได้รู้จักลักษณะประพันธ์ที่ตนจะต้องเขียนเพื่อเด็กจะต้องคิดหาคำที่เหมาะสมกับเรื่อง ครูต้องหาคำประพันธ์ที่ไพเราะและน่าสนใจมาให้นักเรียนดูในชั้น และควรฝึกให้เด็กใช้จินตนาการของตัวเองให้มาก ครูต้องแนะนำตรวจแก้ไขงานร่วมกับเด็ก รับฟังความคิดเห็นของเด็กด้วยความเต็มใจ

สรุปได้ว่า วิธีสอนเขียนเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่เป็นการเขียนประเภทร้อยแก้ว และร้อยกรอง โดยควรมีการกำหนดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน จัดลำดับความยากง่ายของกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียน และกิจกรรมควรมีการสัมพันธ์กับกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ ของนักเรียนด้วย เช่น เขียนเกี่ยวกับความฝัน ความทรงจำ อนาคต และบทกวี

7. การประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นทักษะที่ซับซ้อน การให้คะแนนงานเขียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะมีผลต่อความเที่ยงของการตรวจงานเขียน ดังนั้นการให้คะแนนงานเขียนจึงต้องมีเกณฑ์ เพื่อให้การให้คะแนนเป็นไปอย่างมีระบบ ซึ่งจะช่วยให้คะแนนตรวจงานเขียนเป็นปรนัยมากขึ้น ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2535) มีเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการประเมินงานเขียนในการประเมินนั้นประกอบด้วยเกณฑ์ดังนี้

1. เนื้อหา มีรายละเอียดการให้คะแนนดังนี้

1.1 แนวคิดแปลกใหม่ ไม่ซ้ำแบบใคร เขียนได้ใจความ มีความสมเหตุสมผล เนื้อเรื่องมีความเชื่อมโยงกันมาก กำหนดชื่อเรื่องที่น่าสนใจ ให้ 4 คะแนน

1.2 แนวคิดแปลกใหม่ เขียนได้ใจความมีความสมเหตุสมผล เนื้อเรื่อง มีความเชื่อมโยงกัน กำหนดชื่อเรื่องที่น่าสนใจ ให้ 3 คะแนน

1.3 แนวคิดแปลกใหม่ เนื้อเรื่องมีความเชื่อมโยงกัน กำหนดชื่อเรื่องที่น่าสนใจ ให้ 2 คะแนน

1.4 แนวคิดแปลกใหม่ แต่ไม่น่าสนใจ เนื้อเรื่องมีความเชื่อมโยงกัน เพียงเล็กน้อย กำหนดชื่อเรื่องไม่น่าสนใจ ให้ 1 คะแนน

2. การเสนอเรื่อง

2.1 ลำดับเรื่องราวได้อย่างสอดคล้องต่อเนื่อง มีการเปิดเรื่อง และดำเนินเรื่อง น่าสนใจมาก เนื้อเรื่องมีความยาวตามที่กำหนด ให้ความรู้ ข้อคิด และความเพลิดเพลินแก่จิตใจ ให้ 4 คะแนน

2.2 ลำดับเรื่องราวได้อย่างสอดคล้องต่อเนื่อง มีการเปิดเรื่อง และดำเนินเรื่อง น่าสนใจ เนื้อเรื่องมีความยาวตามที่กำหนด ให้ความรู้ ข้อคิด และความเพลิดเพลินแก่จิตใจ ให้ 3 คะแนน

2.3 ลำดับเรื่องราวได้อย่างต่อเนื่อง มีการเปิดเรื่อง และดำเนินเรื่อง น่าสนใจ เนื้อเรื่องมีความยาวตามที่กำหนด ให้ความรู้ ความเพลิดเพลินแก่จิตใจ ให้ 2 คะแนน

2.4 ลำดับเรื่องราวไม่สอดคล้อง ไม่ต่อเนื่อง มีการเปิดเรื่อง และดำเนินเรื่อง ไม่น่าสนใจ เนื้อเรื่องมีความยาวตามที่กำหนด ให้ความเพลิดเพลินแก่จิตใจ ให้ 1 คะแนน

3. การใช้ภาษา

3.1 ใช้คำศัพท์ สำนวน ถ้อยคำเหมาะสม ตรงตามความหมาย สอดคล้องกับ เรื่องราว การเชื่อมคำที่ถูกต้อง การสะกดคำถูกต้องทั้งหมด ให้ 4 คะแนน

3.2 ใช้คำศัพท์ สำนวน ถ้อยคำเหมาะสม ตรงตามความหมาย สอดคล้องกับ เรื่องราว การเชื่อมคำที่ถูกต้อง การสะกดคำผิดพลาด 1-3 จุด ให้ 3 คะแนน

3.3 ใช้คำศัพท์ สำนวน ถ้อยคำเหมาะสม ตรงตามความหมาย สอดคล้องกับ เรื่องราว การเชื่อมคำที่ถูกต้อง การสะกดคำผิดพลาด 4-6 จุด ให้ 2 คะแนน

3.4 ใช้คำศัพท์ สำนวน ถ้อยคำเหมาะสม ตรงตามความหมาย สอดคล้องกับ เรื่องราว การเชื่อมคำที่ถูกต้อง การสะกดคำถูกต้องทั้งหมด ให้ 1 คะแนน

4. รูปแบบ

4.1 เขียนได้ถูกต้องเหมาะสมครบถ้วนตามรูปแบบแต่ละองค์ประกอบของการเขียน ให้ 4 คะแนน

4.2 เขียนได้ถูกต้องครบถ้วนตามรูปแบบของการเขียน ให้ 3 คะแนน

4.3 เขียนได้ถูกต้องครบถ้วนตามรูปแบบของการเขียน มีข้อผิดพลาดหนึ่งส่วนให้ 2 คะแนน

4.4 เขียนได้ถูกต้อง ไม่ครบถ้วนตามรูปแบบของการเขียน ข้อผิดพลาดมากกว่าหนึ่งส่วน ให้ 1 คะแนน

5. การปฏิบัติตามคำสั่ง

5.1 การนำภาพหรือคำศัพท์มาเขียนเป็นเรื่องราวให้ถูกต้องครบถ้วน มีความเหมาะสมตามที่กำหนดและมีความสอดคล้องกัน ปฏิบัติตามคำสั่งทุกอย่าง ให้ 4 คะแนน

5.2 การนำภาพหรือคำศัพท์มาเขียนเป็นเรื่องราวได้ถูกต้องเพียงบางส่วน มีความเหมาะสมตามที่กำหนด ปฏิบัติตามคำสั่งบางส่วน ให้ 3 คะแนน

5.3 การนำภาพหรือคำศัพท์มาเขียนเป็นเรื่องราวได้ แต่ไม่ครบถ้วน ไม่มีความเหมาะสม ปฏิบัติตามคำสั่งบางส่วน ให้ 2 คะแนน

5.4 การนำภาพหรือคำศัพท์มาเขียนเป็นเรื่องราวได้ แต่ไม่ครบถ้วน ไม่มีความเหมาะสม ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ให้ 1 คะแนน

ณัฐพงษ์ เจริญพิทย์ และคณะ (2539) กล่าวว่า การวัดความคิดสร้างสรรค์ในปัจจุบันมี 3 วิธี คือ

1. การสังเกตพฤติกรรม กระทำได้ทั้งลักษณะเป็นทางการ และไม่เป็นการวัดเป็นการอาจใช้แบบสอบถามหรือแบบสัมภาษณ์ การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนทั้งสองลักษณะนั้น สังเกตได้จากความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมและพฤติกรรมที่ปรากฏ

2. การวัดโดยใช้แบบทดสอบ การวัดวิธีนี้จะต้องสร้างแบบทดสอบขึ้น ซึ่งโดยทั่วไปจะกำหนดสถานการณ์ที่แปลกประหลาดหรือไม่ใช่สถานการณ์ปกติแล้วให้นักเรียนใช้ความคิดอิสระ “ตอบ” จากสถานการณ์นั้น คำตอบของนักเรียนไม่อาจนำไปพิจารณาได้ว่าถูกหรือผิด เนื่องจากเป็นคำตอบที่ตอบขึ้นในสถานการณ์แบบใหม่ การพิจารณาคะแนนคำตอบให้เป็น 3 คือ ความคิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่น ความคิดริเริ่ม บางครั้งอาจให้คะแนนความคิดละเอียดลออ

3. การตรวจคุณภาพของผลงาน การวัดด้วยวิธีนี้เป็นการวัดในระดับลึกกว่าการวัดโดยใช้แบบทดสอบในการวัดจะกระทำโดยผู้รู้ (ปกติมีจำนวน 3 คน แต่ถ้ามีความจำเป็นอาจใช้ครูผู้สอนเพียงคนเดียวก็ได้) เป็นผู้ตรวจคุณภาพของงาน ซึ่งต้องกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนให้ชัดเจน ระดับคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดในแต่ละข้อนิยามกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนชัดเจน ระดับคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดในแต่ละข้อนิยามกำหนดเป็น 3 ช่วง (ดี เท่ากับ 3, พอใช้ เท่ากับ 2, ต้องปรับปรุง

เท่ากับ 1) หรือ 5 ช่วง (ดีมาก เท่ากับ 5, ดี เท่ากับ 4, ปานกลาง เท่ากับ 3, พอใช้ เท่ากับ 2, ต้องปรับปรุง เท่ากับ 1) อย่างไรก็ตามการวัดความคิดสร้างสรรค์ของบุคคลโดยยึดแบบทดสอบเพียงแบบใดแบบหนึ่งเพียงอย่างเดียว สิ่งที่ควรระวังเพราะอาจวัดความคิดสร้างสรรค์ได้ไม่ครบทุกด้าน จึงควรใช้แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์อื่น ๆ ประกอบหรือใช้การสังเกตพฤติกรรมหรือผลงานของบุคคลควบคู่ไปด้วย

ชัชวารี จารุสวัสดิ์ (2545) ได้ให้เกณฑ์การให้คะแนนความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งจะให้เป็นแบบทดสอบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยให้ผู้ตรวจ 3 คน อ่านการเขียนข้อความ และการเขียนความเรียงให้คะแนนตามอัตราส่วน ดังนี้

1. คะแนนความคิดริเริ่ม (การแสดงออก) 5 ส่วน
2. คะแนนความละเอียดลออ แบ่งออกเป็นส่วยย่อย ดังนี้
 - 2.1 การเชื่อมโยงความคิด 1 ส่วน
 - 2.2 การเสนอเนื้อเรื่อง 1 ส่วน
 - 2.3 การใช้ภาษา 1 ส่วน
 - 2.4 เนื้อหาสาระ 1 ส่วน

รายละเอียดของการให้คะแนนตามความคิดละเอียดลออ

1. ความคิดริเริ่ม (การแสดงออก) หมายถึง การเสนอแนวคิดเห็นใหม่ ๆ หรือความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นแนวของตนเอง แสดงความรู้สึกริเริ่ม ความคิด ความเข้าใจอย่างเสรี
2. การเชื่อมโยงความคิด หมายถึง การจัดระเบียบความคิดให้เชื่อมโยงต่อเนื่องกันอย่างได้ใจความ และเป็นอันดับหนึ่งอันเดียวกัน
3. การเสนอเนื้อเรื่อง หมายถึง การจัดลำดับขั้นตอน การเสนอเนื้อเรื่องอย่างน่าสนใจ และกำหนดเรื่องที่สอดคล้องกันกับการเสนอเนื้อเรื่อง
4. การใช้ภาษา หมายถึง การใช้สำนวนภาษาที่ให้ความชัดเจนแจ่มแจ้ง ถูกต้องตามกาลเทศะ เหตุการณ์ในเนื้อเรื่องได้ตรงใจความตรงกับความหมายที่ต้องการจะพูด สำนวนโวหารสุภาพ
5. เนื้อหาสาระ หมายถึง การเสนอข้อเท็จจริง ความรู้ทั่ว ๆ ไป ที่เป็นไปตามเนื้อความจริงและมีเหตุผลสมกับภาพ ได้ใจความ มีความยาวของเนื้อเรื่องพอสมควรกับเกณฑ์ที่กำหนดให้มีรายละเอียดพอสมควรแก่ความเข้าใจ

การกำหนดเกณฑ์เพื่อเป็นแบบในการให้คะแนน ดังนี้

1. ความคิดริเริ่ม (5)

ดีมาก	มีค่าเท่ากับ 5
ดี	มีค่าเท่ากับ 4

พอใช้ มีค่าเท่ากับ 3

เกือบใช้ได้ มีค่าเท่ากับ 2

ต้องแก้ไข มีค่าเท่ากับ 1

2. การเชื่อมโยงความคิด (1) การเสนอเนื้อเรื่อง (1) การใช้ภาษา (1)

ดีมาก มีค่าเท่ากับ 1

ดี มีค่าเท่ากับ 0.8

พอใช้ มีค่าเท่ากับ 0.6

เกือบใช้ได้ มีค่าเท่ากับ 0.4

ต้องแก้ไข มีค่าเท่ากับ 0.2

3. เนื้อหาสาระ (2)

ดีมาก มีค่าเท่ากับ 2

ดี มีค่าเท่ากับ 1.6

พอใช้ มีค่าเท่ากับ 1.2

เกือบใช้ได้ มีค่าเท่ากับ 0.8

ต้องแก้ไข มีค่าเท่ากับ 0.4

4. การให้คะแนน

ในการให้คะแนนที่จะนำมากรอกในช่องนั้น จะต้องนำค่าที่ได้ในแต่ละส่วน มาบวกกันแล้วคูณด้วยจำนวนส่วน คือ 10 จึงจะเป็นคะแนนจริงของส่วนนั้น ๆ หลังจากนั้นนำคะแนน ของนักเรียนแต่ละคนที่ได้จากผู้ตรวจแต่ละคนมารวมกันทั้งหมดแล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยจึงเป็นคะแนน นักเรียนคนนั้น ๆ

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าเกณฑ์การให้คะแนนงานเขียนประเภทสร้างสรรค์ ได้ให้ความสำคัญของการแสดงออกทางความคิด ซึ่งตรงกับจุดมุ่งหมายของการเสนองานเขียน สร้างสรรค์ที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ทักษะการเขียนในการแสดงออกทางความคิด ความรู้ ประสบการณ์

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2549) ได้เสนอหลักการตรวจความเรียง ดังนี้

1. ควรตรวจแยกเป็นรายข้อ และไม่ควรรดผลการตรวจที่ผ่านมารวบรวมมาว่าแต่ละข้อ หรือแต่ละคนมีการให้คะแนนอย่างไร

2. ในการตรวจแต่ละครั้งควรเป็นอิสระต่อกัน

3. ผู้ตรวจไม่ควรดูชื่อผู้สอบ และไม่ควรรดผลการตรวจที่ผ่านมารวบรวมมาว่าแต่ละข้อ หรือแต่ละคนมีการให้คะแนนอย่างไร

4. การตรวจให้คะแนนควรใช้ระบบการให้คะแนนเกณฑ์ย่อย ๆ

Guilford (1967) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์ไว้ ดังนี้

1. ความคิดริเริ่ม (Originality) หมายถึง ความคิดแปลกใหม่ไม่ซ้ำกันกับความคิดของคนอื่น และแตกต่างจากความคิดธรรมดา ความคิดริเริ่มอาจเกิดจากการคิดจากเดิมที่มีอยู่แล้วให้แปลกแตกต่างจากที่เคยเห็น หรือสามารถพลิกแพลงให้กลายเป็นสิ่งที่ไม่เคยคาดคิด ความคิดริเริ่มอาจเป็นการนำเอาความคิดเก่ามาปรุงแต่งผสมผสานจนเกิดเป็นของใหม่ ความคิดริเริ่มมีหลายระดับ ซึ่งอาจเป็นความคิดครั้งแรกที่เกิดขึ้นโดยไม่มีใครสอนแม้ความคิดนั้นจะมีผู้อื่นคิดไว้ก่อนแล้วก็ตาม

2. ความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) หมายถึง ปริมาณความคิดที่ไม่ซ้ำกันในเรื่องเดียวกัน โดยแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

2.1 ความคล่องแคล่วทางด้านถ้อยคำ (Word Fluency) เป็นความสามารถในการใช้ถ้อยคำอย่างคล่องแคล่ว

2.2 ความคิดคล่องแคล่วทางการโยงสัมพันธ์ (Associational Fluency) เป็นความสามารถที่จะคิดหาถ้อยคำที่เหมือนกันได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ภายในเวลาที่กำหนด

2.3 ความคล่องแคล่วทางการแสดงออก (Expression Fluency) เป็นความสามารถในการใช้วลีหรือประโยค กล่าวคือสามารถที่จะนำคำมาเรียงกันอย่างรวดเร็ว เพื่อให้ได้ประโยคที่ต้องการ

2.4 ความคล่องแคล่วในการคิด (Ideational Fluency) เป็นความสามารถที่จะคิดค้นสิ่งที่ต้องการภายในเวลาที่กำหนด เช่น ใช้คิดหาประโยชน์ของก้อนอิฐให้ได้มากที่สุดภายในเวลาที่กำหนดซึ่งอาจเป็น 5 นาที หรือ 10 นาที

3. ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) หมายถึง ประเภทหรือแบบของการคิดแบ่งออกเป็น

3.1 ความคิดยืดหยุ่นที่เกิดขึ้นทันที (Spontaneous Flexibility) เป็นความสามารถที่จะพยายามคิดได้หลายทางอย่างอิสระ ตัวอย่างของคนที่มีความคิดยืดหยุ่นในด้านนี้จะคิดว่าประโยชน์ของหนังสือพิมพ์มีอะไรบ้าง ความคิดของผู้ที่ยืดหยุ่นสามารถจัดกลุ่มได้หลายทิศทางหรือหลายด้าน เช่น เพื่อรู้ข่าวสาร เพื่อโฆษณาสินค้า เพื่อธุรกิจ ฯลฯ ในขณะที่คนที่ไม่มีความคิดสร้างสรรค์จะคิดได้เพียงทิศทางเดียว คือ เพื่อรู้ข่าวสารเท่านั้น

3.2 ความคิดยืดหยุ่นทางการดัดแปลง (Adaptive Flexibility) หมายถึง ความสามารถในการดัดแปลงความรู้ หรือประสบการณ์ให้เกิดประโยชน์หลาย ๆ ด้านซึ่งมีประโยชน์ต่อการแก้ปัญหา ผู้ที่มีความยืดหยุ่นจะคิดดัดแปลงได้ไม่ซ้ำกัน

4. ความคิดละเอียดลออ (Elaboration) หมายถึง ความคิดในรายละเอียด เป็นขั้นตอน สามารถอธิบายให้เห็นภาพชัดเจนหรือเป็นแผนงานที่สมบูรณ์ขึ้น ความคิดละเอียดลออ จัดเป็นรายละเอียดที่นำมาตกแต่ง ขยายความคิดครั้งแรกให้สมบูรณ์ขึ้น

Torrance (1964) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับเกณฑ์ในการตรวจแต่ละกิจกรรม ตรวจให้คะแนน 3 ด้าน คือ ความคิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่น และความคิดริเริ่ม ดังนี้

1. ความคิดคล่อง ให้พิจารณาจากคำตอบที่เป็นไปตามเงื่อนไขของคำถาม โดยให้คะแนนคำตอบละ 1 คะแนน ตามปริมาณคำตอบที่ไม่ซ้ำกัน

2. ความคิดยืดหยุ่น ให้พิจารณาจากคำตอบที่ไม่อยู่ในทิศทางเดียวกันหรือ คำตอบที่อยู่ในประเภทที่แตกต่างกัน โดยให้คะแนนคำตอบเป็นกลุ่มหรือภาพละ 1 คะแนน

3. ความคิดริเริ่ม ให้พิจารณาจากสัดส่วนของความคิดของคำตอบของนักเรียน ทั้งหมดตามวิธีการของ Cropley คำตอบใดที่กลุ่มตัวอย่างตอบซ้ำกันมากก็ให้คะแนนน้อยหรือไม่ได้เลยถ้าคำตอบยังซ้ำกับคนอื่นน้อย หรือไม่ซ้ำกับคนอื่นเลย ก็จะได้คะแนนมากขึ้น เกณฑ์การให้คะแนน ยึดหลัก ดังนี้

คำตอบซ้ำ	12%	ขึ้นไปให้	0	คะแนน
คำตอบซ้ำ	6 - 11%	ขึ้นไปให้	1	คะแนน
คำตอบซ้ำ	3 - 5%	ขึ้นไปให้	2	คะแนน
คำตอบซ้ำ	2%	ขึ้นไปให้	3	คะแนน
คำตอบซ้ำ	1%	ขึ้นไปให้	4	คะแนน

4. ความคิดละเอียดลออ ให้พิจารณาจากความสามารถในการนำคำมาเขียนเป็น เรื่องราวแปลกใหม่ น่าสนใจ และมีความยาวพอที่จะให้เรื่องได้ใจความสมบูรณ์ (นิจ จันทรมล, 2535)

สรุปได้ว่า การประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์สามารถวัดได้ 4 ด้าน คือ ด้านความคิดริเริ่ม ด้านความคิดคล่องแคล่ว ด้านความคิดยืดหยุ่น ด้านความคิดละเอียดลออ โดยมีแบบวัดการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในการประเมินที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ทักษะการเขียนในการ แสดงออกทางความคิด ความรู้ และประสบการณ์ อย่างสร้างสรรค์

พหุ ประถมศึกษา

แผนการจัดการเรียนรู้

1. ความหมายของแผนการจัดการจัดการการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการจัดการการเรียนรู้ ได้มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2545) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แผนการจัดการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการหรือโครงการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอน รายวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบและเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้ และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แผนการจัดการจัดการเรียนรู้ หมายถึงแผนการจัดการจัดการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

บุรุษย์ ศิริมหาสาคร (2547) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แผนการจัดการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อแจกแจงรายละเอียดของหลักสูตรทำให้สามารถนำไปจัดการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนเป็นรายคาบหรือรายชั่วโมง

ฉลวยศรี ท้าวน้อย (2547) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แผนการจัดการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การเตรียมการจัดการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ และเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาใดวิชาหนึ่งให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนด แผนการจัดการจัดการเรียนรู้ มี 2 ระดับ ได้แก่ ระดับหน่วยการเรียนรู้ และระดับบทเรียน

ความหมายของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ที่หลายท่านได้ให้ความหมายสรุปได้ว่า หมายถึง การวางแผนการสอน การจัดการจัดการเรียนการสอนที่ครูเตรียมไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการจัดการ การใช้สื่อการสอน การวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

2. ความสำคัญของแผนการจัดการจัดการการเรียนรู้

บุรุษย์ ศิริมหาสาคร (2547) ได้อธิบายถึงความสำคัญของแผนการจัดการจัดการการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. แผนการจัดการจัดการการเรียนรู้ เป็นหลักฐานที่แสดงถึงการเป็นครู แบบมืออาชีพ โดยมีการเตรียมการล่วงหน้า แผนการจัดการจัดการเรียนรู้ของครูสะท้อนให้เห็นถึงการใช้เทคนิคการจัดการจัดการการเรียนรู้ สื่อนวัตกรรม และจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็กมาผสมผสานกันหรือประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน

2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ช่วยส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อนวัตกรรม วิธีการวัด และประเมินผล เพื่อพัฒนาวิชาชีพของตนเอง

3. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ครูผู้สอน และครูที่ทำการสอนแทนสามารถจัดกิจกรรมได้อย่างมั่นใจ และมีประสิทธิภาพ

4. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นหลักฐานที่แสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอน การวัด และประเมินผลที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งต่อไป

5. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ ซึ่งสามารถนำไปเป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อประกอบการพิจารณาความดี ความชอบ ประจำปี เพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง และเพื่อใช้ประกอบการขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

สรุปได้ว่า ความสำคัญของแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นหลักฐานในการพัฒนาวิชาชีพ เป็นข้อมูลด้านการสอน การวัดผลประเมินผล ทำให้ครูผู้สอนและครูที่ทำหน้าที่สอนแทนสามารถจัดกิจกรรมด้วยความมั่นใจ เป็นเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อนวัตกรรม และวิธีการวัดผลประเมินผล

3. หลักในการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สำนักพัฒนาการฝึกหัดครู (2546) ได้สรุปหลักการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. การเขียนหัวเรื่อง (Heading) เป็นการเขียนส่วนแรกของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเป็นส่วนบอกรายละเอียดเบื้องต้นของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบไปด้วยลำดับที่ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สารการเรียนรู้ ระดับชั้นที่จัดการเรียนรู้ หัวข้อเรื่อง เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2. การเขียนสาระสำคัญ (Concept) สาระสำคัญเป็นสาระที่สรุปที่เรียบเรียงจากลักษณะเด่นของสารการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหาความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านเจตคติให้กระชับ และมีความหมายชัดเจน การเขียนสาระสำคัญ ต้องสรุปเนื้อหาความรู้ ทักษะกระบวนการ หรือเจตคติที่เป็นเป้าหมายด้วยภาษาที่รัดกุม และชัดเจน

3. การเขียนผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Learning Outcome) หรือจุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective) เป็นผลการเรียนรู้อันพึงประสงค์ที่ผู้สอนคาดหวังจะเกิดขึ้นกับผู้เรียนหลังจากผ่านกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระ การเขียนที่สมบูรณ์ควรประกอบไปด้วยด้านความรู้ความคิด (Knowledge : K) ด้านทักษะ/กระบวนการ (Phychomotor/Process : P) และด้านคุณลักษณะหรือเจตคติ (Attitude : A) การเขียนจะมีลักษณะคล้ายจุดประสงค์แต่ไม่เฉพาะเจาะจงเท่าจุดประสงค์ จุดประสงค์การเรียนรู้เป็นข้อความที่ระบุพฤติกรรมหรือคุณลักษณะทางด้าน

เนื้อหา ด้านทักษะหรือด้านเจตคติที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนหลังจากการได้เรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้ว การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้จะเป็นการเรียนรู้ที่แตกออกมาจากผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในลักษณะของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavioral Objective) เพื่อแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่คาดหวังนั้นจะเกิดขึ้นกับผู้เรียน และมีความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามที่กำหนดไว้

4. การเขียนสาระการเรียนรู้ (Content) เป็นองค์ประกอบที่ทำให้ผู้สอนเห็นภาพของสิ่งที่จะต้องสอน โดยรวมอาจประกอบด้วยทฤษฎี หลักการ วิธีการ ขั้นตอนหรือแนวปฏิบัติ ผู้สอนต้องเขียนให้สอดคล้องกับสาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และจุดประสงค์การเรียนรู้

5. การเขียนกิจกรรมการเรียนรู้ (Activities) เป็นสภาพการณ์ที่ผู้สอนได้ออกแบบเพื่อนำเสนอสาระการเรียนรู้วิธีการหรือการฝึกปฏิบัติให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยเขียนให้ สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ และขั้นตอนของรูปแบบของการจัดการเรียนรู้ เช่น รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model) รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) รูปแบบกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning Process) และทักษะกระบวนการโดยระบุให้รู้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละขั้นเป็นบทบาทของใคร ผู้เรียน ผู้สอน หรือทั้งผู้สอนผู้เรียนร่วมกันกระทำ

6. การเขียนสื่อและแหล่งการเรียนรู้ (Media and Resources) เป็นวัสดุอุปกรณ์หรือเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพแหล่งการเรียนรู้ (Resources) เป็นสถานที่ สถานประกอบกร หรือแหล่งอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้การเขียนสื่อ และแหล่งการเรียนรู้

7. การเขียนวิธีการวัดและประเมินผล (Assessment) เป็นการกระทำเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่ การวัดผลเป็นการรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือ และวิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การสอบถาม การตรวจผลงาน และการทดสอบ ผู้สอนต้องระบุวิธีการวัด การประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ใช้วิธีการวัดอย่างไร

นอกจากนี้ในการออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อาจจะระบุวิธีการหรือเครื่องมือในการวัดพฤติกรรมหรือสิ่งที่มุ่งวัดตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังหรือจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละข้อ โดยเขียนในรูปของตารางเขียนวิธีการวัด และประเมินผลการเรียนรู้อาจจะเพิ่มรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการวัดผล เครื่องมือวัดผล และเกณฑ์การประเมิน ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังหรือจุดประสงค์การเรียนรู้ของการจัดการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง

สรุปได้ ว่าหลักในการเขียนแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบไปด้วย การเขียน หัวเรื่อง สาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ แหล่งเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล ที่มีความสอดคล้องกันตลอดทั้งแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4. ประโยชน์ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สำนักพัฒนาการฝึกหัดครู (2546) ได้สรุปถึงประโยชน์ของการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1. เพื่อความต่อเนื่องของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตร
2. เพื่อให้สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน
3. สามารถเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ให้พร้อมก่อนสอนจริง
4. เพื่อความมั่นใจ และเชื่อมั่นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
5. ให้เกิดการปรับปรุงวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากข้อจำกัดที่พบ
6. ให้ผู้อื่นสอนแทนได้ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น
7. เป็นหลักฐานสำคัญพิจารณาผลงานคุณภาพในการปฏิบัติการสอน

5. ลักษณะของแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี

วัลลภ กันทรทรัพย์ (2537) ได้อธิบายถึงลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เข้าลักษณะ 4 ประการ คือ

1. เป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเป็นผู้ได้ลงมือปฏิบัติมากที่สุด โดยครูเป็นผู้คอยชี้แนะหรือกระตุ้นให้กิจกรรมที่ผู้เรียนดำเนินการเป็นไปตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
2. เป็นแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นพบคำตอบด้วยตนเอง โดยครูพยายามลดบทบาทจากผู้บอกคำตอบเป็นผู้คอยกระตุ้นด้วยคำถามให้ผู้เรียนคิด แก้ปัญหา หรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมเอง
3. เป็นแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการมุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในการทำงาน และนำกระบวนการไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน
4. เป็นแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่สามารถ จัดหาได้ในท้องถิ่น หลีกเลี่ยงการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูป ราคาสูง

อารมณ์ ใจเที่ยง (2540) ได้สรุปลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีมีลักษณะ ดังนี้

1. สอดคล้องกับหลักสูตรและแนวการสอน
2. นำไปใช้ได้จริงและมีประสิทธิภาพ
3. เขียนอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เหมาะกับผู้เรียน และเวลาที่กำหนด
4. มีความกระชับชัดเจน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่าย และเข้าใจตรงกัน
5. มีรายละเอียดมากพอที่จะทำให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้สอนได้
6. ทุกหัวข้อในแผนการสอน มีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน

สงบ ลักษณะ (2540) ได้สรุปถึงลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีมีลักษณะ ดังนี้

1. จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน
2. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถนำไปสู่จุดประสงค์ได้
3. ผู้เรียนมีโอกาสเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรม ครูผู้สอนอำนวยความสะดวก
4. กระบวนการเรียนรู้เหมาะสม
5. ใช้เนื้อหาใกล้ตัว
6. ครูผู้สอนแสวงหา คิดค้น พัฒนาสื่อราคาอย่ามเยาในท้องถิ่น เสริมการเรียนรู้
7. จัดระบบการวัดผลประเมินผลต่อเนื่อง ใช้ผลเพื่อการพัฒนา

รุจิร ภูสาระ (2546) ได้สรุปถึงลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีจะต้องสามารถตอบคำถามได้ว่า

1. ต้องการให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์อะไรบ้าง
2. ต้องการเสริมสร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ผู้เรียนบรรลุผลตามจุดประสงค์
3. ครูต้องมีบทบาทอย่างไรตั้งแต่ครูเป็นศูนย์กลางจนถึงผู้เรียนเป็นผู้จัดทำเอง
4. การใช้สื่ออุปกรณ์อะไรจึงช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์จะรู้ได้อย่างไรว่าผู้เรียน

จะเกิดคุณภาพตามที่คาดหวังไว้

บุรชัย ศิริมหาสาร (2547) ได้สรุปถึงลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีต้องมีส่วนประกอบอย่างน้อย 3 ส่วน ดังนี้

1. จุดประสงค์การเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน (Objective) (จัดการเรียนรู้เพื่ออะไร)
2. การเรียนการสอนที่จะทำให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ (Learning) (จัดการเรียนรู้อย่างไร)
3. การวัดและประเมินผลเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้หรือไม่ (Evaluation) (จัดการเรียนรู้แล้วได้ผลตามที่ต้องการหรือไม่)

สรุปได้ว่า ลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีต้องมีจุดประสงค์ที่ชัดเจน ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ผู้สอนมีอิสระในการออกแบบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งมีหลายรูปแบบและควรปฏิบัติตามนโยบายของโรงเรียนที่กำหนดไว้ว่าให้ใช้รูปแบบใด โรงเรียนไม่กำหนดรูปแบบไว้จึงเลือกรูปแบบที่ตนเห็นว่าเหมาะสม สอดคล้องการนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

1. ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ได้มีนักการศึกษาให้ความหมายไว้ ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2535) ที่กล่าวถึงการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้วยวิธีการอุปมาว่าโดยรากศัพท์หมายความว่า การเชื่อมเข้าด้วยกันของสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกันโดยการสร้างความคุ้นเคยที่แปลกใหม่ (Strange Familiar) และความแปลกใหม่ที่เป็นที่คุ้นเคย (Familiar Strange)

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545) ระบุว่า การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนและการคิดร่วมกันเป็นกลุ่มจัดกระบวนการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนที่กำหนดไว้ โดยอาศัยกระบวนการเปรียบเทียบจึงจะสามารถเพิ่มความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนแต่ละคนและของกลุ่มได้

วนิช สุธารัตน์ (2547) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์พัฒนาขึ้นโดย William J. Gordon และพัฒนาขึ้นมาจากทฤษฎีซินเนคติกส์ เทคนิคนี้เป็นการเปรียบเทียบหรือการอุปมาอุปไมย (Analogy) มีลักษณะพิเศษตรงที่ต้องเพิ่มกลไกทางจิตวิทยาในการวิเคราะห์ปัญหาซินเนคติกส์มาจากรากศัพท์ในภาษากรีก คือ Syn หมายถึง การรวมกัน และ Ectics หมายถึง ส่วนประกอบที่หลากหลาย รวมความแล้ว หมายถึง การรวมสิ่งที่ต่างกันเข้าด้วยกัน อาจกล่าวได้ว่าซินเนคติกส์ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้หรือการแก้ปัญหาโดยใช้วิธีการอุปมาเพื่อเปรียบเทียบสิ่งที่ต้องการเรียนรู้หรือปัญหากับสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย คือ ดัดแปลงสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยให้มีความแปลกออกไป

ทัศนยา แคมมณี (2548) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนกระบวนการคิดสร้างสรรค์เป็นรูปแบบที่ช่วยให้บุคคลเกิดความเห็นที่สร้างสรรค์ต่างไปจากเดิม หากลองคิดแก้ปัญหาด้วยวิธีการที่ไม่เคยคิดมาก่อน หรือคิดโดยสมมติตัวเองเป็นสิ่งอื่น และยิ่งบุคคลหลายกลุ่มประสบการณ์มาช่วยกันแก้ปัญหา ก็จะได้วิธีที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพ

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้หรือการแก้ปัญหาโดยใช้วิธีการอุปมาเพื่อเปรียบเทียบสิ่งที่ต้องการเรียนรู้กับสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย และสามารถดัดแปลงสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยให้แปลกใหม่ออกไป

2. แนวคิดพื้นฐานของการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์เป็นกระบวนการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ โดยนักวิชาการได้กล่าวถึงแนวคิดพื้นฐานไว้ดังนี้

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2544) กล่าวว่า ชินเนคติกส์เป็นวิธีการสอนที่พัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่น่าสนใจวิธีหนึ่งซึ่งคิดค้นในปีคริสต์ศักราช 1961 โดย Godon และผู้ช่วยของเขา การจัดการเรียนรู้ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่า

1. การนำกระบวนการของความคิดสร้างสรรค์มาใช้อย่างรู้ตัวผนวกกับการใช้เครื่องมือเพื่อใช้ในการคิดสร้างสรรค์จะช่วยให้บุคคลหรือกลุ่มคนเกิดความคิดสร้างสรรค์ขึ้นได้
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกสำคัญมากกว่าด้านสติปัญญา และการไม่มีเหตุผลสำคัญเท่ากับการใช้เหตุผล กล่าวคือ การไม่มีเหตุผลทำให้คนไม่ติดอยู่กับกรอบและทำให้ใจเปิดกว้างยอมรับสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างมาก ความคิดสร้างสรรค์เป็นเรื่องขอการใช้อารมณ์มากกว่าการใช้สติปัญญา
3. เราต้องรู้จักใช้อารมณ์และความไม่มีเหตุผลของตน เพื่อจะได้แก้ไขปัญหาโดยวิธีการแปลกใหม่ยิ่งขึ้นอย่างไรก็ตาม เราต้องสามารถควบคุมอารมณ์ และความไม่มีเหตุผลของตนได้ เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อความคิดสร้างสรรค์ทั้งนี้โดยใช้เครื่องมือที่เรียกว่าการเปรียบเทียบอุปมาอุปไมย

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์เกิดจากความเชื่อเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งสามารถพัฒนาได้และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนได้ โดยการใช้กระบวนการสร้างสรรค์กับเครื่องมือที่เรียกว่า การเปรียบเทียบอุปมาอุปไมย

3. ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์

การจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์นั้นเกิดจากความเชื่อเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ที่สามารถพัฒนาได้ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนได้ โดยที่นักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ไว้ดังนี้

สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรธน์ (2537) และทีศนา แคมมณี (2548) กล่าวหาความสัมพันธ์ที่ออกมาในรูปของการเปรียบเทียบมาใช้ในการสอนแบบนี้นำมาใช้กับกิจกรรมการเขียนความเรียงแบบสร้างสรรค์ การพูดอย่างสร้างสรรค์ การสำรวจปัญหาสังคม การแก้ปัญหาต่าง ๆ การสร้างงานประดิษฐ์ การทำความเข้าใจถึงความหมายของสิ่งต่าง ๆ

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2542) กล่าวว่า การสอนเพื่อฝึกความคิดสร้างสรรค์จะมีประโยชน์มากหากครูเข้าใจ และได้รับการเตรียมการสอนเพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอนเพราะการฝึกให้นักเรียนได้รู้จักคิดให้นักเรียนมีโอกาสแสดงออกทางความคิด และการสร้างความคิดสร้างสรรค์ใหม่ตามความคิดเห็น และจินตนาการของเขา เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับภาษาไทย และวิชาศิลปะ

ทศนา แคมมณี (2548) กล่าวถึง ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนตามการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์นี้ว่า ผู้เรียนจะเกิดความคิดใหม่ ๆ และสามารถนำความคิดใหม่ ๆ นั้นไปใช้ใน งานของตนทำให้เกิดความแปลกใหม่น่าสนใจมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นผู้เรียนอาจเกิดความตระหนักใน คุณค่าของการคิด และความคิดของผู้อื่นอีกด้วย

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์เป็นการนำการเปรียบเทียบมาใช้กับ กระบวนการคิดสร้างสรรค์ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดใหม่ ๆ สามารถนำความคิดไปใช้ใน งานตน ซึ่งก่อให้เกิดความเข้าใจและความเห็นใจในความคิดของผู้อื่นด้วย

4. วิธีการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

วิธีการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์เป็นการนำการเปรียบเทียบมาใช้กับกระบวนการ คิดสร้างสรรค์ ซึ่งนักวิชาการได้กำหนดการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ไว้ดังนี้

ทศนา แคมมณี (2548) กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์อาศัยกิจกรรม การเปรียบเทียบอุปมาอุปไมยเป็นหลัก กิจกรรมดังกล่าวมี 3 วิธี ได้แก่ การเปรียบเทียบแบบตรง (Direct Analogy) การเปรียบเทียบกับตนเอง (Personal Analogy) และการเปรียบเทียบ ความขัดแย้ง (Compressed Conflict)

สมพล สิงหะพล (2545) การเปรียบเทียบแบบตรงหรืออุปมาแบบตรง เป็นการเปรียบเทียบแบบง่าย ๆ ระหว่างของสองสิ่ง ความคิดสองความคิดสิ่งทีนำมาเปรียบเทียบกัน จะเป็นอะไรก็ได้ที่เราต้องการเปรียบเทียบ เช่น คน พืช สัตว์ สิ่งของสถานที่ ความคิดหรือสิ่งอื่น ๆ การเปรียบเทียบเช่นนี้ช่วยให้นักเรียนมองเห็นบทเรียนแนวทาง และความคิดใหม่

สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2540) กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์อาศัย กิจกรรมการเปรียบเทียบอุปมาอุปไมย 3 วิธี ได้แก่

1. หลักการตั้งคำถามที่กระตุ้นให้นักเรียนคิดโดยอาจเริ่มต้นว่า “สิ่งนี้คล้ายกับ อะไรหรืออาจให้นักเรียนคิดว่า การทำกับข้าวคล้ายกับการประชุมอย่างไร เป็นต้น การฝึกให้เด็กตอบ คำถามแบบนี้จะช่วยส่งเสริมให้เด็กมีความรู้อย่างลึกซึ้งไม่จำกัดอยู่เฉพาะขอบเขตและแนวคิดเก่า ๆ ของตนเองทำให้เราคิดเองไปไกลกว่าข้อมูล ทฤษฎี และความเชื่อที่มีอยู่ทำให้จิตใจของเด็กเปิดกว้าง ยิ่งขึ้น Godon ได้ยกตัวอย่าง การเปรียบเทียบแบบตรง เช่น การเปรียบเทียบล้อรถกับวัตถุที่หมุนได้ ขณะเคลื่อนไหวยังคงต่อไปนี้ คือ เครื่องเปิดกระป๋อง ใบพัดเฮลิคอปเตอร์ วงโคจรของดาวอังคาร การหมุนของเมล็ดถั่ว การขดเป็นวงของงู

2. การเปรียบเทียบแบบบุคคลหรืออุปมาแบบบุคคล เป็นการเอาตัวเองไป เปรียบเทียบกับสิ่งอื่นแล้วบรรยายความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อตนเป็นสิ่งนั้น เช่น ครูให้นักเรียนสมมติตัวเอง เป็นก้อนเมฆ หนอน รถไฟ เครื่องยนต์ของรถยนต์ เป็นต้น แล้วนักเรียนรู้สึกอย่างไร การสมมติตัวเอง เป็นสิ่งใดสิ่งหนึ่งทำให้นักเรียนสัมผัสตัวเองไปชั่วครู่เกิดความคิดแปลกใหม่เป็นความคิดสร้างสรรค์

การบรรยายความรู้สึกของตนเองที่ได้สมมตินี้ ผู้บรรยายอาจแสดงความรู้สึก
ในลักษณะดังต่อไปนี้

1. การบรรยายออกมาในรูปของข้อเท็จจริง ในขั้นนี้บุคคลจะบรรยาย
เปรียบเทียบตามความจริงยังไม่ได้แสดงความคิดเห็นแปลกหรือแสดงความรู้สึกมีส่วนร่วมเช่น
บรรยายเกี่ยวกับเครื่องยนต์ของรถยนต์ อาจบรรยายความรู้สึกว่า “ฉันรู้สึกร้อน” เป็นต้น

2. การบรรยายถึงความรู้สึกร่วม ในขั้นนี้บุคคลอาจบรรยายความรู้สึก
ธรรมดาทั่วไปไม่มีอะไรแปลกใหม่ เช่น “ฉันรู้สึกมีพลัง” (เมื่อสมมติตนเองเป็นรถยนต์)

3. การบรรยายเน้นความรู้สึกร่วมกับสิ่งมีชีวิต เช่น สมมติให้ตนเอง
เป็นหนอน นักเรียนอาจตอบว่ารู้สึกอึดอัด เคลื่อนไหวไปอย่างช้า ๆ ต้องกินของเน่าเสียเป็นอาหาร
 ฯลฯ

4. การบรรยายเน้นความรู้สึกร่วมสิ่งไม่มีชีวิต ในขั้นนี้บุคคลต้องแสดง
ความรู้สึกเป็นสิ่งที่น้อยอย่างจริงจัง เช่น “ฉันรู้สึกถูกใช้อย่างไม่เป็นธรรม และไม่สามารถตัดสินใจเองได้
ว่าเมื่อไรฉันควรจะติดเครื่องยนต์ แต่มีคนที่ทำกับฉันเหมือนฉันไม่มีชีวิตจิตใจ”

3. การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้งหรืออุปมาแบบคู่คำขัดแย้ง เป็นการ
เปรียบเทียบที่ใช้คำที่มีความหมายขัดแย้งกันสองคำมาสร้างเป็นคำใหม่ และเป็นความคิดรวบยอดใหม่
เช่น ถนนรักด้วยความรุนแรง ไฟเย็น เลวบริสุทธิ์ หน้าขึ้นอกตรม เป็นต้น

นวลจิตต์ เขาวงกตพิงค์ (2542) ได้อธิบายการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคดิกส์ว่า
ครูต้องสอนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ว่าการแก้ปัญหาใด ๆ มีวิธีการแก้ได้หลากหลายวิธี ซึ่งนำไปสู่
วิธีการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด ครูสามารถให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้โดย
การสร้างกิจกรรมที่กระตุ้นให้มีโอกาสคิดด้วยแนวทางที่ไม่เคยคิดมาก่อนหรือโดยสวมบทบาท
เป็นคนอื่น ในขณะที่เดียวกันก็ให้ความคิดของคนอื่น ๆ ต่อปัญหาเดียวกันโดยมีวัตถุประสงค์ของ
รูปแบบการสอน ดังนี้

1. ต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ว่าในการแก้ปัญหาใด ๆ นั้นสามารถ
แก้ปัญหาได้ด้วยวิธีการที่ถูกต้องหลายวิธี

2. ต้องการให้นักเรียนฝึกการใช้ความคิดแบบหลากหลาย

3. ต้องการให้นักเรียนเรียนรู้ที่จะยอมรับแนวความคิดที่แตกต่างจาก
แนวความคิดเดิมที่ตนเองเคยมีอยู่

สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ (2544) ได้กล่าวถึง การเปรียบเทียบโดยใช้คำคู่ที่มี
ความหมายขัดแย้งกัน (compressedconflie) เป็นการใช้นำคำเปรียบเทียบสองคำที่มีความหมาย
ขัดแย้งกันหรือตรงข้ามกันเข้ามาอธิบายลักษณะของคน สัตว์ พืช หรือสิ่งที่ต้องการ ยกตัวอย่างคำใน
ภาษาอังกฤษ เช่น ก้าวร้าวอย่างเหนื่อยหน่าย (Tiredly Aggressive) ศัตรูอันมิตร (Friendly foe)

หรือเครื่องทำลายที่ช่วยชีวิต (Life Saving Destroyer) เป็นต้น ในภาษาไทยอาจเป็นคำว่าฉลาดในเรื่องใจ ๆ หรือสวาทอม ๆ เป็นต้น

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้แก่ผู้เรียน โดยนำการเปรียบเทียบ 3 ประการ คือ การเปรียบเทียบทางตรง การเปรียบเทียบแบบบุคคล และการเปรียบเทียบแบบคู่ขัดแย้ง มาให้นักเรียนคิดพิจารณาซึ่งผู้เรียนจะสามารถเสนอบทเรียนในมุมมองที่ต่างออกไป ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์นี้ จึงเป็นรูปแบบที่น่าสนใจในการนำไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

5. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนสามารถเสนอบทเรียนในมุมมองที่ต่างกันออกไป นักวิชาการได้กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ไว้ดังนี้

สมศักดิ์ ภูวิภาตววรรณ (2544) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ว่ามี 2 วิธีด้วยกัน คือ แบบที่ 1 ใช้เพื่อสร้างผลงานที่แปลกใหม่ และแบบที่ 2 ใช้เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับสิ่งที่ยังไม่รู้จักร ซึ่งการใช้วิธีแบบที่ 1 หรือแบบที่ 2 ย่อมขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการสอนดังนี้

ซินเนคติกส์ แบบที่ 1 เพื่อสร้างผลงานที่แปลกใหม่ มีโครงสร้างและขั้นตอนในการสอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดงานและเงื่อนไขของงาน เป็นขั้นที่ครูให้นักเรียนบรรยายสภาพปัญหาต่าง ๆ หรือการปฏิบัติงานตามเงื่อนไข

ขั้นที่ 2 การเปรียบเทียบแบบตรงหรืออุปมาแบบตรง เป็นขั้นที่ครูให้นักเรียนบรรยายจากการนำประเด็นมาเปรียบเทียบกับสิ่งที่ปรากฏอยู่แล้ว

ขั้นที่ 3 การเปรียบเทียบแบบบุคคลหรืออุปมาแบบบุคคล เป็นขั้นที่ครูให้นักเรียนบรรยายเปรียบเทียบตนเองถ้ากลายเป็นสิ่งนั้น ๆ

ขั้นที่ 4 การเปรียบเทียบแบบคำคู่ขัดแย้งหรืออุปมาแบบคู่คำขัดแย้ง เป็นขั้นที่ให้นักเรียนบรรยายจากขั้นที่ 2 และขั้นที่ 3 มาพิจารณาในสิ่งที่ขัดแย้งกันหลาย ๆ ประเด็นแล้วเลือกคู่ที่ดีที่สุด

ขั้นที่ 5 การเปรียบเทียบแบบตรงหรืออุปมาแบบตรง ครั้งที่ 2 เป็นขั้นที่ครูให้นักเรียนคิดหาการเปรียบเทียบทางตรงโดยใช้คำคู่ที่เลือกในขั้นที่ 4

ขั้นที่ 6 การทำงานใหม่อีกครั้งหนึ่งเป็นขั้นที่ครูให้นักเรียนหันกลับไปเขียนผลงานหรือสำรวจปัญหาเริ่มแรก แล้วใช้การเปรียบเทียบขั้นสุดท้าย โดยใช้ประสบการณ์ทั้งหมดที่ได้จากกระบวนการของซินเนคติกส์เข้าช่วย

ซินเนคติกส์ แบบที่ 2 เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับสิ่งที่ไม่รู้จักวิธีสอนแบบนี้มีจุดประสงค์เพื่อทำความคุ้นเคยกับสิ่งที่แปลกใหม่ และซับซ้อนในที่นี้เราใช้ในการเปรียบเทียบช่วยในการวิเคราะห์ไม่ใช่เพื่อเชื่อมโยงของที่มีความแตกต่างกันดังเช่นในแบบที่ 1 ในแบบที่ 2 เราจะใช้สิ่งของหรือสถานการณ์ที่ใกล้ตัว เช่น บ้าน รถ ร่างกายคน เปรียบเทียบกับสถานการณ์ที่เป็นปัญหาแล้ววิเคราะห์ปัญหาแล้วให้วิเคราะห์ปัญหา โดยการศึกษาลักษณะสำคัญของสิ่งที่คุ้นเคยกับลักษณะของปัญหา (สิ่งที่ไม่คุ้นเคย) ขั้นตอนต่าง ๆ ของการสอนแบบนี้มีดังนี้

ขั้นที่ 1 การให้ข้อมูล (Substantive Input) เป็นขั้นที่ครูให้ข้อมูลใหม่แก่นักเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นการเปรียบเทียบ (Direct Analogy) เป็นขั้นที่ครูให้นักเรียนบรรยายจากการนำประเด็นปัญหามาเปรียบเทียบกับสิ่งที่ปรากฏอยู่แล้ว

ขั้นที่ 3 ขั้นการเปรียบเทียบกับตัวเอง (Personal Analogy) เป็นขั้นที่ครูให้นักเรียนบรรยายจากการเปรียบเทียบตนเองถ้ากลายเป็นสิ่งนั้น

ขั้นที่ 4 ขั้นการเปรียบเทียบหรืออุปมาเปรียบเทียบ (Comparing Analogy) เป็นขั้นที่นักเรียนจำแนกแยกแยะและอธิบายในประเด็นที่เหมือนกันระหว่างสิ่งที่มีอยู่กับสิ่งใหม่ที่นักเรียนทำการเปรียบเทียบโดยตรง

ขั้นที่ 5 ขั้นการบรรยายถึงความสัมพันธ์ในส่วนที่เป็นไปได้ (Explaining Differences) เป็นขั้นที่ให้นักเรียนทำการเปรียบเทียบโดยตรง

ขั้นที่ 6 ขั้นการสำรวจ (Exploration) เป็นขั้นที่ให้นักเรียนสำรวจหัวข้อใหม่ที่ต้องการศึกษาอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นที่ 7 ขั้นการสร้างการเปรียบเทียบ (Generating Analogy) เป็นขั้นที่นักเรียนเปรียบเทียบระหว่างหัวข้อใหม่กับสิ่งที่คิดขึ้นมาด้วยตนเอง และบรรยายถึงส่วนของ 2 สิ่งคล้ายกัน และส่วนที่การเปรียบเทียบใช้ไม่ได้หรือเป็นไปได้

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2547) กล่าวว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ มีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นบรรยายสถานการณ์ปัจจุบัน

ในขั้นนี้ผู้สอนบรรยายหรือสถานการณ์ถึงหัวข้อที่น่าสนใจ หรือที่ผู้เรียนกำลังสนใจ หรือข่าวเหตุการณ์ต่าง ๆ หลังจากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนทบทวนอีกครั้งว่ามีลักษณะที่แปลกใหม่หรือมีลักษณะที่แตกต่างโดยทั่วไปอย่างไร ผู้เรียนเห็นความแปลกใหม่หรือไม่อย่างไร ในขั้นนี้ผู้สอน

ต้องคอยกระตุ้นโดยถามผู้เรียนเห็นความแปลกใหม่จริง ซึ่งผู้เรียนส่วนใหญ่มักจะตอบว่าไม่มีความแปลกใหม่

2. ชั้นเปรียบเทียบทางตรง

ชั้นนี้เป็นการเปรียบเทียบระหว่างของสองสิ่งหรือมากกว่า สิ่งที่น่ามาเปรียบเทียบอาจจะเป็นคน พืช สัตว์ สิ่งของ เพื่อให้ผู้เรียนได้มองเห็นปัญหาอีกแนวหนึ่งเพื่อให้เกิดแนวคิดใหม่ ๆ หลังจากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนทั้งห้องร่วมกันพิจารณาว่า การเปรียบเทียบระหว่างสิ่งของข้างต้นอันไหนเปรียบเทียบได้แหวกแนวที่สุด พร้อมทั้งให้ผู้เรียนอธิบายการทำงานของสิ่งของนั้น ๆ

3. ชั้นการเปรียบเทียบกับตนเอง

เป็นขั้นตอนการนำตนเองไปเปรียบเทียบกับสิ่งอื่น ซึ่งทำให้ผู้เรียนต้องทำตนเองเหมือนต้องการเปรียบเทียบ และบรรยายความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อตนเองเป็นสิ่งนั้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิดแปลกใหม่

4. ชั้นการเปรียบเทียบโดยใช้คำคู่ที่มีความหมายขัดแย้งกัน

โดยนำคำมาจากที่ผู้เรียนเอาตนเองไปเปรียบเทียบกับสิ่งของในขั้นตอนที่ 3 เช่น เหม็นกับหอม ท้อแท้กับภูมิใจ สกปรกกับสะอาด

5. ชั้นการเปรียบเทียบทางตรงครั้งที่ 2

โดยผู้สอนย้อนกลับมาใช้วิธีการเปรียบเทียบทางตรงอีกครั้งโดยใช้คำที่มีความหมายขัดแย้งกันที่ผู้เรียนได้เลือกไว้ในขั้นที่ 4 มาเป็นหลัก หลังจากที่ถามผู้เรียนเจيبผู้สอนให้ผู้เรียนอธิบายลักษณะ ข้อดี ข้อเสีย พร้อมทั้งเขียนลงกระดาษคำแล้วให้ผู้เรียนเขียนโดยใช้ข้อความทั้งหมด

6. ชั้นสำรวจความต้องการอีกครั้ง

ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบแล้วนำไปสู่ปัญหาเริ่มแรก ซึ่งหลังจากผู้เรียนได้เลือกแล้ว ผู้สอนจะนำไปสู่ปัญหาเริ่มแรกคือ การบรรยายปัญหาเปรียบเทียบ

ทศนา เขมมณี (2546) กล่าวไว้ว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ มีทั้งหมด 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้สอนให้ผู้เรียนทำงานต่าง ๆ ที่ต้องการให้ผู้เรียนทำ เช่น ให้เขียนบรรยาย เล่า ทำ แสดง วาดภาพ สร้าง ปั้น เป็นต้น ผู้เรียนทำงานนั้น ๆ ตามปกติที่เคยทำเสร็จแล้วให้เก็บผลงานไว้ก่อน

ขั้นที่ 2 ขั้นอุปมาแบบตรง (Direct Analogy) หรือเปรียบเทียบแบบตรง ผู้สอนเสนอคำคู่ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบความเหมือนและความต่าง เช่น ลูกบอล กับ มะนาว เหมือนหรือต่างกันอย่างไร คำที่ผู้สอนเลือกมาควรให้มีลักษณะสัมพันธ์กับเนื้อหาหรืองานที่ผู้เรียนทำ ในขั้นที่ 1 ผู้สอนเสนอคำคู่ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบหลาย ๆ คู่ และจดคำตอบของผู้เรียนไว้

ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างอุปมาบุคคลกับสิ่งของ (Personal Analogy) หรือเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ ผู้สอนสมมติผู้เรียนเป็นสิ่งใดสิ่งหนึ่งและแสดงความรู้สึกออกมา เช่น ผู้เรียนเป็นเครื่องซักผ้าจะรู้สึกอย่างไร ผู้สอนจดคำตอบของผู้เรียนไว้

ขั้นที่ 4 ขั้นอุปมาคำคู่ขัดแย้ง (Compressed Analogy) ผู้สอนให้ผู้เรียนนำคำหรือนำคำหรือวลีที่ได้จากการเปรียบเทียบในขั้นที่ 2 และ 3 มาประกอบกันเป็นคำใหม่ที่มีความหมายของคำคู่ขัดแย้งกันในตัวเอง เช่น ไฟเย็น น้ำผึ้งขม มัจจุราชสีน้ำผึ้ง เชือดนึ้ม ๆ เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ขั้นอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้งที่ได้

ขั้นที่ 6 ขั้นการนำความคิดมาสร้างงาน ผู้สอนให้ผู้เรียนทำงานที่ทำได้เดิมในการทำงานของตนทำให้งานของตนมีความคิดสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ มี 2 วิธีคือ แบบที่ 1 เพื่อสร้างผลงานที่แปลกใหม่ มี 6 ขั้นตอน คือ 1) การกำหนดงานและเงื่อนไขของงาน 2) การเปรียบเทียบแบบตรงหรืออุปมาแบบตรง 3) การเปรียบเทียบแบบบุคคลหรืออุปมาแบบบุคคล 4) การเปรียบเทียบแบบคำคู่ขัดแย้งหรืออุปมาแบบคู่คำขัดแย้ง 5) การเปรียบเทียบแบบตรงหรืออุปมาแบบตรงครั้งที่ 2

6) การทำงานใหม่อีกครั้งหนึ่ง แบบที่ 2 เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับสิ่งที่ยังไม่รู้จักรัก มี 7 ขั้นตอน

1) ขั้นการให้ข้อมูล 2) ขั้นการเปรียบเทียบ 3) ขั้นการเปรียบเทียบกับตัวเอง 4) ขั้นการเปรียบเทียบหรืออุปมาเปรียบเทียบ 5) ขั้นการบรรยายถึงความสัมพันธ์ในส่วนที่เป็นไปไม่ได้ 6) ขั้นการสำรวจ 7) ขั้นการสร้างการเปรียบเทียบ ซึ่งจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ทั้ง 2 แบบนี้เป็นการสอนที่เชื่อมโยงความสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกันเข้าด้วยกัน โดยการใช้การเปรียบเทียบสร้างสิ่งแปลกใหม่ให้คุ้นเคยนั่นเอง

6. วิธีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เป็นการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกัน โดยการใช้การเปรียบเทียบสร้างสิ่งแปลกใหม่ให้คุ้นเคย ดังนั้น วิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์นี้จะต้องมีการกำหนดบทบาทครู บทบาทนักเรียน และเทคนิควิธีการต่าง ๆ เพื่อช่วยให้การส่งเสริมให้กระบวนการเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งนักวิชาการได้เสนอวิธีการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

เรขา อรัญวงศ์ (2540) ได้เสนอไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ตามวิธีการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์นี้ครูต้องดำเนินการ 2 ขั้น ได้แก่ ขั้นเตรียมการกับขั้นการสอนได้เสนอไว้ดังนี้

ขั้นเตรียมการ

1. วิชาที่เหมาะสมสำหรับการสอนเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์หลายวิชา เช่น ภาษาศิลปะ นอกจากนี้ยังใช้สอนเพื่อให้นักเรียนสร้างสรรค์งานในกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร

ต่าง ๆ เช่น การประกวดคำขวัญ การประกวดเรียงความ คำขวัญ คำโฆษณา ข้อความรณรงค์ หรือคำปราศรัยต่าง ๆ เป็นต้น

2. ครูต้องวางแผนการสอนโดยเขียนแผนการสอนที่มีขั้นตอนการสอนของรูปแบบในขั้นการคิดเปรียบเทียบแบบต่าง ๆ ครูเตรียมสิ่งที่กระตุ้นให้นักเรียนคิดเปรียบเทียบที่เป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์งาน ในการประเมินผลคร่อมุ่งประเมินว่านักเรียนส่วนใหญ่ได้แสดงพฤติกรรมการคิดแบบต่าง ๆ อย่างอิสระหรือไม่

ขั้นการสอน

ครูดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่เขียนขึ้น โดยอาจใช้เทคนิคการสอนและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ดังนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดงานและเงื่อนไขของงานในการสอนตามรูปแบบนี้ ครูควรเน้นการจูงใจในลักษณะต่าง ๆ อาจเป็นการกระตุ้นแรงจูงใจภายในตัวของนักเรียน หรือใช้รางวัลจูงใจ เช่น ครูอาจนำการประกวดงานต่าง ๆ ตามความเป็นจริงมาให้ให้นักเรียนทำงานเป็นทั้งผลงานการเรียนรู้และส่งเข้าประกวดด้วย

ขั้นที่ 2-5 การคิดเปรียบเทียบในลักษณะต่าง ๆ

1. ครูต้องไม่ประเมินความคิดของนักเรียนว่าดีหรือไม่ดี แต่ต้องกระตุ้นให้นักเรียนคิดอย่างอิสระให้มากที่สุด ครูควรแสดงพฤติกรรมที่แสดงการยอมรับนักเรียน เช่น ตั้งใจฟัง การอธิบายหรือการอภิปรายของนักเรียน สนใจการปฏิบัติงานหรือการผลิตผลงานของนักเรียน

2. ในการประเมินความคิดสร้างสรรค์ในระหว่างเรียนควรประเมินว่านักเรียนมีความคล่องแคล่วในการคิดหรือไม่ โดยพิจารณาพฤติกรรมของนักเรียน ถ้าพฤติกรรมต่อไปนี้จะจัดว่านักเรียนมีความคล่องแคล่วในการคิด

2.1 เมื่อนักเรียนฟังคำถามแล้วตอบคำถามได้อย่างรวดเร็วตอบได้

อย่างพร้อม

2.2 เมื่อกำหนดให้ผลิตผลงาน สามารถผลิตผลงานได้มากขึ้น

สำเร็จรวดเร็ว

3. การประเมินว่านักเรียนมีความยืดหยุ่นในการคิด ครูพิจารณาพฤติกรรมนักเรียน ถ้ามีลักษณะต่อไปนี้จะจัดว่ามีความยืดหยุ่นในการคิด เช่น

3.1 เมื่อกำหนดให้บอกวิธีใช้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง นักเรียนสามารถอธิบายวิธีการต่าง ๆ ที่แปลกจากปกติทั่วไปได้

3.2 เมื่ออธิบายประเด็นต่าง ๆ นักเรียนสามารถเสนอแนวคิดที่ต่างจากความคิดเห็นของบุคคลอื่น ๆ ทั่วไปได้

ขั้นที่ 6 การทำงานใหม่อีกครั้งหนึ่ง

1. ในการสอนครั้งแรก ๆ ครูควรให้นักเรียนเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลงานครั้งแรกกับครั้งที่ 2 เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนพยายามสร้างสรรค์ให้มากขึ้น

2. ในการประเมินผลงาน แม้ผลงานจะไม่ใช่ของแปลกใหม่สำหรับครู ครูควรซักถามว่าเป็นของแปลกใหม่สำหรับนักเรียนหรือไม่ เช่น ถามนักเรียนว่าเคยทำมาก่อนหรือไม่ คิดอย่างไร เป็นต้น ถ้าพิจารณาได้ว่าเป็นสิ่งที่นักเรียนพยายามคิดสร้างสรรค์ขึ้นมาเอง ครูก็ยอมรับว่าเป็นการริเริ่มสร้างสรรค์ของนักเรียนเอง

3. ถ้าใช้รูปแบบนี้นาน ๆ อาจไม่ต้องปฏิบัติงานในขั้นตอนที่ 1 ก็ได้
 นวลจิตต์ เขาวีรดิพงษ์ (2542) กล่าวว่า ปัจจัยที่เอื้ออำนวยให้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์มีประสิทธิภาพมากขึ้นในสถานการณ์ ดังต่อไปนี้

1. นักเรียนมีพื้นฐานความรู้เรื่องการใช้ภาษาเป็นอย่างดี ควรใช้รูปแบบการสอนนี้กับนักเรียนระดับประถมปลายขึ้นไป จะได้ผลดีกว่านักเรียนชั้นเด็กเล็กเนื่องจากพัฒนาการและวุฒิภาวะเรื่องการใช้ภาษาที่แตกต่างกัน

2. สมาชิกในกลุ่มนักเรียนมีพื้นฐานประสบการณ์ที่หลากหลายแตกต่างกัน

3. ครูมีความสามารถกระตุ้นให้นักเรียนกล้าคิดกล้าแสดงออก และมีเทคนิคช่วยเหลือการเชื่อมโยงความคิดของนักเรียนให้ต่อเนื่องและผสมผสานกัน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ของสุภาพ ช่างสอน ซึ่งมี 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ขั้นนี้ครูสอนให้นักเรียนเขียนเรื่องราวที่ต้องการให้ผู้เรียนทำ เช่น ให้เขียนบรรยาย เล่า ทำ แสดง วาดภาพ สร้าง ปั้น เป็นต้น ผู้เรียนทำงานตามปกติเสร็จแล้วให้เก็บผลงานไว้ก่อน

ขั้นที่ 2 ขั้นเปรียบเทียบสิ่งที่คุ้นเคย เป็นการเปรียบเทียบของสองสิ่งหรือมากกว่า โดยการเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่าง เพื่อให้ผู้เรียนมองเห็นอีกมุมมองหนึ่ง

ขั้นที่ 3 ขั้นเปรียบเทียบกับตนเอง เป็นขั้นในการนำตนเองไปเปรียบเทียบกับสิ่งอื่น ๆ ซึ่งทำให้ผู้เรียนต้องทำตนเหมือนสิ่งที่ต้องการเปรียบเทียบและบรรยายความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อตนเองเป็นเช่นนั้น

ขั้นที่ 4 ขั้นสร้างและอธิบายคำที่มีความหมายขัดแย้งกัน ให้ผู้เรียนนำคำหรือวลีที่ได้รับจากการเปรียบเทียบในขั้นที่ 2 และ 3 มาประกอบเป็นคำใหม่ที่มีความขัดแย้งกันในตัวเอง ครูและผู้เรียนช่วยกันอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง

ขั้นที่ 5 ขั้นชื่นชมผลงาน ให้ผู้เรียนนำเสนอผลงานของตน ครูและผู้เรียนร่วมวิพากษ์วิจารณ์และชื่นชมผลงาน

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์นี้ต้องดำเนินการ 2 ชั้น คือ 1) ชั้นเตรียมการ ได้แก่ (1) วิชาที่เหมาะสมสำหรับการสอนเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์หลายวิชา (2) ครูต้องวางแผนการสอนโดยเขียนแผนการสอนที่มีขั้นตอนการสอนของรูปแบบในชั้นการคิดเปรียบเทียบแบบต่าง 2) ชั้นการสอน ได้แก่ ชั้นที่ 1 การกำหนดงานและเงื่อนไขของงาน ชั้นที่ 2-5 การคิดเปรียบเทียบในลักษณะต่าง ๆ คือ 1) ครูต้องไม่ประเมินความคิดของนักเรียนว่าดีหรือไม่ดี 2) ในการประเมินความคิดสร้างสรรค์ในระหว่างเรียนควรประเมินว่านักเรียนมีความคล่องแคล่วในการคิดหรือไม่ 3) การประเมินว่านักเรียนมีความยืดหยุ่นในการคิด ชั้นที่ 6 การทำงานใหม่อีกครั้งหนึ่ง คือ 1) ครูควรให้นักเรียนเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลงานครั้งแรกกับครั้งที่สอง 2) ในการประเมินผลงานแม้ผลงานจะไม่ใช่ของแปลกใหม่สำหรับครู ครูควรซักถามว่าเป็นของแปลกใหม่สำหรับนักเรียนหรือไม่ 3) ถ้าใช้รูปแบบนี้นาน ๆ อาจไม่ต้องปฏิบัติงานในขั้นตอนที่ 1 ก็ได้

การหาประสิทธิภาพ

1. ความหมายของการหาประสิทธิภาพ

ในการหาประสิทธิภาพมีผู้ให้ความหมายและการประเมินสื่อการสอนไว้ ดังนี้

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2543) ได้กล่าวถึงการประเมินสื่อการเรียนการสอนว่าเป็นการพิจารณาหาประสิทธิภาพ และหาคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน ดังนั้นการประเมินสื่อจึงเริ่มด้วยการกำหนดปัญหาหรือคำถาม เช่น เกี่ยวกับการวิจัย ด้วยเหตุนี้การประเมินสื่อจึงเป็นการวิจัยอีกแบบหนึ่งที่เรียกว่า การวิจัยประเมิน (Evaluation Research)

เมธิญ กิจระการ (2544) ได้กล่าวถึง ประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนว่า หมายถึง ความสามารถของบทเรียนในการสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ถึงระดับเกณฑ์ที่คาดไว้ ประสิทธิภาพที่วัดออกมาจะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการปฏิสัมพันธ์กับเปอร์เซ็นต์การทำแบบทดสอบเมื่อจบบทเรียน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) ได้กล่าวถึงการทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน หมายถึง การผลิตสื่อหรือชุดการสอนขึ้นเพื่อดูว่าสื่อหรือชุดการสอนทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหรือไม่ มีประสิทธิภาพในการช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด มีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์หรือไม่และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนจากสื่อหรือชุดการสอนในระดับใด ดังนั้นผู้ผลิตสื่อการสอนจำเป็นจะต้องนำสื่อหรือชุดการสอนไปหาคุณภาพ เรียกว่า การทดสอบประสิทธิภาพ

จากที่ได้กล่าวมาในข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพ หมายถึง การหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนเป็นกระบวนการตรวจสอบ และพิจารณาคุณค่าของสื่ออย่างมีระบบ ก่อนนำสื่อไปใช้งานจริงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป เพื่อประเมินว่าสื่อการสอนนั้นมีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์หรือไม่ และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนจากสื่อหรือชุดการสอนในระดับใด

2. ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพ

กิดานันท์ มลิทอง (2543) ได้กล่าวถึงการหาประสิทธิภาพของสื่อเอกสารประกอบการสอนว่า จะช่วยให้ผู้ใช้สื่อบังเกิดความมั่นใจต่อการใช้นั้นว่าจะเกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนอย่างแท้จริง โดยต้องผ่านการตรวจสอบวิเคราะห์คุณลักษณะที่เป็นเกณฑ์ประสิทธิภาพของสื่อการสอนแต่ละประเภท การประเมินประสิทธิภาพของสื่อการสอนมี 2 ลักษณะ มีดังนี้

1. การประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ เป็นการนำสื่อการสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับสื่อการสอน และผู้เชี่ยวชาญงานเนื้อหาสาระเป็นผู้ประเมิน ผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาวิชา ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญในการวัดผลและประเมินผล ซึ่งการประเมินมักจะเป็นคุณลักษณะทางกายภาพ เช่น ความถูกต้องเชิงเนื้อหา คุณภาพทั่วไปของสื่อ การผลิต การใช้ การออกแบบ เป็นต้น

2. การประเมินประสิทธิภาพการเรียนรู้ สื่อการสอนจะมีคุณค่าก็ต่อเมื่อนำไปสอนผู้เรียนแล้วผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สูงขึ้นตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนด ดังนั้นการประเมินประสิทธิภาพลักษณะนี้จึงต้องนำสื่อการสอนไปทดลองใช้กับผู้เรียน ซึ่งควรทำการทดลองหลาย ๆ ครั้ง และผู้เรียนควรมีจำนวนและสภาพแวดล้อมตามจริง จึงจะเกิดผลเป็นมาตรฐาน

รัตน์ บัวสนธ์ (2554) กล่าวถึงขั้นตอนการหาประสิทธิภาพว่า การประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรม การประเมินส่วนนี้เป็นการพิจารณาว่าเมื่อนำนวัตกรรมการศึกษา ภายหลังจากผ่านการประเมินความสอดคล้อง และความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะภูมิหลังคล้ายคลึงใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมาย แล้วผลจะเป็นประการใด โดยที่การประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรมมีลำดับขั้นตอนการประเมิน ดังนี้

1. การประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1 : 1) หมายถึง การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้กับบุคคลที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มเป้าหมาย โดยที่บุคคลดังกล่าวนี้จะคัดเลือกมาจากผู้ที่มีคุณลักษณะตัวแทนกลุ่มเป้าหมาย 3 คน ได้แก่ ผู้ที่คุณลักษณะสูง ปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง การทดลองใช้นวัตกรรมที่เรียกว่าการประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อตรวจสอบว่านวัตกรรมนั้นมีความเกี่ยวข้องสร้างแรงจูงใจให้กับบุคคลที่มีลักษณะเป็นตัวแทนของกลุ่มเป้าหมายเพียงไร คำสั่ง คำชี้แจง และรายละเอียดที่มีอยู่ในนวัตกรรมนั้นบุคคลเหล่านี้มีความรู้และความเข้าใจหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงนวัตกรรมให้มีความเหมาะสมในการนำไปใช้งานจริงกับ

กลุ่มเป้าหมายต่อไป การประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งนั้นจึงมุ่งไปที่การค้นหาข้อจำกัดที่ได้จากคำแนะนำ บอกเล่า ของบุคคลที่มีคุณลักษณะเป็นตัวแทนของคุณลักษณะกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ เป็นสำคัญ เพื่อที่จะนำคำแนะนำที่ได้นี้มาปรับปรุงนวัตกรรมตามที่กล่าวนั่นเอง

2. การประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก หมายถึง นำนวัตกรรมที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขจากการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งมาทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีคุณลักษณะคล้ายกับกลุ่มเป้าหมายที่มีจำนวนมากขึ้น เช่น อาจจะใช้การประเมินแบบหนึ่งต่อสาม (1 : 3) หรือแบบหนึ่งต่อสี่ (1 : 4) ก็ได้ ซึ่งก็หมายถึงต้องใช้กลุ่มบุคคล จำนวน 9 คน แบ่งเป็นมีคุณลักษณะสูงกว่าปานกลาง 3 คน ปานกลาง 3 คน ต่ำกว่าปานกลาง 3 คน ในกรณีการประเมินแบบหนึ่งต่อสาม แต่ถ้าเป็นการประเมินแบบหนึ่งต่อสี่ก็ต้องใช้จำนวนกลุ่มบุคคลทั้งสิ้น 12 คน การประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็กนี้จะมีการวิเคราะห์หาค่าบ่งบอกดัชนีหรือเกณฑ์ประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่เรียกว่าค่า E_1/E_2 โดยที่เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของนวัตกรรมการศึกษาเท่าที่นิยมใช้จะมีสามเกณฑ์ได้แก่ 75/75 หรือ 80/80 และ 90/90 การจะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพนวัตกรรมการศึกษาเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งจากสามเกณฑ์นี้ มีหลักพิจารณาว่าถ้านวัตกรรมการศึกษานั้น ๆ มุ่งแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่มีลักษณะซับซ้อนหรือมีเนื้อหาสาระค่อนข้างยาก ก็จะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 แต่ถ้าเนื้อหาสาระไม่ยากมากนักมุ่งแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่มีลักษณะปานกลางจะนิยมใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 มากที่สุดในทำนองเดียวกันถ้านวัตกรรมที่มีเนื้อหาสาระมุ่งปฏิบัติหรือมุ่งพัฒนาจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะการปฏิบัติหรือมุ่งพัฒนาจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะการปฏิบัติ (Psychomotor Domain) จะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 90/90 นอกจากนี้จะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพตามหลักการที่กล่าวแล้ว สิ่งที่น่ามาพิจารณาประกอบในการเลือกใช้เกณฑ์ก็คือพื้นฐานความรู้เดิมหรือความสามารถทางการเรียนรู้ของกลุ่มผู้ได้รับการทดลองใช้และกลุ่มเป้าหมายด้วยเช่นกัน

เผชิญ กิจระการ (2544) กล่าวถึงการหาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของสื่อการสอนว่า การหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนมีกระบวนการสำคัญอยู่ 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนของการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) และขั้นตอนของการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) กระบวนการนี้เป็นการหาประสิทธิภาพ โดยใช้หลักของความรู้และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของสื่อการเรียนการสอนโดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญ (Panel of Experts) เป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่า ซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในด้านความถูกต้องของการนำไปใช้ (Usability) ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร

$$CRV = \frac{2N_e}{N} - 1$$

2. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) ประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนที่วัดออกมาจะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์ในการทำให้แบบฝึกหัดหรือกระบวนการปฏิสัมพันธ์กับเปอร์เซ็นต์การทำแบบทดสอบเมื่อจบบทเรียนแสดงค่าตัวเลข 2 ตัว E_1/E_2 เช่น 80/80, 85/85, 90/90 โดยตัวแรก คือ เปอร์เซ็นต์ของการทำให้แบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยถูกต้อง โดยถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการและตัวเลขตัวหลัง คือ เปอร์เซ็นต์ของการทำให้แบบทดสอบถูกต้อง โดยถือเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ โดยมีสูตรการคิด ดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum \frac{X}{N}}{A} \times 100$$

เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีความหมายแตกต่างกันในหลายลักษณะ ในที่นี้จะยกตัวอย่าง $E_1/E_2 = 80/80$ ดังนี้

1. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำให้แบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำให้แบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

2. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ทำให้แบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดทำให้แบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้นได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

3. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมดทำให้แบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทำเพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยเทียบกับคะแนนที่ได้ก่อนการเรียน (Pre-test)

4. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำให้แบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง นักเรียนทั้งหมดทำให้แบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) แต่ละข้อถูก

มีจำนวนร้อยละ 80 (ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูกมีจำนวนนักเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่าสื่อไม่มีประสิทธิภาพ และชี้ให้เห็นว่า จุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้นมีความบกพร่อง)

กล่าวโดยสรุปว่า เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนจะนิยมตั้งเป็นตัวเลข 3 ลักษณะ คือ 80/80, 85/85 และ 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อ นั้น ถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 หรือ 85/85 สำหรับวิชาที่มีเนื้อหาง่ายก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เป็นต้น นอกจากนี้ยังตั้งเกณฑ์เป็นค่าความคลาดเคลื่อนไว้เท่ากับร้อยละ 2.5 นั่นคือ ถ้าตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เมื่อคำนวณแล้วค่าที่ถือว่าใช้ได้คือ 87.5/87.5 หรือ 87.5/90 เป็นต้น

วาโร เฟ็งส์วส์ดี (2546) ได้กล่าวถึงการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมทางการศึกษา หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นระดับที่ผู้ผลิตนวัตกรรมพึงพอใจว่า ถ้าหากนวัตกรรมมีประสิทธิภาพถึงระดับที่กำหนดแล้วก็มีคุณค่าพอที่จะนำไปใช้ได้ และคุ้มค่าแก่การลงทุนผลต่อออกมาการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพประเมินพฤติกรรมผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์)

1. ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior หรือ E_1)

คือประเมินผลต่อเนื่องประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยหลาย ๆ พฤติกรรมเรียกว่า “กระบวนการ” (Process) ของผู้เรียนที่สังเกตจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม และรายบุคคล งานที่มอบหมาย และกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้

2. ประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Terminal Behavior หรือ E_2) คือ ประเมินผลลัพธ์ (Products) ของผู้เรียนโดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียนการกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 คือประสิทธิภาพของกระบวนการและ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ซึ่งการที่จะกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 มีค่าเท่าใดนั้น ผู้สอนจะเป็นผู้พิจารณาโดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งค่าไว้ 80/80, 85/85 และ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะอาจจะตั้งไว้ต่ำกว่านี้เช่น 75/75 เป็นต้นเกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 เช่น 80/80 มีความหมายดังนี้

80 ตัวแรก หมายความว่า เมื่อเรียนจากนวัตกรรมแล้วผู้เรียนจะสามารถทำแบบฝึกปฏิบัติตามใบงานหรืองานได้ผลเฉลี่ย 80% หรือร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายความว่า ผู้เรียนทำการสอนหลังเรียนใช้นวัตกรรมได้ผลเฉลี่ย 80% หรือร้อยละ 80

กล่าวโดยสรุปว่า เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนจะนิยมตั้งเป็นตัวเลข 3 ลักษณะ คือ 80/80, 85/85 และ 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อ นั้นถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 หรือ 85/85 สำหรับวิชาที่มีเนื้อหาง่ายก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เป็นต้น นอกจากนี้ยังตั้งเกณฑ์เป็นค่า

ความคลาดเคลื่อนไว้เท่ากับร้อยละ 2.5 นั่นคือ ถ้าตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เมื่อคำนวณแล้วค่าที่ถือว่าใช้ได้คือ 87.5/87.5 หรือ 87.5/90 เป็นต้น

บุญชม ศรีสะอาด และคณะ (2552) ในการวิจัยบางครั้งนักวิจัยจะใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมทางการศึกษา เช่น แผนการสอน บทเรียนคอมพิวเตอร์ ชุดสื่อผสม เป็นต้นเป็นเครื่องมือในการวิจัยด้วย ดังนั้นต้องมีวิธีหาค่าคุณภาพของสื่อดังกล่าวด้วย ซึ่งมีขั้นตอนคล้ายกับการหาค่าคุณภาพของแบบทดสอบหรือเครื่องมือชนิดอื่น ๆ การหาประสิทธิภาพของสื่อ (E_1/E_2) เป็นขั้นตอนทำการทำการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้แล้ว สรุปดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องหรือภายใต้สถานการณ์และกิจกรรมที่กำหนดให้ โดยจะมีการเก็บข้อมูลของผลการเรียนรู้อันเนื่องมาจากแผนการเรียนรู้เป็นระยะ ๆ ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการและความงอกงามของผู้เรียนได้ โดยทั่วไปมักจะคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อย แบบฝึกทักษะการใช้ชุดการเรียนรู้ หรือคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้ในระหว่างที่ผู้เรียนกำลังเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$E_1 = \frac{\sum X}{A} \times 100$$

เมื่อ	E_1	หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	หมายถึง คะแนนรวมของแบบฝึกเสริมทักษะที่นักเรียนทุกคนทำ
	A	หมายถึง คะแนนเต็มของแบบฝึกเสริมทักษะทุกเล่มรวมกัน
	N	หมายถึง จำนวนนักเรียน

2. ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นสามารถส่งผลให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลได้หรือไม่ บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้มากน้อยเพียงใดซึ่งคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ทดสอบหลังเรียน) ของผู้เรียนทุกคน ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$E_2 = \frac{\sum Y}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ΣF หมายถึง คะแนนรวมของผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
หลังเรียน

B หมายถึง คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
หลังเรียน

N หมายถึง จำนวนนักเรียน

กล่าวโดยสรุปว่า เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอน จะนิยมตั้งเป็นตัวเลข 3 ลักษณะ คือ 80/80 85/85 และ 90/90 ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อ นั้น ถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 หรือ 85/85 สำหรับวิชาที่มีเนื้อหาง่ายก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เป็นต้น นอกจากนี้ยังตั้งเกณฑ์เป็นค่าความคลาดเคลื่อนไว้เท่ากับร้อยละ 2.5 นั่นคือ ถ้าตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เมื่อคำนวณแล้วค่าที่ถือว่าใช้ได้คือ 87.5/87.5 หรือ 87.5/90 เป็นต้น

จากที่ได้กล่าวมาในข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพมักจะมีขั้นตอนในการหาประสิทธิภาพด้วย 4 ลักษณะ คือ การประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ คือ นำสื่อการสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับสื่อการสอน และผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาสาระเป็นผู้ประเมิน ซึ่งการประเมินมักจะเป็นคุณลักษณะทางกายภาพ การประเมินประสิทธิภาพการเรียนรู้ คือ นำไปสอนผู้เรียนแล้วผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สูงขึ้นตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดซึ่งควรทำการทดลองหลาย ๆ ครั้ง จึงจะเกิดผลเป็นมาตรฐานการประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1 : 1) คือ การทดลองใช้กับบุคคลที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อตรวจสอบว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้งานจริงหรือไม่ การหาประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งนั้นจึงมุ่งไปที่การค้นหาข้อจำกัดที่ได้จากคำแนะนำของคุณลักษณะกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นสำคัญ เพื่อที่จะนำคำแนะนำที่ได้นี้มาปรับปรุงและใช้ในงานจริง และการประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็กการทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อตรวจสอบว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้งานจริงหรือไม่หลังจากปรับปรุงแก้ไขจากการประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง การประเมินแบบกลุ่มมุ่งเน้นไปที่ทักษะปฏิบัติและพื้นฐานความรู้เดิมหรือความสามารถทางการเรียนรู้ของกลุ่มผู้ได้รับการทดลองใช้และกลุ่มเป้าหมาย

ความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ เป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของงานที่ทำให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลจากการได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจหรือความต้องการของแต่ละบุคคลในแนวทางที่เขาประสงค์ ความพึงพอใจโดยทั่วไปตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Satisfaction และยังมีผู้ให้ความหมายคำว่า “ความพึงพอใจ” พอสรุปได้ดังนี้ ราชบัณฑิตยสถาน (2546) ได้กล่าวถึง ความหมายของคำว่า ความพึงพอใจ ดังนี้ คำว่า “พึง” เป็นคำกริยาอื่น หมายความว่า ยอมตาม เช่น พึงใจ และคำว่า “พอใจ” หมายถึง สมชอบ ชอบใจ

กชกร เป้าสุวรรณ และคณะ (2550) ได้กล่าวถึง ความหมายของความพึงพอใจว่า สิ่งที่เราควรจะเป็นไปตามความต้องการ ความพึงพอใจเป็นผลของการแสดงออกของทัศนคติของบุคคลอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีประสบการณ์ที่มนุษย์เราได้รับ อาจจะมีมากหรือน้อยก็ได้ และเป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ แต่เมื่อได้สิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการ หรือทำให้บรรลุจุดหมายได้ ก็จะเกิดความรู้สึกบวก เป็นความรู้สึกที่พึงพอใจ แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าสิ่งนั้นสร้างความรู้สึกผิดหวัง ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกทางลบ เป็นความรู้สึกไม่พึงพอใจ

คณิต ดวงหัตถิ (2551) ให้ความหมายไว้ว่า เป็นความรู้สึกชอบ หรือพอใจของบุคคลที่มีต่อการทำงานและองค์ประกอบหรือสิ่งจูงใจอื่น ๆ ถ้างานที่ทำหรือองค์ประกอบเหล่านั้นตอบสนองความต้องการของบุคคลได้ บุคคลนั้นจะเกิดความพึงพอใจในงานขึ้น จะอุทิศเวลา แรงกาย แรงใจ รวมทั้งสติปัญญาให้แก่งานของตน ให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความรู้สึกพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่อความต้องการของมนุษย์ได้รับการตอบสนองทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจก็จะเกิดความพอใจ ชอบใจ เกิดเป็นทัศนคติด้านบวก ที่แสดงให้เห็นถึงสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้น และทัศนคติด้านลบที่แสดงให้เห็นถึงสภาพความไม่พึงพอใจ ความพึงพอใจเป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกของทัศนคติ ซึ่งไม่จำเป็นต้องแสดงหรืออธิบายเชิงเหตุผลเสมอไปก็ได้ ดังนั้น ความพึงพอใจจึงเป็นเพียงปฏิกิริยาด้านความรู้สึกต่อสิ่งเร้า หรือสิ่งกระตุ้นที่แสดงผลออกมาในลักษณะของผลลัพธ์สุดท้ายของขบวนการประเมิน โดยบ่งบอกถึงทิศทางของผลประเมินว่าจะไปในลักษณะทิศทางบวก หรือทิศทางลบหรือไม่ปฏิกิริยา คือ เฉย ๆ ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นนั้นก็ได้

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ชริณี เดชจินดา (2545) ได้เสนอทฤษฎีการแสวงหาความพึงพอใจไว้ว่า บุคคลพอใจจะกระทำสิ่งใด ๆ ที่ให้มีความสุขและจะหลีกเลี่ยงไม่กระทำในสิ่งที่เขาจะได้รับความทุกข์หรือความยากลำบาก โดยอาจแบ่งประเภทความพอใจกรณีนี้ได้ 3 ประเภท คือ

1. ความพอใจด้านจิตวิทยา (Psychological Hedonism) เป็นทฤษฎีของความพึงพอใจว่า มนุษย์โดยธรรมชาติจะมีความแสวงหาความสุขส่วนตัวหรือหลีกเลี่ยงจากความทุกข์ใด ๆ
2. ความพอใจเกี่ยวกับตนเอง (Egoistic Hedonism) เป็นทฤษฎีของความพอใจว่ามนุษย์จะพยายามแสวงหาความสุขส่วนตัว แต่ไม่จำเป็นว่าการแสวงหาความสุขต้องเป็นธรรมชาติของมนุษย์เสมอไป
3. ความพอใจเกี่ยวกับจริยธรรม (Ethical Hedonism) ทฤษฎีนี้ถือว่ามนุษย์แสวงหาความสุข เพื่อผลประโยชน์ของมวลมนุษย์หรือสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่และเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ผู้หนึ่งด้วย

Barnard (1968) ได้กล่าวถึง สิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องกระตุ้นบุคคลให้เกิดความพึงพอใจในงานไว้ 8 ประการ คือ

1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ ได้แก่ เงิน สิ่งของ หรือสภาวะทางกายที่ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานเป็นการตอบแทน ขดเซย หรือเป็นรางวัลที่เขาได้ปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานนั้นมาเป็นอย่างดี
2. สิ่งจูงใจที่เป็นโอกาสของบุคคลที่มีไหว้วัตถุ เป็นสิ่งจูงใจสำคัญที่ช่วยส่งเสริมความร่วมมือในการทำงานมากกว่ารางวัลที่เป็นวัตถุ เพราะสิ่งจูงใจที่เป็นโอกาสนี้บุคคลจะได้รับแตกต่างกัน เช่น เกียรติภูมิ การใช้สิทธิพิเศษ เป็นต้น
3. สภาพทางกายที่พึงปรารถนา หมายถึง สิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติงาน ได้แก่ สถานที่ทำงาน เครื่องมือการทำงาน สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งอันก่อให้เกิดความสุขทางกายในการทำงาน
4. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ หมายถึง สมรรถภาพของหน่วยงานที่สนองความต้องการของบุคคลด้านความภาคภูมิใจที่ได้แสดงฝีมือ การได้มีโอกาสช่วยเหลือครอบครัวตนเองและผู้อื่น ทั้งได้แสดงความภักดีต่อหน่วยงาน
5. ความตั้งใจในสังคม หมายถึง ความสัมพันธ์อันดีมิตร ถ้าความสัมพันธ์เป็นไปด้วยดีจะทำให้เกิดความผูกพันและความพอใจที่จะร่วมงานกับหน่วยงาน
6. การปรับสภาพการทำงานให้เหมาะสมกับวิธีการและทัศนคติของบุคคล หมายถึง การปรับปรุงตำแหน่งวิธีทำงานให้สอดคล้องกับความสามารถของบุคลากร

7. โอกาสที่จะร่วมมือในการทำงาน หมายถึง การเปิดโอกาสให้บุคลากรรู้สึกว่ามีส่วนร่วมในงานเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่งของหน่วยงาน มีความรู้สึกเท่าเทียมกันในหมู่ผู้ร่วมงาน และมีกำลังใจในการปฏิบัติงาน

8. สภาพของการอยู่ร่วมกัน หมายถึง ความพอใจของบุคคลในด้านสังคมหรือความมั่นคงในการทำงาน

Herzberg (1989) ได้ศึกษาทดลองเกี่ยวกับการจูงใจในการทำงานโดยการสัมภาษณ์วิศวกรในเมืองพิทส์เบิร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาทดลอง สรุปได้ว่า สาเหตุที่ทำให้วิศวกรและนักบัญชีเกิดความพึงพอใจและไม่พึงพอใจในการทำงานนั้นมีสององค์ประกอบคือ

1. องค์ประกอบกระตุ้น (Motivation Factors) หรือปัจจัยจูงใจ มีลักษณะสัมพันธ์กับเรื่องของการงานโดยตรง เป็นสิ่งที่จูงใจบุคคลให้มีความตั้งใจในการทำงานและเกิดความพอใจในการทำงาน ปัจจัยนี้ได้แก่

1.1 ความสำเร็จของงาน หมายถึง การที่บุคคลสามารถทำงานได้เสร็จสิ้นและประสบผลสำเร็จ

1.2 การได้รับการยอมรับนับถือ หมายถึง การที่บุคคลได้รับการยอมรับนับถือไม่ว่าจากกลุ่มเพื่อน ผู้บังคับบัญชา หรือจากกลุ่มบุคคลอื่น

1.3 ลักษณะของงาน หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีของบุคคลที่มีต่อลักษณะของงาน

1.4 ความรับผิดชอบ หมายถึง ความพึงพอใจที่เกิดขึ้นจากการที่ได้รับการมอบหมายให้รับผิดชอบงานใหม่ๆ และมีอำนาจรับผิดชอบอย่างเต็มที่

1.5 ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในสถานะ หรือตำแหน่งของบุคลากรในองค์กร

2. องค์ประกอบค้ำจุน (Hygiene Factors) หรือปัจจัยค้ำจุน เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในการทำงานหรือส่วนประกอบของงาน ทำหน้าที่ป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงาน กล่าวคือ หากขาดปัจจัยเหล่านี้จะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงาน แต่แม้ว่าจะมีปัจจัยเหล่านี้อยู่ก็ไม่อาจยืนยันได้ว่าเป็นสิ่งจูงใจของผู้ปฏิบัติงาน ปัจจัยนี้ได้แก่

2.1 เงินเดือน หมายถึง ความพึงพอใจและไม่พึงพอใจในเงินเดือนหรืออัตราค่าจ้าง การเพิ่มเงินเดือน

2.2 โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตนอกจากจะหมายถึง การที่บุคคลได้รับการแต่งตั้งโยกย้ายตำแหน่งภายในองค์กรแล้ว ยังหมายถึงสถานการณ์ที่บุคคลสามารถได้รับความก้าวหน้าในทักษะหรือวิชาชีพของเขา ดังนั้นจึงหมายถึงการที่บุคคลได้รับสิ่งใหม่ ๆ ในการเพิ่มพูนทักษะที่จะช่วยเอื้อต่อวิชาชีพของเขา

2.3 ความสัมพันธ์กับผู้ใต้บังคับบัญชา หมายถึง การติดต่อไม่ว่าจะเป็นกิริยาหรือวาจาที่แสดงถึงความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

2.4 สถานะของอาชีพ หมายถึง ลักษณะของงานหรือสถานะที่เป็นองค์ประกอบทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกต่องาน เช่น การมีรถประจำตำแหน่ง เป็นต้น

2.5 ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา หมายถึง การติดต่อพบปะกัน โดยกิริยาหรือวาจาแต่มีได้รวมถึงการยอมรับนับถือ

2.6 นโยบายและการบริหารงานขององค์กร หมายถึง การจัดการและการบริหารงานขององค์กร

2.7 ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

2.8 สถานภาพการทำงาน ได้แก่ สถานภาพทางกายภาพที่เอื้อต่อความเป็นสุขในการทำงาน

2.9 ความเป็นส่วนตัว หมายถึง สถานการณ์ซึ่งลักษณะบางประการของงานส่งผลต่อชีวิตส่วนตัว ในลักษณะของผลงานนั้นเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีความรู้สึกอย่างไรอย่างหนึ่งต่องานของเขา

2.10 ความมั่นคงในงาน หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีความมั่นคงของงาน ความมั่นคงในองค์กร

2.11 วิธีการปกครองบังคับบัญชา หมายถึง ความรู้ความสามารถของผู้บังคับบัญชาในการดำเนินงานหรือความยุติธรรมในการบริหารงาน

สรุปได้ว่า ปัจจัยจูงใจ เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ส่วนปัจจัยค้ำจุนจะเป็นปัจจัยที่ป้องกันไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายหรือรู้สึกไม่พอใจในการทำงานซึ่งทฤษฎีสององค์ประกอบของ Herzberg นี้เชื่อว่าการสนองความต้องการของมนุษย์แบ่งเป็น 2 องค์ประกอบคือ องค์ประกอบที่ 1 หรือปัจจัยจูงใจที่สร้างความพึงพอใจ เป็นความต้องการขั้นสูงประกอบด้วย ลักษณะงาน ความสำเร็จของงาน การยอมรับนับถือ การได้รับการยกย่องและสถานภาพ ส่วนองค์ประกอบที่ 2 หรือปัจจัยค้ำจุน หรือองค์ประกอบที่สร้างความไม่พึงพอใจ เป็นความต้องการขั้นต่ำประกอบด้วยสภาพการทำงาน การบังคับบัญชา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล นโยบาย และการบริหารงาน ความมั่นคงในงานและเงินเดือน ไม่เป็นการสร้างเสริมบุคคลให้ปฏิบัติดีขึ้นแต่ต้องดำรงรักษาไว้เพื่อความพึงพอใจในขั้นสูงต่อไป

3. แนวทางการวัดความพึงพอใจ

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2553) กล่าวถึง แนวทางการวัดความพึงพอใจ โดยใช้เครื่องมือการวัด สรุปได้ดังนี้

1. การสัมภาษณ์ หมายถึง การพูดคุยกันอย่างมีจุดมุ่งหมาย ยึดตามแนว
วัตถุประสงค์ที่จะวัดและบันทึกไว้ได้อย่างถูกต้อง การสัมภาษณ์จะต้องสร้างข้อคำถามให้เป็น
มาตรฐาน แต่ละข้อจะต้องให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบความรู้สึก

2. การสังเกต คือ การเฝ้ามองดูสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างมีจุดมุ่งหมายโดยการบันทึกไว้
ข้อรายการ (Checklist) ที่จะใช้ในการสังเกตจึงควรเตรียมไว้ให้พร้อม การสังเกตที่ดีก็ต้องฝึก
เหมือนกันจึงจะทำหน้าที่ได้ถูกต้องสมบูรณ์

3. การรายงานตนเอง เครื่องมือแบบนี้ต้องการให้ผู้ถูกสอบถามแสดงความรู้สึกของ
ตนเองตามสิ่งเร้าที่เขาได้สัมผัส นั่นคือ สิ่งเร้าที่เป็นข้อความ ข้อคำถามหรือเป็นภาพประกอบ
เพื่อให้ผู้ตอบแสดงความรู้สึกออกมาอย่างตรงไปตรงมานั่นเอง

วาโร เพ็งสวัสดิ์ (2556) ได้กล่าวถึงแนวทางการวัดความพึงพอใจโดยใช้เครื่องมือ
ประเมินที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

1. ต้องพิจารณาหัวข้อปัญหาและจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ทราบว่าการต้องการข้อมูลชนิดใด
และอะไรบ้าง

2. พิจารณารูปแบบในการวัดความพึงพอใจว่าจะใช้รูปแบบใด

3. ร่างมาตราส่วนประมาณค่าโดยเขียนข้อความให้สอดคล้องกับหัวข้อปัญหา

และจุดมุ่งหมาย

4. ตรวจสอบมาตราส่วนประมาณค่าฉบับร่าง เพื่อปรับปรุงแก้ไข ซึ่งสามารถทำได้
โดยตรวจสอบเอง หรือให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

5. นำมาตราส่วนประมาณค่าไปทดลองใช้ (Try Out) โดยนำไปทดสอบกับ
กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา

6. ทำการปรับปรุงมาตราส่วนประมาณค่า

7. สร้างมาตราส่วนประมาณค่าฉบับสมบูรณ์

บุญชม ศรีสะอาด (2558) ได้กล่าวถึง แนวทางการวัดความพึงพอใจ โดยอาจใช้
แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกต สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีที่นิยมใช้กันแพร่หลาย โดยให้ผู้ที่ต้องการให้แสดง
ความคิดเห็นตอบลงในแบบที่กำหนดให้เลือก หรือตอบคำถามอย่างอิสระ คำถามจะถาม
ความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ และสภาพอื่น ๆ ซึ่งจะอยู่ในรูปปลายปิด หรือปลายเปิด

1.1 แบบปลายปิด เป็นแบบที่กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบที่ตรงกับ
ความเป็นจริงหรือความคิดเห็นของผู้ตอบ

1.2 แบบปลายเปิด เป็นคำถามที่ไม่ได้กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบ
แต่จะให้ผู้ตอบเขียนคำตอบด้วยตนเอง

2. การสังเกต เป็นเทคนิคในการวัดความพึงพอใจที่ผู้สังเกต ต้องคอยเฝ้าดูหรือศึกษาเหตุการณ์ ปรากฏการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้เข้าใจลักษณะธรรมชาติและความสัมพันธ์ ระหว่างองค์ประกอบ ของเหตุการณ์นั้น มีหลักการสังเกตที่สำคัญ คือ ต้องกำหนดจุดมุ่งหมายในการสังเกตให้มีความชัดเจน วางแผนการสังเกต เลือกใช้เครื่องมือในการสังเกตที่เหมาะสม แปลความหมายของพฤติกรรมให้รอบคอบ ควรสังเกตให้ได้สารสนเทศให้มาก ทั้งในเรื่องที่เป็นปัญหาและที่เป็นด้านบวก โดยมีเครื่องมือที่นิยมใช้ ได้แก่ แบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่าและแบบบันทึกพฤติกรรม

3. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจในทางตรง ที่เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่วัยเด็กถึงวัยชรา และเหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่อ่านหนังสือไม่ออก เขียนหนังสือไม่ได้ มีหลักการสัมภาษณ์ที่สำคัญ คือ จะต้องเตรียมแบบสัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้า โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีมาตรฐาน กระตุ้นให้เกิดการตอบคำถามตามความเป็นจริง และตอบด้วยความเต็มใจ ใช้ภาษาที่อ่านที่เข้าใจง่ายไม่ซับซ้อน คำตอบ และบันทึกคำตอบอย่างเป็นระบบ

จากแนวทางการวัดความพึงพอใจ ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจ จำเป็นต้องใช้เครื่องมือที่เหมาะสม ได้แก่ การใช้แบบสอบถาม โดยขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมาย และรูปแบบในการวัด โดยเครื่องมือที่ใช้วัดความพึงพอใจที่นาเชื่อถือ นั้น ต้องผ่านการหาคุณภาพ และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในการใช้เครื่องมือ

จากการศึกษาความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมในพัฒนาผู้เรียน โดยผู้เรียนมีความรู้สึกชื่นชอบ ยินดี และพอใจในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของตน มีบรรยากาศเอื้อประโยชน์ และสามารถกระตุ้นส่งเสริมต่อการเรียนรู้ มีความสุขและเพลิดเพลิน รวมทั้งมีสื่อการเรียนรู้ เวลา และสถานที่ที่มีความเหมาะสม อีกทั้งส่งเสริมพัฒนาตนเอง เพื่อแก้ปัญหาในชีวิตที่เกิดขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

1. งานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ พบงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องสรุปได้ ดังนี้

สมภพ เข้ามาชัย (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการสอน Synectics มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความคิดสร้างสรรค์ ทางศิลปะ (ทัศนศิลป์) ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหินลาด

วังตอ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอน Synectics โดยมีคะแนนเฉลี่ยด้านความคิดริเริ่ม และความคิด ละเอียดลออร้อยละ 75 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ ดังกล่าวไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหินลาดวังตอ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 ที่มีต่อรูปแบบการสอน Synectics ผลการวิจัยพบว่า 1. คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ (ทัศนศิลป์) ทั้ง 3 ฉบับ ด้านความคิดริเริ่มมีคะแนนเฉลี่ย 8.12 คิดเป็นร้อยละ 81.20 จำนวนผู้ผ่านเกณฑ์ 30 คน คิดเป็น ร้อยละ 83.33 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ด้านความคิดละเอียดลออ มีคะแนนเฉลี่ย 8.15 คิดเป็น ร้อยละ 81.50 มีจำนวนผู้ผ่านเกณฑ์ 33 คน คิดเป็นร้อยละ 91.67 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 2. การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการสอน Synectics พบว่าการร้องเพลงและการเล่นเกมช่วยทำให้เกิดความสนุกสนานและผ่อนคลายนักเรียน เห็นด้วยร้อยละ 86.11 เรื่องการคิดนอกกรอบช่วยทำให้นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานที่แปลกใหม่ได้เรื่อย ๆ เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 83.33 และการเปรียบเทียบแบบอิสระทำให้นักเรียนได้แนวคิด และมุมมองที่หลากหลาย รวมทั้งผลงานของนักเรียนมีความละเอียดลออและสมบูรณ์มากขึ้นนักเรียนเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 80.56 เท่ากัน

เบญจมาศ สุภาพอน (2555) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมศิลปะตามทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ของทอแรนซ์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมศิลปะตามทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ของทอแรนซ์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะก่อนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมศิลปะตามทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ของทอแรนซ์ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมศิลปะตามทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ของทอแรนซ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาพบว่า 1) การหาค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมศิลปะตามทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ของทอแรนซ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้ค่าประสิทธิภาพ 86.62/89.17 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนหลังเรียน สูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมศิลปะตามทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ของทอแรนซ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

นลินรัตน์ เมืองกาญจน์ (2555) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบคอร์ทเพื่อส่งเสริมทักษะความคิดสร้างสรรค์ในวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 8 ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบคอร์ท ส่งเสริมทักษะความคิดสร้างสรรค์ ในวิชาภาษาไทย และ 2) เปรียบเทียบทักษะความคิด

สร้างสรรค์ของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบคอร์ท เพื่อส่งเสริมทักษะความคิดสร้างสรรค์ ในวิชาภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มทดลอง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แผนจัดการเรียนรู้แบบคอร์ท เพื่อส่งเสริมทักษะความคิดสร้างสรรค์ ในวิชาภาษาไทย 2) แบบทดสอบวัดทักษะความคิดสร้างสรรค์ สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) สถิติอ้างอิงที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ สถิติที่กลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระต่อกัน Independent T-Test ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบคอร์ท E_1/E_2 เท่ากับ 72.26/75.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 และ 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบคอร์ทเพื่อส่งเสริมทักษะความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะความคิดสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบคอร์ท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เกษมณี ลาปะ และเพชรรัตน์ จงนิมิตสถาพร (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบ สร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ร่วมกับผังกราฟิก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิชาวิชา ส 21103 สังคมศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ส 21103 สังคม ศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบ สร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ร่วมกับผังกราฟิก ให้นักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์ มีคะแนนความคิดสร้างสรรค์และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนกุงแก้ววิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 24 คน ดำเนินการวิจัยโดยใช้ รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 3 ประเภท ประกอบด้วย 1) เครื่องมือที่ใช้ดำเนินการปฏิบัติการ คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ร่วมกับผังกราฟิก 2) เครื่องมือสะท้อนผลการปฏิบัติการ ได้แก่ แบบบันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบสังเกตพฤติกรรมการสอน แบบสัมภาษณ์ แบบทดสอบท้ายวงจร 3) เครื่องมือประเมินผลการปฏิบัติการ ได้แก่ แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัย พบว่า 1. ความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนร้อยละ 79.17 มีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ คิดเป็น ร้อยละ 79.17 ขึ้นไป 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนร้อยละ 83.33 มีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 73.75 ขึ้นไป

2. งานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ พบงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องสรุปได้ ดังนี้

จินตนา สุทธสาส์ (2548) ทำการวิจัย เรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 2 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) จำนวน 35 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 86.16/80.11 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม มีค่าเท่ากับ 0.6759 หรือคิดเป็นร้อยละ 67.59 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม มีคะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศิริรัตน์ จิตแสง (2553) การพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการคิดแบบหมวด 6 สี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนากิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการคิดแบบหมวด 6 สี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และศึกษาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กระบวนการคิดแบบหมวด 6 สีให้มีคะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ร้อยละ 70 และจำนวนนักเรียนที่มีคะแนนดังกล่าว ร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมด โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองคัน จำนวน 35 คน ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนากิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการคิดแบบหมวด 6 สี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงขึ้นมีคะแนน ทำวจนจรดังนี้ 65.44, 74.42 70.34, 79.31 ตามลำดับ และความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการคิดแบบหมวด 6 สี กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีคะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์เฉลี่ยร้อยละ 80.14 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 77.14

จกมล วจนะเสถียร (2559) การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ มีวัตถุประสงค์ คือ

- 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ และหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์
- 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่าง (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มด้วยวิธีจับฉลากได้ห้อง ป.3/1 จำนวนนักเรียน 36 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์และหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้
- 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.54 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.17

3. งานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ พบงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องสรุปได้ ดังนี้

สมจิตร ศรีสุข (2550) ได้ศึกษาผลการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ พบว่าความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สุวรรณ มะลิวัลย์ (2551) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่าน การคิด และการเขียนโดยใช้แนวคิดตามรูปแบบซินเนคติกส์ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 คน โรงเรียนบ้านแฝกโนนสำราญ อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม พบว่า 1) ผลพัฒนาการอ่าน การคิด และเขียนมีจำนวนผู้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 เท่ากับร้อยละ 74.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) สภาพความสามารถของนักเรียนด้านทักษะการอ่าน การคิด และเขียนดีขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด

สุวรรณ มะลิวัลย์ (2551) ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่าน การคิดและการเขียนโดยใช้แนวคิดตามรูปแบบ Synectics Instructional Model ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแฝกโนนสำราญ อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคามสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 พบว่า 1) สภาพความสามารถของ

นักเรียนด้านทักษะการอ่าน การคิดและการเขียนที่เรียนรู้จากกระบวนการที่ใช้ในการวิจัย ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) ผลการพัฒนาทักษะการอ่าน การคิดและการเขียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 73.40 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 เท่ากับร้อยละ 74.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

จักรเพชร สุริยะกมล (2551) ทำการวิจัย เรื่อง เปรียบเทียบความสามารถในการคิดและเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบ KWL และวิธีการเรียนรู้แบบ SYNECTICS กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักเรียนจำนวน 2 ห้องเรียน รวม 41 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบ KWL และกลุ่มที่เรียนรู้แบบ SYNECTICS มีความสามารถในการคิดและเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย หลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบ KWL และวิธีการเรียนรู้แบบ SYNECTICS มีความสามารถในการคิดและเขียนเชิงสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกัน

พิสมัย กองธรรม (2552) ได้ศึกษาผลการเรียนร่วมมือแบบ ซี ไอ อาร์ ซี ผสมผสานกับวิธีชินเนคติกส์ต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า 1) ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 21.29 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 53.23 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 31.38 คิดเป็นร้อยละ 78.45 เมื่อเทียบกับเกณฑ์คะแนนที่ได้ไม่น้อยกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 และนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.52 คิดเป็นร้อยละ 55.07 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.52 คิดเป็น ร้อยละ 78.40 เมื่อเทียบกับเกณฑ์คะแนนที่ได้ไม่น้อยกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 และนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิไลวรรณ ฮ่านต่ำ (2552) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ (SYNECTICS) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 18 คน การวิจัยใช้รูปแบบที่ยังไม่เข้าขั้นการทดลอง (Pre-experimental Design) เป็นการศึกษาเฉพาะกรณีโดยให้การทดลองหนึ่งครั้ง (One-shot case study) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ จำนวน

15 แผน ใช้เวลา 15 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาคิดเป็นร้อยละ 90.02 และมีจำนวน นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 18 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ คือ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

ธนานันท์ ซาติชนบท (2553) ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยแนวคิด SYNECTICS INSTRUCTIONAL MODEL พบว่านักเรียนมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามเกณฑ์ โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ คิดเป็นร้อยละ 74.83 74.00 และ 76.33 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 70/70 โดยมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 75.05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80.00

กฤษณา ศิลปะนรเศรษฐ์ (2553) ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบแผนผังความคิด กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านสว่าง ตำบลสว่าง อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 40 คน โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวนอย่างละ 7 แผน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.79/87.25 และ รูปแบบแผนผังความคิด มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.86/91.13 2) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย รูปแบบชินเนคติกส์มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6446 คิดเป็นร้อยละ 64.46 และรูปแบบแผนผังความคิด มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7455 คิดเป็นร้อยละ 74.55 และ 3) นักเรียนที่เรียนรู้รูปแบบชินเนคติกส์และรูปแบบแผนผังความคิด มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุดาตวง คันธารส (2553) ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แนวคิด Synectics Instructional Model มีกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนอนุบาลเขาสวนกวาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 จำนวน 29 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ประยุกต์ใช้ขั้นตอนและแนวคิดตามกระบวนการเรียนการสอน Synectics Instructional Model แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนและแบบประเมิน

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แนวคิด Synectics Instructional Model ที่ได้จากแบบประเมินผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75.29 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านร้อยละ 79.31 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และ 2) สภาพการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากเครื่องมือที่ใช้สะท้อนผล พบว่า พฤติกรรมการสอนของครูผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ผลการประเมินอยู่ในระดับดีและจากแบบประเมินผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนในวงจรที่ 1-3 มีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 73.40 ,74.41 และ 77.78

กุสุมา หงษ์บินมา (2555) ทำการวิจัย เรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบซินเนคติกส์เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองโพนงาม กลุ่มพื้นที่การศึกษาเกษตรสมบูรณ์ 5 จำนวน 11 คน เครื่องมือที่ใช้ มี 3 ชนิด ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบทดสอบความคิดวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบซินเนคติกส์ เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.70/85.90 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบซินเนคติกส์ เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.7578 ซึ่งแสดงว่านักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แล้วมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 75.78 และ 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อรทัย โรจน์สุกิจ (2556) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.64/86.87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ปิยะพงษ์ ทรงประวัตติ (2557) ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทัศนศิลป์ด้วยวิธีซินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสร้างสรรค์ภาพวาด สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนตั้ง

พิรุฬห์ธรรมสำนักงานเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องการให้มีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทัศนศิลป์ด้วยวิธีชินเนคติกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสร้างสรรค์ภาพวาด 2) กิจกรรมการเรียนรู้ทัศนศิลป์ด้วยวิธีชินเนคติกส์ มีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.60-1.00 ประกอบด้วยเนื้อหา 1) รูปร่างอิสระ 2) รูปร่างเรขาคณิต 3) รูปทรง 4) วรรณะสีร้อน และ 5) วรรณะสีเย็น ผลการทดลองกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า ภาพรวมของกิจกรรม อยู่ในระดับดีคิดเป็นร้อยละ 61.42 นักเรียนมีความตั้งใจในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างเต็มที่และมีส่วนร่วมในการวางแผนปฏิบัติกิจกรรมเข้าใจการให้ข้อมูลของสถานการณ์ และ 3) ผลการประเมินและปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้ทัศนศิลป์ พบว่า 1) นักเรียนมีผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมีความสามารถในการสร้างสรรค์ภาพวาดอยู่ในระดับดีมาก 3) นักเรียนมีความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทัศนศิลป์อยู่ในระดับมาก

สมพร ช่อสูงเนิน (2558) ทำการวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบการอ่านและการเขียนข้อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กับการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 จำนวน 32 คน จากโรงเรียนบ้านโนนมันเทศ จำนวน 15 คน โรงเรียนไตรมิตรวิทยา จำนวน 17 คนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จาก 2 ห้อง ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชนิด ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ 2 รูปแบบ คือ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC จำนวน 8 แผน และแผนการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ จำนวน 8 แผน แบบวัดความสามารถในการอ่านชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC และการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.56/85.11 และ 86.16/82.35ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) นักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC และการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ มีความสามารถในการอ่านและการเขียนข้อความ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ แบบ CIRC มีความสามารถในการอ่านและการเขียนข้อความสูงกว่าการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กาญจนา โทจันทร์ (2561) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนบนเว็บแบบชินเนคติกส์ร่วมกับการเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) บทเรียนบนเว็บตามกระบวนการสอนแบบชินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย ขั้นตอนการสอนแบบชินเนคติกส์ 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำ ขั้นเปรียบเทียบทางตรง ขั้นเปรียบเทียบกับตนเอง ขั้นสร้าง

และอธิบายคำที่มีความหมายขัดแย้งกัน ขึ้นเปรียบเทียบทางตรงครั้งที่ 2 และชั้นนำความคิดใหม่มา สร้างสรรค์งานร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ได้แก่ ขั้นฝึกอบรม ขั้นจับคู่ผู้เรียน ขั้นฝึกปฏิบัติ, ขั้นหาคู่และทีมชนะ และขั้นทดสอบ ทำให้บทเรียนบนเว็บที่พัฒนาขึ้น ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด และมีประสิทธิภาพเท่ากับ 1.23 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์มาตรฐานเมทริกซ์

2) นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนที่พัฒนาขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน ด้วยบทเรียนบนเว็บแบบซินเนคติกส์ที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับดี

งานวิจัยต่างประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ การเขียนเชิง สร้างสรรค์และการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ พบงานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องสรุปได้ ดังนี้ Selma (1981) ได้ใช้การระดมสมองสอนชั้นเตรียมเขียนแก่นักเรียนเกรดสาม ใช้เวลาในการศึกษา 12 วัน กลุ่มทดลองประกอบด้วยนักเรียนชาย หญิง อย่างละ 15 คน รวม 30 คน ในกลุ่มนี้ได้รับการสอนโดยใช้ศิลปะการอธิบายโดยใช้ภาพประกอบและการคิดออกเสียง กลุ่มควบคุมประกอบด้วย นักเรียนชาย หญิงอย่างละ 15 คน เหมือนกันในกลุ่มควบคุมนี้ได้รับการสอนโดยใช้มาตรฐานกระบวนการเขียนที่ประกอบด้วย การระดมสมอง การเขียนแผนที่ และแผนผังความคิดและการปะติดปะต่อของเรื่องสำหรับชั้นเตรียม ซึ่งทั้งสองกลุ่มที่ได้รับบทเรียน สำหรับการฝึกเหมือน ๆ กัน โดยการกำหนดหัวเรื่องให้นักเรียนเขียน เช่น สุนัขที่หายไป อุตตะชีวประวัติ เมื่อขึ้นฉัน เป็นต้น ข้อค้นพบการการศึกษาปรากฏว่า เด็กหญิงสามารถใช้เหตุผลในการเขียนมากกว่าเด็กชาย ในขณะที่เด็กผู้ชายสามารถกระจายความคิดได้มากกว่า การศึกษา ยังพบ อีกว่า กลุ่มทดลองสามารถใช้เหตุผลในการเขียนได้ดีกว่า ในขณะที่กลุ่มควบคุมสามารถกระจาย และสร้างแนวคิดได้หลากหลายกว่าโดยสรุปข้อค้นพบในการศึกษาครั้งนี้มีความใกล้เคียงกัน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม คือ นักเรียนสามารถใช้เหตุผลและการกระจายความคิดได้อย่าง หลากหลายสำหรับการเตรียมการเขียน

Ferguson and Isarapreeda (1985) ได้ศึกษาเรื่อง“การประเมินโครงการพิเศษ สำหรับเด็กปัญญาเลิศ โดยใช้โปรแกรมพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สำหรับเด็กระดับ 3-5 ปี กลวิธี การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ผสมผสานระหว่างความคิดด้วยรูปแบบซินเนคติกส์ และการเสริมแรง” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กระดับ 3-5 ปี มีความก้าวหน้า มากกว่าก่อนเริ่มโครงการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติประสบการณ์ตรงและหนังสือ นอกจากนี้ยังพบว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยด้านความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ในทุกระดับ

Heavilin (1990) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการใช้ซินเนคติกส์ช่วยสร้างความคิดในการเขียนความเรียงระดับวิทยาลัยโดยทดสอบกับนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษ 104 คน จำนวน 50 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีการเรียนรู้ในการคิดเชิงเปรียบเทียบและมีทัศนคติที่ดีต่อการเขียนมากขึ้น มิใช่แค่เพียงการเรียนรู้ที่คิดออกแบบอเนกนัยแต่เพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ยังพบว่าซินเนคติกส์ทำให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเขียนมากขึ้น

Kleiner (1991) ได้ศึกษาเรื่อง “ผลของการฝึกใช้ซินเนคติกส์ที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนในวิชาวิทยาศาสตร์” กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนระดับ 4 และระดับ 5 จำนวน 58 คน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองที่ใช้ซินเนคติกส์ในการเรียนรู้เนื้อหาสามารถอธิบายมโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์ได้ดีกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนตามคู่มือครูโดยผลสัมฤทธิ์ของการเรียนของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

Meador (1994) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลของการฝึกแบบซินเนคติกส์ที่มีต่อความสามารถของนักเรียนอนุบาล ในการศึกษาใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 107 คน การศึกษาจะพัฒนาทางความคิดสร้างสรรค์ การรับรู้ตนเองและทักษะทางด้านภาษา ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองมีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม

Andrew (1996) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การเขียนเรื่องสั้น” การศึกษารายกรณีกับนักเรียนเกรด 12 จำนวน 2 คน ในโรงเรียนช่างศิลป์แห่งหนึ่ง ที่เรียนวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นวิชาที่สำคัญวิชาหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนแห่งนี้ ผลการวิจัยพบว่า การจัดสิ่งแวดล้อมการจัดบรรยากาศในห้องเรียนนั้นมีผลต่อการสร้างสรรค์งานเขียนมากกว่ากระบวนการสอนของครู

จากการศึกษางานวิจัยและเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้การเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ทั้งในและต่างประเทศสรุปได้ว่าการที่จะพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้ได้ผลดีนั้น นักเรียนจะต้องได้รับการฝึกทักษะความคิดสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบโดยอาศัยทักษะวิธีการสอนในรูปแบบต่าง ๆ การสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์อย่างหนึ่งโดยการให้อิสระในการคิดการแสดงออกทางด้านการอ่าน การพูด การคิด จินตนาการและการเขียน รวมไปถึงบรรยากาศความเป็นกันเองในห้องเรียน การกระตุ้นให้นักเรียนกล้าแสดงออก และการยอมรับความคิดเห็น เพราะปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้จะส่งผลต่อความคิดและความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนให้สูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษา ผลการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดการกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 8 ห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 รวมนักเรียน 270 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 5/1 จำนวนนักเรียน 34 คน โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 โดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มี 3 ชนิด ดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 12 แผน รวมจำนวน 12 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัยแบบเลือกตอบ จำนวน 5 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3. แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แบบอัตนัยจำนวน 2 ชุด ชุดละ 4 ข้อ

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีวิธีการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี การวัดและประเมินผล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) เพื่อให้สอดคล้องกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

1.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

1.3 ศึกษาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ โดยอาศัยพื้นฐานแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2546) โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1.3.1 ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

1.3.2 ขั้นที่ 2 ขั้นอุปมาแบบตรง หรือเปรียบเทียบแบบตรง

1.3.3 ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างอุปมาบุคคลกับสิ่งของ

1.3.4 ขั้นที่ 4 ขั้นอุปมาคำคู่ขัดแย้งกัน

1.3.5 ขั้นที่ 5 ขั้นอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง

1.3.6 ขั้นที่ 6 ขั้นการนำความคิดมาสร้างงาน

1.4 กำหนดการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ 6 ขั้นตอนในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยยึดองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักเพื่อให้ได้สาระครบถ้วนสมบูรณ์ เช่น สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล

1.5 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ จำนวน 12 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการเขียนเรียงความ เวลา 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	เรื่อง การเขียนเรียงความ	เวลา 1 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	เรื่อง หลักการเขียนสารคดี	เวลา 1 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	เรื่อง การเขียนสารคดี	เวลา 1 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	เรื่อง หลักการเขียนนิทาน	เวลา 1 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	เรื่อง การเขียนนิทาน	เวลา 1 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	เรื่อง หลักการเขียนย่อความ	เวลา 1 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8	เรื่อง การเขียนย่อความ	เวลา 1 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9	เรื่อง หลักการเขียนโน้มน้าวใจ	เวลา 1 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10	เรื่อง การเขียนโน้มน้าวใจ	เวลา 1 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11	เรื่อง หลักการประพันธ์พหุร้อยกรอง	เวลา 1 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12	เรื่อง การประพันธ์พหุร้อยกรอง	เวลา 1 ชั่วโมง

1.6 จัดทำแบบประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ชนิดมาตราส่วน
ประมาณค่า 5 ระดับ โดยได้ศึกษาแนวคิดและหลักการสร้างแบบประเมินแผนการเรียนรู้ของ
บุญชม ศรีสะอาด (2545) ใช้เกณฑ์คะแนนดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
คะแนน 3	หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
คะแนน 1	หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

การแปลความหมายของเกณฑ์

4.51 - 5.00	หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
2.51 - 3.50	หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น
เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบแก้ไขความสอดคล้อง และความเหมาะสมของ
องค์ประกอบของแผน

1.8 นำแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ และแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1.9 หาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ โดยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลตลอดจน การใช้ภาษา โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1.9.1 ดร.เฉลียว ดอนกวนเจ้า วุฒิการศึกษา ค.ด. หลักสูตรและการเรียน การสอน ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ อำเภอ โกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร

1.9.2 ดร.พัชรี ศรีชะงุมิ วุฒิการศึกษา กศ.ด. หลักสูตรและการสอน ผู้อำนวยการกลุ่มงานนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร

1.9.3 ดร.กรนันท์ วรรณทวี วุฒิการศึกษา กศ.ด. วิจัยและประเมินผล การศึกษา ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

1.9.4 ดร.วัชระ ป่านภูมิ วุฒิการศึกษา กศ.ด. การวัดผลการศึกษา ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านมะอี อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้าน การวัดและประเมินผล

1.9.5 นางสาวเบญจธรรมา เพชรก้อน วุฒิการศึกษา ศศ.ม. ภาษาไทย ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนเขวไร่ศึกษา อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

1.10 นำแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ซึ่งต้องได้ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ ปรากฏว่าแผนการจัดการเรียนรู้ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ถือว่าเป็นแผนที่มีคุณภาพเหมาะสมมากที่สุด

1.11 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไป ทดลองสอนกับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 จำนวน 35 คน ที่เรียนรายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหา ข้อบกพร่องของกิจกรรมและเวลาที่เหมาะสมในการจัดการเรียนรู้ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขขั้นตอน การดำเนินกิจกรรม การกำหนดระยะเวลาในการทำกิจกรรมให้เหมาะสมอีกครั้งก่อนนำไปทดลองกับ กลุ่มตัวอย่าง

1.12 นำแผนจัดการเรียนรู้มาจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัยแบบเลือกตอบ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 2 การเขียน

2.2 ศึกษาหลักการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อใช้เป็นแบบทดสอบต่อไป

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวนข้อสอบ เพื่อให้สามารถออกข้อสอบได้ครอบคลุมเนื้อหาได้เป็นแบบปรนัยแบบเลือกตอบชนิด 5 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ต้องการใช้จริง 30 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความถูกต้องของเนื้อหา จุดประสงค์กับข้อคำถาม ความเหมาะสมของภาษา และให้ข้อเสนอแนะในส่วนที่ยังบกพร่อง และผู้วิจัยได้ปรับปรุงเกี่ยวกับเนื้อหาและข้อคำถาม คำตอบ การใช้ภาษา ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.5 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตรวจสอบแก้ไขความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ความสอดคล้องกับพฤติกรรมที่จะวัด (IOC) โดยกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องไม่ต่ำกว่า 0.50-1.00 ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินดังนี้ (คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2558)

ให้	+1	เมื่อแน่ใจว่า	ข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้	0	เมื่อไม่แน่ใจ	ว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้	-1	เมื่อแน่ใจว่า	ข้อสอบนั้นไม่ได้วัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

2.6 นำผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตร IOC (สมนึก ภัททิยธนี, 2546) ผลการวิเคราะห์พบว่าข้อสอบจำนวน 50 ข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60-1.00

2.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 จำนวน 35 คน ที่เรียนวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ จากนั้นนำผลคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์หาความยากง่ายและหาค่าอำนาจจำแนก โดยกำหนดค่าความยากง่าย ไว้ตั้งแต่ 0.20-0.80 และหาค่าอำนาจ

จำแนกตั้งแต่ 0.20–1.00 (คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2558) ผลการวิเคราะห์พบว่า แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความยากง่าย (p) เท่ากับ 0.27-0.65 และมีค่าอำนาจจำแนก (B) เท่ากับ 0.27-0.70

2.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่คัดเลือกไว้แล้วหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้วิธีของโลเวท (Lovett) (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2552) พบว่าแบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

2.9 ผู้วิจัยจัดเตรียมแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 34 คน โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์

แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบอัตนัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎี องค์ความรู้เกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในลักษณะต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์

3.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนสร้างสรรค์แบบอัตนัย จำนวน 4 ข้อ ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินความคิดสร้างสรรค์โดยได้ปรับมาจากเกณฑ์การตรวจให้คะแนนความคิดสร้างสรรค์ของ Torrance (1964) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับเกณฑ์ในการตรวจแต่ละกิจกรรมตรวจให้คะแนน 3 ด้าน คือ ความคิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่น และความคิดริเริ่ม ดังนี้

3.2.1 ความคิดคล่อง ให้พิจารณาจากคำตอบที่เป็นไปตามเงื่อนไขของคำถาม โดยให้คะแนนคำตอบละ 1 คะแนน ตามปริมาณคำตอบที่ไม่ซ้ำกัน

3.2.2 ความคิดยืดหยุ่น ให้พิจารณาจากคำตอบที่ไม่อยู่ในทิศทางเดียวกันหรือคำตอบที่อยู่ในประเภทที่แตกต่างกัน โดยให้คะแนนคำตอบเป็นกลุ่มหรือภาพละ 1 คะแนน

3.3.3 ความคิดริเริ่ม ให้พิจารณาจากสัดส่วนของความคิดของคำตอบของนักเรียนทั้งหมดตามวิธีการของ Cropley คำตอบใดที่กลุ่มตัวอย่างตอบซ้ำกันมากก็ให้คะแนนน้อย หรือไม่ได้เลยถ้าคำตอบยิ่งซ้ำกับคนอื่นน้อย หรือไม่ซ้ำกับคนอื่นเลย ก็จะได้คะแนนมากขึ้น เกณฑ์การให้คะแนนยึดหลัก ดังนี้

คำตอบซ้ำ	12%	ขึ้นไปให้ 0 คะแนน
คำตอบซ้ำ	6 - 11%	ขึ้นไปให้ 1 คะแนน
คำตอบซ้ำ	3 - 5%	ขึ้นไปให้ 2 คะแนน
คำตอบซ้ำ	2%	ขึ้นไปให้ 3 คะแนน
คำตอบซ้ำ	1%	ขึ้นไปให้ 4 คะแนน

3.3.4 ความคิดละเอียดลออ ให้พิจารณาจากความสามารถในการนำคำมาเขียนเป็นเรื่องราวแปลกใหม่ น่าสนใจ และมีความยาวพอที่จะให้เรื่องได้ใจความสมบูรณ์ (นิจ จันท์มล, 2535)

ตอบซ้ำ	12%	ขึ้นไปให้	0	คะแนน
คำตอบซ้ำ	6-11%	ให้	1	คะแนน
คำตอบซ้ำ	3-5%	ให้	2	คะแนน
คำตอบซ้ำ	2%	ให้	3	คะแนน
คำตอบซ้ำกันไม่เกิน	1%	ให้	4	คะแนน

คะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์หาได้จากผลบวกของคะแนนความคิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่น ความคิดริเริ่ม และความคิดละเอียดลออในแต่ละกิจกรรมนำมารวมกันเป็นผลบวกของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนแต่ละคน

3.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความถูกต้องของเนื้อหา จุดประสงค์กับข้อคำถาม ความเหมาะสมของภาษา และให้ข้อเสนอแนะในส่วนที่ยังบกพร่อง และผู้วิจัยได้ปรับปรุงเกี่ยวกับเนื้อหา และข้อคำถาม คำตอบ การใช้ภาษา ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.4 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตรวจสอบแก้ไขความเที่ยงตรงตามเนื้อหาความสอดคล้องกับพฤติกรรมที่จะวัด (IOC) โดยกำหนด ค่าดัชนีความสอดคล้องไม่ต่ำกว่า 0.50-1.00 ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินดังนี้ (คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2558)

ให้	+1	เมื่อแน่ใจว่า	ข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้	0	เมื่อไม่แน่ใจ	ว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้	-1	เมื่อแน่ใจว่า	ข้อสอบนั้นไม่ได้วัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

3.5 นำผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตร IOC (สมนึก ภัททิยธนี, 2546) ซึ่งต้องมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 ผลการวิเคราะห์พบว่าข้อสอบจำนวน 4 ข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

3.6 นำแบบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 จำนวน 35 คน ที่เรียนวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ จากนั้นนำผลคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์หาความยากง่ายและหาค่าอำนาจจำแนก โดยกำหนดค่าความยากง่าย ไว้ตั้งแต่ 0.20-0.80

และหาค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20–1.00 (คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2558) ผลการวิเคราะห์พบว่า แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีค่าความยากง่าย (p) เท่ากับ 0.36-0.64 และมีค่าอำนาจจำแนก (B) เท่ากับ 0.35–0.65

3.7 นำแบบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่คัดเลือกไว้แล้วหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ตามวิธี Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

3.8 ผู้วิจัยจัดเตรียมแบบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 34 คน โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

แบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัย และเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

4.2 สร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

หลังการสอนที่มีเนื้อหาครอบคลุมเกี่ยวกับรูปแบบและลักษณะของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ การประเมินผลและประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับ ลักษณะของแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Type) 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

พึงพอใจระดับมากที่สุด ให้ 5 คะแนน

พึงพอใจระดับมาก ให้ 4 คะแนน

พึงพอใจระดับปานกลาง ให้ 3 คะแนน

พึงพอใจระดับน้อย ให้ 2 คะแนน

พึงพอใจระดับน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การแปลผล

4.51 – 5.00 หมายความว่า มีความพึงพอใจมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจมาก

2.51 – 3.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจน้อย

1.00 – 1.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

4.3 นำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่สร้างเสร็จแล้วไปเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องไม่ต่ำกว่า 0.50-1.00 (คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2558)

4.4 คัดเลือกแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีคุณภาพ แล้วนำแบบประเมินความพึงพอใจไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 ของโรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ จำนวน 35 คน เพื่อตรวจสอบความบกพร่องของภาษา และนำไปปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับข้อคำถามให้ชัดเจน ใช้ภาษาที่กระชับ และเข้าใจง่ายมากยิ่งขึ้น

4.5 นำแบบประเมินความพึงพอใจไปหาค่าความเที่ยง โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของ Cronbach (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ผลปรากฏว่า แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.79

4.6 เตรียมแบบประเมินความพึงพอใจที่ผ่านการหาคุณภาพเครื่องมือไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลการวิจัย เรื่องการพัฒนาความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองตามแบบแผนการวิจัย (Quasi Experimental-Research) การทดลองนี้จะเลือกกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว โดยมีการสอบก่อนแล้วทำการทดลองและดำเนินการทดสอบอีกครั้ง ดังตารางแบบแผนการทดลอง (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543)

ตาราง 2 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อนเรียน	ทดลอง	สอบหลังเรียน
E	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

E	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่าง
X	หมายถึง	การใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์
T ₁	หมายถึง	การทดสอบก่อนเรียน
T ₂	หมายถึง	การทดสอบหลังเรียน

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อทำหนังสือขออนุญาตดำเนินการวิจัยไปยังผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนโรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม
2. ผู้วิจัยขอเข้าพบผู้บริหารโรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนขอความร่วมมือในการวิจัย
3. การดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอน ดังนี้
 - 3.1 ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียน โดยให้กลุ่มทดลองทำแบบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยถือเอาคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบนั้นเป็นคะแนนก่อนการทดลอง
 - 3.2 ทำการทดลอง โดยการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนด้วยตนเองจนครบ 12 แผน 12 ชั่วโมง
 - 3.3 หลังการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยถือเอาคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบนั้นเป็นคะแนนหลังการทดลอง
 - 3.4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์
 - 3.5 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปทำการวิเคราะห์หาค่าทางสถิติและแปลผลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากการพัฒนาความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยจำแนกได้ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดการการเรียนรู้ภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ที่พัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยการนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้สูตรการหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ t-test (Dependent Sample)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ t-test (Dependent Sample)

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ซึ่งประกอบด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ได้กำหนดให้คะแนนความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

พึงพอใจระดับมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
พึงพอใจระดับมาก	ให้	4	คะแนน
พึงพอใจระดับปานกลาง	ให้	3	คะแนน
พึงพอใจระดับน้อย	ให้	2	คะแนน
พึงพอใจระดับน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

เกณฑ์การแปลผล

4.51 – 5.00 หมายความว่า มีความพึงพอใจมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจมาก

2.51 – 3.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจน้อย

1.00 – 1.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$\text{สูตร } P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
 f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
 N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 หาค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (Mean) โดยคำนวณจากสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวม
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตรของบุญชม ศรีสะอาด (2545)

$$\text{สูตร } S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X$ แทน ผลรวม
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2546)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$B = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2}$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนก

U แทน จำนวนผู้รอบรู้ หรือสอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก

L แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้ หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก

n_1 แทน จำนวนผู้รอบรู้ หรือสอบผ่านเกณฑ์

n_2 แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้ หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์

พหุ ประถมศึกษา

2.3 วิเคราะห์หาค่าความยาก (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ใช้สูตร ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2552)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยาก
R แทน จำนวนคนที่ตอบถูกทั้งหมด
N แทน จำนวนผู้ที่เข้าสอบทั้งหมด

2.4 วิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
และแบบวัดความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา
(α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ใช้สูตรดังนี้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2558)

$$a = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s^2} \right)$$

เมื่อ a แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถด้านการเขียน
เชิงสร้างสรรค์
 $\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนแต่ละข้อ
 s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม
k แทน จำนวนข้อ

2.5 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สูตรดังนี้
(ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2537)

$$\text{สูตร } E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนกระบวนการระหว่างเรียน

A แทน คะแนนเต็มทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$\text{สูตร } E_2 = \frac{\frac{\sum y}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนจากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ
แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์

B แทน คะแนนเต็มของคะแนนจากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ
แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองเดียวกัน โดยใช้วิธีการทดสอบค่าที่ t-test for Dependent Sample ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$\text{สูตร } t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

D แทน ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง

พูน ปรณ พิโต ชีเว

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ
ความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการ
วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจใน
การแปลความหมาย และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้ถูกต้อง ตลอดจนการสื่อความหมายข้อมูลที่
ตรงกัน ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียน
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
\bar{D}	แทน	ค่าเฉลี่ยผลต่างระหว่างคู่คะแนน
Σx	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
S.D _D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างระหว่างคู่คะแนน
E ₁	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E ₂	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
B	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
P	แทน	ค่าร้อยละ
t	แทน	t-test (Dependent Sample)

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ผู้วิจัยได้เสนอลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ปรากฏผล ดังนี้

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคะแนนการทดสอบทางการเรียนก่อนเรียน การประเมินพฤติกรรมการเรียน การประเมินผลงาน การทดสอบย่อย และการทดสอบทางการเรียนหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

เลขที่	คะแนนกระบวนการระหว่างเรียน (628) E_1	Post-test (46) E_2		
		การเขียนเชิง สร้างสรรค์ (16)	ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน (30)	รวม
1	512	12	24	36
2	516	13	26	39
3	530	15	27	42
4	493	12	23	35
5	502	11	22	33
6	537	10	25	35
7	526	12	25	37
8	564	13	26	39
9	459	9	20	29
10	497	12	24	36
11	535	13	25	38
12	559	14	26	40
13	514	10	27	37
14	541	13	26	39
15	541	13	25	38
16	466	9	21	30
17	510	12	24	36
18	529	13	25	38
19	511	14	25	39
20	477	10	21	31

ตาราง 3 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนกระบวนการระหว่างเรียน (628) E_1	Post-test (46) E_2		
		การเขียนเชิง สร้างสรรค์ (16)	ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน (30)	รวม
21	471	10	21	31
22	568	15	28	43
23	526	14	25	39
24	474	13	25	38
25	474	10	23	33
26	548	15	27	42
27	556	15	27	42
28	502	13	23	36
29	501	13	24	37
30	568	16	28	44
31	521	13	24	37
32	550	13	24	37
33	564	15	27	42
34	564	14	25	39
รวม	17706	429	838	1267
\bar{x}	523.82	12.62	24.64	37.26
S.D.	2.20	1.85	2.04	1.95
ร้อยละ	82.92	78.86	82.15	80.50

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 34 คน ที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้คะแนนเฉลี่ยจากกระบวนการระหว่างเรียน ซึ่งประกอบด้วย คะแนนประเมินพฤติกรรม การทำใบงาน การทำกิจกรรมระหว่างเรียน

การทดสอบย่อยในแต่ละแผน เท่ากับ 523.82 จากคะแนนเต็ม 628 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.92 (E_1) และคะแนนประเมินความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์และคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เท่ากับ 37.26 จากคะแนน เต็ม 46 คะแนน รวมคิดเป็นร้อยละ 80.50 (E_2)

ตาราง 4 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

รายการ	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	628	17706	523.82	2.20	82.92
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	46	1267	37.26	1.95	80.50
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (E_1/ E_2) เท่ากับ 82.92/80.50					

จากตาราง 4 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 82.92 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 80.50 ดังนั้น แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จึงมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

ผู้วิจัยทำการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลและเปรียบเทียบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สูตร t-test (Dependent Sample) ปรากฏผล ดังนี้

ตาราง 5 การเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	N	\bar{X}	S.D.	\bar{D}	S.D _D	t	p-value
ก่อนเรียน	30	34	12.50	2.89	12.15	1.62	43.81*	0.0000
หลังเรียน	30	34	24.65	2.04				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 12.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.89 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 24.65 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.04 เมื่อเปรียบเทียบจากคะแนนทดสอบทั้งสองครั้ง พบว่า คะแนนการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

ผู้วิจัยทำการวัดความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลและเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สูตร t-test (Dependent Sample) ปรากฏผล ดังนี้

ตาราง 6 การเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	N	\bar{X}	S.D.	\bar{D}	S.D _D	t	p-value
ก่อนเรียน	16	34	6.09	1.19	6.53	1.02	37.25*	0.0000
หลังเรียน	16	34	12.62	1.86				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการจัดการการเรียนรู้ภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 6.09 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.19 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 12.62 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.86 เมื่อเปรียบเทียบจากคะแนนทดสอบทั้งสองครั้ง พบว่า คะแนนการวัดความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแบบซินเนคติกส์

ผู้วิจัยได้สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแบบซินเนคติกส์ นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อวิเคราะห์และแปลผลความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ปรากฏผล ดังนี้

ตาราง 7 การวิเคราะห์และแปลผลความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

รายการประเมิน	ผลการประเมิน		การแปลผล
	\bar{X}	S.D.	
1. การจัดการกิจกรรมทำให้ฉันสามารถพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้	4.59	0.69	มากที่สุด
2. การจัดการกิจกรรมทำให้ฉันได้สังเกตและสามารถเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ ได้	4.56	0.74	มากที่สุด
3. การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ใช้ระยะเวลาเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียนได้ดี	4.44	0.81	มาก
4. ฉันสนุกกับกิจกรรมเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของสิ่งต่าง ๆ	4.71	0.46	มากที่สุด
5. ฉันชอบกิจกรรมเปรียบเทียบกับตนเอง	4.56	0.65	มากที่สุด
6. ฉันมีความสุขในการทำกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์	4.53	0.61	มากที่สุด

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการประเมิน		การแปลผล
	\bar{X}	S.D.	
7. ฉันฝึกฝนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น	4.79	0.53	มากที่สุด
8. ฉันอยากให้มีการจัดการเรียนรู้แบบนี้ในวิชาอื่น ๆ	4.62	0.69	มากที่สุด
9. ฉันชอบที่ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้สึกกับเพื่อน	4.56	0.69	มากที่สุด
10. ฉันชอบที่ได้ปฏิบัติกิจกรรมที่ทำทลายความคิด	4.53	0.65	มากที่สุด
11. ฉันรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมที่ครูจัดให้	4.79	0.53	มากที่สุด
12. ฉันชอบที่ครูให้ออกแบบงานเขียนด้วยตัวเอง	4.56	0.50	มากที่สุด
13. ฉันชอบที่ครูให้ทำงานแข่งกับเวลา	4.53	0.61	มากที่สุด
14. ฉันได้ฝึกกล้าคิดและกล้านำเสนอความคิดมากขึ้น	4.74	0.44	มากที่สุด
15. ฉันภูมิใจในผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น	4.56	0.74	มากที่สุด
รวม	4.60	0.62	มากที่สุด

จากตาราง 7 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 14 ข้อ และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากจำนวน 1 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ ข้อ 7) ฉันฝึกฝนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น ข้อ 11) ฉันรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมที่ครูจัดให้ ($\bar{X} = 4.79$) รองลงมา คือ ข้อ 14) ฉันได้ฝึกกล้าคิดและกล้านำเสนอความคิดมากขึ้น ($\bar{X} = 4.74$) และ ข้อ 4) ฉันสนุกกับกิจกรรมเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของสิ่งต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.71$) ตามลำดับ

พูน ปณ ทิโต ชีเว

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษา เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ
ความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมีขั้นตอนในการศึกษา
ค้นคว้า และสรุปผลได้ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ
ซินเนคติกส์ ที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลัง
ได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ
ซินเนคติกส์

สรุปผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ปรากฏผลดังนี้

1. แผนการจัดการจัดการเรียนรู้อาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่
พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.92/80.49 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ มีความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบซินเนคติกส์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$)

อภิปรายผล

ผลการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แผนการจัดการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่พัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.92/80.49 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้วิจัยได้ศึกษาขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยเริ่มต้นจากการศึกษาปัญหาด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย และวิเคราะห์ปัญหา ศึกษาเนื้อหาที่จะสอน เลือกเนื้อหาและพิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบ ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้จากหลักสูตรคู่มือครู เนื้อหาวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนการจัดการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์แล้วนำแผนการจัดการจัดการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบพิจารณาหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญให้เหมาะสม นอกจากนี้การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ยังมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ทำให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ สามารถฝึกให้นักเรียนได้คิดและเขียนอย่างสร้างสรรค์ทั้ง 6 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ ขั้นอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบตรง ขั้นสร้างอุปมาบุคคลกับสิ่งของ ขั้นอุปมาคำคู่ขัดแย้งกัน ขั้นอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง และขั้นการนำความคิดมาสร้างงาน ส่งผลให้นักเรียนได้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านการคิดร่วมกันเป็นกลุ่ม ตามลำดับของขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ โดยอาศัยกระบวนการเปรียบเทียบกับสิ่งต่าง ๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้มีการคิดริเริ่มโดยใช้จินตนาการ และประสบการณ์ของตนเองมาเชื่อมโยงในการคิดเพื่อเขียนถ่ายทอดเป็นงานเขียนได้อย่างสร้างสรรค์ ดังที่ ทิศนา ขัมมณี (2548) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ว่า จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความคิดใหม่ ๆ และสามารถนำความคิดใหม่ ๆ นั้น

ไปใช้ในงานของตนทำให้เกิดความแปลกใหม่ น่าสนใจมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นผู้เรียนอาจเกิดความตระหนักในคุณค่าของการคิด และความคิดของผู้คนอื่นอีกด้วย การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นเป็นไปตามแนวคิดของ วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542) ที่กล่าวไว้ว่าการเตรียมการสอนอย่างมีระบบ ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้และจุดหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงเหมาะสมกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ เผษิณี กิจระการ (2544) ได้กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้และสื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ถ้าหากใช้โดยไม่ผ่านการทดสอบหาประสิทธิภาพ นอกจากจะไม่มั่นใจในประสิทธิภาพ ประสิทธิผลแล้วยังอาจก่อให้เกิดผลข้างเคียงแก่นักเรียนในด้านคุณลักษณะของนักเรียน การหาประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้หรือสื่อต่าง ๆ เป็นการหาประสิทธิภาพทั้งเชิงปริมาณและตัวเลข ซึ่งหมายถึง การเรียนอย่างถูกต้องตามกระบวนการเรียน นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ ถูกต้องถึงระดับเกณฑ์ที่คาดหวัง ทั้งประสิทธิภาพ ประสิทธิผลนำไปสู่การมีคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้และสื่ออื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กุสุมา หงษ์บินมา (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบซินเนคติกส์เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบซินเนคติกส์เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.70/85.90 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับกฤษฎา ศิลปะนรเศรษฐ์ (2553) ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบแผนผังความคิด ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.79/87.25 และรูปแบบแผนผังความคิด มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.86/91.13

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากดำเนินการสอนเสร็จสิ้นตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ ส่งผลให้นักเรียนได้รับความรู้และได้รับการฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ทั้ง 6 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ ขั้นอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบตรง ขั้นสร้างอุปมาบุคคลกับสิ่งของ ขั้นอุปมาคำคู่ขัดแย้งกัน ขั้นอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง และขั้นการนำความคิดมาสร้างงาน โดยกิจกรรมในกระบวนการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ทั้ง 6 ขั้นตอนนี้ผู้สอนได้ออกแบบเนื้อหาสาระความรู้จากเรื่องที่

ง่ายไปยากเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้จากการฝึกฝนด้วยตนเองและส่งผลไปสู่การมีทักษะที่ชำนาญ ในที่สุด ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรมผู้เรียนจะได้ลงมือเรียนรู้ด้วยตนเองจากใบความรู้ที่ ผู้สอนได้ออกแบบขึ้น เมื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แล้วจะได้รับการฝึกทักษะในด้านการคิดเชิงสร้างสรรค์ และการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากชุดแบบฝึกทักษะที่ผู้สอนใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ จากการทำ ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติจริงจากสิ่งที่ย่างไปสู่อายาก และได้ฝึกฝนทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดย อาศัยกระบวนการสอนของรูปแบบทั้ง 6 ขั้นตอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทิสนา แคมมณี (2548) ที่ว่ากระบวนการสอนของรูปแบบทั้ง 6 ขั้นตอน เป็นการนำตัวเองไปเปรียบเทียบกับสิ่งอื่น การเปรียบเทียบทางตรง การเปรียบเทียบโดยใช้คำคู่ที่มีความหมายขัดแย้งกัน จะมุ่งพัฒนาความคิด สร้างสรรค์ของผู้เรียน เป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดโดยไม่ยึดติดอยู่แต่ภายในกรอบ เปิดใจยอมรับ สิ่งใหม่ ๆ มากขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนเกิดแนวคิดใหม่ ๆ และสามารถนำความคิดใหม่ ๆ ไปใช้ให้เป็น ประโยชน์ในการสร้างงานของตน กิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่ผู้สอนได้ออกแบบขึ้นเป็น กิจกรรมที่เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติจริงโดยการทำงานร่วมกัน เป็นกลุ่ม ผู้สอนมีบทบาทในการหาคำปรึกษา แนะนำ และให้การช่วยเหลือนักเรียนในการเรียนและ สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัย ของ กาญจนา โทจันทร์ (2561) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนบนเว็บแบบซินเนคติกส์ร่วมกับ การเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) บทเรียนบนเว็บตามกระบวนการสอนแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยที่ ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย ขั้นตอนการสอนแบบซินเนคติกส์ 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำ ขั้นเปรียบเทียบทางตรง ขั้นเปรียบเทียบกับตนเอง ขั้นสร้างและอธิบายคำที่มีความหมาย ขัดแย้งกัน, ขั้นเปรียบเทียบทางตรงครั้งที่ 2 และขั้นนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์งานร่วมกับเทคนิค เพื่อนช่วยเพื่อน ได้แก่ ขั้นฝึกอบรม ขั้นจับคู่ผู้เรียน ขั้นฝึกปฏิบัติ ขั้นหาคู่และทีมชนะ และขั้นทดสอบ ทำให้บทเรียนบนเว็บที่พัฒนาขึ้น ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด และมี ประสิทธิภาพเท่ากับ 1.23 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์มาตรฐานเมกุยแกนส์ 2) นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนที่ พัฒนาขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของอรทัย โรจน์สุกิจ (2556) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้เทคนิค ซินเนคติกส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม การเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.64/86.87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้การจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ มีความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และช่วยให้นักเรียนเกิดความคิดใหม่ ๆ และนำความคิดนั้นมาสร้างผลงานได้อย่างสร้างสรรค์ การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์เป็นการจัดประสบการณ์ให้เกิดขึ้นโดยตรงกับตัวผู้เรียนมุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยนำการเปรียบเทียบ 3 ประการ คือการเปรียบเทียบทางตรง การเปรียบเทียบแบบบุคคล และการเปรียบเทียบแบบคู่ขัดแย้งมาให้ผู้เรียนคิดพิจารณาซึ่งผู้เรียนจะสามารถเสนอบทเรียนในมุมมองที่ต่างออกไป มีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน รู้จักวิธีการทำงานเป็นกลุ่ม รู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ส่งผลให้นักเรียนมีความสุขและสนุกกับการเรียน ดังแนวคิดของกอร์ดอน (Gordon, 1961) ที่ได้อธิบายกระบวนการคิดแบบซินเนคติกส์ว่าให้ผู้เรียนมีโอกาสคิดแก้ปัญหาด้วยแนวความคิดใหม่ ๆ ที่ไม่เหมือนเดิม ไม่อยู่ในสภาพที่เป็นตัวเองให้ลองใช้ความคิดในฐานะที่เป็นคนอื่นหรือเป็นสิ่งอื่น สภาพการณ์เช่นนี้จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดใหม่ ๆ ขึ้นได้ ซึ่งมีวิธีการคิดเปรียบเทียบแบบอุปมาอุปมัยเพื่อใช้ในการกระตุ้นความคิดใหม่ ๆ ไว้ 3 แบบ คือ การเปรียบเทียบแบบตรง การเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ และการเปรียบเทียบคำคู่ขัดแย้ง วิธีการนี้มีประโยชน์มากเป็นพิเศษสำหรับการเขียนและการพูดอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งการสร้างสรรค์งานทางศิลปะ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมจิตร ศรีสุข (2550) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ผลการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของกาญจนา โทจันทร์ (2561) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนบนเว็บแบบซินเนคติกส์ร่วมกับการเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนที่พัฒนาขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิจัยของสมพร ช่อสูงเนิน (2558) ทำการวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบการอ่านและการเขียนสื่อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กับการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRCและการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ มีความสามารถในการอ่านและการเขียนสื่อความ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC มีความสามารถในการอ่านและการเขียนข้อความ สูงกว่าการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับการวิจัยของ อรทัย โรจน์สุกิจ (2556) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบซินเนคติกส์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$) ที่ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์สามารถฝึกเชื่อมโยงความคิดได้อย่างเป็นระบบ มีความคิดที่แปลกใหม่ กล้าคิดและกล้านำเสนอความคิดมากขึ้น เกิดแรงจูงใจในการเขียน สามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ดีขึ้น ส่งผลให้นักเรียนกล้าแสดงออกทางความคิดมากขึ้น มีทัศนคติอันดีต่อการเรียนรู้และมีความสุขในการเรียนมากขึ้น ดังที่เผชญิ กิจระการ (2546) ให้แนวคิดของปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน คือ การตอบสนองความต้องการผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ไม่ได้รับ การตอบสนอง เป็นศูนย์กลางบรรลุผลสำเร็จ จึงต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศและสถานการณ์รวมทั้งสื่ออุปกรณ์การเรียน การสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียน เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียนให้มีแรงจูงใจในการทำกิจกรรมบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอรทัย โรจน์สุกิจ (2556) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ ชุดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วยชุดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 6 ชุด แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์จำนวน 6 แผน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับการวิจัยของกาญจนา โทจันทร์ (2561) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนบนเว็บแบบซินเนคติกส์ร่วมกับการเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ บทเรียนบนเว็บตามกระบวนการสอนแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียน แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ และแบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียนบนเว็บแบบซินเนคติกส์ที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ครูควรคำนึงถึงความสำคัญในเรื่องบรรยากาศในชั้นเรียน ควรทำให้นักเรียนรู้สึกเป็นอิสระ ได้แสดงออกทางความคิดโดยใช้คำถามกระตุ้น รวมไปถึงกิจกรรมที่หลากหลายน่าสนใจ ซึ่งจะส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนให้สูงขึ้น

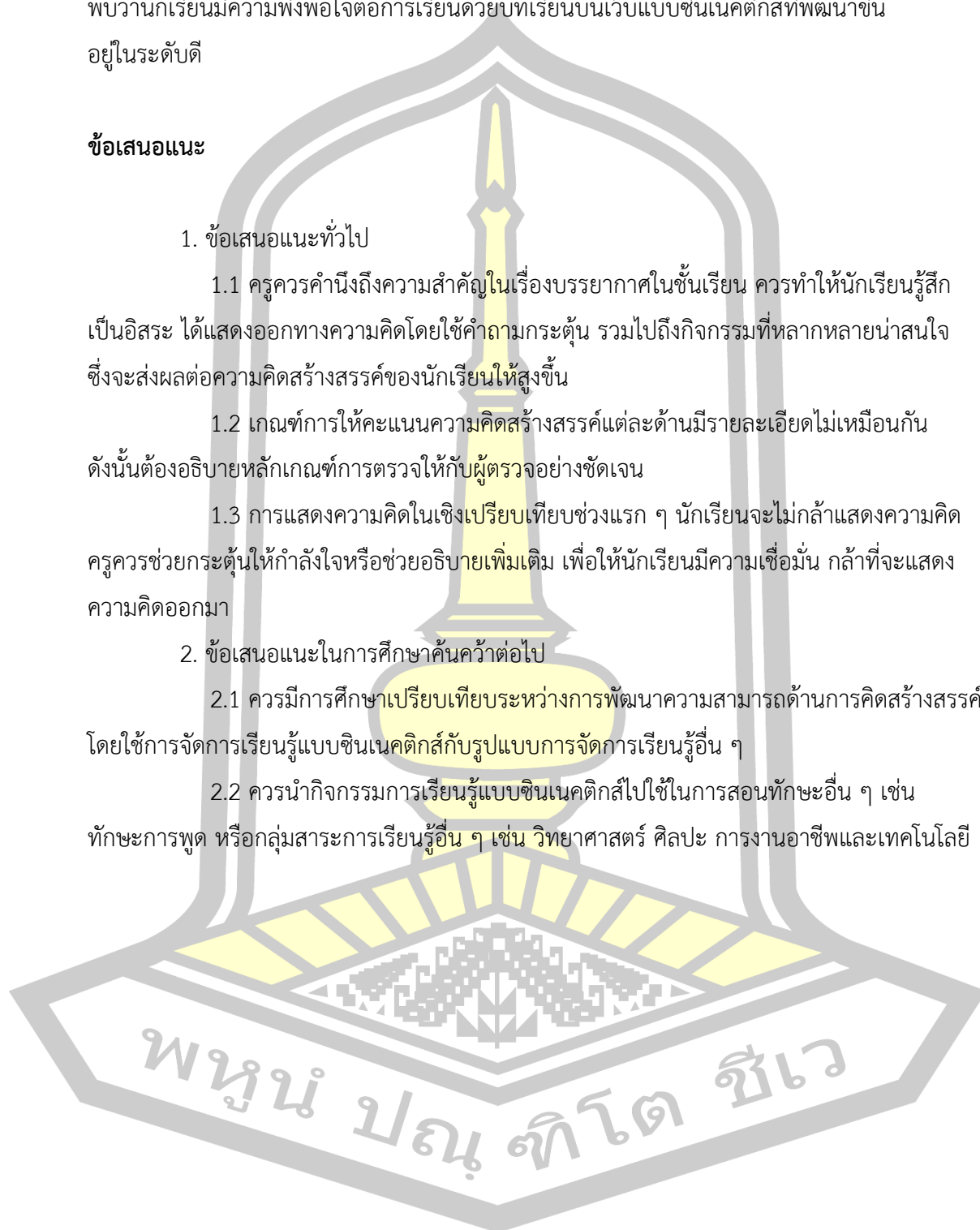
1.2 เกณฑ์การให้คะแนนความคิดสร้างสรรค์แต่ละด้านมีรายละเอียดไม่เหมือนกัน ดังนั้นต้องอธิบายหลักเกณฑ์การตรวจให้กับผู้ตรวจอย่างชัดเจน

1.3 การแสดงความคิดในเชิงเปรียบเทียบช่วงแรก ๆ นักเรียนจะไม่กล้าแสดงความคิด ครูควรช่วยกระตุ้นให้กำลังใจหรือช่วยอธิบายเพิ่มเติม เพื่อให้นักเรียนมีความเชื่อมั่น กล้าที่จะแสดงความคิดออกมา

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการพัฒนาความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์กับรูปแบบการจัดการเรียนรู้อื่น ๆ

2.2 ควรนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ไปใช้ในการสอนทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการพูด หรือกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กชกร เปาสวรรณ และคณะ. (2550). รายงานการวิจัยเรื่อง ความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการมาศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์พิษณุโลก. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2534). ความคิดสร้างสรรค์ หลักการ ทฤษฎี การเรียนการสอน การวัดผล ประเมินผล. กรุงเทพฯ : ครูสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2535). ความคิดสร้างสรรค์ หลักการ ทฤษฎี การเรียนการสอนการวัดผล ประเมินผล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ครูสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฤษณา ศิลปะนรเศรษฐ์. (2553). การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบจินเนตติกส์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบแผนผังความคิด. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กัลยา ไตรศรีศิลป์. (2542). การพัฒนากิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กาญจนา โทจันทร์. (2561). การพัฒนาบทเรียนบนเว็บแบบจินเนตติกส์ร่วมกับการเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาสารคาม มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2543). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กฤษมา หงษ์บินมา. (2555). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบจินเนตติกส์เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เกศินี จุฑาวิจิตร. (2557). การเขียนเชิงสร้างสรรค์ทางสื่อสิ่งพิมพ์ : Idea ดี ๆ ไม่มีวันหมด. นครปฐม : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2558).

การวัดและประเมินผลการศึกษา. มหาสารคาม : ตักสิลา.

คณิต ดวงหส์ดี. (2537). *คุณภาพจิตกับความพึงพอใจในงานของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนในเขตเมืองและเขตชนบทของจังหวัดขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น

จงกล วณะเสถียร. (2559). *การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

จักรเพชร สุริยะกมล. (2551). *เปรียบเทียบความสามารถในการคิดและเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบ KWL และวิธีการเรียนรู้แบบ SYNECTICS*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

จินตนา สุทธสาสน์. (2548). *การใช้รูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์ในการพัฒนาความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ฉลวยศรี ท้าวน้อย. (2547). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ สาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องการทำน้ำดื่มเพื่อสุขภาพชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ชรีณี เดชจินดา. (2535). *ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อศูนย์กำจัดกากอุตสาหกรรมแขวงแสมดำ เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2537). “การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน”. *เอกสารการสอนชุดวิชา*.

เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา หน่วยที่1-5. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). *การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน*. *วารสารศิลปกรศึกษาวิจัย*, 5(1), 38, มกราคม-มิถุนายน.

- ซัศวารี จารุสวัสดิ์. (2545). การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2543). เทคโนโลยีการศึกษา : ทฤษฎีและการวิจัย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2545). การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.
- ณัฐพงษ์ เจริญพิทย์ และคณะ. (2539). การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : ครูสภา.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). การเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อการศึกษาและอาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : 21 เซ็นจูรี.
- ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน. (2558). การประยุกต์ใช้ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. มหาสารคาม : ตักสิลา.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2542). การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ทิตนา แคมมณี. (2546). 14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2548). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธา.
- ธนานันท์ ซาติชนบท. (2553). การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยแนวคิด Synectics Instruction Model. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นลินรัตน์ เมืองกาญจน์. (2555). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบคอร์ทเพื่อส่งเสริมทักษะความคิดสร้างสรรค์ในวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- นวลจิตต์ เขาวงกตพิงค์. (2542). การสอนโดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบ CIPPA. วารสารทักษะการสอน, 2(4), 15-21.
- น้ำฝน นกฆ้อง. (2546). การศึกษาทักษะทางภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาาระดับเรียนด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะทางภาษาไทยโดยประยุกต์วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- นิจ จันทร์มล. (2535). *การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2552). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กทม.: ประสาน.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2558). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุรุษย์ ศิริมหาสารคร. (2547). *แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ : บุ๊คพอยท์.
- เบญจมาศ สุภาพอน. (2555). *การพัฒนาชุดกิจกรรมศิลปะตามทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ของทอแรนซ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ปิยะพงษ์ ทรงประวัติ. (2557). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทัศนศิลป์ด้วยวิธีชินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสร้างสรรค์ภาพวาด สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เผชิญ กิจระการ. (2544). *การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา E₁/E₂. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 5(11), 44-51.*
- เผชิญ กิจระการ. (2546). *ดัชนีประสิทธิผล*. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิสมัย กองธรรม. (2552). *การเรียนรู้ร่วมมือแบบ ซี ไอ อาร์ ซี ผสมผสานกับวิธีชินเนคติกส์ต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ไพศาล วรคำ. (2559). *การวิจัยทางการศึกษา = Educational Research*. มหาสารคาม : ตักศิลา.

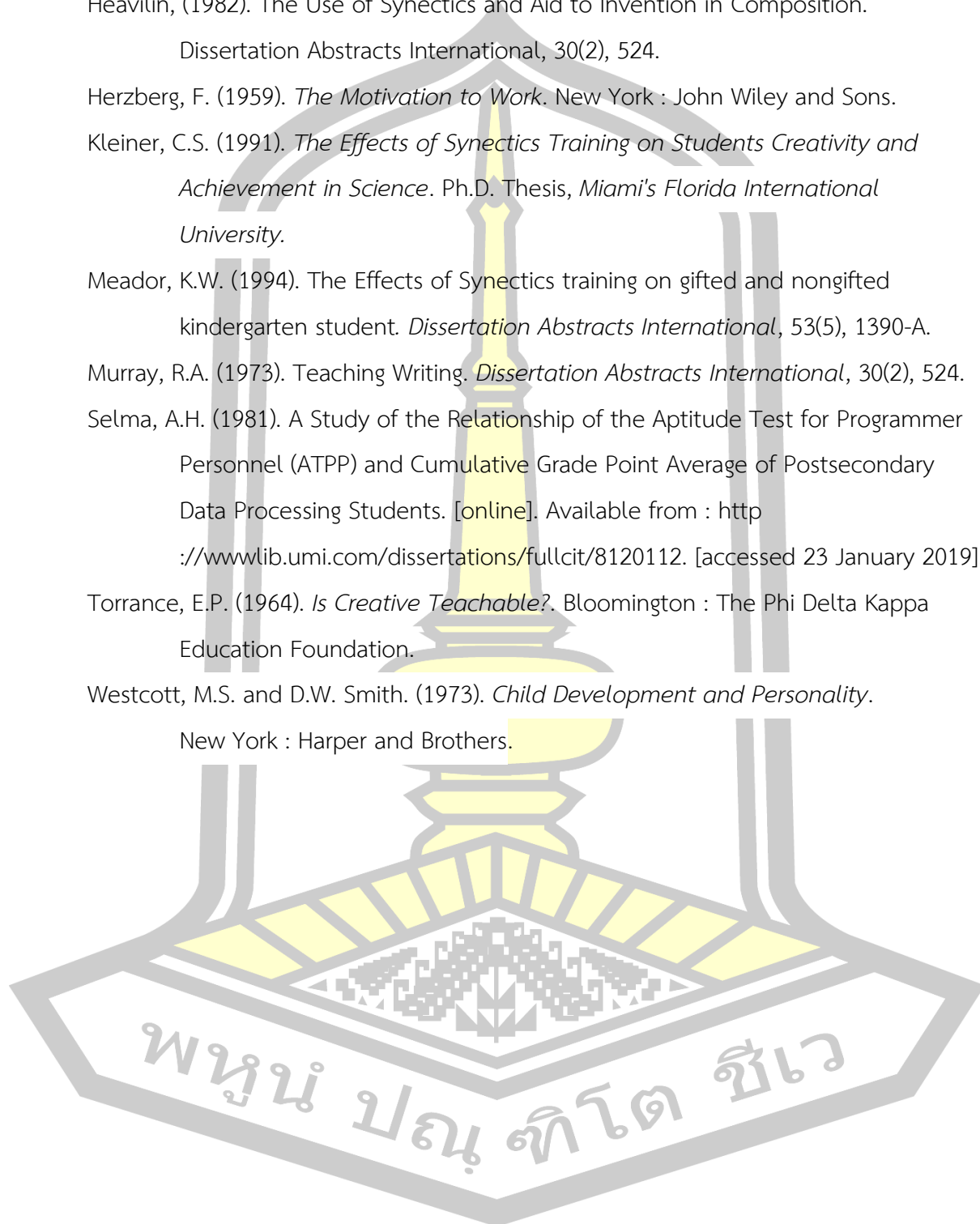
- เกษมณี ลาปะ และเพชรรัตน์ จงนิมิตสถาพร. (2560). *การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ร่วมกับผังกราฟิก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รายวิชา ส 21103 สังคมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.*
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2549). *การวัดและสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- รัตน์ะ บัวสนธ์. (2554). *การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครสวรรค์ : ริมปิงการพิมพ์.*
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คพับลิเคชั่นส์.*
- รุจิร ภู่อาระ. (2546). *การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บุ๊คพอยท์.*
- เรขา อรัญวงศ์. (2540). *รูปแบบการสอน: Model of Teaching. กำแพงเพชร : สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร.*
- โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์. *ข้อมูลโรงเรียน. [ออนไลน์].* ได้จาก : <https://nachuakpit.ac.th/>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 21 ธันวาคม 2561].
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2553). *การวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.*
- ลักขณา สริวัฒน์. (2549). *การคิด. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.*
- วนิช สุธารัตน์. (2547). *ความคิดและความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.*
- วรวรรณ ศรีวิทย. (2557). *การเขียนเพื่อการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : วี. พรินท์ (1991).*
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : เลิฟแอนด์เลิฟเพรส.*
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2545). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : แอล ที เพรส.*
- วันชัย แยมจันทร์ฉาย. (2555). *บทเรียนออนไลน์ วิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียน. [ออนไลน์].* ได้จาก : <http://www.kroobannok.com/blog/48102>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 18 พฤศจิกายน 2557].
- วัลลภ กันทรัพย์. (2537). *การประเมินแนวการสอนหรือแผนการสอน. วารสารวิจัยทางการศึกษา, 24(2), 10, เมษายน-มิถุนายน.*
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2546). *การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.*
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2556). *การวิจัยในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.*

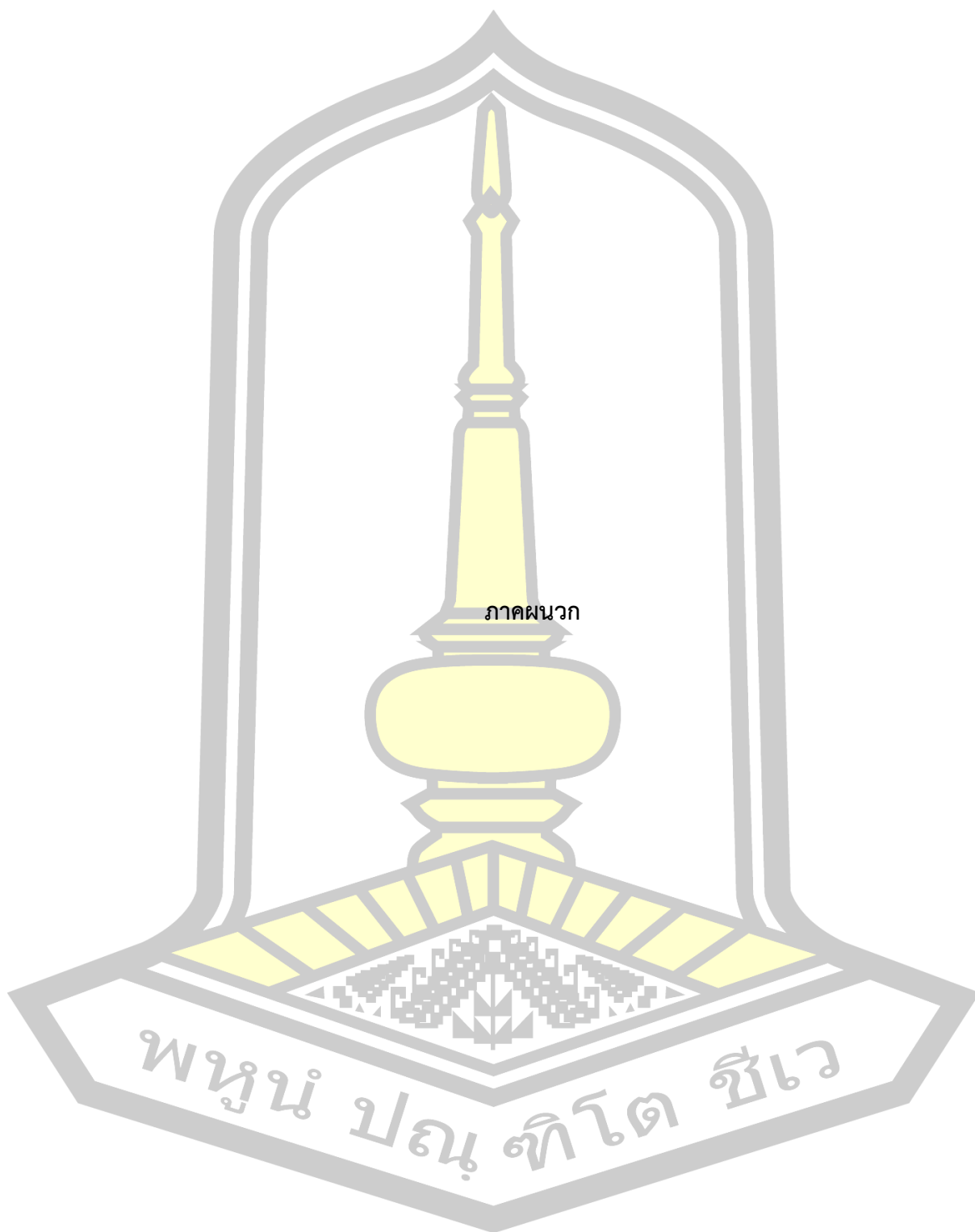
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). การจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ (Cooperative Learning). *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 9(1), 31-32, กรกฎาคม.
- วิไลลักษณ์ บุญเคลือบ. (2556). *บทเรียนออนไลน์ ทักษะภาษาไทย บทที่ 4 การเขียน*. [ออนไลน์].
ได้จาก : http://elearning.mfu.ac.th/mflu/1001103/chapter4/chapter4_1.htm.
[สืบค้นเมื่อ วันที่ 18 พฤศจิกายน 2557].
- วิไลวรรณ อานดำ. (2552). *การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ (SYNECTICS)*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศิริรัตน์ จิตแสง. (2553). *การพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการคิดแบบหมวก 6 สี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศิวกานท์ ปทุมสูติ. (2548). *การเขียนสร้างสรรค์ ไม่ยากอะไรเลย*. สุพรรณบุรี : ศูนย์เรียนรู้ทุ่งสัก อาศรม.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2561). *รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2561*. กรุงเทพฯ : สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ.
- สงบ ลักษณะ. (2540). จากการศึกษาสู่แผนการสอน. *การวิจัยทางการศึกษา*, 21(4), 20, มีนาคม.
- สมจิตร ศรีสุข. (2550). *การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2546). *การวัดผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กทม. : ประสาน.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2552). *สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัยทางการศึกษา (Advanced Statistics for Educational)*. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมพร ช่อสูงเนิน. (2558). *การเปรียบเทียบการอ่านและการเขียนสื่อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กับการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- สมพล สิงหะพล. (2545). *รูปแบบการสอน*. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- สมภพ เหมมาชัย. (2552). *การศึกษาค้นคว้าความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการสอน Synectics*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ. (2537). *เทคนิคการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ. (2542). *เทคนิคการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ. (2544). *การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และการประเมินตามสภาพจริง*. พิมพ์ครั้งที่ 4. เชียงใหม่ : แสงศิลป์.
- สมศักดิ์ สีนธระเวชญ์. (2544). *กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สารานุกรมเสรี. (2556). *การเขียน*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <http://th.wikipedia.org/wiki/>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 18 พฤศจิกายน 2562].
- สำนักพัฒนาการฝึกหัดครู. (2546). *เอกสารสาระการเรียนรู้ ชุดวิชาการพัฒนาการเรียนรู้ หลักสูตร สถาบันราชภัฏ พุทธศักราช 2543 ระดับปริญญาตรี หมวดวิชาเฉพาะด้าน กลุ่มวิชาชีพครู*. กรุงเทพฯ : สำนักงานสถาบันราชภัฏ.
- สุดาดวง คันธารส. (2553). *การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แนวคิด Synectics Instructional Model*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุทธิวรรณ อินทะกนก. (2559). *การเขียนเชิงสร้างสรรค์*. อุตรธานี : สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- สุธีพร ปาคะดี. (2531). *การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนและการระลึกถึงที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สุรศักดิ์ หลาบมาลา. (2540). *ข้อเสนอแนะบางประการเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ*. *วารสารสารพัฒนาหลักสูตร*, 2(4), 3-5.

- สุวรรณ มาลีวัลย์. (2551). *การพัฒนาการอ่าน การคิดและการเขียนโดยใช้แนวคิดตามรูปแบบ Synectics instructics instructional mode ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). *21 วิธีการจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนากระบวนการคิด*. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2547). *ครบเครื่องเรื่องการคิด*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2547). *กลยุทธ์การสอนคิด*. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- เสนีย์ วิลาวรรณ. (2546). *หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานชุดพัฒนาทักษะภาษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่ม 3*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- เสนีย์ วิลาวรรณ. (2547). *พัฒนาทักษะภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เล่ม 1*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อรทัย โรจน์สุกิจ. (2556). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2547). *ศิลปะการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เมนพับลิชชิง.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2551). *การพัฒนาทักษะ พัฒนาความคิดด้วยกิจกรรมการเล่นประกอบการสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2555). *กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2540). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- Andrew, M.S. (1996). *Crafting Short Fiction are Studies of Two Twelfth Grade Student in the Fine Arts Magnet School Creative*. *Dissertation Abstracts International*, 56(10), 3860.
- Barnard, C.L. (1968). *The Functions of Executive*. Cambridge : Harvard University Press.
- Ferguson, K. and P. Isarapreeda. (1985). *Developing Creativity Gifted Children Program*. Ph.D. Thesis, University of Nebraska.
- Gordon, W.J.J. (1961). *Synaptic : The Development of Creative Capacity*. New York : Harper and Row.

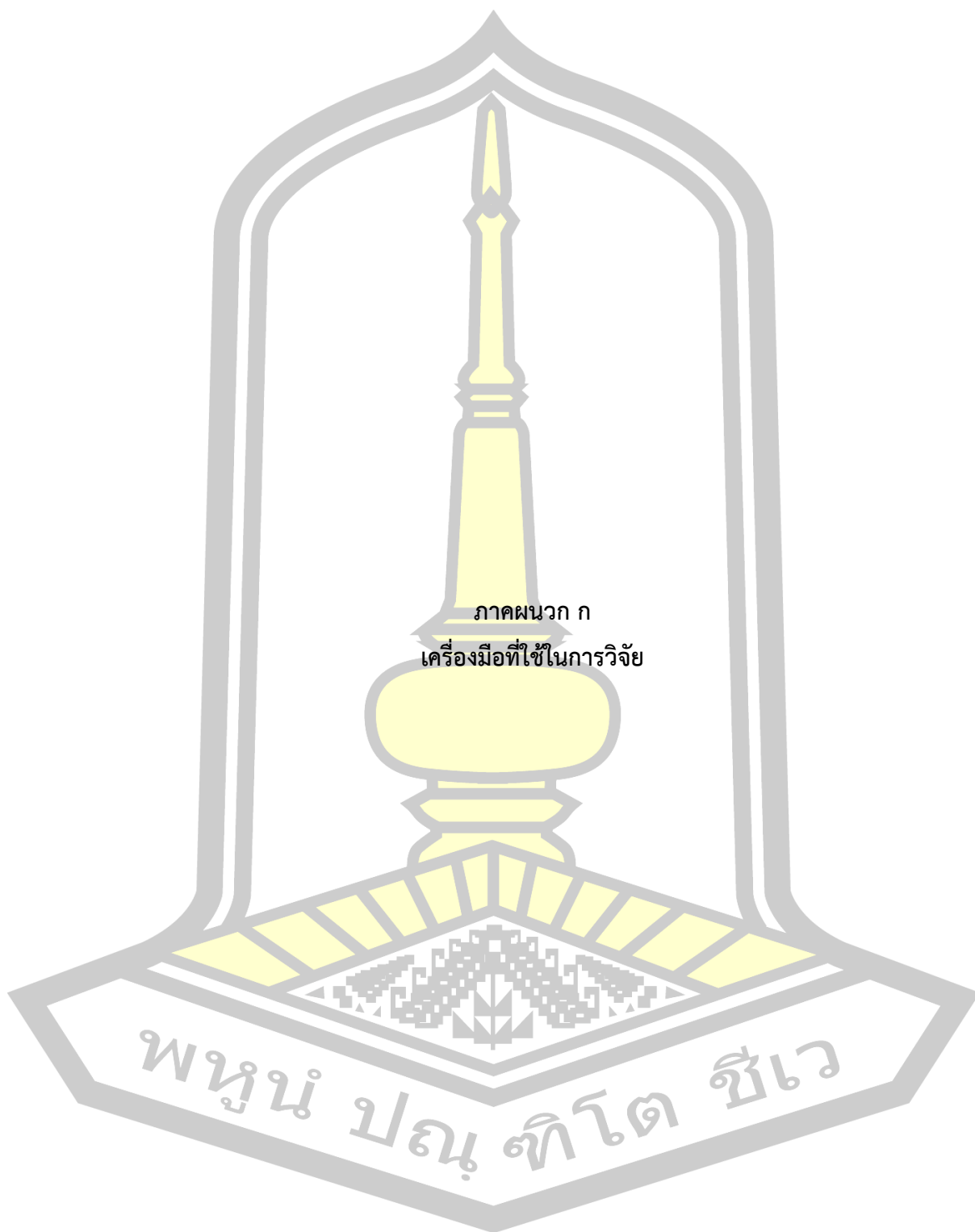
- Guilford, J.P. (1967). *The Nature of Human Intelligence*. New York : McGraw-Hill.
- Heavilin, (1982). The Use of Synectics and Aid to Invention in Composition. *Dissertation Abstracts International*, 30(2), 524.
- Herzberg, F. (1959). *The Motivation to Work*. New York : John Wiley and Sons.
- Kleiner, C.S. (1991). *The Effects of Synectics Training on Students Creativity and Achievement in Science*. Ph.D. Thesis, *Miami's Florida International University*.
- Meador, K.W. (1994). The Effects of Synectics training on gifted and nongifted kindergarten student. *Dissertation Abstracts International*, 53(5), 1390-A.
- Murray, R.A. (1973). Teaching Writing. *Dissertation Abstracts International*, 30(2), 524.
- Selma, A.H. (1981). A Study of the Relationship of the Aptitude Test for Programmer Personnel (ATPP) and Cumulative Grade Point Average of Postsecondary Data Processing Students. [online]. Available from : <http://wwwlib.umi.com/dissertations/fullcit/8120112>. [accessed 23 January 2019].
- Torrance, E.P. (1964). *Is Creative Teachable?*. Bloomington : The Phi Delta Kappa Education Foundation.
- Westcott, M.S. and D.W. Smith. (1973). *Child Development and Personality*. New York : Harper and Brothers.

ภาคผนวก

พหุณฺ์ ปณฺุ ทิโต ชีเว

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

พหุบัน ปณฺ ทิโต ชีเว

หน่วยการเรียนรู้ การเขียนเชิงสร้างสรรค์

กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาไทยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการเขียนเรียงความ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

ภาคเรียนที่ 2/2562

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ม.4-6/2 เขียนเรียงความ

ตัวชี้วัด ม.4-6/4 ผลงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ

2. สาระสำคัญ

เรียงความ เป็นงานเขียนร้อยแก้วที่นำเสนอเรื่องราวต่าง ๆ โดยใช้กระบวนการคิด มีขั้นตอนและกลวิธีในการเขียนที่เป็นระบบสำหรับผู้อ่าน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

3.1.1 นักเรียนสามารถอธิบายความหมายและองค์ประกอบของเรียงความได้ถูกต้อง

3.1.2 นักเรียนสามารถอธิบายประเภทของการเขียนเรียงความได้ถูกต้อง

3.1.3 นักเรียนสามารถบอกขั้นตอนและกลวิธีการเขียนเรียงความได้ถูกต้อง

3.2. ด้านกระบวนการ (P)

3.2.1 นักเรียนสามารถเลือกใช้คำจากจินตนาการมาประยุกต์กับงานเขียนเรียงความของตนเองได้

3.2.2 นักเรียนสามารถเขียนเรียงความตามที่กำหนดได้

3.3 ด้านคุณลักษณะ (A)

นักเรียนมีวินัย ใฝ่เรียนรู้และมีความมุ่งมั่นในการทำงาน

4. สาระการเรียนรู้

หลักการเขียนเรียงความ

- ความหมายและองค์ประกอบของเรียงความ

- ประเภทของการเขียนเรียงความ
- ขั้นตอนและกลวิธีการเขียนเรียงความ
- การพัฒนาการเขียนเรียงความ

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบซินเนคติกส์ (Synectics)

ขั้นนำ (15 นาที)

1. ครูนำภาพขยายแม่กับลูกติดบนกระดาน แล้วถามนักเรียนว่า เมื่อนักเรียนเห็นภาพแม่กับลูก นักเรียนมีความรู้สึกหรือนึกถึงอะไร

2. นักเรียนช่วยกันตอบอย่างหลากหลาย เช่น ความรัก คน เด็ก แม่ น้ำ ความสูง เป็นต้น ครูเชื่อมโยงเนื้อหาเข้าสู่การเรียนเรื่อง การเขียนเรียงความ พร้อมอธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่าสิ่งที่นักเรียนตอบนั้นเป็นเรื่องราว ความรู้ ความคิด ซึ่งหากนำมาจัดระบบ เรียบเรียงแล้วถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจความรู้สึกของตนเองผู้อื่นได้

3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

4. แจกชุดกิจกรรมภาษาไทยเล่ม 1 เรื่อง การเขียนเรียงความ ให้นักเรียนทุกคน คนละ 1 เล่ม ซึ่งประกอบด้วย แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน ใบความรู้ที่ 1.1 เรื่อง หลักการเขียนเรียงความ และ ใบความรู้ที่ 1.2 เรื่อง การเขียนเรียงความ ใบกิจกรรม

5. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง การเขียนเรียงความ ในชุดกิจกรรมภาษาไทยเล่ม 1 เรื่อง การเขียนเรียงความ จำนวน 10 ข้อ 10 นาที

ขั้นสอน

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ (15 นาที)

1.1 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน แบบคละความสามารถ ประกอบด้วยนักเรียนเก่ง 2 คน นักเรียนปานกลาง 3 คน นักเรียนอ่อน 1 คน ตามหลักการจัดกลุ่มตามรูปแบบของกลุ่มร่วมมือ

1.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษา เรื่อง หลักการเขียนรายงานจากใบความรู้

ที่ 1.1 จากชุดกิจกรรมภาษาไทยเล่ม 1 เรื่อง หลักการเขียนรายงาน โดยให้สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจับสลากเลือกหัวข้อตามประเด็นที่กำหนดดังนี้

- สมาชิกคนที่ 1 ศึกษาเรื่อง ความหมายและองค์ประกอบของเรียงความ
- สมาชิกคนที่ 2 ศึกษาเรื่อง ประเภทของการเขียนเรียงความ
- สมาชิกคนที่ 3 และ 4 ศึกษาเรื่อง ขั้นตอนและกลวิธีการเขียนเรียงความ
- สมาชิกคนที่ 5 และ 6 ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการเขียนเรียงความ

1.3 เมื่อสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มศึกษาหัวข้อตามประเด็นที่กำหนดจนเข้าใจแล้ว ร่วมกันอภิปรายความรู้เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน และเปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัยและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

1.4 ครูขออาสาสมัครกลุ่มนักเรียนออกมาอธิบายความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนและกลวิธีการเขียนเรียงความที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าความรู้จากใบความรู้ที่ 1.1 เรื่อง หลักการเขียนเรียงความโดยกลุ่มอาสาต้องแน่ใจว่าข้อมูลที่นำเสนอมีความถูกต้อง ครบคลุม มีรายละเอียดครบทุกด้าน เพราะเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ ที่เหลือจะทำหน้าที่โต้แย้งในประเด็นที่ไม่ถูกต้อง กล่าวเสริมเพื่อสนับสนุนหรือแตกประเด็นใหม่ที่กลุ่มอาสาอาจอธิบายไม่ครบถ้วน

1.5 จากนั้นให้สมาชิกภายในกลุ่มแต่ละกลุ่มเขียนเรียงความเรื่อง คำแม่สอน ลงในใบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง คำแม่สอน ข้อ 1

ขั้นที่ 2 ขั้นอุปมาแบบตรง หรือเปรียบเทียบแบบตรง (5 นาที)

ครูเสนอคำคุณิให้นักเรียนเปรียบเทียบความเหมือนความแตกต่าง ด้วยการติดบัตรคำบนกระดานแล้วให้นักเรียนสังเกตคำ พร้อมทั้งบอกว่าคำที่กำหนดให้มีลักษณะคล้ายกันอย่างไรให้มากที่สุด ดังนี้

พระจันทร์ - พระอาทิตย์

พยาบาล - กระเป๋ารถเมล์

ท้องฟ้า - แม่น้ำ

หน้าต่าง - ประตู

บ้าน - ต้นไม้

หนังสือ - เสื้อ

นก - กบ

แมว - ผ้าเช็ดตัว

เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มหาคำที่มีลักษณะคล้ายกันแล้วร่วมกันเปรียบเทียบว่าคำแต่ละคู่มีความเหมือนกันอย่างไรบ้าง ครูเขียนคำตอบของนักเรียนบนกระดาน โดยเขียนเฉพาะคำแสดงคุณลักษณะ เช่น อาศัย สบาย สวย ร้อน กว้าง เป็นต้น

ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างอุปมาบุคคลกับสิ่งของ (5 นาที)

ครูให้ตัวแทนกลุ่มจับสลากข้อความสมมติ และให้สมาชิกภายในกลุ่มเสนออารมณ์ความรู้สึกโดยสมมติตัวเองตามหัวข้อที่แต่ละกลุ่มจับสลากได้ คือ

ข้อความที่ 1 สมมตินักเรียนเป็นลูกแมวที่โดนแมวตัวใหญ่ไล่ฟัด นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร ได้เห็น ได้ยินเสียง ได้กลิ่นอะไรบ้าง

ข้อความที่ 2 สมมตินักเรียนเป็นมดที่กำลังเดินข้ามถนนที่มียานพาหนะสัญจรไปมา นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร ได้เห็น ได้ยินเสียง ได้กลิ่นอะไรบ้าง

ข้อความที่ 3 สมมตินักเรียนเป็นใบไม้ท่ามกลางพุ่มหญ้าที่แดดร้อนจัด นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร ได้เห็น ได้ยินเสียง ได้กลิ่นอะไรบ้าง

ข้อความที่ 4 สมมตินักเรียนเป็นลูกนกในรังที่กำลังรอคอยอาหารจากแม่นก นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร ได้เห็น ได้ยินเสียง ได้กลิ่นอะไรบ้าง

ข้อความที่ 5 สมมตินักเรียนเป็นจิ้งจกที่ถูกประตุนีบ นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร ได้เห็น ได้ยินเสียง ได้กลิ่นอะไรบ้าง

ข้อความที่ 6 สมมตินักเรียนเป็นดอกแก้วที่กำลังถูกผึ้งดูดน้ำหวาน นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร ได้เห็น ได้ยินเสียง ได้กลิ่นอะไรบ้าง

เมื่อนักเรียนแต่ละคนบอกความรู้สึกของตนเองเรียบร้อยแล้ว ให้อภิปรายให้เพื่อน ๆ ในกลุ่มฟัง และเขียนความรู้สึกของแต่ละคนโดยไม่ซ้ำกัน พร้อมส่งตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอให้ครู และเพื่อน ๆ กลุ่มอื่น ๆ ครูเขียนเฉพาะคำที่บ่งบอกความรู้สึกบนกระดาน เช่น กลัว เจ็บ อันตรายนปวดร้าว สดชื่น อึดอัด หิว เป็นต้น

ขั้นที่ 4 ขั้นอุปมาคำคู่ขัดแย้งกัน (5 นาที)

นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันนำคำหรือวลีที่ได้จากขั้นที่ 2 และขั้นที่ 3 ที่ครูจดไว้บนกระดานมารวมกันเป็นคำใหม่ที่มีความหมายขัดแย้งกันโดยใช้คำอื่นมาเชื่อมได้ โดยนักเรียนคัดเลือกคำจากการเขียนบรรยายความรู้สึกในขั้นตอนที่ 3 เมื่อเลือกแล้วนักเรียนหาคำที่มีความหมายขัดแย้งหรือตรงกันข้ามมาให้มากที่สุด ครูยกตัวอย่างให้นักเรียนดูบนกระดาน เช่น สวยอันตรายนสบายแต่เจ็บปวด เป็นต้น แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนคำที่มีความขัดแย้งลงในใบกิจกรรมที่ 2 แบบบันทึกคู่ขัดแย้ง ในชุดกิจกรรมภาษาไทยเล่ม 1 เรื่อง การเขียนเรียงความ

ขั้นที่ 5 ขั้นอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง (5 นาที)

ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำคำที่ได้เขียนในใบกิจกรรมที่ 2 แบบบันทึกคำคู่ขัดแย้งมาเปรียบเทียบกับสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่บ่อย ๆ โดยครูกระตุ้นให้คำแนะนำและยกตัวอย่างให้นักเรียนช่วยกันอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้งบนกระดาน เพื่อให้แต่ละกลุ่มช่วยกันแสดงความคิดเห็นและให้นำเสนอกลุ่มละ 1 ประโยค

ขั้นที่ 6 ขั้นการนำความคิดมาสร้างงาน (5 นาที)

ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำผลงานที่ทำไว้เดิมในขั้นที่ 1 ในใบกิจกรรมที่ 1

เรื่อง คำแม่สอน มาทบทวนใหม่ และนำความคิดจากการสร้างคำคู่ขัดแย้งในชั้นที่ 5 คำคู่ขัดแย้ง จำนวนกี่คำก็ได้มาปรับปรุงงานเขียนขึ้นเดิม มาใช้ในงานของนักเรียนซึ่งจะทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ขึ้นโดยเขียนลงในใบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง คำแม่สอน ข้อ 2

ขั้นสรุป (5 นาที)

ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเรียงความที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว มาเปรียบเทียบกับ เรียงความเรื่องเดิมที่เขียนไว้ พร้อมแสดงความคิดเห็นต่องานเขียนทั้งสองครั้งของตน

6. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- 6.1 ภาพขยายแม่กับลูก
- 6.2 ชุดกิจกรรมภาษาไทยเล่ม 1 เรื่อง หลักการเขียนเรียงความ ประกอบด้วย
 - 6.2.1 แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน
 - 6.2.2 ใบความรู้ที่ 1.1 เรื่อง หลักการเขียนเรียงความ
 - 6.2.3 ใบความรู้ที่ 1.2 เรื่อง การเขียนเรียงความ
 - 6.2.4 ใบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง คำแม่สอน
 - 6.2.5 ใบกิจกรรมที่ 2 แบบบันทึกคำคู่ขัดแย้ง
 - 6.2.6 ใบกิจกรรมที่ 3 แบบบันทึกเรียงความสร้างสรรค์ในแบบของเรา
 - 6.2.7 ใบกิจกรรมที่ 4 แบบบันทึกคำคู่ขัดแย้ง
- 6.3 สลากเลือกหัวข้อความรู้
- 6.4 บัตรคำคู่เปรียบเทียบความเหมือนความแตกต่าง
- 6.5 สลากข้อความสมมติ
- 6.6 ห้องสมุดโรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์
- 6.7 แหล่งข้อมูลสารสนเทศ
 - <https://www.gotoknow.org/posts/399979>
 - <http://laddawandada.blogspot.com/2012/08/blog-post.html>
 - <https://ruangrat.wordpress.com>
 - <https://sites.google.com/site/khwamruphasathai/home/8-kar-kheiy-nreiyng-khwam>
 - <https://sites.google.com/site/learnthaibykrubblank/news/hlakkarkheiy-nreiyngkhwa>

7. การวัดผลและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการวัดผล	เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล	เกณฑ์การประเมินผล
ด้านความรู้ (K) 1. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายและองค์ประกอบของเรียงความได้ถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถอธิบายประเภทของการเขียนเรียงความได้ถูกต้อง 3. นักเรียนสามารถบอกขั้นตอนและกลวิธีการเขียนเรียงความได้ถูกต้อง	สังเกตจากการตอบคำถาม	แบบประเมินพฤติกรรมคำตอบคำถามรายบุคคล ชนิด Scoring Rubric จำนวน 5 รายการ 4 ระดับ คุณภาพ	ผ่านร้อยละ 80 ขึ้นไป
ด้านทักษะ (P) 1. นักเรียนสามารถเลือกใช้คำจากจินตนาการมาประยุกต์กับงานเขียนเรียงความที่กำหนดได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนเรียงความตามที่กำหนดได้	การตรวจผลงานจากใบกิจกรรม	แบบประเมินการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ชนิด Scoring Rubric จำนวน 5 รายการ 4 ระดับคุณภาพ	ผ่านร้อยละ 80 ขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) 1. นักเรียนมีวินัย ใฝ่เรียนรู้และมีความมุ่งมั่นในการทำงาน	สังเกตพฤติกรรม การร่วมกิจกรรม กลุ่ม	แบบสังเกตพฤติกรรมร่วมกิจกรรมกลุ่มชนิด Scoring Rubric จำนวน 5 รายการ 4 ระดับคุณภาพ	ผ่านร้อยละ 80 ขึ้นไป

8. บันทึกหลังการสอน

1. ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นายกิตติกุล แก้วกาหลง)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระ ฯ

.....
.....

ลงชื่อ.....
()
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มงานวิชาการ/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

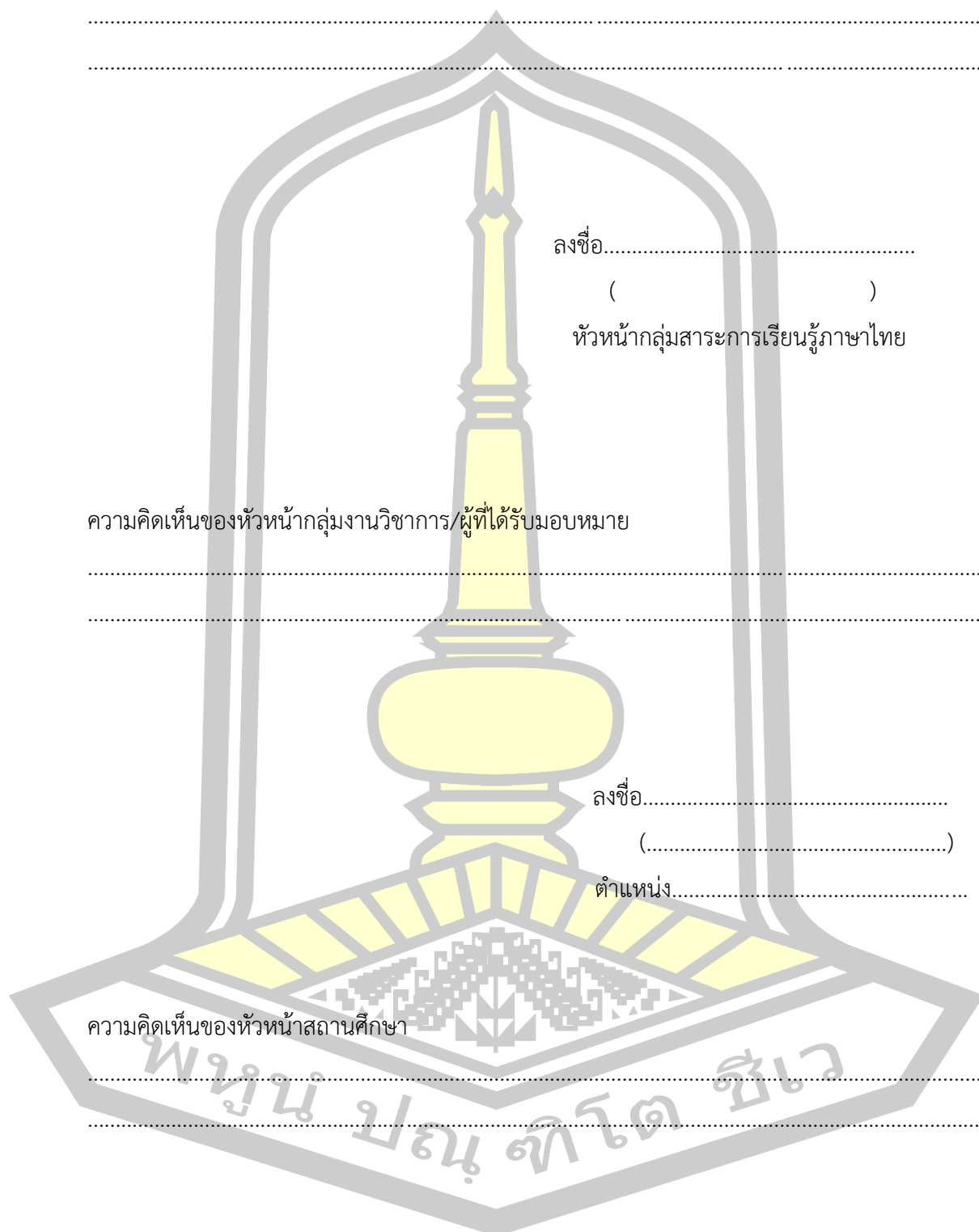
ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

ความคิดเห็นของหัวหน้าสถานศึกษา

.....
.....

ลงชื่อ.....
()

ผู้อำนวยการโรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์

กลุ่มที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน																สรุป					
		ความสนใจในการทำงาน				การตอบคำถาม				การให้ความช่วยเหลือผู้อื่น				การแสดงความคิดเห็น				การทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย				รวม	ผลการประเมิน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1		
5	1																						
	2																						
	3																						
	4																						
	5																						
	6																						
6	1																						
	2																						
	3																						
	4																						
	5																						
	6																						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายกิตติกุล แก้วกาหลง)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์ประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

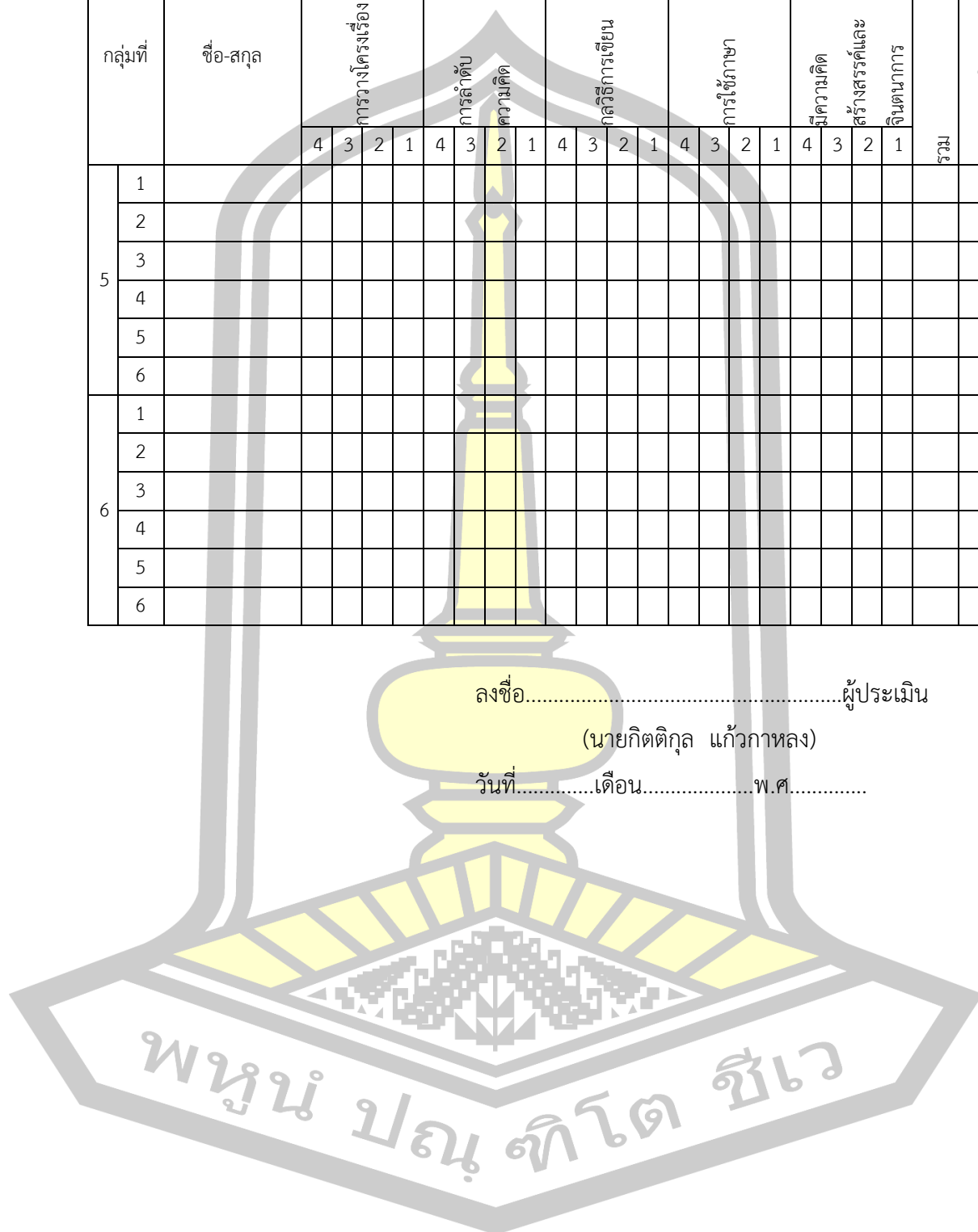
รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
ความสนใจในการทำงาน	สนใจในการทำงานดีมาก	สนใจในการทำงานดี	สนใจในการทำงานเป็นบางครั้ง	ไม่สนใจในการทำงานเลย
การตอบคำถาม	ร่วมตอบคำถามในเรื่องที่ครูถามและตอบคำถามถูกทุกข้อ	ร่วมตอบคำถามในเรื่องที่ครูถามและตอบคำถามส่วนมากถูก	ร่วมตอบคำถามในเรื่องที่ครูถามเป็นบางครั้งและตอบคำถามถูกเป็นบางครั้ง	ไม่ตอบคำถาม
การให้ความช่วยเหลือผู้อื่น	ร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนในการทำกิจกรรม	ร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ในการทำกิจกรรม	ร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนในการทำกิจกรรมเป็นบางครั้ง	ไม่มีความร่วมมือในขณะทำกิจกรรม
การแสดงความคิดเห็น	มีการแสดงความคิดเห็นดีมาก	แสดงความคิดเห็นดี	มีการแสดงความคิดเห็นเป็นบางครั้ง	แสดงความคิดเห็น
การทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย	ทำงานตามที่ได้รับมอบหมายดีมาก ส่งงานครบถ้วนตามเวลาที่กำหนด	ทำงานตามที่ได้รับมอบหมายดี ส่งงานครบแต่ช้ากว่ากำหนด 1-2 วัน	ทำงานตามที่ได้รับมอบหมายพอใช้ ส่งงานครบแต่ช้ากว่าเวลาที่กำหนด 3-4 วัน	ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ส่งงานครบถ้วนแต่ช้ากว่าเวลาที่กำหนด 5 วันขึ้นไป

กลุ่มที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน																				สรุป			
		การวางโครงเรื่อง				การลำดับความคิด				กลวิธีการเขียน				การใช้ภาษา				มีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ				รวม	ผลการประเมิน		
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1				
5	1																								
	2																								
	3																								
	4																								
	5																								
	6																								
6	1																								
	2																								
	3																								
	4																								
	5																								
	6																								

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายกิตติกุล แก้วกาหลง)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

พหุ ประถม ทิโต ชีเว

เกณฑ์ประเมินการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
การวาง โครงเรื่อง	วางโครงเรื่องได้ ถูกต้อง ชัดเจน ครอบคลุมประเด็น เรื่องที่จะเขียน เรียงความ	วางโครงเรื่องได้ ถูกต้อง ชัดเจน ครอบคลุมประเด็น เรื่องที่จะเขียน เรียงความเป็น ส่วนใหญ่	วางโครงเรื่องได้ ถูกต้อง ชัดเจน ครอบคลุมประเด็น เรื่องที่จะเขียน เรียงความเป็น บางส่วน	วางโครงเรื่องได้ ถูกต้อง ชัดเจน ครอบคลุมประเด็น เรื่องที่จะเขียน เรียงความ เพียงส่วนน้อย
การลำดับ ความคิด	จัดลำดับความคิดใน การเขียนได้เป็น ระบบ ดึงดูดความ สนใจได้ดี และมี องค์ประกอบการ เขียนเรียงความ ครบถ้วน	จัดลำดับความคิดใน การเขียนได้เป็น ระบบ ดึงดูดความ สนใจได้ดี เป็นส่วน ใหญ่ และมี องค์ประกอบการ เขียนเรียงความ ครบถ้วน	จัดลำดับความคิดใน การเขียนได้เป็น ระบบ ดึงดูดความ สนใจได้บ้าง และมี องค์ประกอบการ เขียนเรียงความ ครบถ้วน	จัดลำดับความคิด ในการเขียนได้ เป็นระบบ ดึงดูด ความสนใจได้บ้าง แต่มี องค์ประกอบการ เขียนเรียงความ ไม่ครบถ้วน
กลวิธี การเขียน	เลือกใช้กลวิธีในการ เขียนเรียงความ ดึงดูดความสนใจได้ ดี เหมาะสม และ สอดคล้องกับเรื่อง ที่เขียน	เลือกใช้กลวิธีในการ เขียนเรียงความ ดึงดูดความสนใจได้ ดี เหมาะสม และ สอดคล้องกับเรื่อง ที่เขียนเป็นส่วนใหญ่	เลือกใช้กลวิธีในการ เขียนเรียงความ ดึงดูดความสนใจได้ บ้าง และสอดคล้องกับ เรื่องที่เขียนเป็น บางส่วน	เลือกใช้กลวิธีในการ เขียนเรียงความ ดึงดูดความสนใจได้ บ้าง และสอดคล้อง กับเรื่องที่เขียนเพียง ส่วนน้อย
การใช้ภาษา	เขียนสะกดคำและ ใช้คำได้ถูกต้องตรง ความหมาย	เขียนสะกดคำและ ใช้คำได้ถูกต้องตรง ความหมาย เป็นส่วนใหญ่	เขียนสะกดคำและ ใช้คำได้ถูกต้องตรง ความหมาย เป็นบางส่วน	เขียนสะกดคำและ ใช้คำได้ถูกต้องตรง ความหมาย เพียงส่วนน้อย
มีความคิด สร้างสรรค์และ จินตนาการ	เขียนแสดง ความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการได้ดี	เขียนแสดงความคิด สร้างสรรค์และ จินตนาการได้ ค่อนข้างดี	เขียนแสดงความคิด สร้างสรรค์และ จินตนาการได้ดี พอสมควร	ไม่แสดงความคิด สร้างสรรค์และ จินตนาการเลย

กลุ่มที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน																สรุป								
		การแบ่งหน้าที่ ภายในกลุ่ม				การรู้จักแสดง ความคิดเห็น				การทำงานตาม ขั้นตอน				ปฏิบัติงานเสร็จ ทันเวลา				ความเป็น ระเบียบและ สะอาด				รวม	ผลการประเมิน			
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1					
5	1																									
	2																									
	3																									
	4																									
	5																									
	6																									
6	1																									
	2																									
	3																									
	4																									
	5																									
	6																									

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายกิตติกุล แก้วกาหลง)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

พูน ปณ ทิโต ชีเว

เกณฑ์ประเมินการทำกิจกรรมกลุ่มของนักเรียน

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
การแบ่งหน้าที่ภายในกลุ่ม	มีการแบ่งหน้าที่ภายในกลุ่มอย่างชัดเจน มีความรับผิดชอบงานตามบทบาทหน้าที่	มีการแบ่งหน้าที่ภายในกลุ่มชัดเจน แต่ไม่ทำงานตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง	มีการแบ่งหน้าที่ภายในกลุ่มไม่ค่อยชัดเจน และไม่ทำงานตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง	ไม่มีการแบ่งหน้าที่ภายในกลุ่มชัดเจน และไม่ทำงานตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง
การรู้จักแสดงความคิดเห็น	รู้จักแสดงความคิดเห็นในกลุ่มดีมาก	รู้จักแสดงความคิดเห็นในกลุ่ม	แสดงความคิดเห็นในกลุ่มบ้าง	ไม่แสดงความคิดเห็นในกลุ่มเลย
การทำงานตามขั้นตอน	มีการกำหนดขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน ตั้งแต่เริ่มทำงานจนกระทั่งเห็นผลงานสมบูรณ์	มีการกำหนดขั้นตอนการทำงานค่อนข้างชัดเจนตั้งแต่เริ่มการทำงานจนกระทั่งเห็นผลงานสมบูรณ์	มีการกำหนดขั้นตอนการทำงานแต่ยังมีความสำเร็จของงานไม่ค่อยสมบูรณ์	กำหนดขั้นตอนการทำงานไม่ชัดเจน ทำให้ผลงานไม่สมบูรณ์
ปฏิบัติงานเสร็จทันเวลา	ปฏิบัติงานเสร็จก่อนกำหนดและงานมีคุณภาพ	ปฏิบัติงานเสร็จทันเวลาตามกำหนดและงานมีคุณภาพ	ปฏิบัติงานเสร็จไม่ทันกำหนด แต่งานมีคุณภาพ	ปฏิบัติงานเสร็จไม่ทันกำหนด และงานไม่มีคุณภาพ
ความเป็นระเบียบและสะอาด	ชิ้นงานโดยภาพรวมตัวอักษรอ่านง่าย สะอาดและเป็นระเบียบสวยงาม	ชิ้นงานโดยภาพรวมอ่านยาก แต่สะอาด และเป็นระเบียบ	ชิ้นงานโดยภาพรวมอ่านยาก และไม่เป็นระเบียบ	ชิ้นงานโดยภาพรวมอ่านยาก สกปรกมาก และไม่เป็นระเบียบ

ชุดกิจกรรมภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

แบบทดสอบก่อนเรียน

เรื่อง การเขียนเรียงความ

- คำชี้แจง 1. แบบทดสอบฉบับนี้ จำนวน 10 ข้อ เวลา 10 นาที คะแนนเต็ม 10 คะแนน
2. จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด แล้วเขียนเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ

1. การเขียนเรียงความ หมายถึงข้อใด
 - ก. การนำข้อความเรียงกันเป็นระเบียบ
 - ข. การเก็บใจความของเรื่องมาเรียบเรียงใหม่
 - ค. การแสดงความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
 - ง. การเขียนเพื่อเปลี่ยนความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยมของบุคคลอื่น
 - จ. การเขียนที่ถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้ ความคิดและทัศนคติในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
2. ส่วนประกอบของการเขียนเรียงความเรียงตามลำดับคือข้อใด

ก. คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป	ข. เนื้อเรื่อง คำนำ สรุป
ค. หัวข้อ เนื้อเรื่อง สรุป	ง. หัวข้อ โครงเรื่อง เนื้อเรื่อง
จ. คำนำ ข้อเสนอแนะ สรุป	
3. การเขียนเรียงความ ควรเลือกเรื่องที่จะเขียนอย่างไร
 - ก. เลือกเรื่องที่คนในสังคมกำลังสนใจ
 - ข. เลือกเรื่องที่ลึกลับและไม่มีใครพิสูจน์ได้
 - ค. เลือกเรื่องที่สนใจ และหาข้อมูลได้ง่าย
 - ง. เลือกเรื่องไกลตัว และมีความแปลกใหม่
 - จ. เลือกเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง
4. การวางโครงเรื่องก่อนเขียนเรียงความมีประโยชน์อย่างไร
 - ก. ช่วยกำหนดจุดประสงค์ของเรื่อง
 - ข. ช่วยสร้างความเข้าใจในแต่ละย่อหน้า
 - ค. ช่วยกำหนดขอบเขตในการเขียนแต่ละครั้ง
 - ง. ช่วยให้เนื้อหามีเอกภาพและเสนอความคิดได้ตามลำดับ
 - จ. ช่วยสามารถจับประเด็นสำคัญ เรียบเรียง และแก้ไขได้ง่าย

ชุดกิจกรรมภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

5. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง
 - ก. คำนำไม่ควรกล่าวถึงสิ่งที่ไม่เกี่ยวกับเนื้อเรื่อง
 - ข. จำกัดจำนวนย่อหน้าเพียง 3 ย่อหน้าเท่านั้น
 - ค. เรียงความประกอบด้วยคำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป
 - ง. การเรียบเรียงเนื้อความต้องเป็นไปตามลำดับของโครงเรื่อง
 - จ. เรียงความต้องมีความเป็นเอกภาพ สัมพันธภาพ และสารัตถภาพ
6. การกำหนดหัวข้อในการเขียนเรียงความ จะต้องคำนึงถึงสิ่งใดเป็นอันดับแรก
 - ก. จะเขียนเรื่องอะไร
 - ข. จะหาข้อมูลการเขียนที่ใด
 - ค. จะเขียนโครงเรื่องอย่างไร
 - ง. จะใช้เวลาในการเขียนเท่าใด
 - จ. จะเป็นเรื่องที่น่าสนใจหรือไม่
7. ส่วนที่เขียนแสดงความรู้สึกของการเขียนเรียงความคือข้อใด
 - ก. สรุป
 - ข. คำนำ
 - ค. เนื้อเรื่อง
 - ง. ชื่อเรื่อง
 - จ. โครงเรื่อง
8. ลักษณะของเรียงความที่ดีคือข้อใด
 - ก. เนื้อหา สรุป และสัมพันธภาพ
 - ข. คำนำ เนื้อหา สรุป และเอกภาพ
 - ค. สารัตถภาพ สัมพันธภาพ และข้อคิด
 - ง. เอกภาพ สารัตถภาพ และสัมพันธภาพ
 - จ. กำหนดชื่อเรื่อง ฝากข้อคิด และสัมพันธภาพ
9. ส่วนปิดท้ายของเรียงความคือข้อใด
 - ก. คำนำ
 - ข. เนื้อหา
 - ค. บทสรุป
 - ง. เอกภาพ
 - จ. สารัตถภาพ

ชุดกิจกรรมภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

10. ข้อใดขาดสัมพันธ์ภาพในการเขียน
- โลกในปัจจุบัน เป็นโลกแห่งยุคโลกาภิวัตน์ มีเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามามากมาย
 - ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีคุณภาพดี แต่ยังไม่เท่าเทียมกับเกณฑ์มาตรฐานน้ำดื่มขององค์การอนามัยโลก
 - นอกจากจะได้ท่องเที่ยวชมธรรมชาติริมคลองแล้ว ทุกคนยังได้กินก๋วยเตี๋ยวเรือที่ขายในคลองอีกด้วย
 - หากผู้ใดเกิดมาในครอบครัวที่เลี้ยงลูกด้วยความรักความอบอุ่น เมื่อเติบโตจะมีความสุข มีจิตใจเข้มแข็ง มั่นคง
 - รัฐบาลแถลงผลการปราบปรามผู้ลักลอบสินค้าหนีภาษีแก่สื่อมวลชนเมื่อวานนี้ เพื่อส่งเสริมจริยธรรมและวัฒนธรรมของไทย

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ชุดกิจกรรมภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

<p>โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม กระดาษคำตอบแบบทดสอบก่อนเรียน ประจำชุดกิจกรรมภาษาไทยเล่ม 1 เรื่อง การเขียนเรียงความ</p>	<p>คะแนนที่ได้</p>				
	<p>คะแนนเต็ม 10</p>				
<p>ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....</p>					
<p>คำชี้แจง 1. แบบทดสอบฉบับนี้ จำนวน 10 ข้อ เวลา 10 นาที คะแนนเต็ม 10 คะแนน 2. จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด แล้วเขียนเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ</p>					
ข้อ	ก	ข	ค	ง	จ
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					

ชุดกิจกรรมภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ใบความรู้ที่ 1.1 เรื่อง หลักการเขียนเรียงความ

● ความหมายและองค์ประกอบของเรียงความ

ความหมายของเรียงความ

เรียงความ เป็นงานเขียน ร้อยแก้ว ชนิดหนึ่งของผู้เขียนมุ่งถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้ ความคิด และทัศนคติในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ด้วยถ้อยคำสำนวนที่เรียบเรียงอย่างมีลำดับขั้นและสละสลวย

องค์ประกอบของเรียงความ

เรียงความมีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ คำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป งานเขียนทุกประเภทจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบสามส่วน ดังต่อไปนี้

1. คำนำ เป็นส่วนแรกของเรียงความ ทำหน้าที่เปิดประเด็น ดึงดูดความสนใจ พิถีพิถัน คำนี้ถึงเรื่องที่ตนจะเขียน เน้นศิลปะในการใช้ภาษา

การเขียนคำนำ ควรยึดแนวทางต่อไปนี้

1. ไม่ยืดเยื้อ เิ่นเยื้อ
2. ไม่ควรกล่าวถึงสิ่งที่ไม่เกี่ยวกับเนื้อเรื่อง
3. ไม่ควรซ้ำกับส่วนสรุปหรือความลงท้าย
4. อาจหาคำคม สำนวน สุภาษิต หรือบทกวีที่ไพเราะและเกี่ยวกับเนื้อเรื่องมาเป็นคำนำก็ได้

2. เนื้อเรื่อง เป็นส่วนสำคัญและยาวที่สุดของเรียงความ ประกอบด้วย ความรู้ ความคิด และข้อมูลที่ผู้เขียนค้นคว้า และเรียบเรียงอย่างเป็นระบบ ระเบียบ การเขียนเนื้อเรื่องเป็นการขยายความในประเด็นต่าง ๆ ตามโครงเรื่องที่วางไว้ล่วงหน้าแล้ว ในการเขียนอาจมีการยกตัวอย่าง การอธิบาย การพรรณนา หรือยกโวหารต่าง ๆ มาประกอบด้วย โดยอาจจะมีย่อหน้าหลายย่อหน้าก็ได้

การเขียนเนื้อเรื่องควรยึดแนวทางต่อไปนี้

1. ความถูกต้อง แจ่มแจ้งสมบูรณ์ ผู้อ่านสามารถเข้าใจเจตนาธรรมของผู้เขียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งเรียกว่ามีสารัตถภาพ
2. ใจความสำคัญแต่ละย่อหน้า จะต้องมียุติความเดียว ไม่ออกนอกเรื่อง สับสน วกวน ซึ่งเรียกว่ามีเอกภาพ
3. เนื้อหาในแต่ละย่อหน้าจะต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันโดยตลอด ย่อหน้าที่มาหลังจะต้องเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับย่อหน้าที่มาก่อน ซึ่งเรียกว่ามีสัมพันธ์ภาพ

3. สรุป เป็นส่วนสุดท้าย หรือย่อหน้าสุดท้ายในเรียงความแต่ละเรื่อง ผู้เขียนจะทิ้งท้ายให้ผู้อ่านเกิดความประทับใจ สอดคล้องกับเรื่องที่เขียน กระชับรัดกุม ซึ่งการเขียนสรุปมีหลายวิธี เช่น

ฝากข้อคิด และความประทับใจให้ผู้อ่านย้ำความคิดสำคัญของเรื่อง ชักชวนให้ปฏิบัติตาม ให้กำลังใจ

แก่ผู้อ่าน ตั้งคำถามที่ชวนให้ผู้อ่านคิดหาคำตอบ และยกคำพูด คำคม สุภาษิต หรือบทกวีที่น่าประทับใจ เป็นต้น

ชุดกิจกรรมภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

การเขียนสรุปควรวัดแนวทางต่อไปนี้

1. เขียนสั้น ๆ ไม่เินเยื่อ (ความยาวควรจะเท่า ๆ กับคำนำ)
2. อาจสรุปโดยการอ้อนวอน เชิญชวนหรือแสดงความคิดเห็น
3. ควรหลีกเลี่ยงคำขอภัย หรือคำออกตัวว่าผู้เขียนไม่มีความรู้
4. ไม่ควรเสนอประเด็นใหม่เข้ามาอีก

ลักษณะของเรียงความที่ดีนอกจากต้องมื่อองค์ประกอบครบทั้ง 3 ส่วน คือ คำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป แล้วยังต้องมีลักษณะดังนี้อีกด้วย

1. **มีความเป็นเอกภาพ** คือ ในแต่ละย่อหน้า ความคิดสำคัญต้องมีเนื้อหาไปในทิศทางเดียวกันกับหัวข้อเรื่อง
2. **มีสัมพันธภาพ** คือ ต้องมีเนื้อหาเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันตลอดทั้งเรื่อง โดยจะต้องมีการวางโครงเรื่องที่ดี จัดลำดับย่อหน้าอย่างมีระบบระเบียบ เรียบเรียงด้วยคำเชื่อมที่เหมาะสม
3. **มีสารัตถภาพ** คือ มีเนื้อหาสาระที่สมบูรณ์ตลอดทั้งเรื่องโดยในแต่ละย่อหน้า ประโยคสำคัญต้องชัดเจน ประโยคขยายมีน้ำหนักเชื่อถือได้ ถูกต้องตามข้อเท็จจริง เพื่อช่วยเน้นย้ำให้ประโยคใจความสำคัญมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

🔗 ประเภทของการเขียนเรียงความ

การเขียนเรียงความแต่ละเรื่อง ผู้เขียนต้องวางแนวทางการเขียนให้ชัดเจนว่าจะเขียนเรื่องอะไร วางโครงเรื่อง แนวทางการเขียน และกำหนดจุดมุ่งหมายของการเขียนที่ชัดเจนว่าจะสื่ออะไร ถึงผู้อ่าน โดยทั่วไปสามารถแบ่งการเขียนเรียงความได้ 5 ประเภทดังนี้

1. **เรียงความเชิงแสดงความรู้** เป็นการเขียนเรียงความที่ผู้เขียนอธิบายความรู้ในสิ่งที่เขียนถึง ลักษณะสำคัญ คุณค่า สิ่งที่ทำให้เกิดความคิดเช่นนั้นโดยมุ่งให้ข้อเท็จจริง แสดงเหตุผลจนทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ความเข้าใจ เรียงความประเภทนี้ได้แก่การเขียนเรียงความทางวิชาการ เป็นต้น
2. **เรียงความเชิงกระตุ้นธรรมและภษิตต่าง ๆ** เป็นการเขียนเรียงความโดยการยกตัวอย่างสำนวน สุภาษิต ธรรมะ พุทธสุภาษิต คำคม เป็นอุทาหรณ์ประกอบเรื่องเพื่ออธิบายกระตุ้นธรรมให้เข้าใจได้ง่ายและชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งข้อความเหล่านี้อาจแทรกไว้ในเนื้อเรื่องตอนใดตอนหนึ่งก็ได้ตาม ความเหมาะสม
3. **เรียงความเชิงบรรยาย** เป็นการเขียนเรียงความในลักษณะการเขียนเล่าเรื่องจากประสบการณ์ การศึกษาค้นคว้าหรือจากการที่รับรู้เห็นมาจากความเป็นจริงและสมจริงที่สุดส่วนใหญ่เป็นการเขียนเรียงความเกี่ยวกับชีวประวัติ ตำนาน ความเชื่อ การบรรยายสถานที่บรรยาย ฉาก บรรยากาศ ธรรมชาติ เป็นต้น
4. **เรียงความเชิงพรรณนาโวหาร** เป็นการเขียนเรียงความโดยสอดแทรกอารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียนลงไป มีการพรรณนาอารมณ์ความรู้สึก สร้างบรรยากาศ เช่น การเขียนเรียงความเล่าประสบการณ์ ความประทับใจจากการเดินทางท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดความเพลิดเพลินและมโนภาพแก่ผู้อ่าน

ชุดกิจกรรมภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

5. เรียงความเชิงโน้มน้าวใจ เป็นการเขียนเรียงความโน้มน้าวใจ อบรมสั่งสอน ชี้แนะ เหตุผล ข้อเท็จจริง เชิญชวนให้ผู้อ่านเกิดความเชื่อถ้อยคล้อยตามและปฏิบัติตาม เช่น การเขียนเรียงความที่แสดงให้เห็นถึงผลดีจากการทำความดี เพื่อโน้มน้าวหรือชักชวนให้ผู้อื่นอยากทำ ความดี

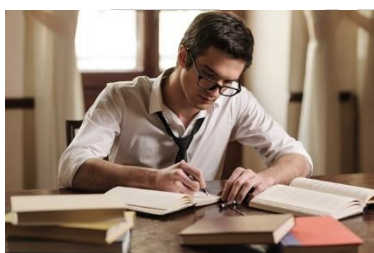
🔗 ขั้นตอนและกลวิธีการเขียนเรียงความ

การเขียนเรียงความ

เรื่องหนึ่ง ๆ ผู้เขียนสามารถใช้โวหารหลายประเภทประกอบกัน ทั้งนี้ต้องพิจารณาถึงความเหมาะสม และจุดประสงค์ที่ต้องการ และต้องเขียนในเชิงสร้างสรรค์ เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวที่ดีสร้างความประทับใจและนำมาซึ่งความสงบสุขในสังคม ผู้เขียนจะต้องศึกษาโครงสร้าง องค์ประกอบของการเขียนเรียงความให้เข้าใจและตั้งจุดมุ่งหมายในการเขียนให้ชัดเจน โดยใช้แนวปฏิบัติดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการเขียนเรียงความ

- 1. เลือกหัวข้อเรื่องและกำหนดจุดมุ่งหมายในการเขียน** ผู้ที่จะเขียนเรียงความจะต้องกำหนดว่าตนเองจะเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับอะไร เพื่ออะไร และมีจุดมุ่งหมายให้ผู้อ่านได้รับสิ่งใดจากเรียงความเรื่องนี้ เช่น เขียนเรียงความเกี่ยวกับโทษของการดื่มน้ำอัดลม ผู้เขียนอาจชี้ให้เห็นโทษจากการดื่มน้ำอัดลมและเชิญชวนให้หันมาบริโภคน้ำเปล่าแทน เป็นต้น
- 2. รวบรวม คัดเลือก และจัดกลุ่มข้อมูล** ผู้เขียนสามารถค้นคว้าข้อมูลได้จากแหล่งต่าง ๆ เช่น รายการโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หนังสือ อินเทอร์เน็ตจากคำบอกเล่าของผู้อื่น หรือประสบการณ์ของตนเอง แล้วนำมาคัดเลือก เรียบเรียงและจัดกลุ่มเพื่อความสะดวกในการนำมาใช้
- 3. เขียนโครงเรื่อง** การวางโครงเรื่องว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร ถือเป็นสิ่งสำคัญในงานเขียน จะช่วยให้ผู้อ่านไม่สับสน ทำให้การดำเนินเรื่องเป็นไปตามลำดับและมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกัน
- 4. ลงมือเขียน** หลังจากการรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้เขียนต้องอ่านข้อมูลทั้งหมดก่อน ลงมือเขียน เพื่อจับประเด็นสำคัญ เรียบเรียงและแก้ไขให้อยู่ในกรอบ
- 5. อ่านทบทวนและแก้ไขข้อบกพร่อง**

การปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องอาจทำทันทีหลังจากที่เขียนเรียงความเสร็จ โดยการอ่านแก้ไขสำนวนภาษา รูปแบบ การลำดับความคิด หรืออาจนำมาปรับปรุงแก้ไข หลังจากเขียนไปแล้วระยะหนึ่ง และถ้ามีโอกาสควรให้ผู้อื่นได้อ่านและวิจารณ์เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

ที่มา : <https://www.dailymail.co.uk>

ชุดกิจกรรมภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

● การพัฒนาการเขียนเรียงความ

หลังจากการวางแผน เตรียมการเขียน ลงมือเขียน และตรวจสอบปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้ผลงานการเขียนเรียงความที่ถูกต้องสมบูรณ์แล้ว ขั้นตอนที่สูงไปกว่านั้น คือ การพัฒนาการเขียนเรียงความให้ดียิ่งขึ้น นอกจากจะต้องฝึกเขียนอย่างสม่ำเสมอแล้ว ยังต้องอ่านให้มาก ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ในงานเขียนของตน ขั้นตอนการพัฒนาการเขียนเรียงความมีดังนี้

1. อ่านเรียงความที่ชนะการประกวดหลาย ๆ ส่วนวน และฝึกทำแผนผังความคิดหัวข้อย่อยของเรียงความนั้น
2. เปรียบเทียบแผนผังความคิดของเรียงความแต่ละเรื่อง
3. เลือกรูปแบบการนำเสนอที่น่าสนใจ ลองเปลี่ยนเรื่องและกำหนดหัวข้อย่อย ด้วยความคิดของตนเองลงในแผนผังความคิด
4. เขียนเรียงความตามแผนผังความคิดของตน โดยคำนึงถึงลักษณะของเรียงความที่ดี
5. ปรับปรุงผลงาน ฝึกเขียนจนเกิดทักษะสามารถกำหนดวิธีการนำเสนอด้วยตนเองได้

ที่มา : <http://www.lalabee.com.br/blog/qual-a-importancia-de-realizar-o-folha-de-ponto-dos-domesticos/>

ชุดกิจกรรมภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ใบความรู้ที่ 1.2 เรื่อง การเขียนเรียงความ

ที่มา : <https://gonzobanker.com/2015/06/5-things-bankers-better-know/hand-with-pen-over-application-form/>

ในการเขียนเรียงความเรามักประสบปัญหาว่า จะเขียนอะไรบ้างเขียนอย่างไรจึงจะเป็นเรียงความที่ดี ปัญหาเหล่านี้สามารถแก้ปัญหาค้นหาได้ด้วยการศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับส่วนประกอบ ในการเขียน การใช้โวหารแนวปฏิบัติแต่ละขั้นตอน รวมทั้งการฝึกทักษะการเขียนอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้การเขียนเรียงความมีความน่าสนใจและน่าติดตามอ่านยิ่งขึ้น

ตัวอย่างการเขียนเรียง

เรียงความเรื่อง "สามเส้า"

ครัวไทยแต่ก่อนครึ่งหุงข้าวด้วยฟืนนั้นมีสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งคือ ก้อนเส้า เรายังหาครัวอย่างนี้ได้ในชนบท ก้อนเส้านั้นอาจเป็นดินหรือก้อนหิน มีสามก้อนตั้งชนกันมีช่องว่างสำหรับ ใส่ฟืน ก้อนเส้าสามก้อนนี้เองเป็นที่สำหรับตั้งหม้อข้าวหม้อแกงอันเป็นอาหารประจำชีวิตของคนไทย ดู ๆ ไปก้อนเส้าสามก้อนนั้นก็เป็สัญลักษณ์ของชาติไทย เพราะชาติไทยแต่ไหนแต่ไรมาก็ตั้งอยู่บนก้อนเส้าสามก้อนนั้น มีชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ พระพุทธศาสนา ก็ประกอบด้วยก้อนเส้าสามก้อนคือ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

ก้อนเส้าสามก้อนหรือสามเส้านี้ เมื่อคิดไปอีกทีก็เป็นคติอันดีที่เราน่าจะยึดเป็นเครื่องเตือนใจ ภาชิตจินมีว่าคนเราจะมีชีวิตมั่นคง จะต้องนั่งบนม้าสามขา ม้าสามขาตามภาชิตจินนั้นหมายถึง สิ่งสำคัญสามอย่างที่พยุงชีวิตเรา สิ่งสำคัญนั้นจะเป็นอะไรก็ได้แต่ต้องมีสามขา ถ้ามีเพียงสอง ชีวิตก็ยั้งขาดความมั่นคง ภาชิตจินนี้ฟังคล้าย ๆ "สามเส้า" คือว่าชีวิตของเราตั้งอยู่บนก้อนสามก้อน จึงมีความมั่นคง

ก้อนเส้าทั้งสามสำหรับชีวิตนี้คืออะไร ต่างคนอาจหาก้อนเส้าทั้งสามสำหรับชีวิตของตัวเองได้บางท่านอาจยึดพระไตรลักษณ์คือ ความทุกข์ 1 ความไม่เที่ยง 1 และความไม่ใช่ว่าของเรา 1 เป็นการยึดเพื่อทำใจมิให้ซอกซำขุนมัวในยามที่ตกทุกข์ได้ยาก หรือจะใช้ เป็นเครื่องเตือนมิให้เกิดความทะเยอทะยานตนทำลายสันติสุขของชีวิตก็ได้ บางคนยึดไตรสิกขาเป็นก้อนเส้าทั้งสามแห่งการยังชีวิตคือ ศีล สมาธิ ปัญญา เป็นหลัก แต่บางคน ที่เล็งประโยชน์ในทางโลกมีหลักว่า เขาต้องประกอบอาชีพสามทาง

ชุดกิจกรรมภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5135

เช่นว่า รับประทานอาหารหรือรับจ้างทางหนึ่ง ทหารรายได้พิเศษในยามว่างทางหนึ่งและศึกษาหาความรู้ต่อกันอันเป็นเครื่องเสริมอาชีพทางหนึ่ง ก้อนเส้าสามก้อนของบางคนอาจเป็นเช่นนี้ และเมื่อมีก้อนเส้า สามก้อนดังนี้ ก็เปรียบเหมือนตั้งหม้อข้าวบนก้อนเส้าสามก้อนในครัว ซึ่งแน่นอนว่าเรา จะต้องได้กินข้าว ถ้าตั้งเพียงสองก้อน เราก็ไม่แน่ใจว่าหม้อข้าวจะหกคว่ำลงเมื่อใด

สำหรับข้าพเจ้าเอง ก้อนเส้าทั้งสามของข้าพเจ้าก็คือ ตัวของตัวเอง ความรู้และโอกาส เมื่อกล่าวดังนั้น ท่านอาจยังสงสัยว่าข้าพเจ้ายึดสามเส้านี้อย่างไรจะขอเริ่มด้วยตัวเอง คนเราต้องยึดตัวเองก่อน คือ ต้องทำตัวไว้ในความดี ต้องรักตัวรักตัวนี้คือการพยายามตั้งตัวไว้ใน ความดี ไม่ใช่การเห็นแก่ตัว หรือการนึกถึงตัวเป็นใหญ่ คนเราต้องรักตัวเองก่อน จึงจะรัก คนอื่นได้ ช่วยผู้อื่นได้

ความรู้เป็นสิ่งสำคัญมาก นโปเลียนกล่าวไว้ว่า คนเราจะมีปัญญาความสามารถเพียงใดก็ตาม ถ้าไม่มีโอกาสเสียแล้ว เราก็ไม่อาจใช้ความรู้ความสามารถได้ และไม่อาจประสบความสำเร็จ หรือชื่อเสียงเกียรติยศได้ โอกาสจึงเป็นสิ่งสำคัญ แต่ว่าโอกาสหรือจะพูดอีกนัยหนึ่ง ช่องทางนั้นไม่ใช่จะมาหาเราเสมอไป เราต้องไปหามัน ต้องค้นหามัน และเมื่อพบแล้วต้องหยิบฉวยทันที อย่างที่พูดกันว่าอย่าละโอกาส

เมื่อเราดำรงตนดีแล้ว พยายามหาความรู้ไว้เสมอและแสวงหาโอกาสช่องทางแล้ว ก็ไม่น่าสงสัยว่าเราจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความรุ่งเรืองไม่ได้

สามเส้าดังที่กล่าวนั้นคือ สามเส้าที่ข้าพเจ้ายึดเป็นหลักประจำชีวิต สามเส้าเป็นคติของชีวิต ข้าพเจ้าเชื่อว่าผู้ยึดคตินี้ คือ คติที่ว่าชีวิตที่มั่นคงต้องอยู่บนสามเส้านั้น ต้องเป็น ผู้ที่พบความสำเร็จ เป็นแน่

การฝึกเขียนเรียงความ เป็นการฝึกทักษะทั้งด้านการคิดและการใช้ภาษา ทำให้เกิดพัฒนาการทางความคิด สามารถเรียบเรียงความคิดได้อย่างเป็นระบบ ผ่านกระบวนการใช้ภาษาที่สละสลวย การฝึกเขียนเรียงความอย่างสม่ำเสมอ จึงเป็นบันไดสู่การเป็นผู้มีความสามารถทางการเขียนหรือ การประพันธ์

สรุป

เรียงความ เป็นงานเขียนร้อยแก้วที่นำเสนอเรื่องราวต่าง ๆ โดยใช้กระบวนการคิด มีขั้นตอนในการเขียนที่เป็นระบบสู่ผู้อ่าน เรียงความต้องประกอบด้วย คำนำ เนื้อเรื่อง และบทสรุป ลักษณะของเรียงความที่ดีนอกจากต้องมีองค์ประกอบครบทั้ง 3 ส่วน ดังกล่าวแล้วยังต้องมีลักษณะที่สำคัญดังนี้คือ มีเอกภาพ มีสัมพันธภาพและมีสารัตถภาพ

ชุดกิจกรรมภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

 แหล่งสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติม

<https://www.gotoknow.org/posts/399979>

<http://laddawandada.blogspot.com/2012/08/blog-post.html>

<https://ruangrat.wordpress.com>

<https://sites.google.com/site/khwamruphasathai/home/-kar-kheiyng-reiyng-khwam>

<https://sites.google.com/site/learnthaibykrublank/news/hlakkarkheiyngreiyngkhwa>

http://pensrithai.blogspot.com/2014/02/blog-post_5311.html

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ชุดกิจกรรมภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ใบกิจกรรมที่ 1
 เรื่อง คำแม่สอน

1. คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเรียงความเรื่อง คำแม่สอน

เรื่อง.....

พูน ปณ ศิโตน ชเว

ชุดกิจกรรมภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2. คำชี้แจง ให้นักเรียนนำเรียงความในข้อ 1 มาเขียนเรียงความใหม่อีกครั้งหนึ่ง

เรื่อง.....

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน
 พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน
 พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน

ชุดกิจกรรมภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ใบกิจกรรมที่ 2
แบบบันทึกคำคู่ขัดแย้ง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กลุ่ม.....ม.5/.....

ประธานกลุ่ม

รองประธานกลุ่ม

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

พูน พน ศิโตะ ชิว

ชุดกิจกรรมภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ใบกิจกรรมที่ 3

แบบบันทึกเรียงความสร้างสรรค์ในแบบของเรา

1. คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเรียงความ 1 เรื่องตามความสนใจ

เรื่อง.....

พจนาน์ ปณ สิโรต ชีเว

ชุดกิจกรรมภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2. คำชี้แจง ให้นักเรียนนำเรียงความในข้อ 1 นำมาเขียนเรียงความใหม่อีกครั้งหนึ่ง

เรื่อง.....

พูนัน ปณฺ ติ โตะ ชีเว

ชุดกิจกรรมภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ใบกิจกรรมที่ 4

แบบบันทึกคำคู่ขัดแย้ง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กลุ่ม.....ม.5/.....

ประธานกลุ่ม

รองประธานกลุ่ม

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

พินิจ มิณ พินิจ มิณ ชีวะ

ชุดกิจกรรมภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

แบบทดสอบหลังเรียน
เรื่อง การเขียนเรียงความ

- คำชี้แจง 1. แบบทดสอบฉบับนี้ จำนวน 10 ข้อ เวลา 10 นาที คะแนนเต็ม 10 คะแนน
2. จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด แล้วเขียนเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ

1. ส่วนประกอบของการเขียนเรียงความเรียงตามลำดับคือข้อใด

ก. คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป	ข. เนื้อเรื่อง คำนำ สรุป
ค. หัวข้อ เนื้อเรื่อง สรุป	ง. หัวข้อ โครงเรื่อง เนื้อเรื่อง
จ. คำนำ ข้อเสนอแนะ สรุป	
2. การเขียนเรียงความ หมายถึงข้อใด

ก. การนำข้อความเรียงกันเป็นระเบียบ	ข. การเก็บใจความของเรื่องมาเรียบเรียงใหม่
ค. การแสดงความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง	ง. การเขียนเพื่อเปลี่ยนความเชื่อทัศนคติ ค่านิยมของบุคคลอื่น
จ. การเขียนที่ถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้ ความคิดและทัศนคติในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง	
3. การวางโครงเรื่องก่อนเขียนเรียงความมีประโยชน์อย่างไร

ก. ช่วยกำหนดจุดประสงค์ของเรื่อง	ข. ช่วยสร้างความเข้าใจในแต่ละย่อหน้า
ค. ช่วยกำหนดขอบเขตในการเขียนแต่ละครั้ง	ง. ช่วยให้เนื้อหามีเอกภาพและเสนอความคิดได้ตามลำดับ
จ. ช่วยสามารถจับประเด็นสำคัญ เรียบเรียงและแก้ไขได้ง่าย	
4. การเขียนเรียงความ ควรเลือกเรื่องที่จะเขียนอย่างไร

ก. เลือกเรื่องที่คนในสังคมกำลังสนใจ	ข. เลือกเรื่องที่ลึกลับและไม่มีใครพิสูจน์ได้
ค. เลือกเรื่องที่สนใจ และหาข้อมูลได้ง่าย	ง. เลือกเรื่องใกล้ตัว และมีความแปลกใหม่
จ. เลือกเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง	

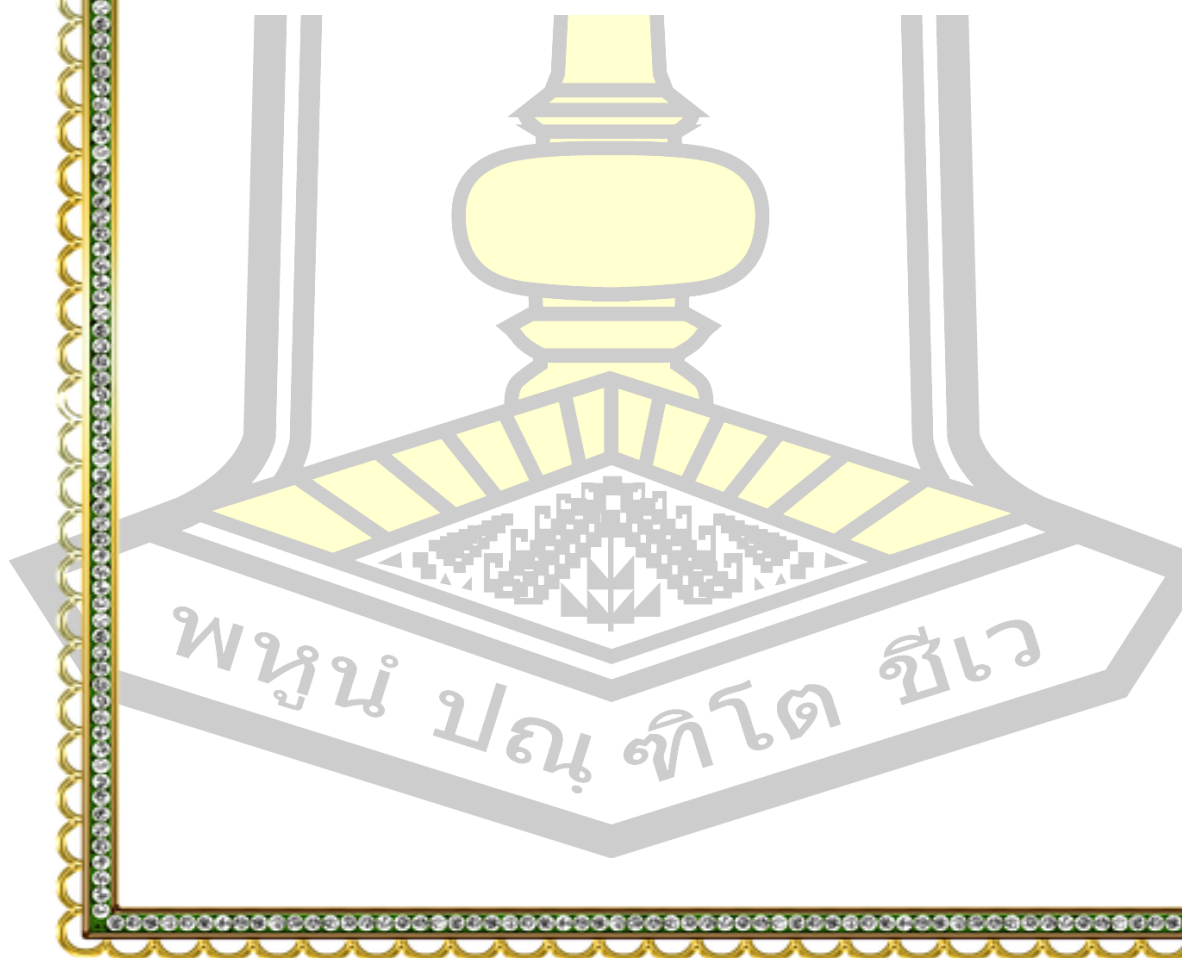
ชุดกิจกรรมภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

5. ลักษณะของเรียงความที่ดีคือข้อใด
 - ก. เนื้อหา สรุปรูป และสัมพันธ์ภาพ
 - ข. คำนำ เนื้อหา สรุปรูป และเอกภาพ
 - ค. สารัตถภาพ สัมพันธ์ภาพ และข้อคิด
 - ง. เอกภาพ สารัตถภาพ และสัมพันธ์ภาพ
 - จ. กำหนดชื่อเรื่อง ฝากข้อคิด และสัมพันธ์ภาพ
6. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง
 - ก. คำนำไม่ควรกล่าวถึงสิ่งที่ไม่เกี่ยวกับเนื้อเรื่อง
 - ข. จำกัดจำนวนย่อหน้าเพียง 3 ย่อหน้าเท่านั้น
 - ค. เรียงความประกอบด้วยคำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป
 - ง. การเรียบเรียงเนื้อความต้องเป็นไปตามลำดับของโครงเรื่อง
 - จ. เรียงความต้องมีความเป็นเอกภาพ สัมพันธ์ภาพ และสารัตถภาพ
7. การกำหนดหัวข้อในการเขียนเรียงความ จะต้องคำนึงถึงสิ่งใดเป็นอันดับแรก
 - ก. จะเขียนเรื่องอะไร
 - ข. จะหาข้อมูลการเขียนที่ใด
 - ค. จะเขียนโครงเรื่องอย่างไร
 - ง. จะใช้เวลาในการเขียนเท่าใด
 - จ. จะเป็นเรื่องที่น่าสนใจหรือไม่
8. ส่วนที่เขียนแสดงความรู้สึกของการเขียนเรียงความคือข้อใด
 - ก. สรุปรูป
 - ข. คำนำ
 - ค. เนื้อเรื่อง
 - ง. ชื่อเรื่อง
 - จ. โครงเรื่อง
9. ข้อใดขาดสัมพันธ์ภาพในการเขียน
 - ก. โลกในปัจจุบัน เป็นโลกแห่งยุคโลกาภิวัตน์ มีเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามามากมาย
 - ข. ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีคุณภาพดี แต่ยังคงต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานน้ำดื่มของค์การอนามัยโลก
 - ค. นอกจากจะได้ท่องเที่ยวชมธรรมชาติริมคลองแล้ว ทุกคนยังได้กินก๋วยเตี๋ยวเรือที่ขายในคลอง อีกด้วย
 - ง. หากผู้ใดเกิดมาในครอบครัวที่เลี้ยงลูกด้วยความรักความอบอุ่น เมื่อเติบโตจะมีความสุข มีจิตใจเข้มแข็ง มั่นคง
 - จ. รัฐบาลแถลงผลการปราบปรามผู้ลักลอบสินค้าหนีภาษีแก่สื่อมวลชนเมื่อวานนี้ เพื่อส่งเสริมจริยธรรมและวัฒนธรรมของไทย

ชุดกิจกรรมภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

10. ส่วนปิดท้ายของเรียงความคือข้อใด

- ก. คำนำ
- ข. เนื้อหา
- ค. บทสรุป
- ง. เอกภาพ
- จ. สารัตถภาพ

ชุดกิจกรรมภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

<p>โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม กระดาษคำตอบแบบทดสอบหลังเรียน ประจำชุดกิจกรรมภาษาไทยเล่ม 1 เรื่อง การเขียนเรียงความ</p>	<p>คะแนนที่ได้</p> <hr/> <p>คะแนนเต็ม 10</p>				
<p>ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....</p>					
<p>คำชี้แจง 1. แบบทดสอบฉบับนี้ จำนวน 10 ข้อ เวลา 10 นาที คะแนนเต็ม 10 คะแนน 2. จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด แล้วเขียนเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ</p>					
ข้อ	ก	ข	ค	ง	จ
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					

ชุดกิจกรรมภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน
 เรื่อง การเขียนเรียงความ

ข้อ	คำตอบ
1	จ
2	ก
3	ค
4	ค
5	ข
6	ก
7	ก
8	ง
9	ค
10	จ

ชุดกิจกรรมภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน
 เรื่อง การเขียนเรียงความ

ข้อ	คำตอบ
1	ก
2	จ
3	ค
4	ค
5	ง
6	ข
7	ก
8	ก
9	จ
10	ค

พูน ปณ ทิโต ชีเว

แบบทดสอบวัดความสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์
 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์

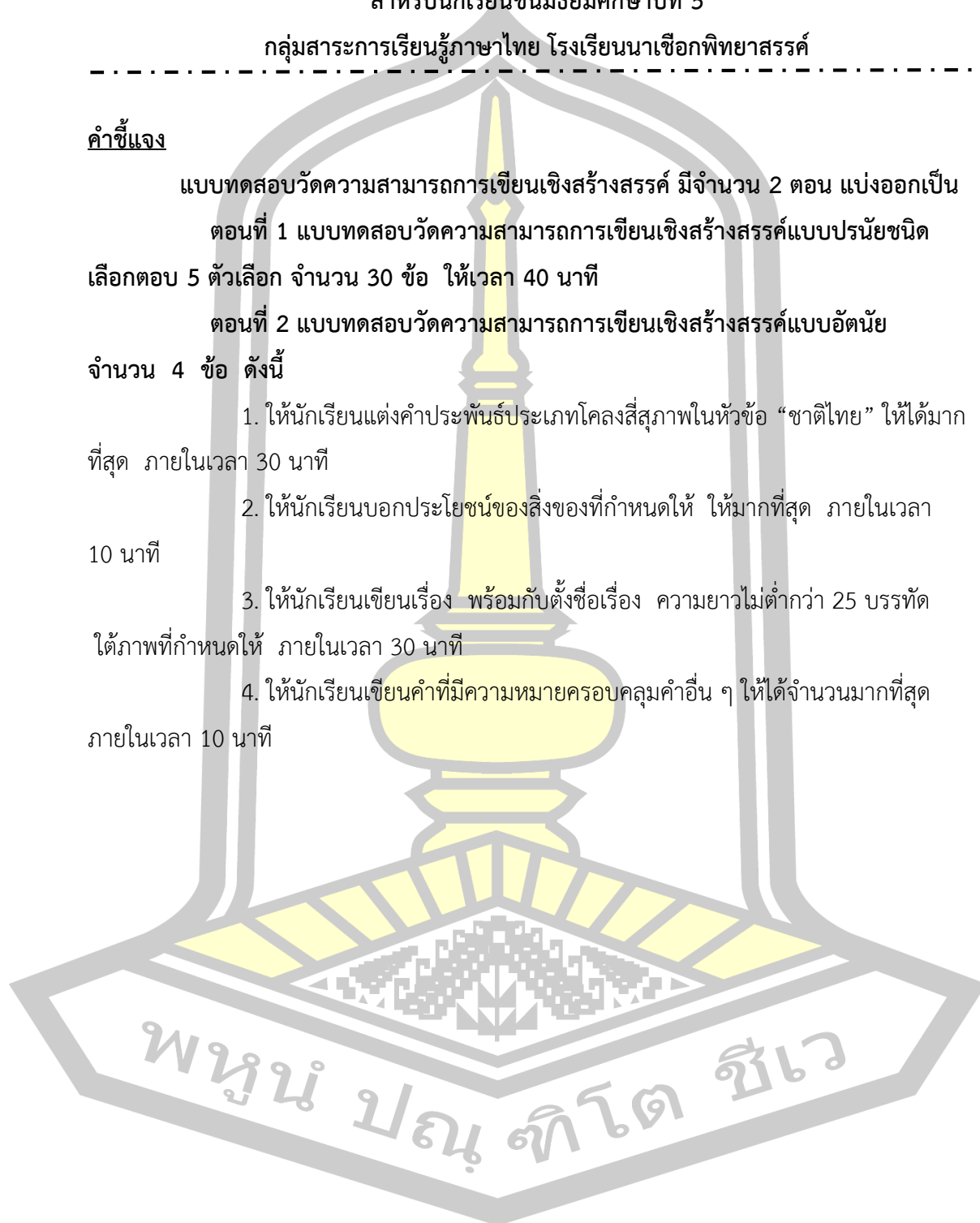
คำชี้แจง

แบบทดสอบวัดความสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีจำนวน 2 ตอน แบ่งออกเป็น

ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบปรนัยชนิด
 เลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 40 นาที

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบอัตนัย
 จำนวน 4 ข้อ ดังนี้

1. ให้นักเรียนแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพในหัวข้อ “ชาติไทย” ให้ได้มากที่สุด ภายใตเวลา 30 นาที
2. ให้นักเรียนบอกประโยชน์ของสิ่งของที่กำหนดให้ ให้มากที่สุด ภายใตเวลา 10 นาที
3. ให้นักเรียนเขียนเรื่อง พร้อมกับตั้งชื่อเรื่อง ความยาวไม่ต่ำกว่า 25 บรรทัด ได้ภาพที่กำหนดให้ ภายใตเวลา 30 นาที
4. ให้นักเรียนเขียนคำที่มีความหมายครอบคลุมคำอื่น ๆ ให้ได้จำนวนมากที่สุด ภายใตเวลา 10 นาที

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์

คำชี้แจง : แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก
จำนวน 30 ข้อ ให้เวลา 30 นาที

1. การเขียนเรียงความ หมายถึงข้อใด
 - ก. การนำข้อความเรียงกันเป็นระเบียบ
 - ข. การเก็บใจความของเรื่องมาเรียบเรียงใหม่
 - ค. การแสดงความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
 - ง. การเขียนเพื่อเปลี่ยนความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยมของบุคคลอื่น
 - จ. การเขียนที่ถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้ ความคิดและทัศนคติในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
2. ข้อใดเป็นชื่อเรื่องที่สอดคล้องกับข้อความต่อไปนี้

“กำแพงเมืองจีนสร้างขึ้นมาเพื่อป้องกันข้าศึก แต่นักประวัติศาสตร์ต่างลงความเห็นว่ากำแพงเมืองจีนนั้นไม่สามารถป้องกันข้าศึกได้ เพราะข้าศึกสามารถโอบล้อมป้อมปราการเข้ามาได้หลายครั้ง เช่น กองทัพแมนจูสามารถยกพลข้ามกำแพงมาพิชิตแผ่นดินจีนได้ส่วนหนึ่ง นอกเหนือจากกำแพงเมืองจีนจะไม่สามารถป้องกันข้าศึกทางบกได้แล้ว เมื่อกองทัพชาติยุโรปยกทัพมาทางทะเล ก็ยังสามารถกดดันจีนให้ยินยอมจำนนได้สำเร็จในศตวรรษที่ 19”

 - ก. ความล้มเหลวของกำแพงเมืองจีน
 - ข. มูลเหตุของการสร้างกำแพงเมืองจีน
 - ค. กองทัพแมนจูพิชิตกำแพงเมืองจีน
 - ง. กำแพงเมืองจีนกับการป้องกันข้าศึกทางน้ำ
 - จ. การเข้าใจผิดสำหรับกำแพงเมืองจีน
3. ข้อใดไม่จัดเรียงคำตามความหมายจากกว้างไปหาแคบ
 - ก. สิ่งพิมพ์ หนังสือ ตำรา ตำราแพทย์
 - ข. สัตว์โลก มนุษย์ เพศชาย สมชาย
 - ค. เครื่องประดับ สร้อยคอ สร้อย
 - ง. สัตว์ สัตว์น้ำ ปลา ปลาช่อน
 - จ. เครื่องเขียน ปากกา ปากกาแดง ปากกาน้ำเงิน

4. ข้อใดใช้คำที่มีความหมายแคบและกว้างไม่ถูกต้อง

- ก. หนังสือบันเทิงคดีที่เขาชอบได้แก่ นวนิยาย เรื่องสั้น นิทาน และบทละคร
- ข. ชูใจชอบอ่านหนังสือหลายชนิด ได้แก่ บันเทิงคดี สารคดี นวนิยาย เรื่องสั้น และบทความ
- ค. ศักดิ์มีความสามารถในการเขียนร้อยกรองทั้งโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน และร่าย
- ง. สุชาติชอบอ่านหนังสือทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง
- จ. ชูศรีจัดเครื่องนุ่งห่มใส่กระเป๋าดำเดินทางทั้งสี่ กางเกง เสื้อกั๊กหนาว

5. การวางโครงเรื่องก่อนเขียนเรียงความมีประโยชน์อย่างไร

- ก. ช่วยกำหนดจุดประสงค์ของเรื่อง
- ข. ช่วยสร้างความเข้าใจในแต่ละย่อหน้า
- ค. ช่วยกำหนดขอบเขตในการเขียนแต่ละครั้ง
- ง. ช่วยให้เนื้อหาดีเอกภาพและเสนอความคิดได้ตามลำดับ
- จ. ช่วยสามารถจับประเด็นสำคัญ เรียบเรียงและแก้ไขได้ง่าย

6. ข้อใดขาดสัมพันธภาพในการเขียน

- ก. โลกในปัจจุบัน เป็นโลกแห่งยุคโลกาภิวัตน์ มีเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามามากมาย
- ข. ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีคุณภาพดี แต่ยังคงต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานน้ำดื่มขององค์การอนามัยโลก
- ค. นอกจากจะได้ท่องเที่ยวชมธรรมชาติริมคลองแล้วทุกคน ยังได้กินก๋วยเตี๋ยวเรือที่ขายในคลองอีกด้วย
- ง. หากผู้ใดเกิดมาในครอบครัวที่เลี้ยงลูกด้วยความรักความอบอุ่นเมื่อเติบโตจะมีความสุข มีจิตใจเข้มแข็ง มั่นคง
- จ. รัฐบาลแถลงผลการปราบปรามผู้ลักลอบสินค้าหนีภาษีแก่สื่อมวลชนเมื่อวานนี้ เพื่อส่งเสริมจริยธรรมและวัฒนธรรมของไทย

7. สารคดีเป็นงานเขียนที่มีจุดมุ่งหมายอย่างไร

- ก. ให้ความรู้เรื่องราวที่เป็นสาระ
- ข. ให้ความรู้และความเพลิดเพลิน
- ค. ให้ความรู้ ข้อคิด และคติเตือนใจ
- ง. ให้ความรู้บนพื้นฐานแห่งความเป็นจริงที่เกิดเรื่องขึ้น
- จ. ให้ความรู้ ข้อเท็จจริง ความบันเทิงและข้อคิดที่เป็นประโยชน์

8. ข้อความต่อไปนี้ไม่ปรากฏคุณค่าด้านใด

“พระสยามเทวาธิราช คือเทวรูปที่เป็นเทพพิทักษ์คุ้มครองประเทศไทย มีลักษณะเป็นเทวรูปยืนสูง 9 นิ้ว หล่อด้วยทองคำแท่งทั้งพระองค์ ทรงเครื่องกษัตริยาธิราช พระหัตถ์ขวาทรงพระแสงขรรค์ พระหัตถ์ซ้ายยกขึ้นจีบพระครุชนิเสมอพระอุระ สถิตในเรือนแก้วทำด้วยไม้จันทน์ แบบวิมานแก่งจีน ประดิษฐาน ณ พระที่นั่งไพศาลทักษิณในพระบรมมหาราชวัง”

- ก. การใช้ภาษาถูกต้อง
- ข. เนื้อหาสาระให้ความรู้
- ค. การอ้างเหตุผลถูกต้อง
- ง. การใช้กลวิธีบรรยายชัดเจน
- จ. คุณค่าด้านความเชื่อ

9. การเขียนสารคดีประเภทใดที่มักใช้โวหารเชิงพรรณนาในการบรรยายมากที่สุด

- ก. สารคดีชีวประวัติ
- ข. สารคดีเชิงวิชาการ
- ค. สารคดีเชิงบทความ
- ง. สารคดีเชิงท่องเที่ยว
- จ. สารคดีอัตชีวประวัติ

10. การเขียนสารคดีเชิงบทความมีลักษณะอย่างไร

- ก. เสนอความรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างลึกซึ้ง
- ข. บรรยายตามลำดับเวลา และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง
- ค. ใช้โวหารแบบบรรยายให้เห็นภาพและเกิดจินตนาการ
- ง. อธิบายขั้นตอน หรือบรรยายรายละเอียดอย่างชัดเจน
- จ. อธิบายและเสนอแนะความคิดเห็นเชิงวิพากษ์วิจารณ์

11. ข้อความในข้อใดใช้คำภาษาปาก

- ก. ฉันชอบดื่มกาแฟร้านนี้เพราะคนชงกาแฟมีฝีมือขั้นเทพ
- ข. เขาเป็นนักธุรกิจอุตสาหกรรมสิ่งทอที่มีชื่อเสียงของประเทศ
- ค. คุณยายดูแลสุขภาพด้วยการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์
- ง. “กิจกรรมเล่านิทานสร้างสรรค์” จัดขึ้นในเดือนพฤษภาคม พุทธศักราช 2560
- จ. ผลการดำเนินงานขององค์กรในปีนี้มีบรรลุผลเป็นไปตามเป้าหมาย

12. นักเรียนมีวิธีการย่อความอย่างไรให้ถูกต้องตามหลักการ

- ก. อ่านแล้วขีดเส้นใต้ใจความที่คิดว่าสำคัญ
- ข. อ่านทีละย่อหน้าแล้วเขียนเลขกำกับไว้กันลืม

- ค. อ่านให้เข้าใจแล้วเรียบเรียงใหม่ด้วยภาษาของตัวเอง
- ง. นำข้อความที่เลือกแล้วว่าสำคัญมาเขียนให้ติดต่อกันไปจนจบเรื่อง
- จ. อ่านแล้วนำข้อความที่เลือกมาสลับบรรทัดแล้วใช้คำเชื่อมให้ได้ใจความ

13. นิทานหมายถึงข้อใด

- ก. เรื่องราวที่มีแต่คนแก่เล่า
- ข. เรื่องราวที่เล่ากันที่ใต้ถุนบ้าน
- ค. เรื่องราวที่ห่างไกลความเป็นจริง
- ง. เรื่องราวที่เล่ากันในเฉพาะในบ้าน
- จ. เรื่องราวที่สืบต่อกันมาปากต่อปาก

14. ข้อใดไม่ใช่จุดประสงค์ในการเล่านิทาน

- ก. เพื่อให้ข้อคิด คติสอนใจ
- ข. เพื่อให้เกิดเครื่องบันเทิงใจ
- ค. เพื่อให้ผ่อนคลายความทุกข์ใจ
- ง. เพื่อสะท้อนสภาพความเป็นอยู่
- จ. เพื่อไม่ให้มนุษย์เกิดความโลภโกรธ หลง

15. การใช้ภาษาในโอกาสกล่าวสุนทรพจน์ควรใช้ภาษาในระดับใดจึงจะเหมาะสม

- ก. ศัพท์เฉพาะทางวิชาการ
- ข. ภาษาพูด
- ค. ภาษาระดับทางการ
- ง. ภาษาระดับไม่เป็นทางการ
- จ. ภาษาระดับใดก็ได้

16. ข้อใดให้ข้อคิดตรงกับใจความสำคัญของคำประพันธ์ต่อไปนี้

“บรรยายกลกาพย์สร้าง	สมญา ไฉนแฮ
สมลักษณ์เล่ห์เสาวนา	เรื่องรู้
“ตะเลงพาย” เพื่อตะเลงปรา-	ชเยศ พระเอย
เสนอฤทธิ์สองราชสู	ศึกข้างกลางสมร ฯลฯ”

- ก. แผ่นดินไทยต้องผ่านการทำศึกสงครามอย่างมากมากกว่าที่จะมารวมกันเป็นปึกแผ่นอย่างปัจจุบันนี้
- ข. พระราชภารกิจของกษัตริย์ไทยในสมัยก่อน คือการปกครองบ้านเมืองให้ร่มเย็นเป็นสุข และรบเพื่อปกป้องอธิปไตยของไทย
- ค. ความรักชาติ ความเสียสละ ความกล้าหาญ ของบรรพบุรุษ ซึ่งคนไทยควรภาคภูมิใจ

- ง. ความรักในผืนแผ่นดินเกิด ยอมเสียสละเลือดเนื้อและชีวิตเพื่อปกป้องผืนแผ่นดินไทย
- จ. ลิลิตตะเลงพ่ายแต่งขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนเรศวรและพระเอกาทศรถที่ทรงกระทำยุทธหัตถีมีชัยแก่ทัพมอญ
17. ส่วนใดของการเขียนนิทานที่ทำให้ผู้อ่านได้รับข้อคิด คติเตือนใจ
- ก. โครงเรื่อง
- ข. การปิดเรื่อง
- ค. การเปิดเรื่อง
- ง. การตั้งชื่อเรื่อง
- จ. การดำเนินเรื่อง
18. ข้อใดคือความหมายของการย่อความที่ถูกต้องที่สุด
- ก. การจับใจความสำคัญของเรื่องที่ย่อ
- ข. การปรับคำยาว ๆ ใหมให้สั้นลงเพื่อประหยัดพื้นที่
- ค. การเรียบเรียงเรื่องขึ้นใหม่ด้วยสำนวนโวหารที่สละสลวย
- ง. การสรุปเฉพาะเรื่องที่สำคัญเป็นหัวข้อด้วยภาษาที่กระชับ
- จ. การเก็บใจความสำคัญของเรื่องแล้วนำเนื้อหาสาระสำคัญมาเรียบเรียงใหม่ให้สั้นด้วยภาษาที่กระชับ
19. ข้อใดไม่มีการเสนอแนวคิด
- ก. ก้านบัวบอกกลิ่น ตื่น ชลธาร
มรรยาทส่อสันดานชาติเชื้อ
- ข. ถึงจนทนสู้กัด กินเกลือ
อย่าเที่ยวแลเนื้อเถื่อ พวกพ้อง
- ค. อ่อนหวานมานมิตรล้น เหลือหลาย
หยาบบ่มีเกลอกลาย เกลื่อนไกล
- ง. ผลดีเมื่อสุกไซ้รู้ มีพรรณ
ภายนอกแดงดูฉันชาติบ้าย
- จ. ความรู้ผู้ปราชญ์นั้น นักเรียน
ฝนทั้งเท่าเข็มเพียร ฝ่ายหน้า
20. ข้อใดไม่ใช่หลักของการย่อความ
- ก. ดูเรื่องที่จะย่อว่าจัดอยู่ในประเภทใด
- ข. หากไม่มีชื่อเรื่องต้องตั้งชื่อเรื่อง
- ค. อ่านหรือฟังเรื่องที่จะย่ออย่างตั้งใจ เพื่อจับใจความ

- ง. เขียนใจความสำคัญให้สละสลวยด้วยภาษาของตนเอง
- จ. การย่อความประกอบด้วย ส่วนที่เป็นคำนำและส่วนที่เป็นแหล่งที่ใช้อ้างอิง
21. ข้อใดคือส่วนประกอบสำคัญของย่อความที่ถูกต้องที่สุด
- ก. ส่วนคำนำ และส่วนแหล่งข้อมูล
- ข. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้แต่ง และแหล่งข้อมูล
- ค. ส่วนคำนำ และส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระใจความของเรื่อง
- ง. ลักษณะของเรื่องที่น่ามาย่อและใจความสำคัญของเรื่อง
- จ. ส่วนคำนำ ส่วนแหล่งข้อมูลและลักษณะของเรื่องที่น่ามาย่อ
22. ข้อใดให้ความหมายของการโน้มน้าวใจได้ดีที่สุด
- ก. คือ การเปลี่ยนแปลงความเชื่อและการกระทำของบุคคลอื่นด้วยกลวิธีต่าง ๆ
- ข. คือ การพยายามเปลี่ยนความเชื่อ ที่ศนคติ ค่านิยม และการกระทำตามที่เราประสงค์
- ค. คือ การพยายามเปลี่ยนความเชื่อและความคิดของผู้อื่นโดยให้คนของเราไปหลอกผู้อื่น
- ง. คือ การเปลี่ยนแปลงความนึกคิดของผู้อื่นให้ทำตามที่เราต้องการโดยใช้กฎหมายกำหนด
- จ. คือ การเปลี่ยนแปลงความรู้สึก ความนึกคิดของผู้อื่นโดยใช้ผลประโยชน์เป็นเครื่องแลกเปลี่ยน
23. สารที่ผู้ส่งมีเจตนาจะก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงขึ้นในตัวผู้รับ เรียกว่าสารประเภทใด
- ก. การโต้แย้ง
- ข. การโน้มน้าวใจ
- ค. การแสดงเหตุผล
- ง. การแสดงทรรศนะ
- จ. การโฆษณาสินค้า
24. ข้อใดเรียงลำดับข้อมูลแบบข้อคิดเห็น – ข้อเท็จจริง ได้ถูกต้อง
- ก. ชาวบ้านจังหวัดพิษณุโลกนำเปลือกกล้วยมาทำชีวภาพ นับว่าน่าสนใจเพราะได้ทั้งเงินและสภาพแวดล้อมที่ดี
- ข. คนในยุคนี้ตัดสินใจฆ่าตัวตายกันง่ายมาก สาเหตุประการหนึ่งมาจากปัญหาครอบครัว
- ค. ปัจจุบันมีผลิตภัณฑ์ช่วยลดน้ำหนักให้เลือกบริโภคมากมาย แต่ส่วนใหญ่ไม่ให้ผลตามความคาดหวังของผู้บริโภค
- ง. ผักที่ล้างเสร็จแล้วจะเก็บได้ไม่นาน เพราะฉะนั้นเราควรล้างผักเฉพาะเท่าที่จะกิน
- จ. สาเหตุหลักของมลพิษทางอากาศมาจากยานพาหนะที่คนใช้กันอยู่ทุกวัน

25. ข้อใดไม่ต้องใช้หลักการโน้มน้าวใจ

- ก. การหาเสียง
- ข. การปราศรัย
- ค. การเชิญชวน
- ง. การโฆษณาสินค้า
- จ. การประกาศแจ้งความ

อ่านโคลงต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 26

“เสียงลือเสียงเล่าอ้าง อันใด พี่เอย
เสียงย่อมยอศใคร ท้าวหล้า
สองเผือพี่หลับไหล ลืมตื่น ฤาพี่
สองพี่คิดเองอ้า อย่าได้ถามเผือ”
(ลิลิตพระลอ)

26. โคลงบทนี้เรียกว่า โคลงชนิดใด

- ก. โคลงฉันท์
- ข. โคลงกระทู้
- ค. โคลงสี่สุภาพ
- ง. โคลงสองสุภาพ
- จ. โคลงสามสุภาพ

27. โคลงสี่สุภาพ 1 บท มีกี่บาท

- ก. 2 ข. 4 ค. 6 ง. 8 จ. 10

28. โคลงสี่สุภาพมีคำสร้อยได้กี่แห่ง

- ก. 1 ข. 2 ค. 3 ง. 4 จ. 5

29. ตำแหน่งที่เติมคำสร้อยในโคลงสี่สุภาพคือข้อใด

- ก. ท้ายบาทที่ 1 และ 4
- ข. ท้ายบาทที่ 1 และ 2
- ค. ท้ายบาทที่ 2 และ 4
- ง. ท้ายบาทที่ 1 และ 3
- จ. ท้ายบาทที่ 2 และ 3

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว
พระบรมราชชนนีพันปีหลวง
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

30. บทประพันธ์ต่อไปนี้บ่งบอกถึงความรู้สึกของตัวละครตามข้อใด

“สองโคมส่องจู่จ้วง

บ้ำรุ

สองซัดตียสองขอซู

เซ็ดค้ำ

กระลึงกระลอกดู

ไวว่อง นั๊กนา

ครวญซั๊บคชแข่งค้ำ

เช่นเขี้ยวในสนาม

(ลิลิตตะเลงพ่าย)

ก. โศกเศร้า

ข. กล้าหาญ

ค. เหนื่อยล้า

ง. สง่างาม

จ. ท้อใจ

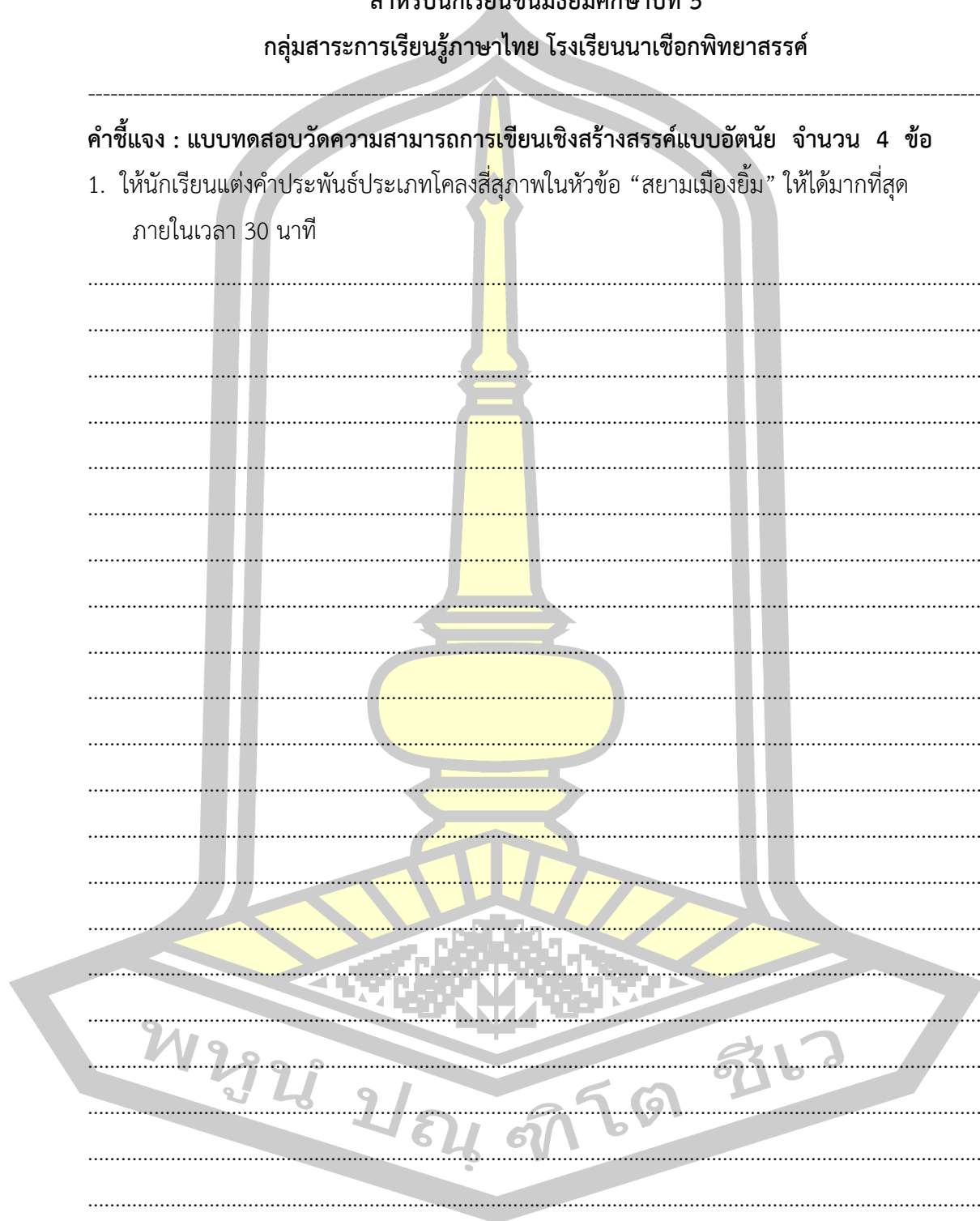
แบบทดสอบวัดความสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียน

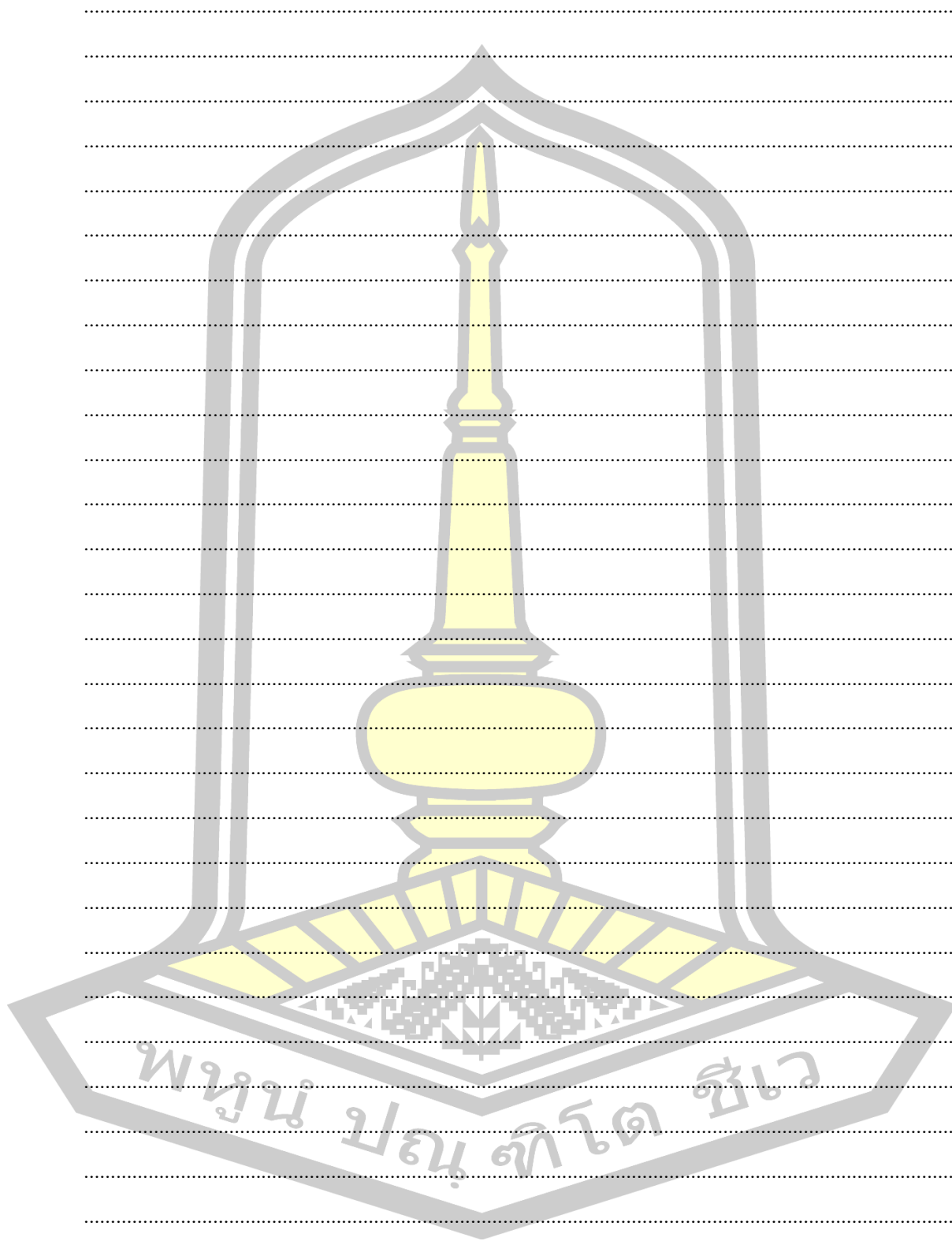
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์

คำชี้แจง : แบบทดสอบวัดความสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบอัตนัย จำนวน 4 ข้อ

1. ให้นักเรียนแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพในหัวข้อ “สยามเมืองยิ้ม” ให้ได้มากที่สุด
ภายในเวลา 30 นาที

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

2. ให้นักเรียนบอกประโยชน์ของสิ่งของที่กำหนดให้ให้มากที่สุด (ห้ามซ้ำกับตัวอย่าง)
ภายในเวลา 10 นาที

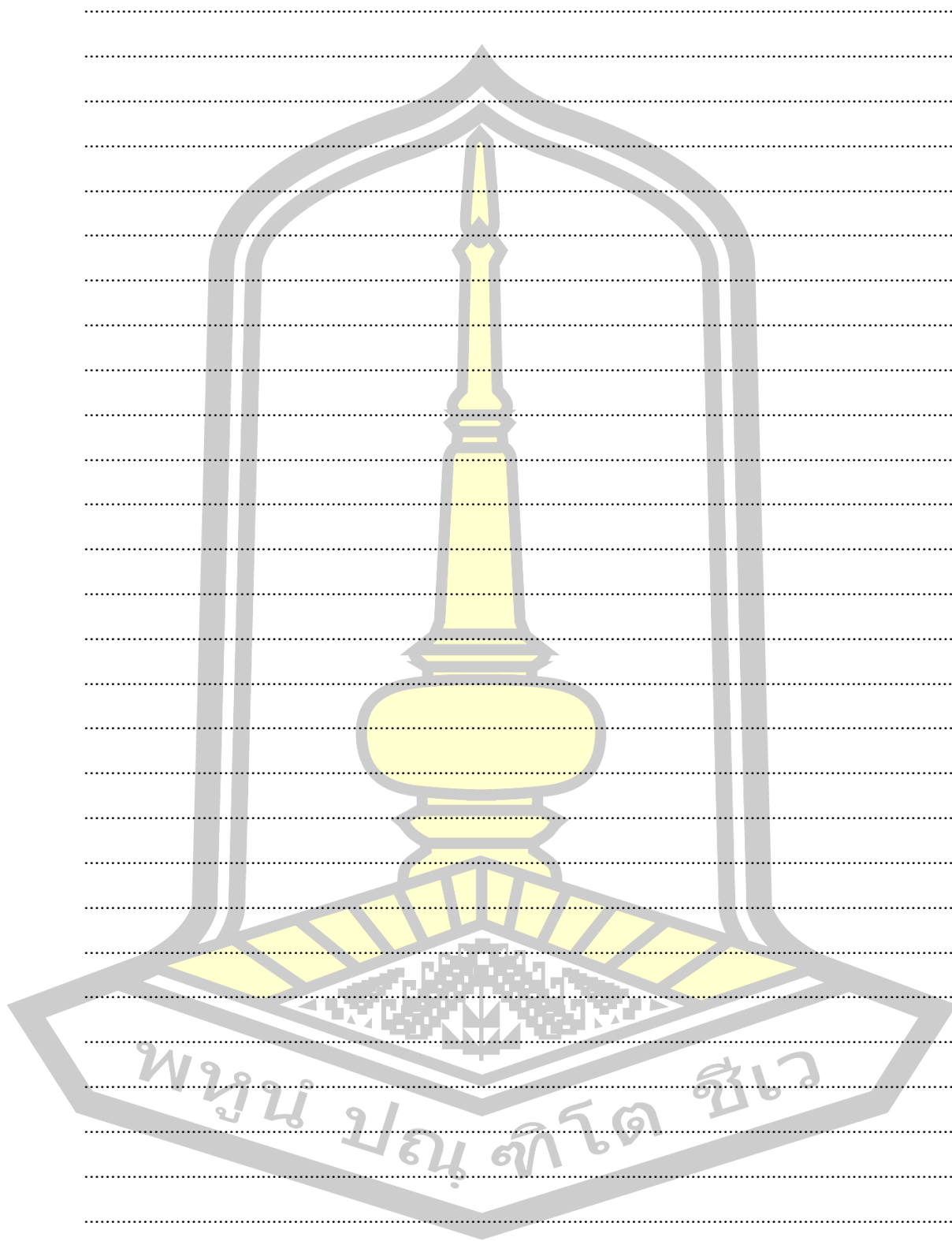
1. กล้องกระดาษ	2. ตะเกียบ	3. แก้วพลาสติก
4. แผ่นCD/DVD	5. ยางรถยนต์เก่า	

ตัวอย่าง

ประโยชน์ของ “ไม้จิ้มฟัน” คือ

- 1) ใช้จิ้มเศษอาหารที่ติดอยู่ในซอกฟัน
- 2) ใช้แทนส้อมจิ้มผลไม้เพื่อรับประทาน
- 3) ใช้สร้างโมเดลบ้าน

พจนานุกรมศัพท์โต ชีวะ

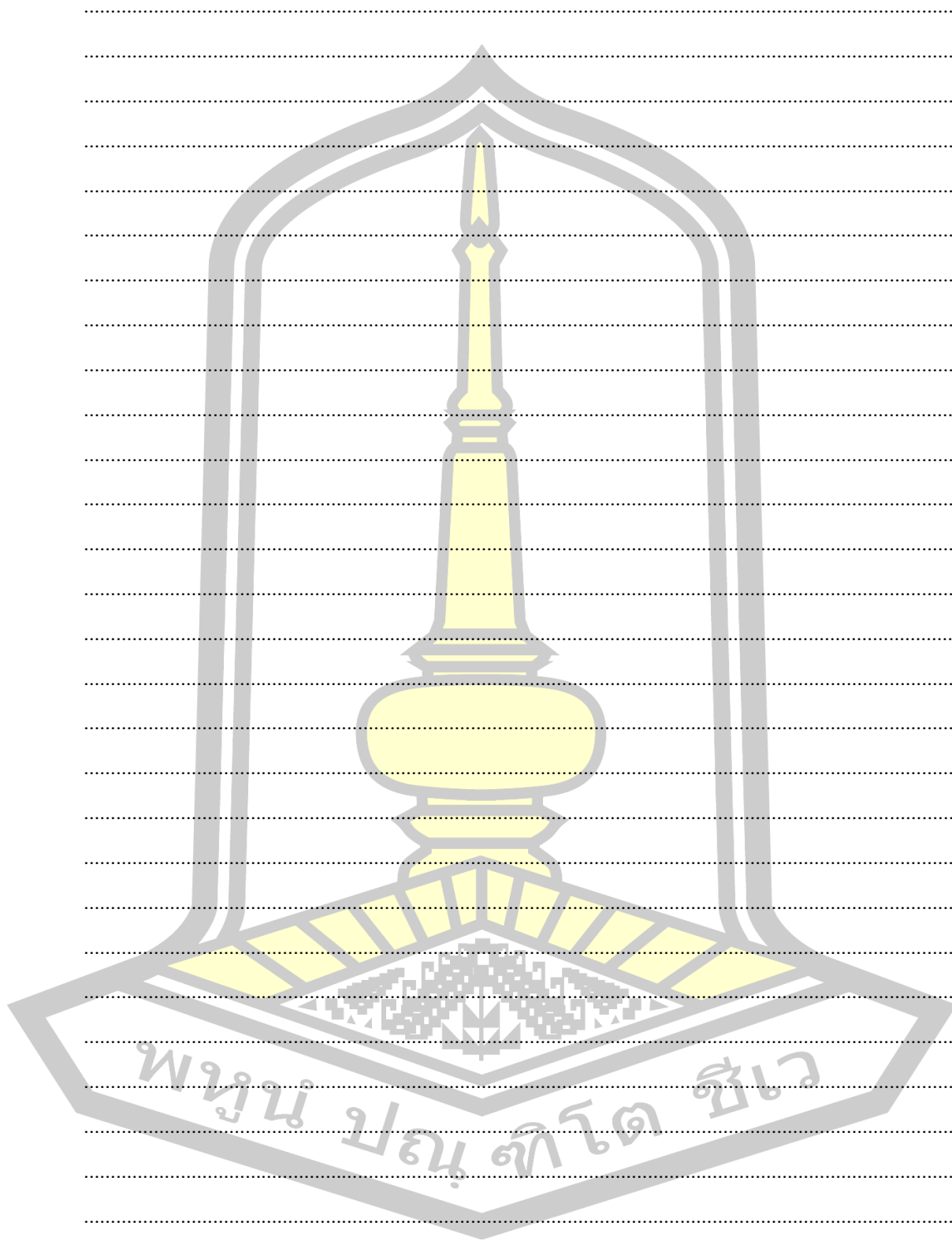

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

- 3. ให้นักเรียนเขียนเรื่อง พร้อมกับตั้งชื่อเรื่อง ความยาวไม่ต่ำกว่า 25 บรรทัด
ได้ภาพที่กำหนดให้ ภายในเวลา 30 นาที

พหุภูมิ ปณฺ ภัทฺโต ชิวเว

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

4. ให้นักเรียนเขียนคำใหม่ที่มีความหมายครอบคลุมคำอื่น ๆ ให้ได้จำนวนมากที่สุด
(ห้ามซ้ำกับตัวอย่าง) ภายในเวลา 10 นาที

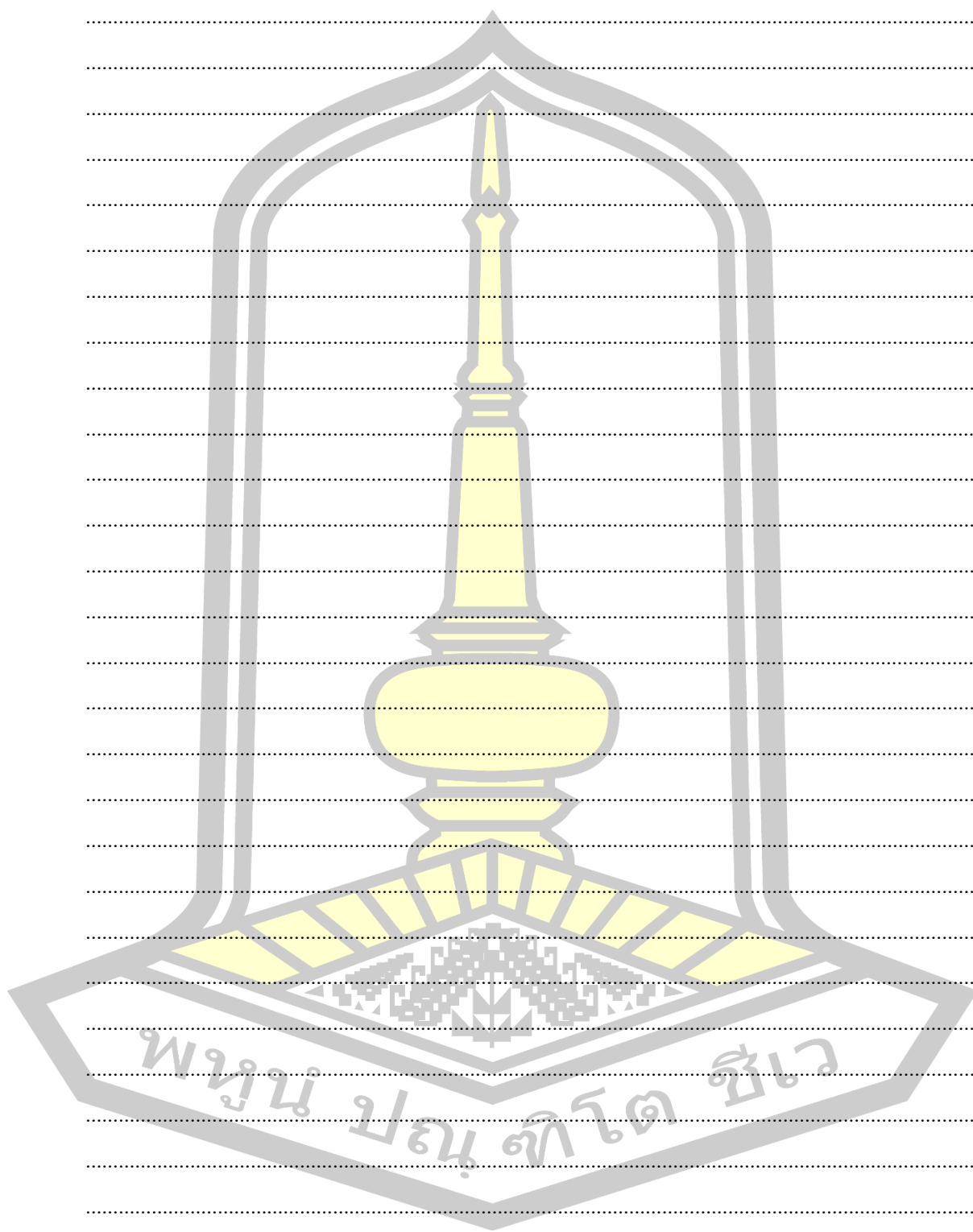
ตัวอย่าง

1) เครื่องเขียน ครอบคลุม ปากกา ดินสอ ปากกาเมจิก เป็นต้น

2) เครื่องครัว ครอบคลุม หม้อ กระทะ จาน

เป็นต้น

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

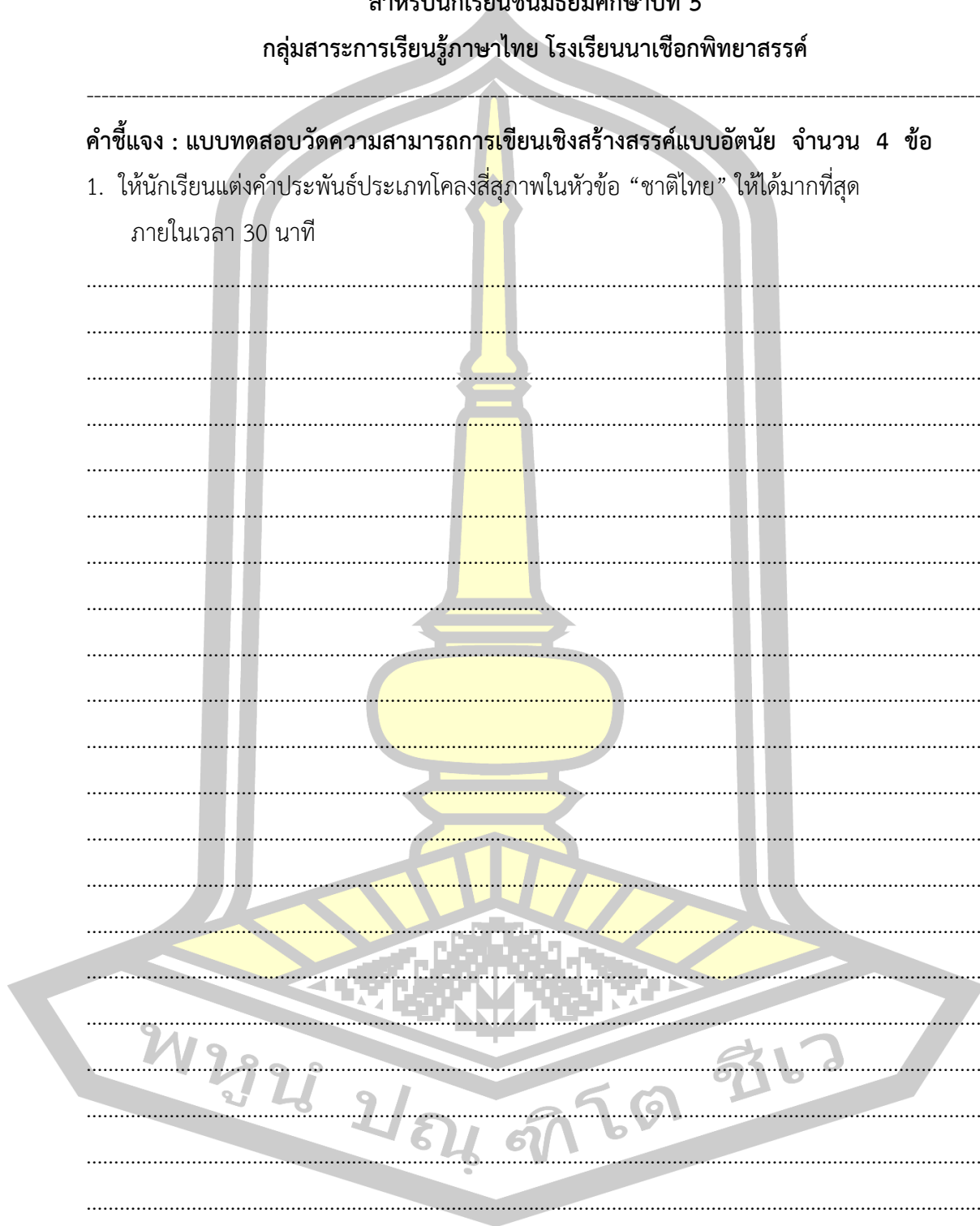
แบบทดสอบวัดความสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียน

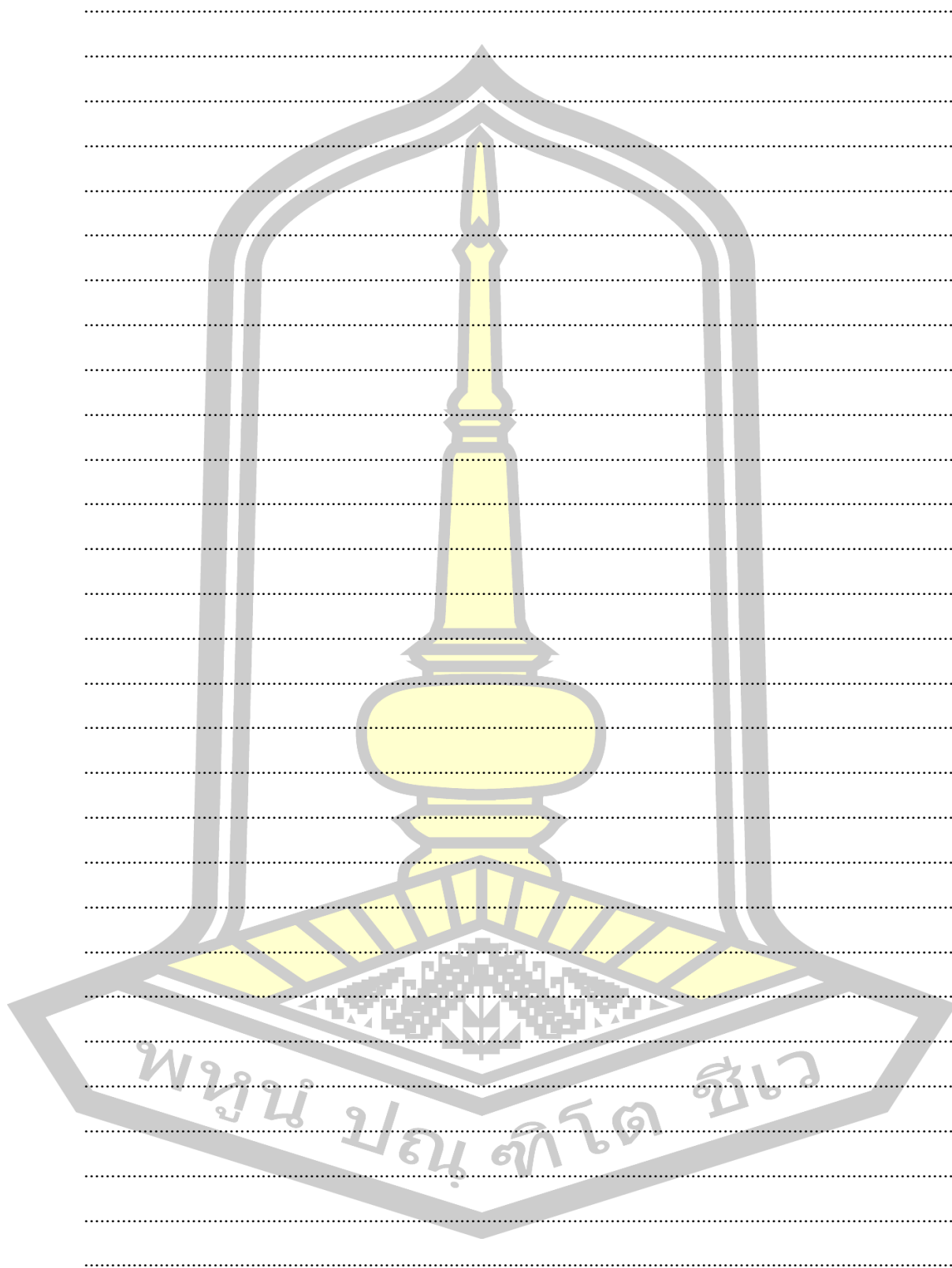
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์

คำชี้แจง : แบบทดสอบวัดความสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบอัตนัย จำนวน 4 ข้อ

1. ให้นักเรียนแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพในหัวข้อ “ชาติไทย” ให้ได้มากที่สุด
ภายในเวลา 30 นาที

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

2. ให้นักเรียนบอกประโยชน์ของสิ่งของที่กำหนดให้ให้มากที่สุด (ห้ามซ้ำกับตัวอย่าง)
ภายในเวลา 10 นาที

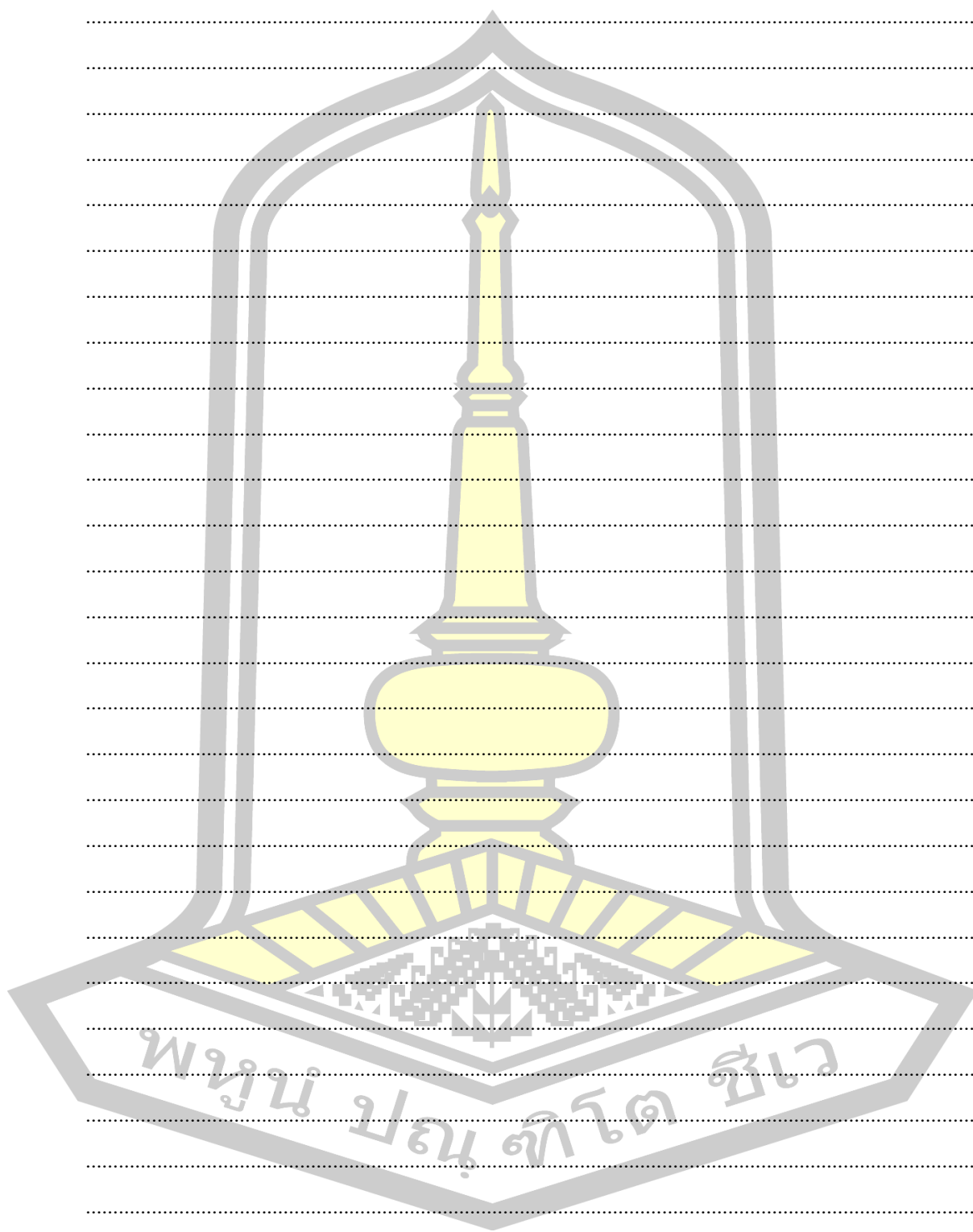
1. หลอด	2. หนังสือพิมพ์	3. ผ้าพันคอ
4. โทรศัพท์	5. ขวดพลาสติก	

ตัวอย่าง

ประโยชน์ของ “ไม้จิ้มฟัน” คือ

- 1) ใช้จิ้มเศษอาหารที่ติดอยู่ในซอกฟัน
- 2) ใช้แทนส้อมจิ้มผลไม้เพื่อรับประทาน
- 3) ใช้สร้างโมเดลบ้าน

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน
พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน
พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน

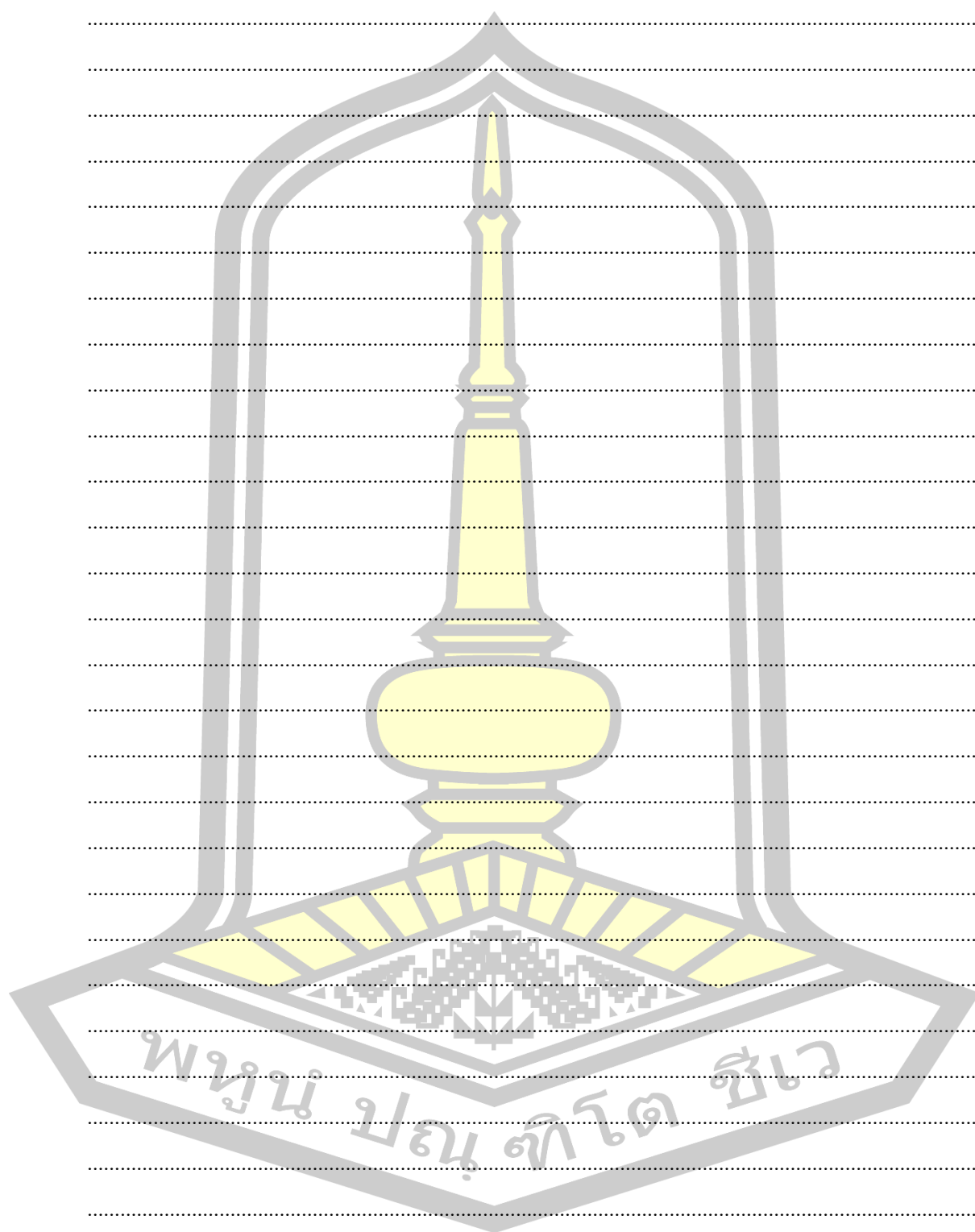

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

3. ให้นักเรียนเขียนเรื่อง พร้อมกับตั้งชื่อเรื่อง ความยาวไม่ต่ำกว่า 25 บรรทัด
ได้ภาพที่กำหนดให้ ภายในเวลา 30 นาที

พูน บุญเกิด ชีวะ

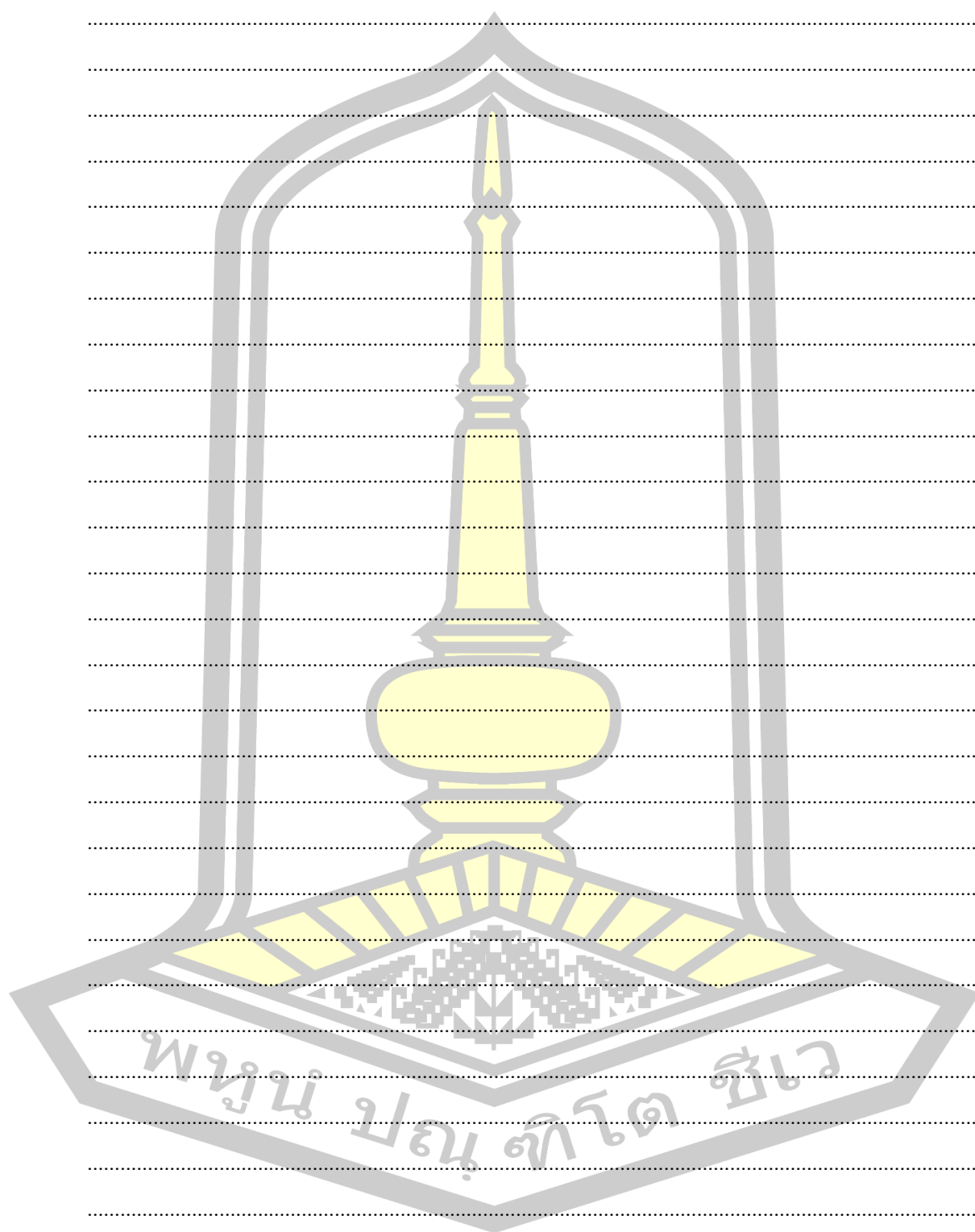
ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

4. ให้นักเรียนเขียนคำใหม่ที่มีความหมายครอบคลุมคำอื่น ๆ ให้ได้จำนวนมากที่สุด
(ห้ามซ้ำกับตัวอย่าง) ภายในเวลา 10 นาที

ตัวอย่าง

- 1) สัตว์ปีก ครอบคลุม ไก่ นก เป็ด เป็นต้น
- 2) ดาวเคราะห์ ครอบคลุม โลก ดาวพุธ ดาวศุกร์ เป็นต้น

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบอัตนัย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ทำแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบอัตนัย จำนวน 4 ข้อ แบ่งคะแนนเป็น 4 ด้าน คือ ความคิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่น ความคิดริเริ่ม และความคิดละเอียดลออ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	4	3	2	1
ความคิดคล่อง	เขียนคำที่มีความหมายครอบคลุมคำอื่นได้จำนวนมากกว่า 10 คำ ภายในเวลาที่กำหนด	เขียนคำที่มีความหมายครอบคลุมคำอื่นได้จำนวน 7-9 คำ ภายในเวลาที่กำหนด	เขียนคำที่มีความหมายครอบคลุมคำอื่น ๆ ได้จำนวน 4-6 คำ ภายในเวลาที่กำหนด	เขียนคำที่มีความหมายครอบคลุมคำอื่น ๆ ได้จำนวน 1-3 คำ ภายในเวลาที่กำหนด
ความคิดยืดหยุ่น	บอกประโยชน์ของสิ่งของที่กำหนดให้ได้ครบทั้ง 5 ชนิดละ 4 คำตอบขึ้นไป	บอกประโยชน์ของสิ่งของที่กำหนดให้ได้ครบทั้ง 5 ชนิดละ 1-3 คำตอบ	บอกประโยชน์ของสิ่งของที่กำหนดให้ได้ 2-4 ชนิด ละ 1 คำตอบขึ้นไป	บอกประโยชน์ของสิ่งของที่กำหนดให้ได้ 1 ชนิด จำนวน 1 คำตอบขึ้นไป
ความคิดริเริ่ม	เนื้อหาที่เขียนมีความซ้ำกันน้อยกว่า 1 ประเด็น	เนื้อหาที่เขียนมีความซ้ำกัน ไม่เกิน 2 ประเด็น	เนื้อหาที่เขียนมีความซ้ำกัน อยู่ระหว่าง 3-5 ประเด็น	เนื้อหาที่เขียนมีความซ้ำกัน อยู่ระหว่าง 6-11 ประเด็น
ความคิดละเอียดลออ	แต่งคำประพันธ์ถูกต้องตามฉันทลักษณ์ สอดคล้องกับหัวข้อที่กำหนด แต่งได้จำนวน 4 บทขึ้นไป	แต่งคำประพันธ์ถูกต้องตามฉันทลักษณ์ ไม่ค่อยสอดคล้องกับหัวข้อที่กำหนด แต่งได้จำนวน 1-4 บท	แต่งคำประพันธ์ผิดฉันทลักษณ์ น้อยกว่า 5 จุด แต่สอดคล้องกับหัวข้อที่กำหนด แต่งได้จำนวน 1 บทขึ้นไป	แต่งคำประพันธ์ผิดฉันทลักษณ์ มากกว่า 5 จุด ไม่ค่อยสอดคล้องกับหัวข้อที่กำหนด แต่งได้จำนวน 1 บทขึ้นไป

เลขที่	ความคิดคล้อง				ความคิดยืดหยุ่น				ความคิดริเริ่ม				ความคิดละเอียดลออ				ผลการประเมิน	
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	รวม (16)	พ/มพ
24																		
25																		
26																		
27																		
28																		
29																		
30																		
31																		
32																		
33																		
34																		

บันทึกเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายกิตติกุล แก้วกาหลง)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

**แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์**

คำชี้แจง แบบวัดความพึงพอใจต่อไปนี้ เป็นข้อความเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าวแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องด้านขวามือของข้อความให้ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียน ตามความเป็นจริง ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

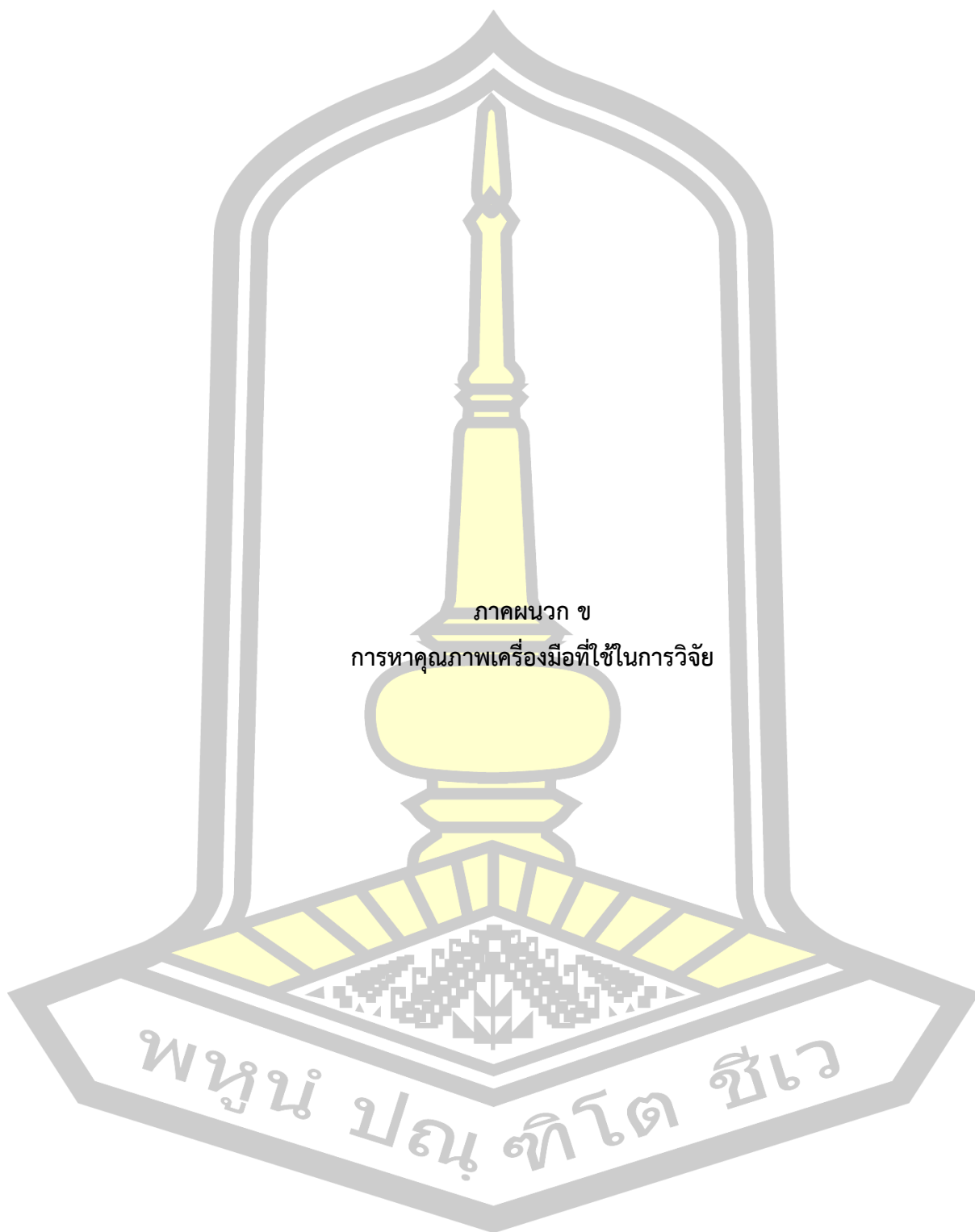
- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
 4 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
 3 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
 2 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
 1 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การจัดการเรียนการสอน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. การจัดกิจกรรมทำให้ฉันสามารถพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้					
2. การจัดกิจกรรมทำให้ฉันได้สังเกตและสามารถเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ ได้					
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ใช้ระยะเวลาเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียนได้ดี					
4. ฉันสนุกกับกิจกรรมเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของสิ่งต่างๆ					
5. ฉันชอบกิจกรรมเปรียบเทียบกับตนเอง					
6. ฉันมีความสุขในการทำกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์					
7. ฉันฝึกฝนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น					
8. ฉันอยากให้มีการจัดการเรียนรู้แบบนี้ในวิชาอื่นๆ					
9. ฉันชอบที่ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้สึกกับเพื่อน					
10. ฉันชอบที่ได้ปฏิบัติกิจกรรมที่ทำทลายความคิด					
11. ฉันรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมที่ครูจัดให้					
12. ฉันชอบที่ครูให้ออกแบบงานเขียนด้วยตัวเอง					
13. ฉันชอบที่ครูให้ทำงานแข่งกับเวลา					
14. ฉันได้ฝึกกล้าคิดและกล้านำเสนอความคิดมากขึ้น					
15. ฉันภูมิใจในผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ภาคผนวก ข
การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

พหุบัณฑิต โท ชีวะ

แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องแสดงความความคิดเห็นของท่านตามรายการประเมินในตาราง ซึ่งแต่ละรายการมีค่าระดับคะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความถูกต้องเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความถูกต้องเหมาะสมในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความถูกต้องเหมาะสมในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1. สาระสำคัญ						
1.1	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
1.2	ครอบคลุมสาระการเรียนรู้					
1.3	เหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
2. เนื้อหา						
2.1	ถูกต้องตามหลักวิชาการ					
2.2	ครบถ้วน เพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ใหม่หรือพฤติกรรมหรือทักษะที่ต้องการ					
2.3	สอดคล้องกับตัวชี้วัด					
2.4	เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
2.5	กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียนมีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
3. จุดประสงค์การเรียนรู้						
3.1	ครอบคลุมสาระการเรียนรู้					
3.2	ใช้ภาษาเขียนถูกต้อง ชัดเจนตามหลักการเขียน					
3.3	ระดับพฤติกรรมสามารถวัดและประเมินได้					
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
4.1	เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					

รายการประเมิน		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
4.2	เหมาะสมกับเวลา					
4.3	เน้นทักษะกระบวนการคิดในการเขียนเชิงสร้างสรรค์					
4.4	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม					
4.5	ส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์					
5. สื่อการเรียนรู้						
5.1	เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
5.2	ใช้สื่อที่หลากหลาย					
5.3	ช่วยประหยัดเวลาในการสอน					
5.4	กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน					
6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้						
6.1	สอดคล้องกับพฤติกรรมที่กำหนดในตัวชี้วัด					
6.2	วิธีวัดและเครื่องมือวัดสอดคล้องกับเนื้อหาธรรมชาติของวิชา					
6.3	วิธีวัดและเครื่องมือวัดสอดคล้องกับขั้นตอนและกระบวนการเรียนรู้ในกิจกรรม					
6.4	ส่งเสริมการวัดด้านความรู้ ทักษะเจตคติ					
6.5	มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ชัดเจน เข้าใจง่าย					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตาราง 8 คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ การเขียน
เชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ						ผลการ ประเมิน		การแปล ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	\bar{X}	S.D.	
1. สารสำคัญ									
1.1 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 ครอบคลุมสาระการเรียนรู้	4	4	5	5	4	5	4.40	0.55	มาก
1.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4	4	4	4	4	5	4.00	0.00	มาก
2. เนื้อหา									
2.1 ถูกต้องตามหลักวิชาการ	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 ครบถ้วน เพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานใน การสร้างความรู้ใหม่หรือพฤติกรรมหรือ ทักษะที่ต้องการ	4	4	5	5	4	5	4.40	0.55	มาก
2.3 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.4 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4	4	5	5	4	5	4.40	0.55	มาก
2.5 กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียนมี ความชัดเจนเข้าใจง่าย	4	4	4	4	3	5	3.80	0.45	มาก
3. จุดประสงค์การเรียนรู้									
3.1 ครอบคลุมสาระการเรียนรู้	4	4	4	5	4	5	4.20	0.45	มาก
3.2 ใช้ภาษาเขียนถูกต้อง ชัดเจนตาม หลักการเขียน	4	4	5	5	4	5	4.40	0.55	มาก
3.3 ระดับพฤติกรรมสามารถวัดและประเมิน ได้	5	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด

ตาราง 8 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ						ผลการประเมิน		การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	\bar{X}	S.D.	
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้									
4.1 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4	4	4	4	4	5	4.00	0.00	มาก
4.2 เหมาะสมกับเวลา	4	4	4	4	4	5	4.00	0.00	มาก
4.3 เน้นทักษะกระบวนการคิดในการเขียนเชิงสร้างสรรค์	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.4 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.5 ส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5. สื่อการเรียนรู้									
5.1 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2 ใช้สื่อที่หลากหลาย	4	4	4	4	5	5	4.20	0.45	มาก
5.2 ช่วยประหยัดเวลาในการสอน	4	4	4	4	4	5	4.00	0.00	มาก
5.4 กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	4	4	4	4	5	5	4.20	0.45	มาก
6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้									
6.1 สอดคล้องกับพฤติกรรมที่กำหนดในตัวชี้วัด	5	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6.2 วิธีวัดและเครื่องมือวัดสอดคล้องกับเนื้อหา ธรรมชาติของวิชา	5	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6.3 วิธีวัดและเครื่องมือวัดสอดคล้องกับ ขั้นตอนและกระบวนการเรียนรู้ในกิจกรรม	5	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
6.4 ส่งเสริมการวัดด้านความรู้ ทักษะเจตคติ	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
6.5 มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม							4.51	0.27	มากที่สุด

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนการพิจารณาตามความเห็นของท่าน ดังนี้

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง +1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้จริง

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง 0 เมื่อแน่ใจว่า ข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้จริง

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง -1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้จริง

จุดประสงค์	ข้อสอบ	คะแนนพิจารณา		
		+1	0	-1
ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก				
1. อธิบาย ความหมายและ องค์ประกอบของ เรียงความได้	1. การเขียนเรียงความ หมายถึงข้อใด (ขั้นความเข้าใจ) ก. การนำข้อความเรียงกันเป็นระเบียบ ข. การเก็บใจความของเรื่องมาเรียบเรียงใหม่ ค. การแสดงความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ง. การเขียนเพื่อเปลี่ยนความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยมของบุคคลอื่น จ. การเขียนที่ถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้ ความคิดและทัศนคติในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง			
	2. ส่วนประกอบของการเขียนเรียงความเรียงตามลำดับคือข้อใด (ขั้นความเข้าใจ) ก. คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป ข. เนื้อเรื่อง คำนำ สรุป ค. หัวข้อ เนื้อเรื่อง สรุป ง. หัวข้อ โครงเรื่อง เนื้อเรื่อง จ. คำนำ ข้อเสนอแนะ สรุป			

จุดประสงค์	ข้อสอบ	คะแนน พิจารณา		
		+1	0	-1
	3. ลักษณะของเรียงความที่ดีคือข้อใด (ขั้นวิเคราะห์) ก. เนื้อหา สรุปลง และสัมพันธ์ภาพ ข. คำนำ เนื้อหา สรุปลง และเอกภาพ ค. สารัตถภาพ สัมพันธ์ภาพ และข้อคิด ง. เอกภาพ สารัตถภาพ และสัมพันธ์ภาพ จ. กำหนดชื่อเรื่อง ฝากข้อคิด และสัมพันธ์ภาพ			
2. บอกเหตุผลของการเลือกเรื่องที่เขียนเรียงความได้	4. การเขียนเรียงความ ควรเลือกเรื่องที่จะเขียนอย่างไร (ขั้นประเมินค่า) ก. เลือกเรื่องที่คนในสังคมกำลังสนใจ ข. เลือกเรื่องที่ลึกลับและไม่มีใครพิสูจน์ได้ ค. เลือกเรื่องที่สนใจ และหาข้อมูลได้ง่าย ง. เลือกเรื่องใกล้ตัว และมีความแปลกใหม่ จ. เลือกเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง			
3. ขยายความของขั้นตอนและกลวิธีการเขียนเรียงความได้	5. การวางโครงเรื่องก่อนเขียนเรียงความ มีประโยชน์อย่างไร (ขั้นประเมินค่า) ก. ช่วยกำหนดจุดประสงค์ของเรื่อง ข. ช่วยสร้างความเข้าใจในแต่ละย่อหน้า ค. ช่วยกำหนดขอบเขตในการเขียนแต่ละครั้ง ง. ช่วยให้เนื้อหามีเอกภาพและเสนอความคิดได้ตามลำดับ จ. ช่วยสามารถจับประเด็นสำคัญ เรียบเรียงและแก้ไขได้ง่าย			
	6. ข้อใดขาดสัมพันธ์ภาพในการเขียน (ขั้นวิเคราะห์) ก. โลกในปัจจุบัน เป็นโลกแห่งยุคโลกาภิวัตน์ มีเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามามากมาย ข. ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีคุณภาพดี แต่ยังไม่เท่าเทียมกับมาตรฐานน้ำดื่มขององค์การอนามัยโลก ค. นอกจากจะได้ท่องเที่ยวชมธรรมชาติริมคลองแล้ว ทุกคนยังได้กินก๋วยเตี๋ยวเรือที่ขายในคลองอีกด้วย ง. หากผู้ใดเกิดมาในครอบครัวที่เลี้ยงลูกด้วยความรักความอบอุ่น เมื่อเติบโตจะมีความสุขมีจิตใจเข้มแข็ง มั่นคง จ. รัฐบาลแถลงผลการปราบปรามผู้ลักลอบสินค้าหนีภาษีแก่สื่อมวลชน เมื่อวานนี้ เพื่อส่งเสริมจริยธรรมและวัฒนธรรมของไทย			

จุดประสงค์	ข้อสอบ	คะแนน พิจารณา		
		+1	0	-1
3. ขยายความ จุดมุ่งหมายของ การเขียนสารคดี ได้	7. สารคดีเป็นงานเขียนที่มีจุดมุ่งหมายอย่างไร (ชั้นความเข้าใจ) ก. ให้ความรู้เรื่องราวที่เป็นสาระ ข. ให้ความรู้และความเพลิดเพลิน ค. ให้ความรู้ ข้อคิด และคติเตือนใจ ง. ให้ความรู้บนพื้นฐานแห่งความเป็นจริงที่เกิดเรื่องขึ้น จ. ให้ความรู้ ข้อเท็จจริง ความบันเทิงและข้อคิดที่เป็นประโยชน์			
4. ระบุ องค์ประกอบของ สารคดีได้	8. องค์ประกอบของสารคดีมีกี่ส่วน (ชั้นสังเคราะห์) ก. 2 ส่วน ข. 3 ส่วน ค. 4 ส่วน ง. 5 ส่วน จ. 6 ส่วน			
5. บอกความ แตกต่างของ ประเภทของสาร คดีได้	9. การเขียนสารคดีประเภทใด ที่มักใช้โวหารเชิงพรรณนาในการ บรรยายมากที่สุด (ชั้นวิเคราะห์) ก. สารคดีชีวประวัติ ข. สารคดีเชิงวิชาการ ค. สารคดีเชิงบทความ ง. สารคดีเชิงท่องเที่ยว จ. สารคดีอัตชีวประวัติ			
6. ขยายความ กลวิธีและ หลักการเขียนสาร คดีได้	10. การเขียนสารคดีเชิงบทความ มีลักษณะอย่างไร (ชั้นความเข้าใจ) ก. เสนอความรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างลึกซึ้ง ข. บรรยายตามลำดับเวลา และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ค. ใช้โวหารแบบบรรยายให้เห็นภาพและเกิดจินตนาการ ง. อธิบายขั้นตอน หรือบรรยายรายละเอียดอย่างชัดเจน จ. อธิบายและเสนอแนะความคิดเห็นเชิงวิพากษ์วิจารณ์			
	11. ส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดของการเขียนสารคดี คืออะไร (ชั้นประเมินค่า) ก. บทนำ ข. บทสรุป ค. เนื้อเรื่อง ง. บทนำ และบทสรุป จ. บทนำ เนื้อเรื่อง และบทสรุป			

จุดประสงค์	ข้อสอบ	คะแนน พิจารณา		
		+1	0	-1
7. อธิบาย ความหมายและ จุดประสงค์ของ การเขียนนิทานได้	12. นิทานหมายถึงข้อใด (ชั้นความเข้าใจ) ก. เรื่องราวที่มีแต่คนแก่เล่า ข. เรื่องราวที่เล่ากันที่ได้อุณบ้าน ค. เรื่องราวที่ห่างไกลความเป็นจริง ง. เรื่องราวที่เล่ากันในเฉพาะในบ้าน จ. เรื่องราวที่สืบทอดกันมาปากต่อปาก			
	13. ข้อใดไม่ใช่จุดประสงค์ในการเล่านิทาน (ชั้นความเข้าใจ) ก. เพื่อให้ข้อคิด คติสอนใจ ข. เพื่อให้เกิดเครื่องบันเทิงใจ ค. เพื่อให้ผ่อนคลายความทุกข์ใจ ง. เพื่อสะท้อนสภาพความเป็นอยู่ จ. เพื่อไม่ให้มนุษย์เกิดความโลภ โกรธ หลง			
8. สรุปประเภท ของนิทานได้	14. นิทานมีกี่ประเภท (ชั้นความรู้-ความจำ) ก. 8 ประเภท ข. 9 ประเภท ค. 10 ประเภท ง. 11 ประเภท จ. 12 ประเภท			
9. สรุป องค์ประกอบของ นิทานได้	15. องค์ประกอบของนิทานข้อใดสำคัญที่สุด (ชั้นประเมินค่า) ก. แนวคิด ข. คติชีวิต ค. ตัวละคร ง. โครงเรื่อง จ. การเปิดเรื่อง			
10. วิเคราะห์ กลวิธีการเขียน นิทานได้	16. ส่วนใดของการเขียนนิทานที่ทำให้ผู้อ่านได้รับข้อคิด คติเตือนใจ (ชั้นสังเคราะห์) ก. โครงเรื่อง ข. การปิดเรื่อง ค. การเปิดเรื่อง ง. การตั้งชื่อเรื่อง จ. การดำเนินเรื่อง			

จุดประสงค์	ข้อสอบ	คะแนน พิจารณา		
		+1	0	-1
	<p>17. ข้อใดไม่ใช่คำที่นิยมใช้ในการเปิดเรื่องในการแต่งนิทาน (ขั้นความรู้-ความจำ)</p> <p>ก. สวรรค์</p> <p>ข. วันหนึ่ง</p> <p>ค. นานมาแล้ว</p> <p>ง. กาลครั้งหนึ่ง</p> <p>จ. กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว</p>			
11. อธิบายความหมายและส่วนประกอบของย่อความได้	<p>18. ข้อใดคือความหมายของการย่อความที่ถูกต้องที่สุด (ขั้นความเข้าใจ)</p> <p>ก. การจับใจความสำคัญของเรื่องที่ย่อ</p> <p>ข. การปรับคำยาว ๆ ใหมให้สั้นลงเพื่อประหยัดพื้นที่</p> <p>ค. การเรียบเรียงเรื่องขึ้นใหม่ด้วยสำนวนโวหารที่สละสลวย</p> <p>ง. การสรุปเฉพาะเรื่องที่สำคัญเป็นหัวข้อด้วยภาษาที่กระชับ</p> <p>จ. การเก็บใจความสำคัญของเรื่องแล้วนำเนื้อหาสาระสำคัญมาเรียบเรียงใหม่ให้สั้นด้วยภาษาที่กระชับ</p>			
12. แยกแยะความแตกต่างของประเภทการย่อความได้	<p>19. ข้อใดต่างจากพวก (ขั้นประเมินค่า)</p> <p>ก. ช่าว</p> <p>ข. ปาฐกถา</p> <p>ค. บทความ</p> <p>ง. คำบรรยาย</p> <p>จ. คำปราศรัย</p>			
13. พิจารณาหลักการย่อความได้	<p>20. ข้อใดไม่ใช่หลักของการย่อความ (ขั้นความรู้-ความจำ)</p> <p>ก. ดูเรื่องที่จะย่อว่าจัดอยู่ในประเภทใด</p> <p>ข. หากไม่มีชื่อเรื่องต้องตั้งชื่อเรื่อง</p> <p>ค. อ่านหรือฟังเรื่องที่จะย่ออย่างตั้งใจ เพื่อจับใจความ</p> <p>ง. เขียนใจความสำคัญให้สละสลวยด้วยภาษาของตนเอง</p> <p>จ. การย่อความประกอบด้วย ส่วนที่เป็นคำนำและส่วนที่เป็นแหล่งที่ใช้อ้างอิง</p>			

จุดประสงค์	ข้อสอบ	คะแนน พิจารณา		
		+1	0	-1
	<p>21. เรื่องที่นำมาย่อประเภทใดที่ผู้ย่อต้องระบุ “วันที่” ในแบบการขึ้นคำนำ (ขั้นนำไปใช้)</p> <p>ก. นิทาน</p> <p>ข. ตำนาน</p> <p>ค. บทความ</p> <p>ง. สุนทรพจน์</p> <p>จ. บทร้อยกรอง</p>			
	<p>22. ข้อใดคือส่วนประกอบสำคัญของย่อความที่ถูกต้องที่สุด (ขั้นวิเคราะห์)</p> <p>ก. ส่วนคำนำ และส่วนแหล่งข้อมูล</p> <p>ข. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้แต่ง และแหล่งข้อมูล</p> <p>ค. ส่วนคำนำ และส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระใจความของเรื่อง</p> <p>ง. ลักษณะของเรื่องที่นำมาย่อ และใจความสำคัญของเรื่อง</p> <p>จ. ส่วนคำนำ ส่วนแหล่งข้อมูลและลักษณะของเรื่องที่นำมาย่อ</p>			
	<p>23. ข้อใดเขียนคำนำย่อความได้ถูกต้อง (ขั้นนำไปใช้)</p> <p>ก. กลอนเรื่องจาก.....ของ....ความว่า</p> <p>ข. นิทานเรื่อง.....ของ.....จาก..... ความว่า</p> <p>ค. ตำนานของจากเรื่อง.....ความว่า</p> <p>ง. จดหมาย.....ของเรื่อง.....ความว่า</p> <p>จ. แถลงการณ์เรื่อง.....ของ.....จาก....ความว่า</p>			
	<p>24. นักเรียนมีวิธีการย่อความอย่างไรให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่ได้เรียนมา (ขั้นนำไปใช้)</p> <p>ก. อ่านแล้วขีดเส้นใต้ใจความที่คิดว่าสำคัญ</p> <p>ข. อ่านทีละย่อหน้าแล้วเขียนเลขกำกับไว้กับลิ้ม</p> <p>ค. อ่านให้เข้าใจแล้วเรียบเรียงใหม่ด้วยภาษาของผู้ย่อเอง</p> <p>ง. นำข้อความที่เลือกแล้วว่าสำคัญมาเขียนให้ติดต่อกันไปจนจบเรื่อง</p> <p>จ. อ่านแล้วนำข้อความที่เลือกมาสลับบรรทัดแล้วใช้คำเชื่อมให้ได้ใจความ</p>			

จุดประสงค์	ข้อสอบ	คะแนน พิจารณา		
		+1	0	-1
	<p>25. ห้ามใช้สรรพนามในข้อใดในการย่อความ (ชั้นความรู้-ความจำ)</p> <p>ก. สรรพนามบุรุษที่ 1</p> <p>ข. สรรพนามบุรุษที่ 2</p> <p>ค. สรรพนามบุรุษที่ 3</p> <p>ง. ข้อ ก และ ข เท่านั้น</p> <p>จ. ทั้งข้อ ก, ข และ ค</p>			
<p>14. อธิบาย ความหมายและ จุดมุ่งหมายของ การเขียนโน้มน้าว ใจได้</p>	<p>26. ข้อใดให้ความหมายของการโน้มน้าวใจได้ดีที่สุด (ชั้นประเมินค่า)</p> <p>ก. คือ การเปลี่ยนแปลงความเชื่อและการกระทำของบุคคล อื่นด้วยกลวิธีต่างๆ</p> <p>ข. คือ การพยายามเปลี่ยนความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม และ การกระทำตามที่เราประสงค์</p> <p>ค. คือ การพยายามเปลี่ยนความเชื่อและความคิดของผู้อื่นโดย ให้คนของเราไปหลอกผู้อื่น</p> <p>ง. คือ การเปลี่ยนแปลงความนึกคิดของผู้อื่นให้ทำตามที่เรา ต้องการโดยใช้กฎหมายกำหนด</p> <p>จ. คือ การเปลี่ยนแปลงความรู้สึก ความนึกคิดของผู้อื่นโดยใช้ ผลประโยชน์เป็นเครื่องแลกเปลี่ยน</p>			
<p>15. สรุปประเภท ของสารโน้มน้าว ใจได้</p>	<p>27. สารที่ผู้ส่งมีเจตนาจะก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงขึ้นในตัวผู้รับ เรียกว่า สารประเภทใด (ชั้นสังเคราะห์)</p> <p>ก. การโต้แย้ง</p> <p>ข. การโน้มน้าวใจ</p> <p>ค. การแสดงเหตุผล</p> <p>ง. การแสดงทรรศนะ</p> <p>จ. การโฆษณาสินค้า</p>			
	<p>28. หลักสำคัญที่สุดในการโน้มน้าวใจ (ชั้นประเมินค่า)</p> <p>ก. การทำให้ผู้ถูกโน้มน้าวปฏิบัติตามอย่างที่ขอไป</p> <p>ข. การทำให้ผู้ถูกโน้มน้าวทำตามโดยให้สินจ้างรางวัล</p> <p>ค. การทำให้ผู้ถูกโน้มน้าวทำตามโดยมีกฎหมายบังคับ</p> <p>ง. การทำให้ผู้ถูกโน้มน้าวเชื่อและทำตามที่ผู้โน้มน้าวใจชักชวน</p> <p>จ. การทำให้ผู้ถูกโน้มน้าวยอมที่จะทำโดยมีเงื่อนไขแลกเปลี่ยน</p>			

จุดประสงค์	ข้อสอบ	คะแนน พิจารณา										
		+1	0	-1								
	<p>ใช้ข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 29 – 31</p> <p>ก. การอ้างบุคคล ข. การเขียนเชิญชวน ค. การโฆษณาชวนเชื่อ ง. การใช้สถาบันที่ทรงเกียรติ จ. การโฆษณาสินค้าหรือบริการ</p>											
	29. เป็นการเขียนเสนอแนะให้ช่วยกันกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง (ชั้นความเข้าใจ)											
	30. เป็นการสื่อสารโน้มน้าวใจต่อสาธารณชนเพื่อประโยชน์ในการขายสินค้าต่าง ๆ (ชั้นความเข้าใจ)											
	31. เป็นการโน้มน้าวให้เปลี่ยนความเชื่อและพฤติกรรมของบุคคลจำนวนมาก (ชั้นความเข้าใจ)											
16. บอกหลักการเขียนและข้อสังเกตในการเขียนโน้มน้าวใจได้	<p>32. ข้อใดไม่ต้องใช้หลักการโน้มน้าวใจ (ชั้นความเข้าใจ)</p> <p>ก. การหาเสียง ข. การปราศรัย ค. การเชิญชวน ง. การโฆษณาสินค้า จ. การประกาศแจ้งความ</p>											
17. อธิบายความหมายและประวัติความเป็นมาของโคลงสี่สุภาพได้	<p>อ่านโคลงต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 33</p> <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="text-align: center;">เสียงลือเสียงเล่าอ้าง</td> <td style="text-align: center;">อันใด พี่เอย</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">เสียงย่อมยอศใคร</td> <td style="text-align: center;">ทั่วหล้า</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">สองเฝือพี่หลับไหล</td> <td style="text-align: center;">ลืมนั้น ฤาพี่</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">สองพี่คิดเองอ้า</td> <td style="text-align: center;">อย่าได้ถามเฝือ</td> </tr> </table> <p style="text-align: right;">(ลิลิตพระลอ)</p> <p>33. โคลงบทนี้เรียกว่า โคลงชนิดใด (ชั้นความเข้าใจ)</p> <p>ก. โคลงฉันท์ ข. โคลงกระทู้ ค. โคลงสี่สุภาพ ง. โคลงสองสุภาพ จ. โคลงสามสุภาพ</p>	เสียงลือเสียงเล่าอ้าง	อันใด พี่เอย	เสียงย่อมยอศใคร	ทั่วหล้า	สองเฝือพี่หลับไหล	ลืมนั้น ฤาพี่	สองพี่คิดเองอ้า	อย่าได้ถามเฝือ			
เสียงลือเสียงเล่าอ้าง	อันใด พี่เอย											
เสียงย่อมยอศใคร	ทั่วหล้า											
สองเฝือพี่หลับไหล	ลืมนั้น ฤาพี่											
สองพี่คิดเองอ้า	อย่าได้ถามเฝือ											

จุดประสงค์	ข้อสอบ	คะแนน พิจารณา		
		+1	0	-1
18. สังเกต ลักษณะของโคลง สี่สุภาพได้	34. โคลงสี่สุภาพ 1 บท มีกี่บาท (ชั้นความเข้าใจ) ก. 2 ข. 4 ค. 6 ง. 8 จ. 10			
	35. โคลงสี่สุภาพบังคับเอกโทอย่างไร (ชั้นความเข้าใจ) ก. เอก 7 โท 4 ข. เอก 4 โท 7 ค. เอก 4 โท 4 ง. เอก 7 โท 7 จ. เอก 7 โท 5			
	36. ตำแหน่งที่เติมคำสร้อยในโคลงสี่สุภาพคือข้อใด (ชั้นนำไปใช้) ข. ท้ายบาทที่ 1 และ 2 ค. ท้ายบาทที่ 2 และ 4 ง. ท้ายบาทที่ 1 และ 3 จ. ท้ายบาทที่ 2 และ 3			
	37. โคลงสี่สุภาพมีคำสร้อยได้กี่แห่ง (ชั้นความเข้าใจ) ก. 1 ข. 2 ค. 3 ง. 4 จ. 5			
19. วิเคราะห์ กลวิธีในการแต่ง โคลงสี่สุภาพได้	38. การแต่งโคลงสี่สุภาพมีการอนุโลมให้ใช้คำอะไรแทนคำเอกได้ (ชั้น ความเข้าใจ) ก. คำซ้ำ ข. คำเป็น ค. คำตาย ง. คำซ้อน จ. คำสร้อย			

จุดประสงค์	ข้อสอบ	คะแนน พิจารณา		
		+1	0	-1
	<p>39. บาทแรกของคำประพันธ์ในข้อใดเป็นโคลงสี่สุภาพ (ชั้นวิเคราะห์)</p> <p>ก. จากมามาลีวล้า ลำปาง</p> <p>ข. แรมทางกลางเดือน ห่างเพือนหาผู้</p> <p>ค. วิชาเหมือนสินค้ำ อันมีค่าอยู่เมืองไกล</p> <p>ง. ความเอ๋ยความรัก เริ่มสมัครขั้นต้น ณ หนไหน</p> <p>จ. เขาย่อมเปรียบเทียบความว่ายามรัก แต่น้ำผักต้มขมขมว่าหวาน</p>			
	<p>40. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะบังคับของโคลงสี่สุภาพ (ชั้นวิเคราะห์)</p> <p>ก. โคลงสี่สุภาพ 1 บท มี 4 บาท</p> <p>ข. คำเอกมี 7 แห่ง คำโทมี 4 แห่ง</p> <p>ค. วรรคหน้ามี 5 คำ วรรคหลังมี 2 คำ</p> <p>ง. ตำแหน่งคำเอก อาจใช้คำตายแทนได้</p> <p>จ. ตำแหน่งที่เติมคำสร้อยได้ คือ ท้ายบาทที่ 1 และ 3</p>			
20. วิเคราะห์การใช้คำที่มีความหมายกว้างและแคบในงานเขียนได้	<p>41. ข้อใดไม่จัดเรียงคำตามความหมายจากกว้างไปหาแคบ (ชั้นสังเคราะห์)</p> <p>ก. สิ่งพิมพ์ หนังสือ ตำรา ตำราแพทย์</p> <p>ข. สัตว์โลก มนุษย์ เพศชาย สมชาย</p> <p>ค. เครื่องประดับ สร้อยคอ สร้อย</p> <p>ง. สัตว์ สัตว์น้ำ ปลา ปลาช่อน</p> <p>จ. เครื่องเขียน ปากกา ปากกาแดง ปากกาน้ำเงิน</p>			
	<p>42. ข้อใดใช้คำที่มีความหมายแคบและกว้างไม่ถูกต้อง (ชั้นประเมินค่า)</p> <p>ก. หนังสือบันเทิงคดีที่เขาชอบได้แก่ นวนิยาย เรื่องสั้น นิทานและบทละคร</p> <p>ข. ชูใจชอบอ่านหนังสือหลายชนิด ได้แก่ บันเทิงคดี สารคดี นวนิยาย เรื่องสั้น และบทความ</p> <p>ค. ศักดิ์มีความสามารถในการเขียนร้อยกรองทั้งโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน และร่าย</p> <p>ง. สุชาติชอบอ่านหนังสือทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง</p> <p>จ. ชูศรีจัดเครื่องนุ่งห่มใส่กระเป่าเดินทางทั้งเสื้อ กางเกง เสื้อกันหนาว</p>			

จุดประสงค์	ข้อสอบ	คะแนน พิจารณา		
		+1	0	-1
21. เลือกสรรถ้อยคำเพื่อใช้ในการตั้งชื่อเรื่องของงานเขียนได้เหมาะสมและครอบคลุม	<p>43. ข้อใดเป็นชื่อเรื่องที่สอดคล้องกับข้อความต่อไปนี้</p> <p>“กำแพงเมืองจีนสร้างขึ้นมาเพื่อป้องกันข้าศึก แต่นักประวัติศาสตร์ต่างลงความเห็นว่ากำแพงเมืองจีนนั้นไม่สามารถป้องกันข้าศึกได้ เพราะข้าศึกสามารถโอบล้อมป้อมปราการเข้ามาได้หลายครั้ง เช่น กองทัพแมนจูสามารถยกพลข้ามกำแพงมาพิชิตแผ่นดินจีนได้ส่วนหนึ่ง นอกเหนือจากกำแพงเมืองจีนจะไม่สามารถป้องกันข้าศึกทางบกได้แล้ว เมื่อกองทัพชาติยุโรปยกทัพมาทางทะเล ก็ยังสามารถถดถันจันให้ยินยอมจำนนได้สำเร็จในศตวรรษที่ 19” (ชั้นสังเคราะห์)</p> <p>ก. ความล้มเหลวของกำแพงเมืองจีน</p> <p>ข. มูลเหตุของการสร้างกำแพงเมืองจีน</p> <p>ค. กองทัพแมนจูพิชิตกำแพงเมืองจีน</p> <p>ง. กำแพงเมืองจีนกับการป้องกันข้าศึกทางน้ำ</p> <p>จ. การเข้าใจผิดสำหรับกำแพงเมืองจีน</p>			
22. ประเมินคุณค่าของงานเขียนได้อย่างถูกต้อง	<p>44. ข้อความต่อไปนี้ไม่ปรากฏคุณค่าด้านใด (ชั้นประเมินค่า)</p> <p>“พระสยามเทวาธิราช คือเทวรูปที่เป็นเทพพิทักษ์คุ้มครองประเทศไทย มีลักษณะเป็นเทวรูปยืนสูง 9 นิ้ว หล่อด้วยทองคำแห่งทั้งพระองค์ ทรงเครื่องกษัตริย์ราชา พระหัตถ์ขวาทรงพระแสงขรรค์ พระหัตถ์ซ้ายยกขึ้นจีบพระดรชนิเสมอพระอุระ สถิตในเรือนแก้วทำด้วยไม้จันทน์แบบวิมานแก้วเงิน ประดิษฐาน ณ พระที่นั่งไพศาลทักษิณในพระบรมมหาราชวัง”</p> <p>ก. การใช้ภาษาถูกต้อง</p> <p>ข. เนื้อหาสาระให้ความรู้</p> <p>ค. การอ้างเหตุผลถูกต้อง</p> <p>ง. การใช้กลวิธีบรรยายชัดเจน</p> <p>จ. คุณค่าด้านความเชื่อ</p>			
23. วิเคราะห์การใช้ภาษาของงานเขียนได้อย่างถูกต้อง	<p>45. ข้อความในข้อใดใช้คำภาษาปาก (ชั้นวิเคราะห์)</p> <p>ก. ฉันทขอบต้มีกาแพร์้านนี้เพราะคนชงกาเพมีฝีมือชั้นเทพ</p> <p>ข. เขาเป็นนักธุรกิจอุตสาหกรรมสิ่งทอที่มีชื่อเสียงของประเทศ</p> <p>ค. คุณยายดูแลสุขภาพด้วยการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์</p> <p>ง. “กิจกรรมเล่นิทานสร้างสรรค์” จัดขึ้นในเดือนพฤษภาคม พุทธศักราช 2560</p> <p>จ. ผลการดำเนินงานขององค์กรในปีน้บรรลุผลเป็นไปตามเป้าหมาย</p>			

จุดประสงค์	ข้อสอบ	คะแนนพิจารณา		
		+1	0	-1
	<p>46. การใช้ภาษาในโอกาสกล่าวสุนทรพจน์ควรใช้ภาษาในระดับใดจึงจะเหมาะสม (ชั้นประเมินค่า)</p> <p>ก. ศัพท์เฉพาะทางวิชาการ ข. ภาษาพูด</p> <p>ค. ภาษาระดับทางการ ง. ภาษาระดับไม่เป็นทางการ</p> <p>จ. ภาษาระดับใดก็ได้</p>			
24. สรุปข้อคิดจากงานเขียนได้ตรงกับใจความสำคัญ	<p>47. ข้อใดให้ข้อคิดตรงกับใจความสำคัญของคำประพันธ์ต่อไปนี้ (ชั้นสังเคราะห์)</p> <p>“บรรยายกมลกาย์แสร้ง สมญา ไว้แสร้ง สมลักษณ์เล่ห์เสาวนา เรื่องรู้ “ตะเลงพ่าย” เพื่อตะเลงปรา- ขยศ พระเอย เสนอฤทธิ์สองราชสู้ สึกข้างกลางสมร ฯลฯ”</p> <p>ก. แผ่นดินไทยต้องผ่านการทำศึกสงครามอย่างมากมายกว่าที่จะมารวมกันเป็นปึกแผ่นอย่างปัจจุบันนี้</p> <p>ข. พระราชมารกกิจของกษัตริย์ไทยในสมัยก่อน คือการปกครองบ้านเมืองให้ร่มเย็นเป็นสุขและรบเพื่อปกป้องอธิปไตยของไทย</p> <p>ค. ความรักชาติ ความเสียสละ ความกล้าหาญ ของบรรพบุรุษ ซึ่งคนไทยควรภาคภูมิใจ</p> <p>ง. ความรักในผืนแผ่นดินเกิด ย่อมเสียสละเลือดเนื้อและชีวิตเพื่อปกป้องผืนแผ่นดินไทย</p> <p>จ. ลิลิตตะเลงพ่ายแต่งขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนเรศวรและพระเอกาทศรถ ที่ทรงกระทำยุทธหัตถีมีชัยแก่ทัพพมอญ</p>			
25. ตีความแนวคิดจากของงานเขียนได้อย่างถูกต้อง	<p>48. ข้อใดไม่มีการเสนอแนวคิด (ชั้นวิเคราะห์)</p> <p>ก. ก้านบัวบอกลึกต้น ชลธาร มรรยาทสอสันดาน ชาติเชื้อ</p> <p>ข. ถึงจนทนสู้กัด กินเกลือ อย่าเที่ยวแลเนื้อเถื่อ พวกพ้อง</p> <p>ค. อ่อนหวานมานมิตรล้น เหลือหลาย หยาบบ่มีเกลอกลาย เกลื่อนไกล</p> <p>ง. ผลเดื่อเมื่อสุกไซ้รั มีพรรณ ภายนอกแดงดูฉนั้น ชาติบ้าย</p> <p>จ. ความรู้ผู้ปราชญ์นั้น นักเรียน ผนทั้งเท่าเข็มเพียร ผ่ายหน้า</p>			

จุดประสงค์	ข้อสอบ	คะแนน พิจารณา		
		+1	0	-1
ตอนที่ 2 แบบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบอิตนัย				
28. เลือกสรรถ้อยคำมาแต่งเป็นคำประพันธ์ได้อย่างถูกต้องตามฉันทลักษณ์	1. ให้นักเรียนแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพในหัวข้อ “ชาติไทย” ให้ได้มากที่สุด ภายในเวลา 30 นาที			
	2. ให้นักเรียนแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพในหัวข้อ “สยามเมืองยิ้ม” ให้ได้มากที่สุด ภายในเวลา 30 นาที			
29. เขียนข้อความที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่กำหนดให้ได้ อย่างหลากหลาย	3. ให้นักเรียนบอกประโยชน์ของสิ่งของที่กำหนดให้ ให้มากที่สุด ภายในเวลา 10 นาที			
	4. ให้นักเรียนบอกประโยชน์ของสิ่งของที่กำหนดให้ให้มากที่สุด (ห้ามซ้ำกับตัวอย่าง) ภายในเวลา 10 นาที			
30. เสนอจินตนาการผ่าน การเขียนเรื่อง จากภาพที่กำหนดให้ได้อย่างสร้างสรรค์	5. ให้นักเรียนเขียนเรื่อง พร้อมกับตั้งชื่อเรื่อง ความยาวไม่ต่ำกว่า 25 บรรทัด ได้ภาพที่กำหนดให้ ภายในเวลา 30 นาที			
	6. ให้นักเรียนเขียนเรื่อง พร้อมกับตั้งชื่อเรื่อง ความยาวไม่ต่ำกว่า 25 บรรทัด ได้ภาพที่กำหนดให้ ภายในเวลา 30 นาที			
31. เขียนถ้อยคำที่มีความหมายครอบคลุมคำอื่น ๆ ได้ อย่างหลากหลาย	7. ให้นักเรียนเขียนคำที่มีความหมายครอบคลุมคำอื่น ๆ ให้ได้จำนวนมากที่สุด ภายในเวลา 10 นาที			
	8. ให้นักเรียนเขียนคำใหม่ที่มีความหมายครอบคลุมคำอื่น ๆ ให้ได้จำนวนมากที่สุด (ห้ามซ้ำกับตัวอย่าง) ภายในเวลา 10 นาที			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

 ลงชื่อ.....
 (.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง 9 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย

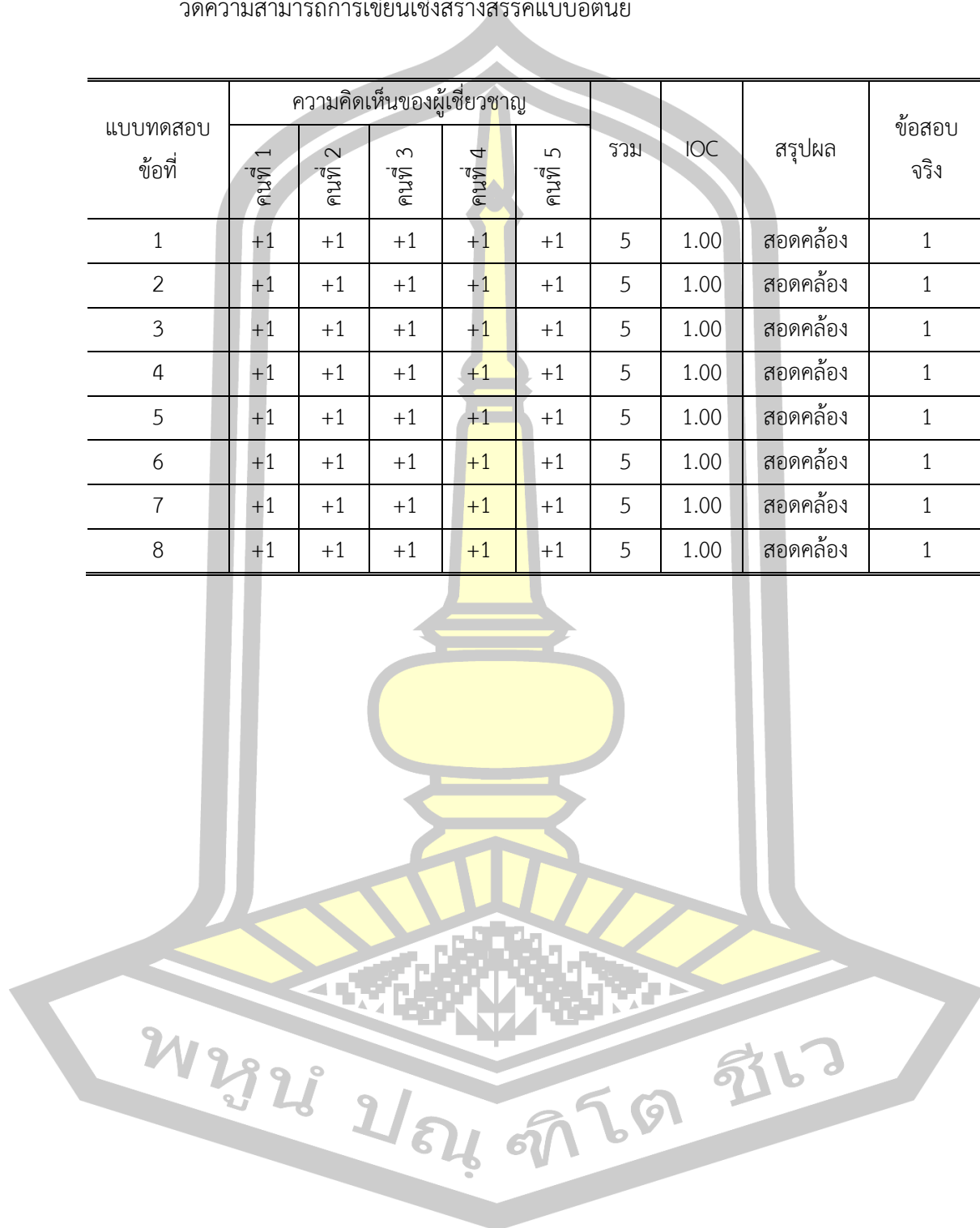
แบบทดสอบ ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	สรุปผล	ข้อสอบ จริง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	1
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	-
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	0.80	สอดคล้อง	-
4	+1	+1	0	0	+1	3	0.60	สอดคล้อง	-
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	5
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	6
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	7
8	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง	-
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	9
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	10
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	-
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	13
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	14
14	+1	+1	0	+1	0	3	0.60	สอดคล้อง	-
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	-
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	17
17	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง	-
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	18
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	-
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	20
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	-
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	21
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	-
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	12
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	-

ตาราง 9 (ต่อ)

แบบทดสอบ ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	สรุปผล	ข้อสอบ จริง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	22
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	23
28	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง	-
29	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง	-
30	+1	0	1	0	1	3	0.60	สอดคล้อง	-
31	+1	+1	+1	+1	1	5	1.00	สอดคล้อง	-
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	25
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	26
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	27
35	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	สอดคล้อง	-
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	29
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	-
38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	30
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	-
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	-
41	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	3
42	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	4
43	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	2
44	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	8
45	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	11
46	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	15
47	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	16
48	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	19
49	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	24
50	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	30

ตาราง 10 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบ
วัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบอัตนัย

แบบทดสอบ ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	สรุปผล	ข้อสอบ จริง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	1
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	1
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	1
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	1
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	1
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	1
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	1
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง	1

ตาราง 11 ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	ค่าความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)	ข้อที่	ค่าความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1	0.36	0.52	26	0.57	0.57
2	0.45	0.52	27	0.64	0.49
3	0.55	0.65	28	0.36	0.27
4	0.45	0.65	29	0.36	0.61
5	0.27	0.52	30	0.55	0.48
6	0.55	0.70	31	0.27	0.65
7	0.36	0.57	32	0.36	0.65
8	0.36	0.57	33	0.36	0.35
9	0.36	0.61	34	0.36	0.57
10	0.36	0.70	35	0.64	0.61
11	0.36	0.61	36	0.45	0.57
12	0.36	0.52	37	0.55	0.57
13	0.45	0.70	38	0.55	0.61
14	0.36	0.61	39	0.36	0.52
15	0.45	0.70	40	0.64	0.61
16	0.45	0.61	41	0.36	0.48
17	0.36	0.61	42	0.45	0.48
18	0.45	0.65	43	0.55	0.39
19	0.36	0.65	44	0.64	0.48
20	0.55	0.61	45	0.55	0.39
21	0.29	0.52	46	0.36	0.50
22	0.45	0.57	47	0.45	0.54
23	0.55	0.65	48	0.55	0.65
24	0.45	0.70	49	0.45	0.70

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)	ข้อที่	ค่าความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
25	0.55	0.65	50	0.55	0.61

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability Lovett) เท่ากับ 0.86

ค่าความยาก (P) ตั้งแต่ 0.27 - 0.65 ค่าอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.27 - 0.70

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.86

ตาราง 12 ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัด

ความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบอัตนัย

ข้อที่	ค่าความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1	0.64	0.65
2	0.36	0.35
3	0.50	0.46
4	0.45	0.57
5	0.41	0.53
6	0.37	0.43
7	0.56	0.45
8	0.51	0.43

ค่าความเชื่อมั่น (α -coefficient) เท่ากับ 0.89

พหุ ประถมศึกษา

ตาราง 13 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

แบบทดสอบ ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	0	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้

พหุ ประถมศึกษา

ภาคผนวก ค

ประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิง
สร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

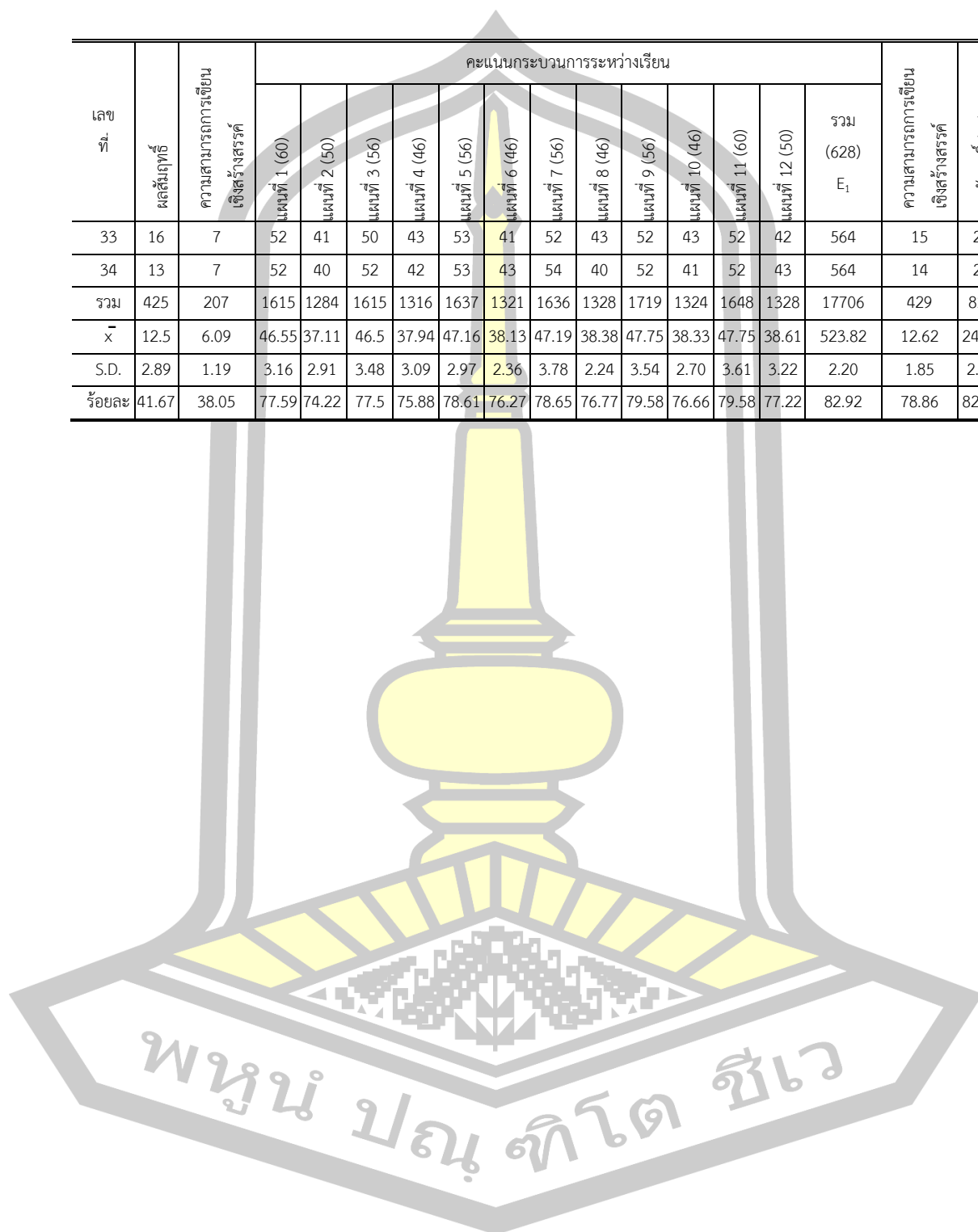
พหุ ประถมศึกษา ชีวะ

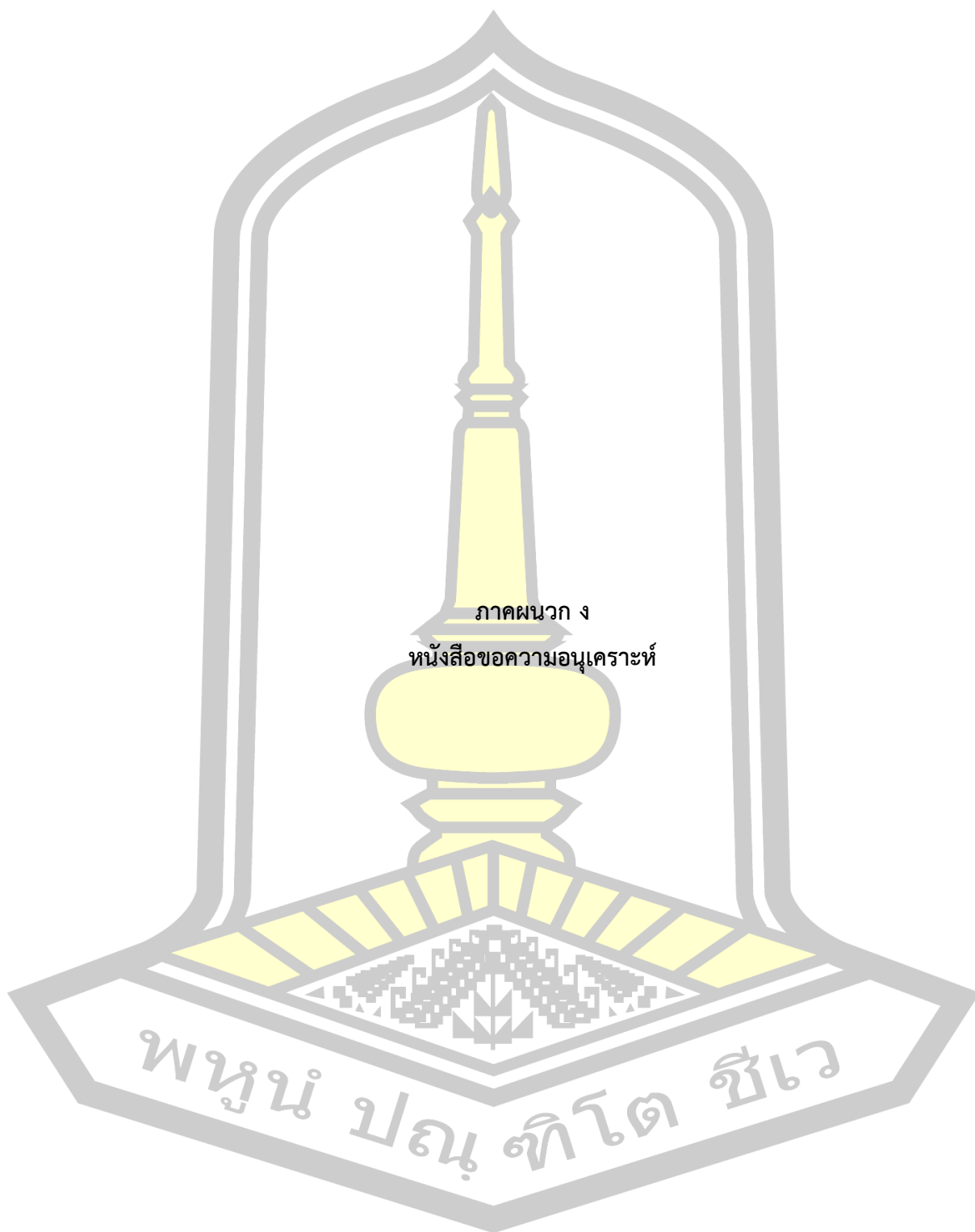
ตาราง 14 ประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิง
สร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

เลข ร.น.	ผลสัมฤทธิ์	ความสามารถการเขียน เชิงสร้างสรรค์	คะแนนกระบวนการระหว่างเรียน												รวม E ₁	ความสามารถการเขียน เชิงสร้างสรรค์	ผลสัมฤทธิ์ (30)	รวม E ₂ (46)
			แผนที่ 1 (60)	แผนที่ 2 (50)	แผนที่ 3 (56)	แผนที่ 4 (46)	แผนที่ 5 (56)	แผนที่ 6 (46)	แผนที่ 7 (56)	แผนที่ 8 (46)	แผนที่ 9 (56)	แผนที่ 10 (46)	แผนที่ 11 (60)	แผนที่ 12 (50)				
1	10	5	50	40	45	35	45	40	46	36	47	39	50	39	512	12	24	36
2	16	6	48	35	49	35	48	38	48	37	50	38	50	40	516	13	26	39
3	18	8	51	37	50	36	50	38	49	38	50	39	50	42	530	15	27	42
4	10	5	46	34	44	34	45	38	48	38	48	36	46	36	493	12	23	35
5	9	5	46	38	49	37	48	37	45	36	46	36	47	37	502	11	22	33
6	10	4	47	39	51	39	48	42	48	41	50	40	51	41	537	10	25	35
7	11	5	48	40	48	40	49	38	50	39	48	40	48	38	526	12	25	37
8	14	6	52	40	52	42	53	43	54	40	52	41	52	43	564	13	26	39
9	8	5	42	33	42	34	43	36	41	36	42	36	41	33	459	9	20	29
10	10	6	46	38	43	37	43	35	46	39	48	37	49	36	497	12	24	36
11	13	6	46	39	40	40	50	42	51	42	52	39	53	41	535	13	25	38
12	15	7	52	42	49	41	50	42	52	42	50	43	52	44	559	14	26	40
13	11	5	43	35	49	40	46	39	47	39	48	38	49	41	514	10	27	37
14	13	5	46	40	49	41	51	39	50	42	50	41	51	41	541	13	26	39
15	14	6	50	41	48	39	50	38	49	40	52	43	51	40	541	13	25	38
16	8	5	42	33	44	34	44	36	43	36	42	36	43	33	466	9	21	30
17	10	5	46	36	47	42	47	36	46	39	48	38	46	39	510	12	24	36
18	11	7	47	37	47	43	49	38	48	41	50	40	48	41	529	13	25	38
19	14	6	48	36	49	36	48	35	48	38	50	36	49	38	511	14	25	39
20	8	5	44	35	45	36	45	36	44	37	42	36	43	34	477	10	21	31
21	9	5	44	34	45	37	44	37	43	37	40	36	40	34	471	10	21	31
22	17	8	52	41	52	43	53	41	54	43	52	43	52	42	568	15	28	43
23	13	7	48	42	49	37	48	39	48	37	50	38	50	40	526	14	25	39
24	14	6	45	35	45	35	46	36	40	35	46	34	43	34	474	13	25	38
25	10	5	42	34	44	34	45	37	43	37	43	37	43	35	474	10	23	33
26	14	8	50	41	50	40	49	40	51	42	52	41	52	40	548	15	27	42
27	17	8	50	40	52	41	50	40	53	42	54	41	51	42	556	15	27	42
28	13	6	45	35	46	37	48	40	48	38	48	35	46	36	502	13	23	36
29	14	7	46	35	39	40	46	40	46	39	47	37	48	38	501	13	24	37
30	18	9	52	43	52	43	53	40	54	39	52	44	52	44	568	16	28	44
31	12	6	47	37	49	43	47	38	46	40	48	40	46	40	521	13	24	37
32	12	6	50	38	50	40	50	43	51	40	53	42	52	41	550	13	24	37

ตาราง 14 (ต่อ)

เลข ที่.	ผลสัมฤทธิ์	ความสามารถการเขียน เชิงสร้างสรรค์	คะแนนกระบวนการระหว่างเรียน													ความสามารถการเขียน เชิงสร้างสรรค์	ผลสัมฤทธิ์ (30)	รวม E_2 (46)
			แผนที่ 1 (60)	แผนที่ 2 (50)	แผนที่ 3 (56)	แผนที่ 4 (46)	แผนที่ 5 (56)	แผนที่ 6 (46)	แผนที่ 7 (56)	แผนที่ 8 (46)	แผนที่ 9 (56)	แผนที่ 10 (46)	แผนที่ 11 (60)	แผนที่ 12 (50)	รวม (628) E_1			
33	16	7	52	41	50	43	53	41	52	43	52	43	52	42	564	15	27	42
34	13	7	52	40	52	42	53	43	54	40	52	41	52	43	564	14	25	39
รวม	425	207	1615	1284	1615	1316	1637	1321	1636	1328	1719	1324	1648	1328	17706	429	838	1267
\bar{x}	12.5	6.09	46.55	37.11	46.5	37.94	47.16	38.13	47.19	38.38	47.75	38.33	47.75	38.61	523.82	12.62	24.64	37.26
S.D.	2.89	1.19	3.16	2.91	3.48	3.09	2.97	2.36	3.78	2.24	3.54	2.70	3.61	3.22	2.20	1.85	2.04	1.95
ร้อยละ	41.67	38.05	77.59	74.22	77.5	75.88	78.61	76.27	78.65	76.77	79.58	76.66	79.58	77.22	82.92	78.86	82.15	80.49

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความอนุเคราะห์

พหุบัน ปณฺ ทิโต ชีเว

ที่ อว 0605.5(2) / ว 6388

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

5 พฤศจิกายน 2562

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.เฉลียว ดอนกวนเจ้า

ด้วย นายกิตติกุล แก้วกาหลง นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. หลักสูตรและการสอน โดยมี อาจารย์ ดร.คณิดา ดวงวิไล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0908491734

ที่ อว 0605.5(2) / ว6434

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

9 พฤศจิกายน 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.พัชรี ศรีษะภูมิ

ด้วย นายกิตติกุล แก้วกาหลง นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำรงหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี อ.ดร.คณิดา ดวงวิไล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0908491734

ที่ อว 0605.5(2) / ว6434

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

9 พฤศจิกายน 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.กรรินทร์ วรรณทวี

ด้วย นายกิตติคุณ แก้วกาหลง นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบจินเนคติกส์” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี อ.ดร.ตนิตกา ดวงวิไล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0908491734

๑

บัณฑิตศึกษา

ที่ อว 0605.5(2) / ๖6434

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

9 พฤศจิกายน 2562

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางสาวเบญจรงก้า เพชรก้อน

ด้วย นายกิตติคุณ แก้วกาหลง นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี อ.ดร.คณิตา ดวงวิไล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0908491734

ที่ อว 0605.5(2) / 6438

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

9 พฤศจิกายน 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.วิษระ ป่านภูมิ

ด้วย นายกิตติกุล แก้วกาหลง นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี อ.ดร.คณิดา ดวงวิไล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โนมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0908491734

ที่ อว 0605.5(2) / 6530

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

15 พฤศจิกายน 2562

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์

ด้วย นายกิตติกุล แก้วกาหลง นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. หลักสูตรและการสอน โดยมี อาจารย์ ดร.ตนิดา ดวงวิไล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายกิตติกุล แก้วกาหลง ทำการทดลองใช้เครื่องมือเพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0908491734

พหุบัณฑิต โฉมยา

ที่ อว 0605.5(2) / 6531

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

15 พฤศจิกายน 2562

เรื่อง ขออนุญาตขอพระราชทานเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์

ด้วย นายกิตติกุล แก้วกาหลง นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. หลักสูตรและการสอน โดยมี อาจารย์ ดร.ตนิตา ดวงวิไล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใคร่ขออนุญาตจากท่านได้อนุญาตให้ นายกิตติกุล แก้วกาหลง เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4374-3174

เบอร์โทรนิสิต 0908491734

พหุ อนุ ทิ โต ชี เว

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายกิตติกุล แก้วกาหลง
วันเกิด	วันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2533
สถานที่เกิด	อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 314 หมู่ที่ 12 ตำบลเวียงนาง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม รหัสไปรษณีย์ 44000
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ตำบลนาเชือก อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม รหัสไปรษณีย์ 44170
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2545 ประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเทศบาลศรีสวัสดิ์วิทยา จังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. 2550 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนผดุงนารี จังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. 2556 ปริญญาการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ.) สาขาวิชาภาษาไทย (เกียรตินิยมอันดับ 1) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2563 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูนุ่ ปณุ่ ทิโต ชีเว